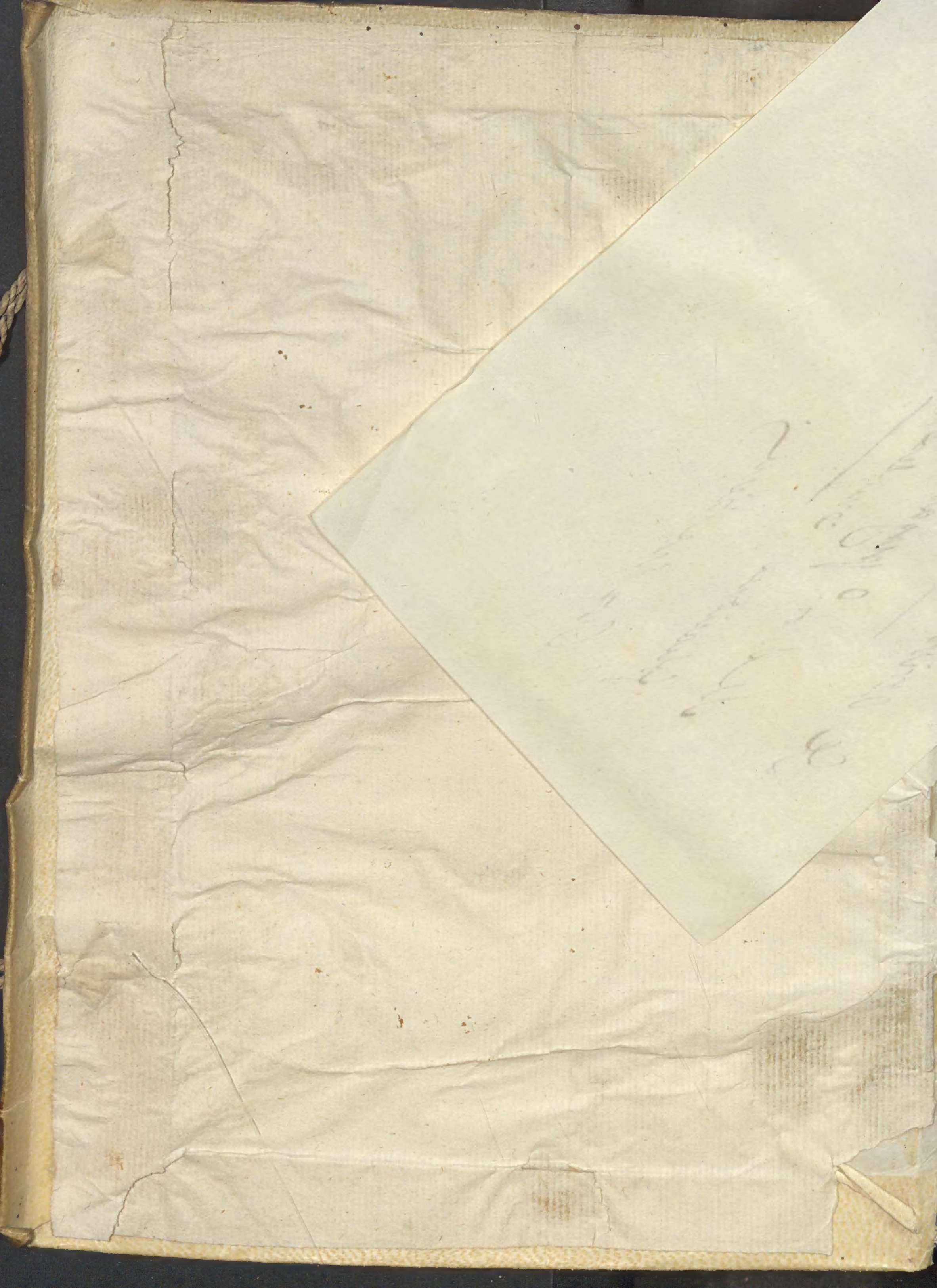
De ATRIBVTIS.

De atributis.

Ms. 4.º pergamino, con diversas foliaciones, completo, bien tratado.

R= no tiene.

De Atributis

De Marmol

Pars 1.ª

Por Castellanos.

Aggredimur divinis auspiciis, quam studiosis omnibus iucundam ra-
tionem de divina natura, eius existentia, et excellentia, ac attributis, ad minus imple-
in eo: de attributis n. in peculii dissererem, in alios servamus
... ut sit, et ..., et plenitudinem, et brevitatem, ut par
est, aptius inserviamus. In disputationibus autem S. Th. seriam
sic avidè, et fideliter amplectemur, ut ab eis semel, aut iterum,
aut subodorata mente, nec religiosorum omnium ... auctoritas, nec
... pondera validissima sunt, nos valeant ... latum
crinem dimovere, nec dum divertere, et in contrarium sensus deflectere.
N. verò eam in nobis ... religio ingenuit, aut
sensim procreavit opinionis de Sancti Doctoris vere angelici,
sublimitate, aut excellentia doctrinae, ut non tam humano, quin
et comparatam ingenio, quam divinitus à sempiterna sapientia,
et patre luminum communicatam credamus, quoniam ei
placuerit tanquam Deo scientiarum Domino nostrum Aquinatem ipsum
sapientiae, et intelligentiae (utor verbis verbis Eccli.) replere;
unde ... ipse, quam ipse experiebatur admirandam sapientiam,
divinitus acceptam referens ... semel adscribat (ut Ecclesia
recitat in eius festo) quidquid sciret, non tam studio, aut
labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse.
Propterea n. ... Joannes 22. teste Hersono ... 37,
et Historiographo dominicanae familiae lib. 3. c. 32. quamlibet
nostri Angelici Doctoris artem miraculum pronunciavit, ibi,
... nullum miraculum ex eis, quae à sancti patris solent

ibidem, quamlibet artem ab eo scriptam esse miraculum veritatis appositè, sic de Aquinate nostro scribit, cuius initium Eiusplus quam Salomon satis ad sapientia præ ceteris (excepta Salonica) Apriorarum Saber verborum, modorum dicendorum, et sententiarum, ita ut, qui eam nunquam tenuit, inveniatur à veritatis tramite deviasse, et qui eas impugnavit semper fuit de veritate suspectus, quare Urbanus Quintus in Bulla translationis corporis S. Tho. veritati Theologicæ consulens, et de sana doctrina in Ecclesia tuenda, et promovenda solicitus, Tolosanæ DDes alloquens, non id hortatur, sed et pastorali obstringit imperio, ut se totos Angelicæ Doctoris doctrinæ amplectendæ, ac totis viribus promovendæ prorsus devoveant. sic n. ibi concludit, volumus insuper, et tenore præsentium vobis iniungimus, ut dicti Beati Tho. doctrinam tanquam veridicam, et Catholicam sectemini, eamque studeatis totis viribus ampliare. Ecce vos auditores optimi studia vestra, lucubrationes, vigilias, litterarios labores, ad veram sapientiam comparandam, veritatem coiendam, ut vestrum fert genium, contenditis, hunc unum sapientissimum, præceptorem Doctorem planè Angelicum, ut veritatis magistrum alacri animo semper intendatis oportet, cuius doctrinæ, cuius vis alterius opposita despecta, haud aliud, quam veritatem ipsam suscipite propugnandam, prædicandam, docendam. ~

Sed, et universæ huius tractationis eam summi numinis invocatio, totius bene ordinatæ scientiæ principium, et origo: nam ut apti describit Diadocus lib. de perfectione spirituali c. 7. nihil egentius est illa mente, quæ de Deo absque Deo philosophatur. Cui consonans Arausig Sinaita conferenti fidei dogmatibus inquit: divina fulgentia, et illustratione opus est illi, qui de Deo loquitur id est, quod de Deo quivis loquatur citra ipsius gratiam, sit plusquam periculosum, et merito quidem, ut in hæc verba adrem nrando appositissimè expendit Seneca 7 nat. c. 3. egregiè Aristoteles ait nunquam nos verecundiores esse debere, quam cum de Deo agit

si intramus templa compositi, si ad sacrificium accessuri vultum summittimus, togam adducimus, si in omne argumentum modestiae fingimur, quod hoc magis faciendum, cum de Diis nos disputamus, ne quid temere, ne quid impudenter, ne quid ignoranter affirmemus, aut scientes mentiamur. Nec miremur tam tarde erui, quae tam alte iacent, quod sit hoc sine quo nihil est. sed ut possumus, quia ut rem concludam [illegible] Tullius libro 2o de legibus, agi vero illud non oratio subiternamus principio, quod quidem nobis est institutum docere Deum esse, motus studio, et religione, nunc Deus a nobis est, et in quaque antea invocandus, hoc quasi vinculo, et retinaculo firmati hanc orationem aggredimur. particio operis.

Hanc ergo in quinque scindemus partes, quarum 1a, quamvis disputationes distinctam, disseret de natura, sive essentia Dei, eius existentia, et excellentia. 2a autem, disputationes posterius deorsum de omnibus eius attributis inquantum eorum perfectio, et distinctio ab essentia, et inter se, disquiret. 1a pars ergo de natura, sive essentia Dei, eius existentia, et excellentia

Huius primae ergo partis, in quatuor 1a disputationibus concludemus 1a videlicet sermo de existentia Dei, eius cognoscibilitate, et distinctione ab essentia: in 2a de excellentia divina: in 3a de praedicatis quasi quidditativis divinitatis: in 4a de gradu, quae ultimo in suo esse quasi perfectio constituit essentiam divinam, ratione quod dicitur summi, vel infinitum.
Disputatio 1a de existentia Dei, eius cognitione et distinctione ab essentia

2.º inquirit an Deus existat. Triplici 1.º dispt sane inabitur Dei: 3.º de de existe Dei ab eg ma. 2 de cognoscibilo existe Deus existat. cap 13 an Deus. permittit.

Ne s. aliqo dispt limine in errorem devia dispt, si norem signars stingar ignorare crura dicturi nos ro prescribit, qd s. pres 4 men. ens ipsem (?) vestibulum, qd nom, seu quam signars pie sit utrumque in dispt. Dixit ... ut. n. 109 pres dixit Quare exordimar ab hoc nom Deus, quem qd nos cognoscimus, diginia ... sumus, ex cui ... significat, ut ex dicen. ignotescet.

Hoc nom Deus, si Ethimon ... ex. ... in cap. Dam. lib 1 fidei c 12. Theologi omnes, ... verbo Deus, a voce greca Theos, que dicit

cæd. Ddbg notantibg, à Cea ... sine, qd est videre, rq vt apposite ait Naci. qui go oiā aspicit, v intuet, ex eo qd oiā intueat, nempe ... , noat Deus vniversorum: vbi int alia, quæ ad res Sanc sani apposita ... scribit, advertit nōe ... , et v alia noā Dei; ab aliquā eig operat, aut attributo eē desumpta, eaq nō personalia eē, sd oibg divis pinir coiā. Quo spectans Aug ser. 25. de temp dixit, Deus nō est potestatis, nō spiritati. Addit Dam. vbi s, v ex eo alii, dici posse, qd nō Deus dr à voce græca ... ī. currere, v disponere vniversa; s. ab ... ī. vrere, Deus n. ignis oē malitiæ cumens.

His addi deductores eigd noīs, quas nō nulli meminere pst Val 1a p. disp. 1a, et 1 puncto 1o, ibid Samnerus disp 2a et 1a dubio 1o, Tesaurg Lingæ Latinæ verbo Deus, v 6us Pompeius Festus de ver sigcat verbo Deus, cuig verbis res tota cludit ibi Deus dictus est, qd ei nihil desit, s. qi oiā cmoda Sibus dat: sicut à græco, qd sigcat metum, eo qd Sibg metus sit, sd magis ... id vocabulū ex græco eē dictū, aspirat demtam, qui mos Antiquis nris frequens erat. ... Etimologicæ Latinæ ... deductiones illustrans ex sacris, & humanis litteris. ~~

Deveniendo eurs ad sigcat eigd noīs Deus, varia est tam apud sacros, eū pfanos scriptores vnde qd, vt Greg M Homil. 7 in Ezech qui asserunt, qd in sacra scrip aligdo nuncupatiue aligdo essalit ... Hil. 2 de Trinit. v Aug. et 27 in Exod. participiū, v essalit, Athan. initio tractus, bifaria v surpari in scriptura

v sui gr. , v vm esse . . S. Bonab. i de. 4 ex 3 u. gli ig
accepta ponit; v Ereppsans Brupsles in prologo libri i sent.
sex mis accipi observat, et ex illo eq tradit vocabularius
Scolo

Ad cementra perstringo sub nis acceptione
1°. n. Dei nd Deus sumit nimir abusiue, eq vt tribuit
idolis, seu fictis numinibg, vt passim in profanis scripto.
offendes, v n semel in sacris. Exod. 32 isti sunt Dii tui
Israel. Deutro. 29 paral. 32. Jere. 2 v saepe alibi.
it q vt observat silva alegoriarq verbo Deus. Diabolus
d. Deus huius saeculi 2 Corinth. 4 v Habacuc i Deus
Diaboli d. ipsa eius superbia, qua vult coli tamq Deus.
v ad Phili. 3 quorumdam ventrem Deus appellat
Apost. ibi quorq Deus venter est. ~

2° nuncupantur participatione
in 1a omnes viri iusti vocant Dii psl. 81 ego dix Dii
estis, v filii excelsi omnes, psl. 46. v 49 it q princi-
pes, Magnates, v iudices Dii vocant, qd nimirq in eis
reluceat singularis participatio eminentiae diuinae, v potestatis,
Exod. 21. offerat eum Dominus Diis, i: iudibg: c 22,
Diis n detrahes, i: iudibg, seu praelatis, v principi populi tui
n maledices. psl. 81. Deus in sinagoga Deorum, i. iudicum:
in medio autem Deos diiudicat. i. iudices. Sic eq ex
participatione eminentiae, v potestatis diuinae, ipse Pharao,
v miracula patrandi, quas Deus Moisi tradit, Dii d.
Exod. 7 Deus Pharaonis, ibi constitui Deus Pharaonis.
Pr[illegible] annotante silva Alego. Dii dicunt sancti, Angeli,
Antiqui patres, sacerdotes, praedicatores sublimes, v sapientes.

Tandem ex participatione diuinae excellentiae
quilibet homo excellens singularis, v eximius solet Deus nun-
cupari

ut arguit advertit Scia. linguae latinae verbo Deus ibi, quoniam ipse perfectissimus Deus, quoties volumus ostendere virum aliquem esse singularem et eximium, Deum illum esse dicimus. Ut Cic. lib. 2 de oratore, quae dispositio animorum, inquam tua mihi semper Deus videri solet. Terentius in Adelpho scena 1a. Laudarier te audit libenter, facio te apud illum Deum virtutes narro, Deum te facio. i. summis te laudibus effero: ex Isocrate, et Quint. ~ ~ ~

3° et ultimo usurpat essentialiter, ut nimirum significet singularem aliquam essentiam et esse summum intelligibilem divinum infinite optimam, et excellentissimam, cuius virtute, quam omnes [illegible], et cuius nutu universa haec mundi machina gubernatur. In hac significatione, quae ideo propria est usurpatur a nobis in presenti disputatione et Theologo. cum propriam huius nominis Deus designant. ita et Aug., Arist. et S. Tho. vtaliter omittamus.

Nam Aug. lib. 1° de Doctrina Christiana [illegible] sic scribit omnes latinae linguae socios, cum aures eorum iste (vocabuli Deus) tetigerit, movet ad cogitandum excellentissimam, quandam, immortalem naturam. et c. 7 ibi docens ait Deum ita cogitari, ut nihil melius nec cogitari possit. Arist. in philosophia [illegible] eandem sententiam loquitur. et S. Th. 1a p. q. 13 art. [illegible] nomen Dei est nomen operationis, quod adeo, a quo imponitur significandum imponitur. n. hoc nomen ab ubi rerum providentia. omnes n. loquentes de Deo, hoc intendunt nominare Deum quod habet providentiam universalem de rebus. et in responsione ad 2 impositum est nomen Dei ad aliquid significandum, ab operatione quae est propria, et remotum ab omnibus. Sensu 2° Deus existit ostendit

... ex sacra scriptura ... existit ... aut ...

... spectant discutiendum est an res significata ... communiter quae ad nostrum ... et signi ... sumptus abstracte in sua vi et actuali ... Deus existat in rerum natura; et quamvis ... supponere, ... probare

Propria. ... existat in rerum natura ... est nobis ... notum ... nulli in id sint acti delirium ut Deum esse negarint, ... Athei sine Deo ... quos late ... aliis recenset ... Raina in sua ... de natura Deorum, et Plut. ... asserentes ... errorum parentes extitisse Diagoram, ... quorum antiquarum ... Atheismum, opinionum obsoletarum, ab inferis suscitarunt in Galia, et Anglia hac nostra tempestate, ... Haeretici calvin: ... Marinus, et Marinus apud Rai. citatus: ... de providentia merito adiungit Machiabelum, ... grege suos, quos ... politicos appellant, qui nil curantes de religione ... cultu, toti incumbunt in ea, quae ad externam duntaxat reipublicae gubernationem expectant.

Deum ... existere est ... fidei catholicae dogma ... inconcussum, in quo universa Christiana ... religio

innixa, divini obfirmata recumbit. Unde Ap. ad Heb. 6.
Et credere oportet accedentem ad Deum, quia est, et inquirentibus
se remunerator sit, si n. Deus non existit, nec eius divini
appr. eius auctoritas quis credit, neque qui non existit non loquitur, et
non loquenti nullus praestat fidem. Exod. 3 pro hoc ille Deum verum
vult agnosci, ad differentiam idolorum, ut notavit Justinus in
exortatione ad gentes, quod sit pro etiam existens ibi, quae tantum
sunt, quasi diceret inquit Corn. ex Justino idololatrae
colunt idola et Deos, qui non sunt, ego vero sum ille, qui
in vere existens Deus. et psal. 13 et 52, ut alia omittam
iam ... summonia insipiens vocat, qui ... cogitatio
Dei existentiam inficiatur, ibi Dixit insipiens in corde suo non
est Deus. in corde dixit, ubi ut notant Chri. Didimus.
Hil. et Aug. ibi ... tantam vigere
Athei verbi, et sermonis palam dicere ... facile
persuaserunt, ... auctorum, ubi, ut ait
Aug. psal. 52 ... sunt, ut inter multos ...
hoc dicere, in corde suo dicant, qui ore dicere non audent.
Ac tandem ... Aug. ait psal. 21 ... non ...
legi, et dictitandi ... psal., quia ... et falsa de Deo
sentiunt, ... dicere non est Deus; ideo quod dixit
in corde suo, quia hoc nemo audet dicere, ... ausus
fa... cogitari ... testimoniis, quae sunt
... conciliia, et Theo. omnes Dei existentiam ...
virtutibus ... suaderi, ut ... in ...
... etiam ...
... Sanc ... conciliia, etc.

uno ore proclamant, & variis vocibus, ac efficacissimis arg. illu-
strant, et demonstrant; id & omnium nationum, populorum,
sapientum, & poetarum, ab ipso nascentis mundi ex-
ordio, continua temporum vicissitudine, adusque [illegible]
procurrentium consensus suadet, sint, ut eleganter scribit
Simplicius in cap 38 Enchiridii Epicteti ibi, omnes enim
Homines tam barbari, quam graeci, tam in priore superiori
temporis tempore nunc, quamvis alii vocibus Deum esse cen-
sent. Sed elegantius adhuc Latinae eloquentiae parens lib. 1
Tusculanarum quaest. longe a proemio ibi, nulla gens tam
fera, nemo omnium tam sit immanis, cuius mentem
non imbuerit Deorum opinio. Multi de Diis prava sentiunt.
id enim vitioso more effici solet. omnes tamen esse vim, & natu-
ram divinam arbitrantur, nec id collocutio hominum, aut consensus efficit.
non institutis opinio est confirmata, non legibus, omni autem in re
consensio omnium gentium lex naturae putanda est. Quis locus
est in terra, quem non Dei [illegible] nisi? Qua
sol orit, qua occidit, qua erigit septentrio, qua ver-
git Auster, totum admirandi numinis maiestas im-
plevit. Cecinit autor operis de providentia inter Prosperi
opera [illegible] carmine:

Ecce autem [illegible] gente
e qua gens Deum [illegible] mundi,
seu [illegible] anni, seu tempora prima revolvas,
quae [illegible] servit Deum, nec defuit ulli.
Autores nostri docent.

Tu vero si veteres, & recentes, sacras & profanas libri
Historias evolveris, nullam invenies nationem, barbaram

sit

populus, aut gentes, in solidissimam, ac eandem aliqua cultus Dei notio, et cultus delatio non viguerit, ut patet in prima orbis historia, nimirum Genesis libro per Moisem divulgato, legimus primos humani generis parentes, Adam scilicet et Evam, à Deo creatos, statim in sui creatoris notionem devenisse, et in posteros suos derivasse, inde quos, et si non nulli à veri Dei cultu aberrarint, semper alicuius numinis notitia, cultusque sic stante invaluit, sicque in universam terrarum orbem sub lege nati profluxit. ~

Ex aliis autem veteris testamenti Sacris libris facile cognosces eandem Dei notitiam, litteris per Moisem proditam, in unico israelitarum synagoga non solum floruisse, sed et innumeris portentis obsignatam, quam tunc eius temporis legis nimium scriptae, ubique terrarum ab illis populis, et nationibus colebatur, ut et in sacra, et profana historia nullo negotio reperies. Tandem iis à tempore legis gratiae à Christo Domino et Apostolis promulgatae, sanctae eius historiae scilicet, Levit per universum orbem per ipsorum spiritum Ecclesia inter sapientissimos, et antiquissimos, ac feminas floruisse probat mira, id extra Ecclesiam Christi inter Iudaeos, Turcas, Mauros, Persas, Indos, ubi bis gentiles, ad nostra usque aetates alicuius numinis notitia semper viguerit, eo cum certe et ipsa causa hoc, ut tantae, ac tam firmae veritati repugnarint, non nisi pauci, iique perditissimis moribus, qui ut liberius sese effrenatae libidinis laxarent habenas, ac in qualibet obscaenae voluptatis, et omnia prorsus vitiorum, ac flagitiorum genera, omni conscientiae proprie reclamatione remota, se profuderunt, Deum esse infitiabantur, ut apparet notatur etiam ab illis in sola. ibi, ex aequo ipsi pauci

in g° nat. nimium depravata universum quod solus Deus fuerit
suis fateor auctoris; et eleganter Clemens 7 strom. c. 4 ait ut
Deum ignoret, efficit vitæ institutum. et ex aculo antē quo
non fieri potest, ut quis victus est a voluptatibus, Domino assimiletur,
aut Dei sit cognitus. ~

Et si ut prudens scribit Senec. epist.
117. multum dare solemus præsumptioni omnium hominum, magnumque
est apud nos veri argumentum aliquid omnibus videri. concludere
liceat. saltem omnimoda certitudine morali esse, repertum Deum
in rerum natura existere, nec ullum, nisi imprudentissimus,
inficiari posse, quod tanti tamque veneranda auctoritas omnium
sæculorum, omnium gentium, omnium populorum, philosophorum omnium, sapientum
et augusti gentium, ut tali edocuit, ac proclamando mirifice
confirmavit. ~

Sed ut alia satis apposita omittam, quibus hoc
argumentum urget Lessius lib. 1 c. 8 perennis ostendit admirandam sapientiam
sic vocat Chrisostomus in psal. 43. [illegible] nec omni lingua
Deum vocat? Falluntur omnes hominum myriades, qui Deum
esse dicunt, et soles insipiens, seipsum unus dicere, qui solus
ita mentit. ergo qui quinque gentes S. Scripturam testimonia vult
in terra [illegible]. vertere, sensuum regebat, ac resistit, quod
iudicat veritas. Publicat autem totius mundi linguas solus
vult insip. evertere, et quomodo erit veri regebat, insipiens, et
se ipso insipientior. Etiamsi in mundo hoc de Deo diversa
sint germinaverint, numinis in fundatis, nemo dubi-
tavit. ~ . ~.

Deo in ad extremum velim exponere, Deus argumenti
efficacia magis illustranda, alterum annotante Lancelio [illegible]

de laudibus Constantini p. et de aliis reb. in tan varias abierint sent.as ... una semp. consenserint. Alteram Tullius expendentem satis eleganter de nat. Deor. sub initio, qui iudicii de Dei exist.a semp. fuit soci ait. ... na ipsa ... afficit, ... alias opiniones falsas ab illa excogitatas ... nullo suffulante sentir evanuerint. em singur Tullius ... alia videmus ceteras opinis fictas, arg. vanas, diuturnitate extabuisse. Opiniones n. commentam delet dies, nat. iudicia confirmat. ... de cognoscibilitate nat. existe Dei.

ostendemus ... ex fide diuina, auctoritate ... ... nec ... omnes soci ... Deus in rerum nat. existere: in ... ... expediendam, an ... cognitio nati ... cognosci, ac deinde ... natis luminis demonstrari, ... demonstrationibus ... an ... nati demonstrari ... Deus existere. ... ... demonstrari ... nati Deus existere ... , ... ostendit

Non diuersa librorum (vide Aug. verbis 25 de Ciu. c. 3) ... auctoritas est Deus ...

& vii, quae nos circumstant, ad quam nos eius pertinemus, universa
[illegible] rerum nobis proclamat, sed sui operatoris [illegible]
[illegible] creatae, quae continuo nobis ob oculos observantur, munus
quidam nostrum nos edocent Deus esse, unde psaltes inquit [illegible]
caeli enarrant gloriam Dei. ubi legunt Aristoteles Homerus
[illegible] popu. post alia satis apposita, in sed. quomodo enar-
rant, dic mihi, vocem non sentit, os [illegible]
saecu coelum, sed ipsius aspectus vocem tuba clariorem emittit
[illegible] per oculos, non per aures, nos docens. Hic in [illegible]
qua non est illo certior, et manifestior. ut dicere solebar [illegible]
Anto. tum Athan. in eius vita, et eleganter verbis Ba-
silii 22 in Examer. universa haec mundi moles, perinde
est ac liber litteris exaratus, palam ostentans, ac dipidi-
cans gloriam Dei. et scribit Trismegistus, et Prosper lib.
2 de vocat. gentium cap. 1. in quo [illegible] [illegible] [illegible]
aureis characteribus perscriptus s. et conditionis visibilium
creaturarum, sic notitiam sui impressit, ut quis, i[illegible] [illegible]
ad nalis [illegible] lumen, nullo alio, quam nobis ipsa Deo
haud difficile legat, et addiscat. Dei .n. cognitionem dixit
Julianus apud Cyril. lib. 2. ad [illegible] 4) res est, quae do-
ceri nequit, id per se [illegible] ab sibi; omnibus .n. sine Deo, [illegible]
tam quam [illegible] erudimus. ~

Quidni eius sola nostra luce percurro, ex
natis cognitione effectibus ducit in illius causam cognitionis: sed eius visibus
in perduc, ut distrahi ab aliqua causa, ordo ab alia impo
ut independenter, [illegible] visibus luminis nalis cognoscitur saltem
probabilitur

dari cum nulla causa sive imperata, et independenti a quali-
cumque alia, ac proinde dari Deum. ~ ~

Omnia ... vera, et si DD.s omnes conveniant
in eo, quod vi solius naturalis luminis fieri possit ab hominibus praeparata aliqualis
cognitio naturalis de Dei existentia, dissentiunt quoad cognitionem evidentem, et demonstrativam. Nam Caralius lib. 1 de quadruplici iustitia ... Aud-
dinus cap. 1 in 1o d. 2 q. 4. Maior 1o d. 2 q. 1a, Aliacus
q. 3 a. 2 ... q. 1a a. 3, et ... Gab. q. 10 a. 3 ...
10. Marad. lib. 3 ... sing... et nulli
Nominales inficiantur posse a nobis naturali ratione demonstrari Deum existere
...
D. Th. ... c. 12 asserit oppositam sententiam
esse errorem, ... manifeste falsam eo,
quod ... rationibus infragabilibus sanctis veritas naturaliter probatur. Eodem
... Val.a 1 p. q. 2 ... 2, ... Mol.a q. 2 a. 2 dicit,
et temerariam, et in fide minime tutam, ... lib. 10 de ...
Dei temerariam, et errori proximam. Deinde ... christiani
philosophi, et ... ethnici, quorum ... lib. ... c. 6.
ut ... refert ... Rai. citatus, et ... naturalis,
variis ... demonstrationibus ad ostendendam Dei existentiam. ~

... 1o ... praemissa veritas ex illo ...
... cap. 13. a magnitudine speciei, et creaturae, cognoscibiliter
poterit creator eorum videri. Ubi verba video cognitionem evidentem
... proprie significat. Ad Ro. ... quod notum
est Dei manifestum est in illis, id est quod ... naturalis ... de Deo
cognoscitur ... ut ... ex graeco ... ac manifesto ab aliis
cognoscitur, ac proinde ... Deus existit, ... veritas ... quae
... de Deo cognoscitur ... naturali ratione, et ... Paul. Deus n. illis
manifestavit

imbin n' post a' cr.ne mundi p ea qu facta sunt intel
conspiciuntur, sempiterna quoque virtus eius et divinitas, ita ut sint
in excusa quia cum cognovissent Deum non ut Deum glorificaverunt. a
loquitur n. Paul de Philosophis antiquis, quos ait ex effectis Deum cognovi-
sse conspiciendo seu videndo, hoc est, per inde per cognitionem demonstrativam
a posteriori, qualis certa, et evidens cognitio est sita ex
cognitione effectus —
Dices cum Vazquez 1 p. disp. 20 c. 3. et Hibo
lib. 2 d. 7 c. 5 eius mi testimonia sufficiunt exponi de cognitione
existentiae Dei probabilissima, et moralis certa; at ipsa ita ut ea
de fide, quod possit demonstrari natura quod Deus existere, verbum
.n. manifestare, et videre, non semper sumitur in sacra scriptura pro
cognitione evidenti ut Ioa. 17. Pater manifestavi nomen
tuum hominibus. Eccl. 8 non est homo qui videat manifestas. Ioa.
14. Philippe qui videt me, videt et patrem meum. Gen. 3.
vidit mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum ~
Sed 1.a est 1.a ratio, qui postea exponunt
in sua propria significatione, nimirum pro cognitione certa, et evidenti,
hæc manifestum, hæc conspicere, et hæc videre, & ex quibus existimo verbis
expresse in rem sua verba Pauli tam evidentia intelligunt ut sequenda
dicantur. Cui sentit Aug. exponens eadem verba d. 9 in Ioa.
ubi Deus potest inveniri per creaturas evidenter. Basil. oratione de
verbi incarnatione, quem sequitur 2 libro. verumque patrem existit,
quem ab illo (. i. Deo) facta sunt eum ut cogitur, utroque
apparere statuat; si fides ex pervertaretur magnitudine, et pulchr-
itudine illarum existit certa quadam rationi diffusae et expressa
Maxima certitudine, c. 6 ospicuam creatura claram probationem,

ipsis potius; et Tertulli ut alios omittam. Ii de quo c. 16 qui sic legit verba Pauli. invisibilia eius a creat. mundi ita virant. Suffragant aliorum infra referendi, et asserentes sibi esse a nat. Dei cognit. et cognit. Dei esse variam, nec posse ignorare.

Confirmatur 2a ex ratione, qua sacrae scripturae verba, imo regulis al. Aug. traditam, sunt in propria significatione intelligenda, quando nec aliunde scripturis constat, nec ex adiunctis trahunt ad minus propr. significat., at verba aspicere, videre, manifestare in sua propria significat. important cognit. certam et evidentem, ut ex linguae latinae peritis, ex com. auctorum, et theologi ex dictionario theologico verbo manifestus sic exponitur, manifestum idem est, quod clarus apertum quasi ad manus foris stans. Quin valens p. 1. 4. 36. dixit synonima esse manifestum, et evidens. Nec et aliunde, nec ex adiunctis trahunt in praesenti testimoniis ad impropria significat., maxime [illegible] aut [illegible] certa [illegible] veritas [illegible] ex [illegible]

[illegible] ex partibus, quorum nullus nec proximus, et modo [illegible] alteram subiiciam, qua cognitio, quam nati possumus ex effectis de Dei exist., significant per verba importantia certam et evidentem notitiam. Dionys. de divin. nomin. c. 7. Deus [illegible] cognoscitur. Nil [illegible] de [illegible], et [illegible], clamori [illegible] creat. indicat [illegible]

q. c. n. intueri, et admirari summi Dei, et ne aperti ex
ea, quae apparent, docet, quod dicatur vir Dei. Nam ord
de Deo. ubi xpo geram dixit, quod ut audita cithara, et
eius sono, artificis, et citaroedi cognoscimus cognitionem omnium
et viaeni subest, sic, et nobis non possunt non esse manifestum id
quod, et fecit universa, et servat. Adde S. Aug. Sib. ut
est secundum iudicii necessarie est, qui non sponte sua, naturaliter
demonstrat vestigiis insigne, ab aggrediatur. Sanctus Minut
Felix in dialogo. cuius titulus est Octavius, columna et
et Sec. n. g. sibi verorum patres ait: quod potest esse tam ap-
ertum, tam confessum, tamque perspicuum, cum oculos in
coelos sustuleris, et quae sunt infra circaque lustraveris,
quam esse aliquod lumen praestantissime mentis, quo omnis natura
inspiret, moveat, alat, gubernet.

Probat ex aliis patribus asserentibus
cognitionem Dei esse sibi a natura insitam, ac proinde naturalem
ex qq. tiro. in c. 3 ad Gala. sic sec. ex quo ipse suam
fit, natura omnibus in est Dei notitia. Nis. lib.
1. c. 7. Dei cognitio est sibi naturaliter insita.
Dam. 1. fidei. c. 1. et omnium cognitio, quod Deus sit, ab ipsa
naturaliter insita est, atque ingenita. Similia sent. Chris. Hom.
3 in 1. ad Rom. Euse. 2 de praeparatione evangelica. c. g.
Theodoret. in relata verba c. 1. ad Rom. et Beda ut
alios omittam lib. 3. in iob c. 5 quia naturaliter bonum notitia
creatoris in eorum cordibus ... Ad cognitio aliaque obtinui
et verum demonstratiua, sed possit non esse certa, et evidens
natura, cognitio n. probabilis quia non potest non esse et, et ipsa
... quin, et moraliter certa ...

abtē, v simpsit

p 84 resp, quia vnt 1 Th. qi ad pos nalr

demorsnari a posteriori effus nobis nalr notiory, Sentiy

evidentiy ut ipsa cā; id creatr sunt effus Dei no-

bis nalr notiory, Sentiy evidentiy gnexiory cu ipso Dō. ?

Alia. pd ex iis demonstraribg, quas sure produce mg, quibg

u psi Antiqui u s patry, u Th. ex rebg creatis Saurium

cognitu evidentu de Dei exitā. ~~.

Confrae qi fini nali hois ut Deus,

vt apud oē cu Antiquos pshos in confesso est, u docunt Th. cu

1 Bo. initio 1. 22, q. pos homo nalr Deus cognoscere.

evidenr. p. cōo, qi nalr nō potuit tendere in Deu pu

morte roalia. Ex. st qi lapis hec confine nali centru

terrae, hec cu a nā cgenitam vim, qua certissime, cen-

tru. et quadg nali ri illud tenore sic cu ho, qi illius

finii nali est Deus, here det vim a nā cgenitam ten-

dendi voalr certitudine cognitu in illu: vt st centrudine

nali supponit in innata, ac cgenita lapidis inclinatione

eu finii; sic cu finn hoii supponat certō, u evidenr in

nali inclinare illicita hoii, qui nō est aliud, qua demonstratio

a posit deipiu Dei exitā. p. quest 35 actu in sexty dilucid.

1ª verity stautam obijcies 2,

qr inu in sacra scrip. dr Deus posuisse tenebras latibulum

suū luce inhabitare inaccessibili &ª. quibg nonary. Nā

ibd 2 de Th. columnas ariarit Deus ed ex rebg visis statura

colligi

Lipa. in premio, qd Deus nō poss cognosci ex creat. nisi per
fidē; A quo refer. S. Max. decade 2 c. 7. Deinde cognitio qs
de Deo exit. opiniorē vocant aliq. patrē, p̄sertim Cic. li.
de Beatitudine c. 10 Deum misericordē paulo post prius
opinio de Numine omib. nalis, qs insita est oib. sibiq.
Cum Tul. tusculanarē ed eodem mō appellat, ibi nulla
gens tam fera, nemo oiq tam sit immanis, cuiq mentem
nō imbuerit Deorum opinio &a. At opinio nō est cognitio certa,
nec evidens, sed sō probabilis, ut o Dialectici oes, psi o Bo. ora
vocē pronunciant, quin o Latinę linguę parentē, ex quib
Tul. li. de invention. dixit probabile est, qd in opin. posit. m.
l. 1° de nat. Deorū ed. Deos persuadere nobis nō in opinionib, sd
in ao veritā planū velim.

Tandem nō nulli negant posse
nobis Deū cognosci sine auxilio grā, o lumine s. nali. Ceq. oia
haud obscure ostendunt cognitē Dei exit., aut nō poss a nobis
sciri solo nali lumine, aut sō ed probabilē s. moralit certam;
nō autē physice certam, evidentem.

Rel. ad obiectionē, aēq. qd illa locuti
sō denotari Deū, ut est in se, nō poss a nobis solo nali lumine cogn-
ex effectibus nalibq, quin ea sani aperti admittit in locis ex
eas sacr. scrip. a nobis punto p̄cedenti positis, o, ut vidimq,
ex hoc ex oib. patrē certa. Ad 2ū dic. in illo Nat.
testimonio naturā tm valet qd illatio ex effectib. nō verō
qd probabili cognitio; neq ut semel ex iis, quē ibi recensentur patr.
ridaris, a probare, vocat a s. D. demonstrativa. Ingrediar.

Sic syllogizatio et ratio; et dicitur: Aud. Dei 2, quo verissime
in libro versio graeca ex ipsis n. Scrip. ly principia, id ita lex
autem nec ꝑ eo, quae cernunt ordine dispositα elega
principem quemad. hoc dictum rotundo sclusum. Aristoteles autem
ut apud Tartianus in scholiis ad relata illius loca loquitur de
eis. ꝑ oportet, et obiecta naria, n̄ in negar cognitionis naturalem.
Atque iam intra dicta mente Nisseni
ꝑ probare 2, ubi haud obscure tradit cognitionem de Dei existentia, quam
ex creaturis aut Deo acquirimus esse certam, et evidentem, ut indicant
illius voces palam aperte, quae inibi utitur. Quare in cimine Cornel
o Iterum usurpat ly opinio ut hoc non idem sonat, quod dicitur,
et persuasio ut ipsum sumitur a Cicerone loco citato, et dicitur de hoc
ut sit ꝑ certa, et evidenti ex adiunctis, ꝑ ly nimirum naturali
insita, quoniam assensus mere opinativus non provenit ex naturali ordinatione
in eos ad illius efficientem quae propositum obiectum, sed a piavolenti
affectione ut eius cum sensu docuimus in log. ex naturali n. deinde
neg. 18 post proveniens ipsum quae obiectum, cui propositum sola quaelibet
pia affectione, n. solum in eos assentire, et eius mox assensus, ut patet, certus
est evidens ex dictis cum sunt in log. et nemo infitiatur sic
ex Nisseno populi ipsa cognitionem naturalem, qua hoc Deus est palam,
et aperte cognoscere asserat, vocat fidem, sumendo nimirum
fidem ꝑ cognitione certa, quae non assequi evidentem materiam: cum
ne inter fidem, alias certam, non est cognitionis evidentem.—
Unde cum dicit opinionem alias dictam, est
cognitionis id probabilis, verisimillimum est, ni ex adiunctis decreti, aut
ex extrahatur, ac standum ꝑ cognitione certa, et evidenti, certitudine
et evidentia id mathematica. est ꝑ Dei ipsa de eo Du
ut nimi

aut de ea Dei, quoad quod est, aut de eo ex quo aliud est quod ad salutem oportet; ad quas omnes recte audiri professionem non tamen negant, quin potius tradunt cognitionem naturalem demonstrativam existentiae Dei ~

Obiicies 2 divina fide credimus Deum esse, nam ut ait Paulus ad Hebr. 11. credere oportet accedentem ad Deum, quia est, et inquirentibus se remunerator est; ergo non possumus non possumus habere cognitionem naturalem demonstrativam de Dei existentia. probatur consequentia, quia fides et scientia non possunt esse in eodem intellectu de eodem obiecto. Respondeo eo adsumpto concesso probari, quod actus fidei, et scientiae de existentia Dei, non possunt esse simul in eodem intellectu; non tamen quod actus scientiae non possit esse actus scientificus de existentia Dei. Ad 2 existit, quia diximus in logica cum aliis simul negando quod actus fidei ex divina non possit esse simul in eodem intellectu cum actu scientiae de eodem obiecto, ac proinde nil concludit obiectio ~

Obiicies 3 demonstratio debet procedere per principia necessaria, sed creaturae existentes, non possunt esse demonstratio de Dei existentia. Respondeo nego minorem probatur: ad ad ultimam, creaturae existunt contingenter, quod sit creaturae sint contingentes rei existentiae, quia contingenter, et libere a Deo sunt actualiter existentes; tamen non carent connexione actuali, quam supposita existentia, habent cum Deo, ut cum causa sua, a qua necessario actualiter pendent effective, adeo, ut nec de potentia absoluta possint existere, nisi a Deo producantur. Unde si in esse entis non sint necessariae, sunt tamen necessariae in esse inferentis, ita ut sint omnibus necessariam vim inferendi cognitionem de Dei existentia. Necessitas autem, quae in principiis demonstrationis requiritur non est in esse entis, sed in esse inferentis ~

Obiicies 4. si ex creaturis possimus eius

evidenter existere Deum, tamquam id cuius omnis independentia ab

alia, et propterea ex [illegible] necessario, ac proinde remote ex creaturis

cognoscitur evidenter omnia Dei attributa, nimirum quod sit unus infinitus,

etc. [illegible], et sic est falsum. Minor vero, quia [illegible] proponimus

naturalem cognitionem quidditativam, [illegible] Dei.

Ad cognitionem quod [illegible] definitionem

Dei, debere esse sub conceptu proprio, non connotativo, nec abstractivo,

qualis est cognitio, qua evidenter cognoscimus ex creaturis Deum existere

et sit [illegible] analog[illegible] ad perfectiones creaturarum; per eam enim cognitionem

cognoscimus Dei existentiam, Dei aeternitatem, Dei infinitatem [illegible]

[illegible] sub [illegible] ratione, et [illegible], aut ad magis [illegible]

quae [illegible] reperiuntur in creaturis; atque, nec [illegible] remote

per cognitionem evidentem ex creaturis, [illegible] Divina [illegible] cum [illegible]

omnibus divinis personis, et nec quod [illegible] omnino incompossibilis cum alia

[illegible] [illegible] itaque nec cognoscere, an omnia divina attributa

sint [illegible] Deitatis, et non [illegible] aliquid [illegible]

[illegible] sub [illegible]

Obiicies [illegible], ut diximus in

superioribus, negarent esse Deum [illegible] non est evidens omnino [illegible]

[illegible] quod negari [illegible], qui [illegible] demonstrant.

[illegible] negando [illegible] Ad [illegible] Dei [illegible] unde Dei demon[illegible] materiale,

cuius evidentia tanta est ut [illegible] dicat [illegible] omnibus

[illegible] [illegible], [illegible], aut [illegible]

[illegible]. [illegible] evidentia [illegible] ratio [illegible], [illegible] demonstrare,

[illegible] monet [illegible] [illegible] qui [illegible] illius [illegible] adeo evidens,

ut [illegible] velle illi attendere, aut si velit, [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ut illius virtus proponeretur, aut ut ingenio polleat observaretur; sit inspiciens vel eius signa à vera demonstratione recedere [illegible] et [illegible] negare, aut ex dictis capitibus negaverit Atheus Deum existere; sit 2a demonstrari potest à priori Deum existere. [illegible] definit[ur]. Quaestio [illegible] duplici

Postquam à posteriori Deum existere ostendimus per evidentem demonstrationem, restat expendamus an id possit etiam à priori demonstrari. Circa quam difficultatem prima sententia docet Deum existere posse demonstrari à priori à Beatis per visionem intuitivam Dei, non autem à viatoribus per cognitionem abstractivam, quam docent posse illis à Deo supernaturaliter communicari. Patronos sed sunt [illegible] 2 et 1, illius [illegible] libro [illegible] 3 c. 4, Gabriel d. 4 a. 2 [illegible] 1 a. 2. [illegible] sententia tradit posse naturali via demonstrari [illegible] à priori Deum existere, nimirum supposita demonstratione à posteriori de existentia entis infiniti naturae, ac inde deducta [illegible], posse iam divina [illegible] ad probandam eius existentiam. [illegible] demonstratio erit à priori [illegible] à divina essentia, ut à radice, et [illegible] virtualiter illius existentia, quamvis [illegible] radicalis erit à posteriori [illegible] demonstratio à posteriori, à qua natura [illegible]. [illegible] à [illegible]

Dij

metz seq. cui nulli ricent aequipari. —

Negant m. q. sent. quod eos nali possibili

voc. a pri. Dei exit., affirmat Abb. in sum. art. q. c. 27.
Henr. in sum. a 22, c. 2, Ricardo 1. dist. 3 ar. 2. c. q. 1. Scoto
d 2 q. 2, ex quibus sunt par. g. a co; Sufficiant in 10 sapis 3

Cavalio to 1 deguadrigentium sent. c 2 Bellarm.

d 2 a p. l 2 art 3 ... a 4 Tocole; a p. e 2 a 2, Gabriel 2a
st. Segn. Rain. ... nati dist. 3 q. a 2 a 2 no 6; o
alii, cosmini, ut notat Zerolis 4, o ulti sent. tradit,
neque eius vi luminis naturalis posse demonstrari a priori Dei ex.
sii fati ubi, u dari distinctio a Sili. 1 n. 6, ubi quae
refert Henr. d Ricard. ubi, ac Palacios.

1a et. vi solius luminis

naturalis non posse demonstrari a priori Dei exit. sn. DD. q. Scientia
a DD. 2 2. innuit sacro obicari a I Div. i q. De eius
Croibg, ubi expenderis quo modo Deus agnoscitur ait f. esse veraciter
dicimus; nos Deus non ex ipsius natura cognoscere, id n. impossibile
ignotus est; sed ex omnibus suis eius ad creaturam; id ex creaturis Deus
ordinatione omnium ut ab ipso producta. Colligit ex Sto aquo
c. 2 ... probi, ut deserv. et in titulo a suppositum, ut,
unde Deum esse sit demonstrabile; permittit. ... duplex demonstratio, altera
quia, altera propter quid, conclusit ... in de Deus esse, quod
quandam ... natura, quae nos demonstrabile ... effectis nobis notis.
Sani in dicant altera demonstratio a priori seu propter quid ... nobis
impossibile; alii dicunt dimidiati considere et, a in sunt ... in
ut duplex demonstratio. ... ... vellet eludere in m...

q. utrusque demonstr. quod apposuisse in n. a. et ingeli, utrius
extendit ad utramque demonstr. , nec q. suppositione sub maiori
non duplex demonstr. [illegible] o Apr 2.d. Dicendum, quod nam
[illegible] alteri assumit una non pos. fieri dicta demonstr.
[illegible] q. ista.

[illegible] 1° [illegible]

c. 2, debet esse ex 1is primo, notis ex [illegible] formaliter [illegible]
virtualiter, ut [illegible] eadem sed. Apr. [illegible] debet fieri
prima 1a, o. [illegible] ex [illegible] formaliter [illegible] [illegible]
ad alia prid. [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible]
ut [illegible] [illegible] 1° post. c. 2 [illegible]
[illegible] ibique c. 2 a. 3, Alii citatis c. 4 [illegible]
[illegible] Dialectica [illegible] [illegible] virtualiter
[illegible] o ex [illegible] ut [illegible] D. D. [illegible]
[illegible] n° 32 fine. Et [illegible] q. demonstr. [illegible]
[illegible] prid. ex [illegible] nota: [illegible] Apr° Deus existit [illegible]
[illegible] prima formaliter [illegible] virtualiter [illegible] ex [illegible] nota [illegible]
fieri q. demonstr. a priori [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] illa Apr Deus est [illegible]
[illegible] prid. in [illegible] a priori [illegible]
[illegible] Apr° Deus existit; q. [illegible] q. demonstratur a posteriori
[illegible] formaliter ex [illegible] nota ut q. sept. [illegible]
Deus esse,

dubitat in , ... sit ens simplex et a natura: nec virtualiter ex ... nota, siquidem non reducitur ad priorem propositionem nobis ex his notam, ergo agnoram vt s. sua facit. quarto secundo in dicta artic 3.o dialecticorum de demonstratione proprie quod, nullo modo est demonstrabile a priori Deum existere, ergo demonstrabile non est proprie Scotus dicitur aliquo ex modis ab alijs assignatis, vt demonstratio a priori etc, dicitur cum salus ex iis, quae proprie et vera sunt cognitione initium accipiunt, vt pluribus etiam in definitione demonstrationis proprie quod quam in dicunt [illegible] topicorum demonstratio est syllogismus ex primis veris, et ex iis quae prima, et veraque cognitione initium accipiunt. fatetur autem ex ... sua, quod in demonstratione, quam possit vocari a posteriori illa cum Deus existit sed ex propositione de premissa, quae sub cognitione initium accipit non per [illegible] id quod prius a posteriori, et ex creatura, sive ex cognitione creaturarum. Hinc non sed corruit sententia sua. declarata est ... in facto citato dicens n.o 4 ... [illegible] si Scotus certa ... , modo Scotus evidenter ex ... , modo evidenter ... ex creaturis, modo ex ... declarate proprie ... erit demonstratio a priori, quod s. demonstratur de Deo aliquid proprie ... a priori ... Scotus ... proprie cum subscienda.~

Quaestio ... ; nec ... luminis naturalis demonstrari possit a priori Dei existentia. Est 2.a ... sententia ... proprie ... ab auctoribus 4 sententia. ... in demonstratione proprie quod ... loco citato, ... , aut finali ... a priori. proprie quamvis cum ... nulla est causa, materialis aut externa, aut et finalis a priori, proprie quam sit ... cum Deus existit ... . ab aliis ...

9

eq locis citatis. Alia. probatur quia immediate Dei existentia non potest haberi aliquam causam extrinsecam, vel efficientem, aut finalem, aut exemplarem; nec intrinsecam, vel materialem, aut formalem, ut ex se patet.~

Deinde nec omnia non, nec ulla demonstratio effectu est, veluti [illegible] à priori. Probatur quia sit divina existentia, seu veluti causa virtualis omnium existentiae, eq Deus non sapit illius, quasi passio ad suas radices, quamvis ut ostendit supra. Et divina existentia non est passio divinae essentiae aut alicuius attributi, [illegible] ipsius essentiale. Cum quod vi luminis naturalis fieri nequeat, aut quod demonstratio à priori sine rebus formalis à priori causa. Probatur quod non sit medium, [illegible] causa, nec id formaliter sit à priori causa, inde est, quod nec vi luminis naturalis potest haberi demonstratio à priori de eius existentia.

Probatur 2° quia existentia est praedicatum essentiale illius, non quod non potest demonstrari à priori de Deo, nam quod vagi in nulla causa est praedicatum aliquod essentiale, quod sit causa [illegible], aut alicuius praedicati essentialis illius, ut patet inducendo, et demonstratur, neque praedicatum essentiale aut est genus, aut differentia, quidem, si sit proprium, quia non infert essentiale, quia proprium; praedicatum aliud autem potentius, est ineptum ad inferendum à priori: tamen tota essentia non potest esse medium ad demonstrandum à priori praedicatum aliquod essentiale, id est ad ipsius ad ipsius passionem demonstrandam, cum illius non sit causa, aut veluti causa, ut in [illegible].~

Probatur 2 quia existere à se est praedicatum [illegible] essentiale omnibus divinis perfectionibus [illegible] non potest probari à priori per divina aliquam perfectionem, praecedentem [illegible] [illegible]

ɔfarmẽ ad ocũ alias ciccas de facto, q'ppi go illos esse
remanendos ut p dicatũ eod: at qd prius est demonstrari nequit
a pr. ꝑ id, qd ipso posterius est ut pat.—
Ifẽz qi d. pdicatũ Dei qd
est act. purus infinitum, infinitum, independens, increatum
&c, qd assumit ut medius in demonstrao, includit essentie
est actuale, et divum, et ut tale cognoscit expli: aut illud nõ
includit essentie, nec ut divũ expli cognoscit: neutro md pot
deservire ut medius ad demonstrandũ à priori exist.ᵃ Dei, q.
Mi. pbt qi si esse actum purus includit essentie est actuale et
divũ, tũ ɔsupponeret in nobis ꝑcrẽ est actuale, et divum,
et ut tale cognitũ, siquidẽ nõ pot esse mi medius cognoscendi ꝑfectĩ
ut est in re, qñ cognoscat expli sine sua suppositione.
ac pinde ut divũ, et ꝑcrẽ est actuale: at ut ꝑ se pẽs, eodem
Dial.ᵗⁱ omnes, qd in eo ꝑbandũ est à priori nõ debet supp-
poni expli in medio, nec aliter ꝑbat idẽ ꝑ idẽ; si vero
illud pdi qd assumit ut mediũ nõ includit essentie esse actu-
ale, et divũ, igr nõ erit nisi eõ possibile, ac pinde nõ divum
et conseq. ineptum, ut ex illo inferat à priori est sive existere
divum. ꝑ 2 advirs ꝑ ista fundamenta solvuntur

...a et 2 ad obiectiones pro-
qua ꝑ. v. nõ nullis auctoribus, qi supposita demonstratio à posteriori ꝑ qua
cognoscimus nõ est ꝑfectum, assumere nõ divũ, aut aliquid
pdicatũ illius ꝑ priori ad demonstrandũ exist.ᵃ Dei sine syllo-
gismo:

quod sit infinitus ... omni genere entis existit in rerum natura, id Deus est
infinitus in omni genere entis ergo existit in rerum natura. Consequentia minoris
est a priori, quia de Deo probatur existentia per infinitatem in omni genere entis,
quae videtur causa virtualis seu ratio formalis a priori ipsius divinae
existentiae ergo.

Nihil ... in ... negari neque ... minor syllogismi est demonstra-
tiva; deinde est ex primis, veris, et immediatis; quia in illo medio ... videtur
... sicut ratio formalis a priori ... Tandem non est demonstratio a posteriori
quia procedat per causam seu quasi causam, non per effectum, ergo est a priori,
nam demonstratio adaequate dividitur in demonstrationem a priori
et a posteriori. Ultimo quia demonstratio a posteriori ... non ... inferri
... quia procedit per ... potentia ... per effectus ad demonstrandum;
... praemissa demonstrationis non procedit immediate per aliquod potentiis ...
per immediatas videtur ... sicut ratio formalis a priori, ergo ... medium
... non est tantum a posteriori sed a priori.

Respondeo ad obiectiones omissa maiori,
nego minorem. Quoniam prima, prima ... in prima probatione ...; quia minor
syllogismi non constat ex primis, veris, seu ex iis, quae per se, vi terminorum
cognoscuntur ... accipiunt enim ... illius minoris ... Deus est infinitus
in omni genere entis ... est prima ... ex terminis nota vi solius luminis naturalis,
sed ad posteriorem ... notam a posteriori, ut ex creaturis.
Ad secundam probationem dico esse demonstrationem a posteriori ... nullo modo a priori,
quoniam nec formaliter, nec virtualiter ... prius ex terminis nota ... ex ...
luminis naturalis: ut ut videmus ..., ut demonstratio ... per ... prius
formaliter ex terminis nota, sit a priori, debet ... virtualiter
ex terminis nota, sicut, quae ... ad prius ex terminis nota

Unde ... ad 2 probationem ... minus
[illegible]

Haec autem necesse videri pot. vid.

ex tali demonstratione, sicut ex illa modo, quae nec formaliter, nec virtualiter est sine medio, seu ex terminis notis vi solius luminis naturalis, (Neque obstat, quod procedat per causam immediatam, in eo velut principio, ex terminis quoniam non procedit per causam immediatam in eo velut legitimo i. per se notis ex vi naturali eius. Sicut ad argumentum dico autem, quoniam sit cognitio demonstratio procedat per causam, id est immediatam esse in velut legitimo i. ex terminis notis vi solius luminis naturalis, ut superius diximus ex Arist. de demonstr. naturalium propter quid ~

Ad 2 negatur minor, quia prius ut diximus 1°, id sicut existere a se est praedicatum essentiale divinum et velut principium illius, ac proinde demonstratio eius a priori per naturam divina ut radix, aut saltem formaliter a priori. Unde neganda minor, quia l. per infinitum in omni genere entis importat divinam entitatem, aut attributum infinitum contendit divinae essentiae ut radix. Si importat divinam essentiam, talis demonstratio esset a priori, quia est actualiter a se sicut existere divina est praedicatum essentiale, et velut principium divinae entitatis; cum non eo actualiter a se sit perfectio in genere entis, licet natura includatur essentialiter in ea, quod est infinitum in omni genere entis: ut autem quod ex divinis praedicatis essentialis in demonstratione a priori per essentiam, quam instituit, ut dicitur supponi in illo posteriori, et nec virtualiter sit ante illud. ~

Si autem importat attributum infinitatem in omni genere entis, ut tamquam passio superior divinae essentiae et existendi illius talis demonstratio esset a priori, sed a posteriori, cum non procedat per causam, sed per passionem ad demonstr. praedicatum essentiale

essentiale

Rz omnia nec magis nisi
existere divum, ut videatur ad quoni ad aeternum ipse sine
.. & inde prius illis, in infinitum in quo quidem, at p.. ..
prius negat demonstrari a priori & 10, quod est posit.

Ad 2um ... quod ex dictis, ... demonstratio a posteriori est, quae procedit formaliter, aut virtualiter per effectus i. ex prius notam per effectus, aut quod reducit ad notam per effectus; sicut quod iste est: demonstratio a posteriori ipsius etiam ex iis prius actis, et veris, quae tam cognitis immediatis ... accidunt per effectus. Unde si omittatur quod dicatur non sit veluti radix ... exinde illa demonstratio non procedit per immediatam ex ... in eo ... ex ... quae non procedat per notam formaliter, aut virtualiter ex ..., ... illa ... minus, non est ex ... nota, neglectoque ... priorem ex ... notam vel solis luminis natur. ~

Obiicies 2do eandem esse ... ad demonstrationem ... quod ad sufficeret, quod in prius componitur certa cognitio ... , habita, aut ex ..., sicut scimus absolute ex ..., aut ... divum, sequitur, ... quod ... scire ab ... careret ... ipsa ... demonstratione ... & ... non facile ... theologia est ex prius, quae sunt fidei ... , aut ... reducuntur ad alia fidei ... aut ut ... non sunt prius ex ... nota.

R^o ad obj. 1. omitto sy-

quoniā ut multorū opinio fert, cuius DD. refert, sequitur H.

lib. 1. dist. 4. c. b. à r.^o b. Theol. propr. rōē divinam rev. propriè

scīa, ut definitur ab Arist. in post. c. 2. R. 2. omittendo Theo.

carere. prorsus scientiae injuria ab Ch. tradita, nimis demonstro

propter jd, ut verè recedunt ... negant Theologiae propriè scīā.

R. 3. Th. n. carere cuiusmodi principiis

illis ... ex ... veri ... manifestis, ... certis, ac ... signis

Theo. Sed sane syllog. ... Deus dicit est verū; sed Deus

dicit ... est verū, cuius principii ... aug. dicit fides,

sunt certi ... certitudine, qua ... scia ... rationales sunt

propter immatur... ex ... vi ... dicit fides,

cum ... sint discursivi ... colorū ... veritas ... DD.

... Tandem in illis modis

... signis veritas ... inest ... Deus,

Deus dicat. ... demonstr. ... dei ... propria.

Diximus in praecedentibus ...

... Deus ... in rerum nā, ... praedicamus ...

... distinguat ... breviter ... immis

abeat ... omnes, ... ex parte, ...

Thi

in omnes, presertim in vers Libri dumtaxat colligeq ex multis o scriptoribus dimittas indicare, annos, o locum, in quo plures alios quis, si libuerit, facile reperiet. Videantur ut alios omittam. Lib. I. Ra 2 q° c 5. mit 2. Albert in sum. tract. c. 1 et 2 mult in sum. a 22 c 4, Dara, c 3, [illegible] 8 c 1 ubi, o [illegible] Rati [illegible] nati c 1 ad 2 usque ad 75, ubi sati ex professo rem illustrat, plures ex [illegible] Anno [illegible] [illegible] o expendendo, ut rem non [illegible] fuerit, qui eadem certo [illegible], convincendos veritati de nat, [illegible] c. 25. [illegible] nos esse [illegible] quae vere [illegible] contra eos [illegible] mali, [illegible] [illegible] respondeamus, que [illegible] obiciunt [illegible] attendere, quam sint salubria, et cavere a [illegible] errore [illegible] celebri [illegible] [illegible] [illegible] Dei exit [illegible] [illegible] ponit, o illustrat.

Age [illegible] ducamus, o expendamus [illegible] celeberrimam demonstrationem qua Deus existere nullo [illegible] [illegible] contra Atheos, qua [illegible] utuntur frequenter, [illegible] [illegible] Canta. in [illegible] [illegible] c. 2 J. [illegible] libro [illegible]

in 4. d. Theol. Abucara disp. 2a c. 2o, Dama lib.
fidei c. 3. nec d. Thom. cum d. Tho. 2a p. q. 2 a. 3 ex
qq. eam arguere iam propterea virginem Hil. lib. 2 de Trin.
c. 6 et Janse. 2a p. q. 22 a. 3 [illegible]; ac [illegible]
[illegible] cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sua [illegible] et [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] demum [illegible], et Theophilum ubi supra...

Quod supposita hac veritate, quae mani-
festa ipsa luce clarior et sensibus ipsis pervia est, et a nullo
quamvis obtuso, ac obscurato mentis inficiari potest, id est nimirum
quod quod existit in rerum natura, et non est a se, producitur: sic igitur
demonstratur: quidquid producitur est realiter producibile; sed nihil
realiter producibile, nisi detur aliquid ens, quod sit producens, et
non productum, nec producibile; ergo necessario datur aliquid ens, quod sit
producens, et non productum, nec producibile, ergo necessario datur Deus in
rerum natura, cum Deum intelligamus esse quod ens, quod sit omnium princi-
pium, et principiatum ac independens omnino, cuique nulli alio,
a quo nimirum tamquam a fonte reliqua omnia entia, quae sunt
existunt, debeant singuli efficienti producti fluxu derivantur et
consequentia est clarissima. Maior constat, quia bene valet ab actu,
ad posse, nimirum est productum quod est producibile. Deinde
cum ens ipsum producitur ex eo [illegible] productum producitur, quod sit insufficiens
causa, [illegible] [illegible] existens in rerum natura, necessarium ab alio
[illegible] productus, sed realiter est producibile.

Minor in qua tota vis [illegible] cardo -
vertitur [illegible] [illegible] quae producuntur, [illegible] sumpta [illegible] possibilia

io om collectiuū accipi pro oīb accipe ad ī pdicabilia, nisi dic aliqd pdicari in pluribq, ō im pdicabilia essalr sr praic arq, cod est ps tima, Sing sylli mod pd io gi nd oia oio ie, ac prond pouicant, pq nd oia diu io eq collectiuū sl pdicabilia.

D gi bi valet a diri ad collectiuū, pdo iz diribuluo pdicarum, p sertim essale, nullo mt importat quantitas so p inde, a quaamq quam, ō enunciat dsin gu individui om io: od bi pdic pdicabili nullo importat quant, ō enunciat de singulis, qz ro ipsa pouicant, pr od valet Soc est essalr pdca io Soc est essalr pdca ō ni de singulis oibq, qz ro ipsa pouicant pq oia collectiuū, qz ro ipsa pouicant sunt essalr pdicabilia. Alit Sing dicary ex tm pd, ō stat tum ex eo, qd Soc pdica pdca ut sit eq in diuini enunciet dsi ō s persona: eq ex eo qd nullam quan ipsm spectet: ac tand, qz ō in inferiorbq importantibq quantitas, ō inferioribq nō importantibq quantitas cod est, ac pinde, nario pcinderq, siue abstraherq a quantitate cod est legitima.

Ales pd i induct facta pr oia expla, in qq importat eiq diristi pdicatorq; in iis n. oibq valet coa a distributiuo ad collectiuq, nqq ullum poterit assignari, in quo nō valeat, ut facile ex argūtis innotescet. Sm bō valet Sor ist rubtrā, viuitq, Sii ar subtrā, viuitq, ō iei de singulis oibq Sibq, pq oīna Soq collectiuū sumpti sunt

subsrā

viuntur &c.: itq. hic valet hic hō currit, v hic hō currit, vsic de singulis oibq. hibq. igr oes hoes collectivi currant: et bene valet hic est albus, v hic hō est albus, etsic de singulis hoibus ergo oes collectivi sunt albi; itq. hic valet hic hō existit in rerq. nā, v hic hō existit in rerq. nā, v sic de singulis oibq. ergo oes homo collectivē existit in rerq. nā. porro nulla alia res Dialectici invenire valuit artant mod, seu artarī frāles, qua inducti fonta p varia exepl., in qq. ex ante vero semp conseqr ut nullq. inveniat in illis frāls, in quo ex ante vero sequatr cons. falsū.

Q eadem mod, qd dico de priori, qq. genere pdicatq. ex hisq. m pdicaliq. nimi a quantitate est aut spei, aut vnale spei, id spei aut pdi vnale spei in re conuent enunciat de uno individuo, aut desing. spei dini temptm, ac de oibq. collectivē, eq. ppsit in uno acit de sing. dini temptq. ac in oib collect. igr bene valet a dicti ad collectiuq. qer pdica conuenit a quantitate. pr sed qi nil aliud est valere a dicti ad collectivq, quā pdi qd eq. veritē conuenit, vel enunciatur de sing. indi dini, conuenire eq. veritē ac enunciari de oibq. collectivi. Alir. sequr tam ex eo, qd sigq. spei sunt oes dini collectivi oes, ut dicturus est: eq. qi eo dini, v collecti pertinet ad dicas numericq, aut nalq. spei, eq. qq. spei ipsa identat, v aggregat, sic, ac pinde spei eq. qui in singuli ac in oibq. collectivi individuum natū in existit: eadem qd id de pdica vnali spei, est ut mirq. fuit

Dicis ex eoque

pro quo totale est de ipsis datur duobus diuisis ipsius totalis inuenire
et vt non ideo eius partem ipsius (licet sic loquitur) ubi est totalis
tota ipsius; est autem conditio totalis ipsius iuxta partes illius, et
ipsius iam loquitur valere à diuiso ad collectiuum, quod praedicatum
omnino pertinet à quantitate; sunt inde insili fratres non possunt,
aut verò, sic vero falsum: Tertio quod collectiuum ex eo, quod singula
omnia quae producunt sunt totaliter producibilia omnia collectiue
et totaliter producibilia.

Restat autem ostendere minorem syllogismi, nimirum id omnia collectiue accepta non sunt producibilia nisi ab
aliquo producente imperfectum, vel improducibile, quam nisi vel omnia
non sunt producibilia nisi ab alio, a quo sunt
producibilia, cum nil possit se ipsum primo producere, ut ex effectiva demonstratione
ex eo sententia patet, probatur vel probatur ex physicis ex initio
ad ducendum nunc certum suadetur. Primo quia ut viri peritiam
istam ex se accipiunt, dicens est existere intrinsecum, ut ex ipso
non potest producere nisi existens non est aeternum; quod autem non est aeternum
non est, seu non sunt existentia; et nil potest se ipsum primo producere,
alius sed supponunt seu existens, et nisi non existens. Et quod producit
est in actu existens, quod autem non producit, supponit ad producendum
impossibile ad existendum, et nil potest se ipsum primo producere, cum
possit sed esse in actu existendi, vel in potentia ad existendum;
Secundo quod producit communicat suam actualem existentiam; id quod communicat existentiam,
supponit seu existens vel quod communicat, supponit in potentia ad

necessariò existit ab eo, quo aiunt ma. illud omne quod nil potest sibi ipsi communicare existentiam potentis et quod potuit facere suae actionis varie de existendo, ad existendum id quod potuit supponit eum esse, quod varijt, ... supponit vabis quod id est, a quo varijt, vt ex nihil potest, quod potentia non potuit sua actione ipsi varijre dem. ... ad esse, sive, in seipsum potuit, nec potest producere. Ex omnibus non id demonstrant impossibile est, quod aliquid omnibus producat; id ipso nec potest abra, si non supponitur aliunde productum, vt loco citato ... consequendam

... modo vicimus. Deinde illud aliud, a quo omnia colliguntur summa ad possibilia concludit, si ... potentes. ... in potuit nec possibili, ...

... nisi est ... colliguntur omnia possibilia ab alio, adsunt res quodam aliquod esse extra omnia ab alio producta, a quo omnia colliguntur producentes, ... ab alio sit possibili, ... potuit; ... ab alio, ... omnibus possibili ... ab alio sunt colliguntur ...

... ex ... demonstrat

... incipimus concludere ..., ... quod alium ... videlicet ... ab alio ... ab illo ... in eum ... possibili ... in ... efficientibus ... existere ...

fieri p[otes]t ... [illegible] ab alio ... ex parte Dux [illegible]
[illegible] ... nobis fieri [illegible], revocat ... [illegible] diffic[ultat]
... ad varias [illegible], [illegible] difficil[e] [illegible] [illegible]
[illegible] ... [illegible] ... ut a nobis fieri
[illegible] ... [illegible] ... 6. illi [illegible] [illegible]
[illegible], ab alio [illegible] ... 2 [illegible] [illegible]
[illegible]

Cum [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] nullo [illegible] [illegible], qq [illegible] ab [illegible],
[illegible] ... [illegible] [illegible] Dialum [illegible]
[illegible] valere à [illegible] ad [illegible], ut [illegible]
[illegible] in [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] valet, [illegible] credibile est [illegible]
[illegible] omnes [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], nulla [illegible] facta [illegible] ex [illegible]
[illegible] ~

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
valet [illegible] liber [illegible], [illegible] [illegible] est [illegible]
[illegible] omnes [illegible] collectiui [illegible], [illegible]
nec valet [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] collectiui
[illegible] [illegible]. [illegible] valet, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
flumini[bus] al[iter] [illegible], [illegible] generari [illegible] ab [illegible] [illegible]

non ab [illegible] vel in singulis; et omnes infiniti gradus,

collective sumpti, sunt ab eterno, Nec valet (supposito

quod ab eterno infinitum in extensione) sit palmus infinitus

vel sit palmus infinitus, vel in singulis; et omnes infiniti palmi

collective sumpti, sunt infiniti, Nec valet sit homo

[illegible] [illegible]. [illegible] vnus [illegible], vel in singulis; et omnes

[illegible] vnus [illegible] homo. Nec valet [illegible] potest naturae [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] potest naturae [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] aliud [illegible] [illegible]; ipsa potest naturae [illegible] omnes

[illegible] collective. Nec valet homo sine speciali auxilio

[illegible] potest servare [illegible] sine speciali auxilio gratiae

[illegible] [illegible] vel in singulis. [illegible] [illegible] homo

[illegible] [illegible] gratiae potest servare [illegible] collective.

Nec valet (supposito quod [illegible] infiniti gradus

[illegible] ab [illegible]) sit homo [illegible] ab alio homine, vel sit homo

[illegible] ab alio homine; vel in singulis; et omnes homines collective sumpti,

[illegible] ab alio homine; [illegible] omnes homines collective [illegible], [illegible]

aliquis homo, a quo [illegible], [illegible] [illegible] omnes homines collective

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible], nullus extra [illegible]

[illegible] [illegible]

Ad [illegible] obiectionem [illegible] ad [illegible] [illegible]

ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] in aliquibus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] valent; [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] aliquis [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Sed obiiciunt

ple. ; illo vel pauci alii dial ... ceteros, quos; sed ver
rimenti pulis ad ... infinitas partes ab ... ... continuas
... illas ... alias a quo omnes ... affluerunt
Ex com. ... viderunt singulas ab aliis indicarunt ... intendunt
... colliguntur ab aliis ... debent, ut ... argumenta ...
... ad 2, 10 ex ... facilius ... ... infinitas, ...
dubia ... ...

Ad ... autem ... ...
... oppositum ... illis ... ... alias ... ...
evulgatam, ... primam ... ; ... vero ... a nobis indicatam
... in ... illis importans ... , quae ... quantitatem
... importans quantitatem, sicut ... ... quanta, ut facile
cognoscis ... ... in ... ... continuam, ...
ad partes, ...
... , ... multitudinem ... ; aliquid ... importans
quantitas ... sive durationes tempora. ... ...
quantitas ... ... , quae ... ... in
... partibus.

... ad ... ... quantitatem ... ...
... ad unam ... ad multitudinem ... ...
est unitas, Multitudo autem ... nobis colligitur ...
singularis ... ... illud ... ... aliquid ... ...
... ... a quantitate, ... importat ... ...
... ad ... singularis, ... , ut denotat ...
... ; ... ... pertinet ad multi-

veluti pars illius, sive veluti unitas, quae multitudinis

minus et in quo est expressionem cum nostro portio et indiv

vio aquantae: in rand ea portio pertinere ad quantit.

aeq imperat, duratam huius multitudinis, hinc n. quod imper-

tat, ac hinc ab alio hoc ut in ipsis sui post. ~

Ad haec, quae multis, quae diximus, pro

intelligere, ni minime volo hic nos usurpare quam in toto

rigore, ut nimi dicit extinctionem, et impenetrabilitatem priorem,

ideo n. multo diximus portio in eius mi expressa, ab aliorum

portioni, impertiri aliquo modo quantitatis, sive impenetrabilitatis

a quantitate: sed sub nostra quantitate comprehendimus et rigorosam, et

non rigorosam sive quae per analogiam ad illam ratione appellatur,

eius est ipse expressiones, quas extensionis impenetrabilitate et

a quantitate revocavit, ubi quantitas dicitur et continuam, tam-

quam, sub qua comprehendit duratio; non, cuius initium est unitas

numeratur, multitudo, ad quam pertinent partes continuae, quae

quaeque alii, quae in multitudine quae in toto insunt, mul-

titudinem efficiunt; non et minus, ad quas partes pertinent cum

aliis non esse continuae, sicut vero est. non sua pars, et ma-

thematicae continuae, et eius pars minus est quam totum, et

continuitas ad continuitatem, finita et infinitam, et in nulla alia,

quae inter se continentur et nos numerantur ...

vide notā

nō qō iany Rabio

m^o. tis.

Pro o in ipsi ... icou cum o in aliis ... ralium

in log^o tum eum i^o deguamino li depon

Prima m infinito et mira productio sufficit.

Obiicies 2°. ... primi ... causa, q^d

q^d q^d producit, ab alio producit, si ... causas infinitas

in eis per se o ... subordinatas, aliqua eo q^d ... aliqua

producere in peculium, q^d ... , q^d q^d q^d producit ab alio, q^d

demonstrat ... aliqd producere impotentiam.

Cod est ... . Ad^d. q^d q^d ... posse infinitum in ... per

o infinit ... subordinatis, nulla cau ... signari q^o, quae sit

producere ab alia priori, ... in illis, ut ... infinitis,

o p.se subordinati, nulla est, quae sit ... prior, ... qualibet

... dat alia prior, ... prior in infinitum, ... per se sunt

... infinitudo ... per se subordinata ... in ...

... causa ... infiniti, ... ,

... ubi producit ... infinito ... .

Ad ad obiect. ... nego cons. ... Ad probat.

distinguo assumptionem, data posse infinitum in causis per se subordinat.

nulla cau ex iis, quae constant ... assignari

potest, quae ... producat ab alia priori. omitto; ... nulla

... collectio ... per se subordinatarum assignari

potest, q^d ... producat ab alia priori, ... aliqua ... producens.

impeditum, nego; nq ni oiv aliqd ; poucers impeditum, eig. mi car collecti nd pouce ab alio; ac qinde aliqd gabit poucium v nd ab alio, ig'om ex omni . nd id singula, qq poucant, ab alio producant, id eq vid collectiui, sicut oiq collectio. Rd 2 impositum eid ed processum infinitq in cai efficientibus p se essentialiter subordinati, vt eq ctra ducent psq oei 2 psq; o noi eq iridb extendimur, vnde eig ni vrilogii demonstro, mutuanda est ~

obiicies 3

ab alio poucii, p sui, qd eq efficientes sii sintur ex ppriasua nali sorte dicant, qi se adinuicem poucant, ergo: A: poucat: B: o vicissim: B: poucat: A: et multi asserunt dispon abtra pod eig mi car efficientes se adinuicem mutuo poucere, q n demonstrat sudindy aliqd et poucers impeditum ex eo, qd qq pouit, ab alio pouit. ~

Rd ad obiiciones saltem nalis impo ed cai efficientes se adinuicem mutuo cari, vt eq ctra o psii dicq docuimus 2 psq et cotidiano ipso experio credimur. id, o inibi demonstrabimus, eq dispon abtra implicari duas cai efficientes se adinuicem poucere, nisi vna illarum aliunde poucta, qi nimirq, vt ceci alias omittamus cai efficientes, vt poucers in actu et proximo praesupponit determinationem

2

e effectus p[ro]ponit in quod ad ... exit ab efficienti,
q[uo]d effectus, ni supponatur aliunde productus, ac proinde in aeternum
exitit, n[on] posse [eni]m de quod abstra[cti]one producere suam efficienti[a]m, e[t] q[uo]d,
q[uo]d p[ro] abstra[cti]one nequit facere, q[uo]d p[ro] 10, q[uod] p[ro] n[on] est in aeternum, [et] in quod
ad requisito aeternum exitit, sic in aeterno exitit, ut o[mn]ia ratione
tra[n]s[cend]it. q[uo]d Dei [eni]m faciunt ro[ne]m, quas l[icet] levis indicavimus
q[ua]nto sup. rerum auctor, ut ostenderemus nil p[ro]p[ri]e,
ipsum ro producere. q[ua]re 4.[or] alios demonstrat[i]o[n]es producit.

4.[or] alios demonstrationes p[ro] Dei exist[enti]a in
ro[ne] na[tur]ali suadenda no[n] sunt instrumenta, quae illius veritatem, var[ii]s
iis ro[n]i[bu]s momentis illustrata, certius, ac evidentior p[ro]barat.
1. desumo ex iis, quae colli[gunt] tradunt ... p[ro] na[tur]a actus
p[ro]pri, v[el] in p[ro]fectu actus n[on] p[ro]pri, sunt creatur[a]e ... obm-
...innuatur p[ro]p[ri]e, ...d s[unt] in loci [eni]m ro[ne] p[ro]nunciantur,
[et] ingenioso illustrant Recept[a]e Ratio[n]es. 1.[m] citatur [illegible]
n[umer]o 12, [et] ... [eni]m ... Delarce, [et] 2 ... [illegible]
n[umer]o 14, [et] nos sunt in manu ... ~.

Dei, v[el] singuli effectus creati in rerum,
na[tur]a existunt, [et] ex p[ro]pria ro[ne] insabilitati, q[uo]d p[ro]p[ri]e ...
...ante [eni]m quod initio creari, sunt ... essentialiter p[ro]ducta, ...

includens essentialiter actualem existentiam, quam omnes, et singuli eius modi effectus in ex̄tensiōne rationis individui exigunt specifica, et generica, entis creati, supponunt naturaliter aliquod ens essentialiter actuale, quod independenter actus purus, et Deus, a quo nimirum tamquam actuali fonte, actum existentiæ accipiant. Atque ideo quia in hoc nullus effectus creatus in rerum natura existens datur, qui ex ratione sua individui non accipiat actum existentiæ ab alio, ut per se manifestum est, Deinde ratio specifica, aut generica entis creati ex se non includit essentialiter actualitatem existentiæ, aliter et singuli effectus creati existentes includerent, et ideo conveniret essentialiter superiori, naturaliter etiam conveniat inferiori, verbi gratia Diabolo, et ratio et individui comparata, definit, ex quo proinde singuli naturaliter, et indefectibiliter existerent, et ab alio non acciperent existentiam. Colligitur ergo quod ens, quod ratio specifica entis creati supponit, ut ab eo accipiat actualem existentiam in rerum natura, non potest esse inferius, aut individuum eiusdem rationis entis creati, sed quodlibet eius individuum ex eo debet esse ens creatum, et supponere ens, a quo accipiat actualem existentiam, quia participat talem rationem specificam, aut genericam entis creati: propterea quod ratio specifica, et generica identificatur cum suis individuis, ac proinde non potest ab eis existentiam accipere, cum nihil sibi ipsi existentiam conferat, nec transferat de statu non existentiæ, ad statum existentiæ: permit-

ia nisi sit prior eo, ab quo alterum prius ... existentia
piat, quod ab altero ... ipsa eo ... aut quia prius idem
est ad viam suam ... supponi exitum, ut quando ... inferior
... inferiori, et indivi... ut ... propriarum
... ergo ... quod omnes ... singuli ... creari
supponunt, ut ad eo accipiant actualem existentiam, eo erit ...
ad ... actuale, alius est inferius ... indivi... ...
creati, ut ... so ...

Q ... demonstratur accipio ab ... Decolo
... ut ... an quod ... prius ... nisi daretur
in rerum natura aliquod unum ens simpliciter, et essentialiter necessarium,
et indefectibile, nulla erunt entia existentia, quin impossibilia;
sed videtur est innumera esse entia existentia, et possibilia ergo
videtur est dari aliquod unum ens simpliciter necessarium, ac ...
indefectibile. Consequentia est legitima. Minor ... sensibus ipsis indubitata
... Maior probatur quia nisi daretur aliquod ... necessarium, ac ...
indefectibile, omnia existentia in rerum natura erunt simpliciter
contingentia, et essentialiter defectibilia, ut ex ... ipsis ... ex
illorumque notione, quam ... facile evincet; ... omnia sunt contingentia
simpliciter, et essentialiter defectibilia, ... impossibilia, et
... existentia, ... ad ... nisi daretur aliquod unum
ens simpliciter necessarium, et essentialiter ... indefectibile, nullla erunt
entia existentia, quin impossibilia. Minor ... quod ... simpliciter
contingens, et essentialiter defectibile, ... eo ... existit,

Cũ eũ oia sint simplir ɔtingentia, v essalr desfectibilia, por-
erant eũ oia nõ esse, sicut nõ existere. ~

Rursus, oõo, qd oia, ut possunt nõ
sint sicut nõ existant in rer nat, nõ poterunt esse, v existere
in rerum nat, q̃d est esse ꝑpsus impossibilia, nisi detur aliqd ens simplir
narium, v essaltr oio indefectibile, a quo possint determinari ad exist-
quon a se ipsis nõ possunt determinari ad existendum, cum
oia supponant nõ existere, v, ut qt, qd nõ est, nec existit, nõ poss
determinari, ꝑdicando ult, se ipsum, nec aliud ad existendum,
Cũ si supponat nõ dari aliqd ens simplicit narium, v essaltr
oio indefectibile, a quo alia entia simplir ɔtingentia, v essaltr
defectibilia determinẽ, ꝑductiue ad existendum, sicut ꝑ ꝑsonas
traducant deũ existendo ad existendo, ɔcludit euidenter oia
esse impossibilia ~

3ª demonstr. supponitant plures antiqui ꝑbũ, v
ſ' patres apud Ray. citatum a 6. ꝑ'sertim Cleomedes,
v Trismeg. exposit, v Athan. Aug. Basil. v Nazia ex
patribus, desumit ꝑ ex sapientissima gubernatione ad mirabili ...
... pulchri ... vniuersi, ɔsonantia,
v Sarmon partium illius int se; cum in ipsa nat. distantes,
... fortuita ... ɔtigisse, fatendum
narium est esse aliquẽ supremum, ac sapientissimum gubern-
atorem, artificem, v ɔditorem huius vniuersi: vnde apposite Trism.
in ſ Primandro ait: v eũ statua absq̃ fabro, v pictore

fieri nullus asserere audeat, miram Sacrae ut veritatis sine robore omittere putavimus. Cui rationem Epictetus apud Arrianum l. 1. c. 6. eleganter sane, ac argute sic reddit: ex apparatu ipso operum solerti, et artificioso pronunciare solemus, auctorem esse artificem aliquem, nec temere, et casu extitisse ita; quae ratio nobis in aula artifici, ac paravit illa in mundi corporis inspectione, ac omnibus, undique lumen effusum, opificemque esse revelabunt. Et merito proinde nos si quis, quamvis barbarus, ac rusticus, videns venustissima simulacra, apprime decoratam, ingentia palatia, ac templa artificiosissime structa suo nativo lumine ducentes, certo iudicat fieri non potuisse simulacra ex fortuito colore in tabulas delapsum, nec templa, aut ingentia palatia, e ligno et lapide fortuito iactu; a fortiori iudicabit Sacrae universi esse sane imitatam dispositionem, ac structuram, non ex fortuito elementorum, et materiae congressu pulcherrimam ac venustatis semper mirandam, concordiam, et harmoniam, tot inter se pugnantium rerum et ingenio ortam, non ex casuali variarum specierum, ac qualitatum concursu potuisse. exsurgere, sed ex sapientissimo quodam gubernatore, et artifice, ac potentissimo rerum sibi opifice permanasse. Vide Ictho de aliis, ordine, a collapsis motus, ubi placet, plura, et sane apposita opera tum meo, tum aliorum,

cuj. v. parum apud Raynaud. citatum. Ex quibus mi unum tantaxat sui silentio supprimam. Christo. Homil. ad populum Antioch. sic loquentem, quia non videt rempublicam optime gub

exercitu optimo ordine dispositum, ut administrari ac gubern aliquem ut ducem. Ita in hoc mundo ex admirabili har illius colligit unam eandem dirigere omnia infinit.

Cosi evidenter deducit permissa demum dari gubernatorem universi sapientissimum, quod satione narid est illud ens subitus quondam intelligentiam, a qua reliqua omnia, ipsa vero a nullo alio regatur, et gubernetur: quoniam si ita minime regeret, ut ipsa alterius impe ut sic in infinitum, subiaceret, nil firmum poterit statui sigillatim quod una decerneret, altera super abrogaret, ex quo maxima confusio, et perturbatio oriretur, omni prorsus vulgari regimine, nedum ordinari reipublicae indigna. Nec valet asserere moderantem omnia esse naturae, et omnibus deitates ad id faciendum, quoniam cum illi sint intellectualis subiecti, et libertatem pollent,

alio tyrannii subitus intellectualibus defficere possent intellectua excellentia, quae in inferiori vita hoc reperit, quod ex ipsis nil reperit.

4 Accipio ex Tertulliano lib. de testim. animae adversus idola, c. 17 apologetici, c. 3 de resurrect. carnis

Cipri li de vanit idolorum n 15, v Nemesio c. 42 de bo. pro-
sumit, ex nali quodam naq. vocatu motu, quo nulla alia suvdet,
aut discursu p̄cante, solet in repentinis moueri ad diuum
numen inuocandum, et eligant p alii, sic vocat Nemesiany,
in repentinis perturbationibus, v timoribus, sine elecio, neque
deliberatio, v antequm aliquid vid. rimus, Dei numen inuocamus.
Ed quo autem nalis quamquam rem sequitur, ineoranta est vis, ad
demoniis vt doui opoit. Nec remmendum aliter sad
dixim argum Arnobi li 1 no 46 in hoc verba, Deum ad
omnes nali scimus, sicut eum exclamamus o Deus! sicut cum
illum testem vtitimus improbi v quasi nos cernat, facies
sublevamus ad coelum. nro 4 v. in p 10 nunc Deus exiristi.
pancty. vo gen., v gicoruplix in pp p lo nunc s'mittit,
esseri sp. animis o Deorum p acura exponunt.

Ecco facilis cum expedias supponere
oporcet prius ordinata cum eius et poit., v in inibi ai nobii dictis

ppo per se notam esse illam veritatem obiectivam, quae impertinet ex
eo, quia ppo proprie sumit pro obiecto, non pro fratre, ut apto obiectum
Hil. lib. 6 c. 2 no. 2 quod eius subiectum, et praedicatum sint immateriale
ii concurrunt, ut omni medio careat, quo a priori demonstretur, ac per se
ex immediato ipso nisi apprehensione, sine ulla alia probatione, aut discursu
in ad sui cognitionem intellectus moveatur. Unde idem est ppo per se nota,
ac ppo immediata, i. quae omni medio a priori caret, ut cognos-
catur, ut bene observavit Fabr. c. 2 at, dubit. 2o no. 2 ex illo.
Aegidio, Richar. Henrico, Scoto, Durando, et caet. et cum aliis
rerum opinionibus, quas Auct. citat, Vazq. Val.o Trigosum, et
alios sequentes ppo per se notam latius patere quam immediatam
et contendit respondere eam, quae alio medio a priori caret, sed
eam etiam quae immediate per terminos cognoscitur, sed a priori probari possit,
qualis est haec igni est calidus, coelum movetur, creatura exi-
stit: alter vero ipso eo de veritate a te probatur huius
modi ppes nondum per se notas, quia eas dicunt per se notas per se cum,
terminique cognoscuntur, respondeo, non cum cognoscuntur, et merito,
terminique cognoscuntur sine alio discursu et discursu
quod ex eo, quod quis sentit sine alio discursu
coelum cognoscat moveri, id ppo dicitur apprehensio, et vere per
se nota, eo quod sensus ipse cognoscens, dicitur per se cognoscens.
Addo. ppo per se nota alia est
per se nota quoad se, et non quoad nos; alia per se nota quoad
se et quoad nos

p se nota quoad se, v[el] quoad nos dicuntur illa, ex terminis obiectis, cuius extrema sic immediate connectuntur, ut omnino medio a priori careat, quo demonstretur a priori, eo quod ob nostri intellectus imbecillitatem non comprehendimus talem. Propositiones examinatas bene percipere ex immediata illorum apprehensione sine nobis indigemus discursu ad illius assensum, et non sunt per se nota quoad nos. Illa vero dicitur v[el] quoad se, v[el] quoad nos per se nota, cuius extrema sic immediate inter se connectuntur, ut omni medio careat a priori, ac nobis agnoscitur ex immediata terminorum apprehensione. ~

... primissis, quaeritur difficultas, an haec propositio: Deus existit sit per se nota naturaliter, sive an viribus luminis naturalis solis intellectus noster in hac vita per assensum immediatum probabiliter, aut evidenter cognoscat Deum existere. Sunt vero in hoc agimus, quia nos intellectus noster, viribus luminis naturalis cognoscere possit per assensum mediatum credibiliter, Deum existere. Praesentis quaestionis decisionem triplex extat sententia.

1a docet eius nimi propositionem esse per se notam quoad se, neque quoad nos viatores. Sic ... ...2 ...3, cui eius discipuli adstipulantur, Greg. ... 1o. a 2, ... 3 ... 4, ubi et Gabriel ... 4 ... nimirum ... quod ... libet. Propositio per se nota quoad se, est ... per se nota quoad nos ... 2a: unde ... concludunt primissam propositionem Deus existit

ex quo sol. p se nota quoad nos quia nos est ... p se nota quoad

se, ac proinde nullatenus est p se notam.

3.a sent.a e diametro oppo. tuetur

dictam propositionem quoad se et quoad nos esse p se notam; Sanctus,

Scot. Alb. in ... Dam. lib. 1 ... c. 3 ... ...

... Alexander ... Argen. ...

... ubi ... refert ... Romanus,

... in id exod. ... nemo Dominum. ubi cum Abul. ... 2.a

m. 3.a sent.a inter utramque media, tradit propositionem praefatam esse

p se notam quoad se, non vero quoad nos, propugnatque Scot. ...

... expositus ... a. 1. ...

... dicens a 2, ... de veritate a 12, ...

... q. 1.a, a. 1. Durand. ... Ricardum ...

1. ... ... communis.

1.a ... propositio: Deus existit est

p se nota quoad se, non tamen evidens quoad nos viribus lumi-

nis nat. sic ... 3.a sent.a ... quam

... ... Hil. ... c. 3. ... 2.a,

... pars, ... dicta propositio est p se nota quoadse

... p se nota est, ...

vt si me... car... ipsa a priori ... de tali sub... sed existentia est tum Deo vt a medio careat, quo a priori demonstretur Deo, vt ex dictum insuper subiungitur, hoc sic propositio Deus existit est per se nota quoad se.

Dices 1º quia propositio per se nota quoad se est, cuius praedicatum et subiectum ... terminis ... vt si apprehendantur cognoscantur, et comprehendantur, sufficiunt, sine ope alterius medii intermedii, determinare intellectum ad illud assentiendum: sed ita se habent propositiones, siquidem existentia Deo conuenit, etsi illius extremo apprehendantur, et comprehendantur, nec indigent intellectus ullo alio medio determinatione ad ... illi assentiendum ergo.

Dices 2 quia ... illud consequitur, vt ... modus cognoscendi, et cognoscibilitatis ... modus essendi propositionis, seu veritatem obiecti, ... modus cognoscibilitatis ... ... propositio obiectiua: Deus existit quia existentia est intime connexa cum subiecto Deus, et ... in eo cognoscibilis est ... in tali subiecto, sine ex propria essendi ... ... nullo alio medio interveniente, ... subiecto, nimirum Deo, quod est ... veritatis ... cognoscibilis sine alio medio demonstrantis, sicut ... per se notam. Dices 3 quia ex ... ... communi ... ... per se notam quoad se, ... at sic propositio Deus existit ... quoad se, siquidem medio caret, quo a priori demonstretur.

Ex Sac. Theolog. eius [illegible] facile cog-

nos. optimam esse rationem, qua iste utitur ad ostendendum

prima propositionem esse per se notam quoad nos, nimirum illa propositio obiectiva

est per se nota quoad nos, cuius praedicatum est de essentia subiecti: sed

in hac propositione Deus existit praedicatum est de essentia subiecti, si-

quidem existentia est de essentia Divinitatis, ergo est per se nota quoad

se. Sin propositio obiectiva, in qua praedicatum est de essentia subiecti

medio caret, quo a priori demonstretur: at ex omni propositio obiectiva,

quae medio caret, quo a priori demonstretur, est per se nota. Quam ex

[illegible] Theologi Dr. 2 et 2. a. 5 quam ex

D. Sanct. D. Angelici ratione [illegible], quod aliquae sunt propositiones

per se notae, de quarum subiecto essentia non sunt praedicata; S. n. Doctor

id dixit ut argumenti [illegible] Cap. Caiet. Nil [illegible]

[illegible], illam propositionem esse per se notam, de cuius essentia

est praedicatum non autem de propositionem per se notam ita ut [illegible], quod

[illegible] [illegible] [illegible] tradit. —

2a pars eius [illegible], quod nimirum

haec propositio Deus existit, non sit quoad nos per se evidenter nota

ut solis lumine naturali, tradita a Doctoribus pro 1a parte [illegible] senten-

tiae relatis: [illegible] de mente sanctorum patrum, qui [illegible]

a nobis posse [illegible] ut solis lumine naturali cognoscere evidenter

existentiam Dei, id recurrunt ad evidentiam ex creaturis, in cognoscendo

debuerunt [illegible], nulla mentione facta cognitionis [illegible]

ipsa existentia

ac q. ... propriis recurrerent, si populus indicarent. Ad hos autem per hac ver... velani variis ... rebus, quas refert, o bene infelle ... Hil ... circa ... per omnia ali à nobis ...

... e ... e ... deveritio, o bene urget Hil ... Deus non pot. à nobis exui solius luminis nalis evidenter per supt ... sine suis propriis ad cognosci inse, id in alio, seu per alio, o disputum manifestum ... Deus existit, id est per se nota videntur quoad nos. At ... ex ... partibus, quae ex per ... orquerentur, quas cognitas ... in hac vita de Deo dicere ... id ex creaturis ... nob. pol. vi solus luminis nalis, etiam ipsa ad obscurerimur sacra paga ... omnes ... videri ... intueri ... à mare, ... creaturis, quae à sui creatoris per factoribus legitime ... ubi ... apposite ait: ... intueri est, non iq illus per ... cernere, id ad ... ex sola operis suorum admiratione pensare. Ad Rom. 1. quod non notum est Dei, manifestavit nobis Deus; invisibilia n. ipsius à creatura mundi per ea, quae facta sunt, intellecta conspiciuntur. in quo ... loquens ... de moribus ... aigile ait, mens n. humana ubi ad ... pervenit est, ... avertit se se, intueri ... pol. ...

{tuat, instar amore, reverberat luce s. virtuti, v. ad familia.

imbr. suarum, vel allect, id fatigat. revertit.
v. merito quem qi vt scribit Dams. li 2 fidei c. 22. Sic ipsum
est, veluti quoddam pela. subitq infinit, v. ventum.

Rō autē ex iis, quæ ex ipso
dicemq ad 3 3 + 2 q. ii s. Thomæ ex cui Theol. sed est
q. sup. q. ... , v. intt. nō pot à nobis Sciri vi luminis
nali de eius entit proprio est, de quo intt. nō pôt nalit
Sciri propri ipsi: id intell. nō vel pôt nalit Sciri p.
ipsius de Deo ind. proprii eius est, eis id, vt sit Scit. post ipsi
obiect. ex vi intt. agenti et abstraict. à sensibus, vt lat.
ostendemq ex dictis, v. cui pho., ac Theo. ind. et de aiâ disp.
3 c. 3 1a 3. sub d. 2 puncto + v. 2 g. ig. nō intit. vel
pôt ex vi solig lumi nalis Deus cognoscere evidenter
et sup. qonitivq intt. ind. eius proprii est, in se, v. n. id
et aliud, seu et sup. maty. ~

Quod autē illa 1. in ... mimati,
nimirum, q. Deus ppo. Deus existit nō est et se nota evident.
quoad nos, pb. 1o qi Ppl et se nota evident nob. est,
quæ evident. nobis innotescit ex intrâ ... nexioni quod
eius eius subto: id ppo quæ ex vi solig luminis nali nō pot
nobis cognosci evident. et sup. tum qonitatioq in se, v. im. proprii
est, sed id et aliud, seu et maturis sup. tum, nō innotescit
nobis evident

ex imm̄ā owrat. smexio p̄dicati cu eius subiecto, igitur hec propositio Deus exi-
stit non est nobis per se nota evidenter. Propositio consequentia quia ex terminis h[uius]
mi propositionis non possunt a nobis vi solius luminis naturalis evidenter cogno-
sci per sensum posse ... immediate, imo propositio eius est; nisi
... ex terminis ... ... Alias sex mi innotescit. ~
Eadem consequentia probatur 2° quia ut propositio sit
nobis per se nota evidenter, debet a nobis immediate cognosci evidenter
subiectum, et praedicatum, imo etiam rationes, immediate inter se connectantur inter
se: sed ... ... hec Deus existit. non potest a nobis viribus
luminis naturalis cognosci evidenter inter se ..., ...
... propositionis est, non cognoscitur a nobis immediate evidenter Deus existit
imo etiam rationes, immediate connectantur inter se, igitur non est nobis
per se nota evidenter. consequentia patet. Maior probatur quia nisi a nobis cognos-
cant immediate evidenter subiectum, et praedicatum, imo eorum rationes, imo quod immediate connectuntur
inter se, non sequitur ... propositio ex sola immediata apprehensione terminorum,
sed ex alio medio ..., atque adeo non erit per se, sed per
aliud nobis nota. ~
Alia propositio quia si, imo quod ... propositio subiectum
Deus, et praedicatum existit connectantur immediate inter se, est ipsa pro-
via ... Dei, ut ... a ... ... per suas perfectiones
eminentissime ... ..., eius ... existentiae ...
... ... solus Deus ... Deo ... immediate ... alius
eius ... ... supponentes ipsum esse, ut per se ... ...
propria

alii n° ut° p°dicatu colliq p̄pri ad eos, siq° contineret oibq iii, qq r° , ob qm° subo , v ipsam inte incurrerint, continet, ut ex terorq nonisse sitar. ~

Prop. 2 eadem 2a co pars, q intell nro ex imp fato seemd cognos natir in hac vita id quod cognos depende a sibq, atq adeo obe sibilia l depender ab obti sibilibq, unde no pot nisi ex cognito rer sibiliq devenire p discursum in cognits insibiliq, v spualiq, ut ostendimq ex Aro, v cui Pho. ac Tho. li 3 de aia, dum de intell nro agent, q pli, nro p dq nali cognos in hac vita ex pcesso discurrimus, p'ter dixe 3 de obidintq poli c 4: id sit ppo Deus existit est obt insibile, v spuale, q intell nro non pot in hac vita nalir illam evidenr cognoscere nisi p obtd sibilia, sive ex cognito rerum sibilit p discursq. ac p inde dro illam non est nobis p se notam evident.

Prop 3 eadem 2a co pars, q ppo nobis p se nota est, qm intell, v ppriam eius spes cognoscq d inter nro in hac vita non pot nalir. Sed ppriam spem dehoe obtr Deus existit et ne dq quali alio insibili, v spuali q di pp exit non est nobis p se nota nalir in hac vita. ergo est oppima. Maior pt. nam ppo nobis p se nota est, qm ex intell, v sola discursu inexiona p dicati eq subito cognoscimus, qui alts sit cognoscunt, non pont cognosci nisi p propriat spes. Minor pt q eq spec, p quas intell nro cognoscit in hac vita, hauri, sicut sumit p ins ab obtissibilibq

vel ex dictis, ... dixi 3 de actu lo... : sed ab obiectis
sensibilibus id desumit ipsa propria ipsis obiectis sensibilibus, ut ibi
demonstrabimus §.

2a conclusio. Haec propositio Deus existit non est nobis si-
mpliciter et absolute per se nota probabiliter, ut contra tenent doctores
quidam praecedenti articulo citati, et fere omnes videre est expresse
1a parte disputatione 19 c. 5 n° 22, ut tradunt Doctores. Probatur quia propositio
nobis simpliciter et absolute per se probabiliter nota est, quae nobis
immediate innotescit probabiliter ex intellectu ipsorum terminorum simpliciter et absolute, et praecipue
apprehensione veluti probabili; sed intellectus noster in hac vita huiusmodi assensum
assensum de probabili obiecti invisibili aut spirituali ex sola intellectione
terminorum simpliciter et absolute veluti probabili, ergo haec propositio Deus exis-
tit non est nobis per se nota probabiliter simpliciter et absolute.

Probatur consequentia quia subiectum huius propositionis est obiectum invisibile et spirituale. Maior s.
ex terminis constat, supposita definitione propositionis per se notae nobis,
1a tradita. Minor probatur ex dictis loco citato de anima quia intellectus
noster in hac vita omnes cognitiones desumit per sensus ab obiectis sensibili
(haec enim illius propria non cognoscit improprie) unde licet possit
Deus in hac vita naturalis cognitionis immediatam obiecti sensibilis, aut
mediante obiecti sensibilis cognitione de obiecto invisibili aut spirituali.

3a conclusio. Haec propositio Deus existit ...
non, et sunt quod nobis per se nota probabiliter. Hanc videtur
... Petrus ... 1a parte c. 2 a. 1 disp. 3a notabili 2°;

assentiam Deum ed. cit valde probabile et se. incredibile; ita ut

explicari nil, statim veritas illa sicut magnam consonantiam cum

lumine nobis. Nec negat a loco citato, nec Gra ...

virum ... et ... s. 2. n. 10, falsò allegati pro opposita

sententia a Gulberto ... A fortioribus in defendi ...

... pariter et velari; alii, simpliciter docentibus huius

... est ... si non ingeniosè ... posset vel explicari

... nullus homo ingenii

... veluti proba

magna ... ingenii ... veluti proba

... Deus exiret,

... industria magistri;

... Doctus ... ingenio ... eximii

eximii, ... ingenii viro, ... viris, ... exacte

explicando ... illius ...

Deus, ... nobilissimi creatori ...

... impositurum, ... alio dependenti ... appre-

hendi ... veluti probabi... ex quo

... alio discursu, sufficienter dicitur ad assumendum ...

... probabiliter inducere ... cum ... excellentes in viro

... exivere. Neque apparet ex ... imaginari ...

...

Ad extra ... complemento ... monstrumvolo

non potuisse dixisse eius ... Deus exivit ... in Sa. vita

quod ex vi solius luminis naturae per se notam evidens, quoniam nobis in patria, ut ubique beatis, est ex vi luminis naturae, luminis gloriae, per se nota omnibus clare, et evidenter, ut docet Sto loco citato quod rationem nostram, quod ex eo omnes inspicere, quod alius in theologia ut sententia: nos enim in patria ex vi luminis gloriae Deum visionem beatificam, qua Deum intuemur, et suum proprium esse intuemur, sine nullo alio medio obiecto occurrente, aut alio modo mediante ad fontem, aliquando ut dicunt

omnino in, quod in prima opponunt adversum

2a 13 per art. 12, quod quaerit per nullo negotio dicere, quod ... enim, ... per 2 ergo ad partem, nimirum, quod ... per Deus existit non est nobis per se nota evidenter, quod ... ingere evitant. Ergo prima 2 12 ad partem obiicies et plures, partes; quorum aliquot, ut vidimus ... et quaerit partem per. Dominicus Deus ... nobis meritam ... in Damasc. lib. fidei c. 2. ... in prologio c. 4 ... ibid. ... 21 et 3 ... in corde ... ad Deum, quod ... ad vocem ... habuit ... ; nec ... nullus ... apprehendat quod nos Dei ... ad Deum. ... Deum ... Deum ... indubitabile existit ... Tales ... Deum naturaliter cognoscere, ut ... vidimus ...
... habit.

Tandem alii, ut arabit 1° cy segu, asserunt Deum quod ab illis ignor-
ari absolute nequit, quia nobis per se notam evidenter.
Rd ad obiectionem partis allegatas nullam
ei inesse repugnare. Namque loco referunt, id intendunt,
quod ita facilis est ex cognitione creaturarum, quod per nos ipsos deducimus,
ut a natura indita videatur; quae n. facile comparamus per propria nobis a
natura iussa aut ingenita, dicuntur nobis a natura indita, in ipsa enim
ipsum proprio, quod est intus nostrum, virtus ejus naturalis intelligendi, ac rationis
lumen, illaque vim ex notitia, cognitione creaturarum facile potest in
Dei cognitionem devenire, sic ut explicat D. Tho. et ibi.
ad 13 in speciali explicat Damasc.
De Anselmo respondetur (quod nullis
Tho. a. illo 12 citato concessio oppinione sentit, et tribuat) omnino intende-
dire illo loco, quod non, quod insipiens ad bene cogitandum remisit
cogitare non Deum, quod nihil vocem ipsam scierit, et ideo in corde
Deum esse negavit, non perfecto negaturus si rem aperte cognovisset.
Deinde partis loco indicati, intend-
dunt, quod per propria naturalia possumus cognoscere Deum existere, sed adsi-
bito discursu; neque vero ea dicimus naturaliter facere, quae ex propriis naturalibus
et per discursus elicimus. Ex quo Paul ad Rom. 2 dixit gentes
naturaliter facere ea, quae legis sunt, quia s. de principiis et conclusionibus
per lumen rationis naturalis cognoscebant et propria practica legis naturalis,
et quod clariora ex propriis deducuntur. Tandem, ut ab illis ignorari

ut patet ubi de alli. auctibus, sufficit, q[uod] ex p[raesenti] et iam
.. d v intra p[otes]t facile et diceri colligere. Da ex n[on] ips
n[on] sit cognoscit, n[on] ignorat, s[ed] n[on] sit p[er] se notum, nec ex immediatis
appl[icati]s in cognoscibile .~ 2

Obijcies 2, audito hoc no[min]e Deus, omnes iis pro
mus id, quo maius cogitari n[on] p[otes]t [illegible] v existere, eo maius q[uo]d sit ex
existens, q[ua]m sine existentia. Ita ea oes sub sancti patres, ut videb[it]
inq[ue] scripti dicti. vid ex s Tho. [illegible] a.1. ad 2 [illegible]
ward, q[uo]niam st audito hoc no[min]e Deus, suspiramus id, quo maius
excogitari n[on] p[otes]t, suggerendo, q[uo]d [illegible] res negata ... et tali n[omin]e no[min]e
in suspirium illamuor[illegible] dari corporio, q[uo]d audiamus n[omin]e ipsum
Deus. Vnde ut videmus [illegible] n[on] ille insipiens ps. 13 et 52
dixit in corde suo in corde suo n[on] est Deus, id v n[on] nulli p[ro]p[ter]ea insip-
ientes sibi, Deus est n[on] id dubitarent id, v negarent.

qui hanc virtutem tantum [illegible]
o finis eorum dixit [illegible] [illegible] quod ad ipsum intum [illegible]
dit, nescio q[uo]d insipientior sit eo, qui putat sibi inqui, at insi-
piens, qui dixit in [illegible] n[on] est Deus .~.

Obijcies 3 sic illo Deus colendus
est nobis per nota [illegible] v sic Deus existit. R[espondeo] [illegible] animus
existentia; quamvis negari a Maironi [illegible] neg[o] ward,
q[uo]niam illa per est nobis [illegible], [illegible] nobis [illegible]
existit Dei, aut per fidem, aut de [illegible] ex [illegible]
sim prius est cognoscere Deus id, qui Deus colendum est [illegible]

R. 2 illa [illegible] & [illegible] rationalem sunt

[illegible] Deus est [illegible] existere ostendam est, ac proinde [illegible]

Dei existentia, id est supponit aliunde cognitam [illegible] aut [illegible]

dicitur ex creaturis unde ex eo, quod illa sit nobis per se nota [illegible]

[illegible] ut Deus existit id est nobis per se notam. Eandem [illegible]

subeunt eo quod alii [illegible] supponentes ea [illegible]

Dei existentia, [illegible] Deus est id quo [illegible] cogitari [illegible]

Deum et summe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fugiens

nobis per se nota [illegible] mal existere, id [illegible] fugiens

[illegible], unde ex vi [illegible] nobis per se not[a] malum existere.

Obiices 4 [illegible] Deus existit est

[illegible] se per se nota, [illegible] nobis, [illegible] per se nota omnis

in ordine ad [illegible] cognitionis ex eo nota [illegible] cognoscit [illegible]

a priori cognitionis. [illegible] Dei, [illegible]

a priori cognoscitur. [illegible] alium [illegible] nota [illegible] requiritur [illegible]

per se nota [illegible] dicatur [illegible] alium [illegible] nota. [illegible] nobis

sit, [illegible] nota [illegible] [illegible] [illegible]

cognoscit vi solius luminis naturalis ex terminis [illegible] apprehensionis [illegible]

id per [illegible] [illegible] nobis per se nota, [illegible] [illegible]

[illegible] in [illegible] nobis per se nota ex vi solius lumi[nis] na[turalis]

[illegible] nobis nota ex [illegible] [illegible] naturale.

Obiiciunt 5 [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] sit per se nota [illegible] requirit [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ex sola lumi nalis Seire p̄ditam neg. Deo incorpoream
neq. ut certe nobis p. ca. nota sit illa Deus existit. Ant. q. illa
sit Deus ut s. non est nobis certa p. seiente ex solo lumi-
nalis, neq. n. utpoime ex solo nali lumine Scire neg. p̄ditam
esse incorporeis neq. ut illa. Ant. p. q. neq. m. illa, nisi insu-
per liber ex S. Scrip., quia ut p̄, nobis p̄ seiente ex vi nalis lu-
minis, illa ex illis errare o Boetii q̄uonipsum sic illa ut p̄
[illegible] nota q̄poris sup̄ram incorporalem utimur in hoc sua ra-
tione, o sic nullus Sumamus inq. vi nalis luminis p̄ Scien-
m Scire p̄ditamq. neq. ut illa incorporeq. inc̄orporeum
ut.

Ad hoc obviq. notant quidq. in utraq. scientia,
Ad illi p. ut nota nobis neg. quod p̄oit ā nobis Sciri neq. p̄-
ditaties nobis esse cum, quia, quia inter s. incorporeis re
ipsa sub illa illa ut nota illi nobis p̄ notam cognos-
cimus ut illa Deus existit, ob q. inter
Deo venit existere, m. naturam nat., ut corporeum neq., neq. Sed
p̄ dei malit existere sit corporeus ipsiq. Deo sim. S. d. existere
p̄ corporum q̄ sunt, ac p̄inde illo inter venit sui corporis
neq. illo; diximus ut ut nobis p̄ scientiam ex nali luminis p̄
Sola viam, q. ut q̄uomq. q. ut p̄ omq. Scire neq. p̄ditam-
ce Deum im corporeum neq. ut. [illegible]

Explanatur in p̄bat [illegible] anni p̄dicant
et nil eviden. neq. vero omnq. Scire neq. p̄ditaties nobis.

v pdicari cū ppo inō eand: rōnē quā imtū incertum pp sui subiū
v pdicatū in illa ppe Deus est Dn̄s, pdicatū venit Deo
inō sub rōnē, v oibꝫ nominum, qui vlr est aliqd sine eis nec nr
atq ideo verificare Deus est Dn̄s qr est vera, ꝗlibet est Dn̄s.
vbi hꝫ qlibet est oibꝫ nominum, vq rappnar pro oibꝫ, yma omni
bꝫ, ꝗnō nō entibꝫ: nō autē venit spēcialr inō ꝓprius esse ipsius Dei,
qr ꝗd illo pdicatū ꝓprieꝫ solis Dei, ac pinde id, ob quam Deo
venit, nō est ꝓprius eē ipsius Dei, id qd cōd. in altera autē
ppo, si in corporale sumat malr pro subra ipsa spāli,
pdicatū nō est imtū subiō, quoniā inē pmum subiū spāli,
v negatū imensurat ad locum invecdu negatio corporeitati.
cū n: ex oppone, quante imtō oritur imensur ad locum,
ex negaō corporeitat oriē negari imersur ad locum, ut cōd
extra ex dictō quoties affratio est adeqtā cū affratiui, tunc
negatio est adeq. ta cū negatiuo. Vnde nō ppe est imtā,
ac pinde nō pse nota. Ceterum si incorporale sumat fralr,
pro negatō corporis, ppō ipsa est imtā, ac pinde pse nota:
ideo nego vtrimque non seri apud sapiētes ꝓpriam ipsum subiū tali
ppis, quoniā sic apud illos seū ꝓprium dicaptis corporis, ita
sine mō, v negatō corporis, qui est fralr subiecti tali ppi;
seu iūō cū id fabesumetum. in Sum meꝫ ignara ꝓpositione,
Sedeqz est de aliis sibilꝫ pplꝫ, quę dicunt nobis pse nota

Obiicies 6 ctra [illegible] aiã separatam
p se nota videtur ex vi lum. nalis hec ppo. Deus existit, q e
nobis. R. d. 1o. ans negari à coi Theolo. sentia, asserentiu nec ctra
… nec aiã separatam indigeam spēb. natura ppriara, vi
cuius nalis Deum cognoscant iuxta intrã gradũ … ppriũ; item,
… nec ctra … nec aia separata, cognoscit intrẽ re ppria
… … ppriu p suam mẽt subire Deũ. ~
R. 2o omisso ant. (n' est in ptinẽs
institutio eõ in altera ps decidere) nego coãd. Discrimen sane
est breve … est, qd istis ctra … aiã separata et intellig.
independẽt a seib, … p se … abstractas ab obni sibilib, atq adeo
… … … … ne spualia, qualis est Deus, ppter
vi lumi. nalis cognoscere intri. p … … … …
atar intell humanus p hoc statu exitẽ, atq nobis in corpore
cognoscit dependẽ a sibg, … p … abstractas à sibg, … inde
vi solig lum. nalis n' pt cognoscere insensibilia seu spualia nisi
p discursum deducat ex cognit. sibilibg ~ ~ ~ ~
Obiicies 7 si separare ad … …
cognitum … est nobis p se nota hec ppo. Deus existit, sed ratio illa
p discursiũ ex creat. cognoscamus; ni separat ad 2 cognitũ,
… qm p discursũ cognoscimus, est nobis p se nota, … ex intrã
notarum apphensione, … discursu, … … … …, … …,
… … … ppo Deus existit … est nobis p se nota. ctra …
2 ps

pb q̄ ut l nos docuimus loco cit. de aiā sub 1ᵘ illa 1ᵃ parte
partis 12, cum Rubio et aliis, qui sustinent, rat.ⁿᵉ ... robgoit,
qq. noviss.ᵐᵉ accessit ...ig] de aiā cognitio discur-
siva, et qm̄ 1ᵒ cognoscimus obiectum insibile, v.g. Deum, ut de illo
in speciali diximus illis partis 2 sequitur in intus nobis ipsa et prioriam
obiecti insibilis discursivam, et qm̄ postea extra discursus sensus
apprehensionem intuitivam tali obiecti insibilis, ex qua apprehensione intro
ducamur ad ulteriorem cognitionem iudicativam de tali obiecto.
Sed nos in rat.ᵒ loqui de ppᵒ sim-
plicit., ut abstracte nobis per se nota, ac proinde separari ab ijs illius
cognitis; et cum loquimur de ppᵒ sim.ᵗᵉ q. de se nota, separatur
etiam ab 2 cognitis sensibus et post ipsam, ut illicitam ā cognito per
discursum acquisitam in sic 2 sed., in ipsa gem nō negamus illius
pps Deus existit ... nobis per se notam; et negamus in
1ᵒ sed. qui prius, ac rigorosius erat tal. ...
Obiicies 3ᵃ ... qui primo
vijs proponeret Deum existere quibus Doctus Theologus, ac ingenii
excell.ᵐⁱ ... alia ... quodd a se ab alijs
... veritas fuit inventa, ... apprehensionem extremi taliijs ppi
... aut alius fuerunt sufficientes vt ille ulterius con-
... probabilem de tali veritate, ... fuit aliquo discursu;
... ex ... illius ... potuit ... ut inde
discurrens

mitti de asentiat ut veritatem de vero utrimque probeat ipsum et re-
quirit ad actus nobis per certam tanquam probabilis. ~

Respondeo ad obiectiones omissis aliis maioribus.

Dicimus est, quod apprehensiones caeterae talis actus in eo, quod per
discursum earum cognitio a posteriori, sunt nimii mancae, et varia obiecta,
collata obiecta sensibilia inter se collata nimirum essentialiter, ac
proinde insufficientes ad determinandum ac eliciendum immediate propter dictam perfectam
veritatem: actus cognitio iudicativa comparata cum Deo virtute
intuitiva Deo per discursum, cum caeterae talis actus non est essentialis
et aliquantulum perfectas et velut introspicientes, ac intime
cognoscentes illorum rerum; unde apprehensiones, quae actu suae explicant
per de naturalibus extremorum, quae continuo intime illorum inter se
quaerere, et velut creare in Petro et in essentia; et ad aliquam
cum perfectiones et velut introspicientes, et intime cognoscentes illorum
natura, ac intime connexionem eorundem inter se, ac proinde sufficientes
ad intime determinandum intuitum Petri, ut nullo principio discursu firma-
bilis animus intellectus potest tali veritati. ~

Dices cognitionem, quam perinde determinant
illae apprehensiones in hac vita, obiecta sensibilia corporalia, non sub perfectione
propria, sed per species alienam, et vocem auditus, et sensibilis, ad
maius cuiusque rei sensibilem corporalem apprehendimus et non potest immediate ac
proinde nec cum obiectis nobis per sensationem probabilis adhuc ad intellectum
ex iis, quae late discerimus in 3. de anima disputatione 3. a 3. sectione 1.

p̄ mō c̄ rpibȝ, qq intū nrī in hac vita natūr cognoscit invisi-
lia obiā c̄ spualia, vt aiam rōalē, Atq; deum, q̄ cognitio
obiī invisibilis c̄ spualis ē assimilatiua, seu pūs p̄ qd imaginari similiq;
in hac vita, sicut p̄ ips. ppriaꝫ cognitioꝫ, cognouit nō p̄ ex ppriq
abram. sub 1o. n. illa ip̄a pon̄ie to parg q̄ vē dixim̄ ipsim
lari nūc nō potuit pprie eam, quæ ex ppria vel nāi p̄ se primi
c̄ et directē repñtat suū obiū sit p̄ mejq. s. conotaꝫ alterius,
vt p̄ solius obiiuam: pprie vero dicitur eam, quæ ex ppria ratione
p̄ se prim c̄ directē repñtat, rem ipsē ipsa, et nō p̄ mediū seu
p̄ conotaꝫ alterius: ex quo cū dixim̄ abraꝫ.

Assumim̄ ꝗ ex dicti puncto illi 3o
vltra parg 2a nos p̄ hac vita cognitione assimilatiua cognoscere
obia invisibilia, c̄ spualia p̄ spēm ppriam repñtatiuam, eius
est p̄ se 1o, c̄ directē repñtare rem invisibilem vgo Angelum, c̄
vel mīg pualiter rē visibilē vgo subiectum pulcherrimuꝫ, p̄ mediū
cuius illū cognoscimus. Vt autē, ꝗ eo mō res de hac facilius cognos-
cas singuliq. inicia dicit exemplū, sumpt ex ipso lo p̄ illo
p̄ parg 2o; qd qs audit ā magistro. S. in ab cogit subiec
cū initiꝫ pstantiꝫ, quæ p̄ se exmit, c̄ a...ens sicut in alio ut
in subiecto, elicit actum phantasiæ, qui veré vaccolineꝫ repñtat,
qd vt pprie invisibile ē extra. Sanctorū pprii sui obiī, p̄ se repñtat
aliqd visibile, qd ulr solitus, c̄ analogiam hui cū illo sgñ repñtat
aliqd visibile actiui p̄ mej subsistentiæ seu p̄ se exstanti, et illiꝫ
exen

alr ad maj quo p sup diderat parit S. p op. insig.
ire: ex quo derat inud agere ad fdacno ipe exprantz
actuae iabiru ad mj illy corpe sibilis, gd reprat phantasmal
ac tantz ex vitali ipo derat inud pplu, ad ellicendum
cognitis appreheni. iam apprehensione, exprantes iudi. I pr
mj illy corpori sibili, ac ex vitali apprehensioni, nullo
alio discursu interveniente, derat ad frandz cognits iudicativz
de talis rebirs eam nimi exprando f. mj illy corporisib
ili, gd f phantasma fuit expraturm.

Qui autem iudicanver sit in ani-
atim, u in corde manet, ut mi intal in corde, ipo d' ut dis
auttiuz, nec dicu ex derare alterig obu cogniti, ideo id ex intal
apprehensione auscultativa, quam cog intrativa, vocum.
Unde v pp° ipsa obiectiv est, preparatz ad cognitis auscultativ,
p. i notam, u intra, sira f. p. notam ipsd, ratiam
explanat~ dicitur in Sum. sun., intraa pp ote expondes
quo m illa nrd pp Deus dixit sit nobis praiam ad
cognit auscultat f. ei notam, intrari, o Sira f. propriz
ipz, i f. qui credo, unde, quae locu ueam. cuj de aio
dixingz f. obro sensibili-nitate pplu, u ind, ac ipibus intell-
bilibz ipg illo cognoscit naliv~

intalia, ut fert axioma inter
pluri vulgarem. ex dict. 2 ppt te 27, u. de ipsy analiz.

nihil est in intellectu quod non prius fuerit in sensu. unde cum omnem per spes

nalem in locum, id est ut in 3° de anima tx 30 ait, necesse est intellectum

phantasmata speculari: sed hoc obiectum Deus existit non fuit in sensu

nec potest esse obiectum phantasmati, cum seclusa divina, nec potest in intellectum,

quae inde nullo modo potest a nobis per se notum, cum separatum ad

cognitionem ausculatiuam ...

Ad 3 tum probari hac ratio, ut nil seclusae.

Namsi arg. sumat ut sonat, infert nullo modo posse nos naturaliter

cognosce per statum hunc viz. Deum existere: quod falsum est,

ut ex dictis ... ... de ... ... sub 1° illa 2a ...

... 2. Ad 2 ex eis, quae diximus dicimus ... sub 1°

illa ... per 2am partem difficultas 2 ... ad 2 obiectum

... 2 ... obt ... posse ... ... naturaliter per suas

... ... virtualiter illatiue, ... vlt obt aliquod

... est in ... mali ... ex quo infert obiectum insibile,

quod ... cognoscit: ... per analogiam, ... aliquam

cum obiecto ... naturaliter, ... per ... Ut autem ... ...

ut obt ... aut spirituale percipiat ab intellectu, sufficit quod

prius fuerit in sensu aut virtualiter illatiue ut ... cum per

... ex rebus sensibilibus ... cognoscimus, aut per similitudinem aliqu-

alem, ... analogiam cum obiectis quod percipit ... ut ... cum per

cognitionis

auiseul illud cognoscimus. Ex quo pat. quo md in vera. qd ex illud
ab Deus existit, pr q facit mud, q md in mud, anima pr
similiter o analog q obd, qd possit aqu ro q ar Deu esse
ita facile ex creatis posit & dicimus a nobis cognosci, ut a nullo
o ii solido posit ignorari. & ex vilaris D. simul, e, 2 a posteri
us o glar.

Cuo e. de cognoscibilitate nali exist Dei

vul insita humani numeri cib q absolvamus rursus expendas, an
ita facile cognitz de Dei exist valeamus & dicitur existentia
dicenda, ut nullus homo, quo iuxta aggredi, o barbarus posit
ignorari Deus existere. & qua decidenda sunt triplex extat
apud Dres sentia. 1a docet nullum o q. gd vii vadum, aut
stolidum posit s. ad brevi tempus ignorare Deus exist. Authores
sol. Aragon 2 2 q. e. 20 a 1. ae 3, Vega lib in Trid c 21
Albulca tom. 1 a. pre. referens Rafac. alsomi
2 2 2 e. 9 a 2 s. ar 3 a, Ingur. suscidit serie
ro Carel + 2 e. 11 a 3 Dubio 2, qui o gigni credunt posse

reperiri in hoc rerum natur. ignorantia, quem quilibet hoc invincibiliter
ingit Deum cognoscere, ac diligere.
2.a autem sent.a est omnino opposita propter
ignorant aliquis hoc tam rudes, ac stolidos, ut nondum possint, ut ignorantiam
invincibiliter patiantur ad breve tempus, quanto quam sit veram contra Deum
existere. Quos hoc rudes nullos magistros, quum Theologi excipiant
aliquentur 1.a p.o c. a. 2, partim ex dicti, asserens tam rudes ac
debiles mente posse esse aliquos hoc, ut afferri possit maxima cum
probabilitate, eos posse invincibiliter de Dei existentia ignorantia laborare.
3.a sent.a inter utramque media,
tener posse dixisse unum scilicet aliquem hoc ita rudem, ac barbarum,
cui rationis lumen affulxit, qui non aliquo tempore laboret ignorantia
invincibili de Dei existentia nullum in, quamvis agrestem, ac barbarum,
qui ad totam vitam Deum existere invincibiliter ignoret. sic can.
2. 2. q. 10. a. 4 Alex.d 1. 2. q. c. 3 q. a. 6. victoria relat. ad
quae tenetur homo veniens ad usum rationis in 2. cap. p.a ead. 1. 4. 2. q.
4, Corduba lib. 2 eiusdem c. 4, ... sicut 2. 2. 1. ...
fide disp. 1. 7. s. 2, disp. 2. q. ... val.a 1. 2. 2.
disp. 6.a, c. 6 p. 1, Zanul. 1.a p.o 2 c. a. 1 disp. unica,
Trigius 1. p.o c. 2 a. 2 dub. 1 ad 4, Loria 1. 2. 2. disp.
3. o. Dexpurcam membr. 2. Gran 1. p.o controversia 1.a ... disp.
1.a c. 3, Conink 2. 2. q. disp. 1. 6. dub. 2, quem adstipulant
coit ... . inter eos autem non omnes conveniunt quantum possit illud tempus,

ad 4° in vno, l. alt° 303 ppt ingeri ignor™ inuincibilis exsi-
stire. Nā scribunt nonnulli, Corin..., Conink. & Gran. [illegible] quintus
credunt; Card. 2° & Val.™ longum, reliqui autem indeterminatam
relinquunt temporis quantitatem.

Hæc vltima, & 3ª sent.ª Armandus[illegible]
accidit, ex quo compleximur, quod etiamsi vix possit, quam [illegible]
nrā 1ª ccl. quod nimirum possit reperiri vnus vel alter homo, cui
vix luminis affulxit, ita rudis, ac barbarus, vt possit ad aliquod
tempus ignorare Deum existere. Defendit eam a fortiori DD. [illegible]
pt 1° ex illo psalmi 13 & 52, dixit insipiens in corde suo non est
Deus, vbi cum ipso ait, ... Cruce homi 3 de incomprehensibili
Dei na.ª, & in psal. 45, Damas. lib. fidei c. 3 & alij in psalm.,
intelligunt de negatione, ac ignorantia naturali. Secundo ex illo
Exod. 5, vbi Pharao dixit se nescire Dominum.

... 2 q. cum n° sit nobis pro se notum
Deus existere, nauis requirit inquisitio, ratio, aliquale discursus et
exercitium, ad quod tempore aliquo opus est; possunt in multis
sibi, qui ad id tardi, & obtusi nimis existunt, vt sunt illi, qui
meridiana ipsa luce sunt clariora, vel ipsis sibi ipsis, turpissime
[illegible]. quasi in eis nullum est lumen vnde vnquam sui oblita non
possunt: quorum culpa viri profecto et proinde ignorantia existentiæ Dei, ac
prouide erit etiam in illis sibi, talem ignorantiam existere inuincibilem;
vt vere [illegible] barbaros, & incultos Graecos existimo [illegible]

arantes, imo nullam prorsus Dei cognitionem, nullius que Numinis vestigium extitisse apud Senatores Lusitani, cum 2° ad Brasiliae oras, usque quo gentis incultae episcola appulerant post creatur 2 cum in Iuadr- xmi° seq. pl. 3 v 100.

Dico autem postea 3 est sententia, quae in nrw 2 cu°.1. quod nullus homo, quamvis tardus, rudis, ac hebes, et separatus, qui ad totam vitam Deum existere imbibitur ignoret, tuetur a fortiori, ac auctor est sententiae, ut colligo haud obscure ex sac. pag. Iob 12 loquere terrae et respondebit tibi, et narrabunt pisces maris quod ignorat; quis omnia haec manus Dei fecerit.
v. 13 b. cui hoc vir cum (i. Deus) et magis quod ut inter quil.
ubi sermone est de cognitione nali existentiae Dei, arguere utramque ex iambus Piincta ibi vers 25: si quod testante Iob, omnes homines D numinalis cognoverunt, nullus invenitur, qui ad totam vitam illam imbibitur ignoret. Cum sensu ani expressit Greg. li. 27 Moral. c. 3 expendens praefata verba, scilicet, omnis homo ipso ipse rationalis est condite, dicitur ex eo intelligere eum, qui non fecit Deus est; Cum nimis iam videre ac dominaris illis viando respicere. Quod similiter habet Iustinus, ut S Thomas initio testimonium. Et ut omittam cap. 13 verba, quod vanitati et culpae reguant omnes, qui per creaturam cognitionem ad Dei non perveniunt

ipsi 4 sani aperti nigrorum propterea nobis a nobis agnitam vim
Deum cognoscendi illis verbis, signatum est super nos lumen vultus
tui Domini, ut interpretant Hieron. in c 4 ps. ibi. et Aug. l. de Gen.
ad litteram. ~ v. ~

Id eam discunt fieri verbis mihi naturae, parens.
ut inquit ... testim. Dei dicunt nobis a Deo ipso insitam, et
naturaliter agnitam, natim et, quae de nullis meminimus c 2 ps.
c. 2, eorumque testimonia ibidem adducimus, qq. Sui. ebbiit ...
... c. 3 dicentem, nemo negat, qui nemo ignorat,
quod ultro nobis suggerit, Deum esse ultiuersis ... scitur
Nec pt mittendus Chrysostomus Serm. 9 in c 1 ad Rom. ubi prius
dixit cognitus sui Deus sibi iam ab initio indidit, paucis
iam ad eum inclinari, subdit, id fecit mundi creatio in medio
dignis proposita ... sapiens rudis, Scytha, barbarus ex ipso aspe-
ctu eorum, quae oculis subiecta sunt, pulchritudini eorum
ad Deum ascendere, Cum n. ex Dei dicunt similis, recogno-
ravimus. Ista nec veri ... exauditi coeli vocis ab ipsa ... (sic
ad verbum Scil. in vulg. editionibus) emittentem.[2] Non exaudiuit.
~~Denique~~ equit rerum harmon. tuba illis clamantes?
Denique cum ... ipso ... eademque tanta a qualibet rerum
in magnitudine ipsum opificium, veluti praeconio annunciantia.
Hinc veritatem famatur Julius Tusculanarum qq. verbis ... nobis
dilatam ... Ex 2 parq. virtus Sani, et ... et nat. Deorum

arto matiq. Oriunt. 1.c. cap. aii. . Quarum omnis imag[illegible]
ipsa nat, quo ex n. quas, aurig. quo Sovi . qd nõ Saben
sine doct. annuparis quita Dorq. Quby illa Sic i[illegible]
. 1. p. 1 ex Italia apud Civilia—.

Deinde oi. parq. omniumq. librum orbis ; clientâ, hanc quo creatio oiq. visibili universitatem, ut quondam librum, in quo quivis omni... , ut nemo legere possit, ut oiq. Deprincipijs exprimuntur, quo sectorum. Cuius nimirum magni . . . . . Basil. ut Atrium . . . . nimiruq. in. leon. H. oratio: quam Sic addiderim Chrysostomus homil. 9 ad populum exponens in illis. Caeli enarrant gloriam Dei, in talia iam apposita sit scribit, in hanc pariter librum, et idiota, ut sapiens intueri poterunt, et pauper, et dives, et quocunque qui ut meritis, in coelum aspiciens, sufficientem capiet ... exemplum: qd quidem, et ipsa prospecta intuens, et demonstrans, quod videam tercio barbarii emittit, ut graeci, et oiq. alii hibq., sit intelligibilem, dicebat, nõ sunt loquelae, neque sermones, quorum nõ audiantur voces eorum. Cum autem dicit tale est ; nõ est gens, neque lingua, quae hanc vocem intelligere possit. Huic . . . . lectionis . . . . dominus . . . . ait, nemo est tam rudis, tam ferus moribus, qui nõ oculos suos in coel. tolleret, tametsi . . . . , eius Dei providentia regit hoc, qd cernit, aliquid nõ intelligat ex ipsa rerum magnitudine, situ, pulchritudine etc.

o c[illegible] nemo pot ut tam quis, qui n[on] videat in supremum oculis
d[e]i tam clarus. ~

Tandem ut rem concludam, ita ipsi suadent gravissimi alii patres asserentes cuilibet viro occurrendum ii D. ipsum
qui n[on] posit n[on] Deum ... aliquibus ex creaturis agnoscere
ex viis ut sat. ... tal. docent. vii n. S. Iren
in apologetico ... gentes c. 17. Hic est summa delicti
nolenti recognoscere, quem ignorare non possunt. Eos sentit et
verbum ... sapiens liber in libello ... vanit.
venit Aug. li. 10 confessionum c. 6. caelum et terra, et omnia, quae in eis
sunt, ecce undique mihi dicunt, ut te amem, nec cessant dicere
omnibus ut sint inexcusabiles. ... 26 in 10a. Sicut vii ... omni
initium, ut creaturae rationali, ita vero utenti, n[on] ... penitus
posit abscondi; excepti ... paucis, in quibus nimium natura depravata
est, universum humanum genus Deum mundi huius fatetur auctorem.
Ubi ... pater ... aperte docet, quod in iis paucis, in quibus stingui
ignorantia Dei, provenit ex eorum pravitate, ... negligentia, ac proinde
vincibilis, ac culpabilis est. ~

Deveniendus autem ad ... ...
... ... ex diuina providentia, qui ut docuimus
in libro de auxiliis diuinae gratiae disputat. 4 c. 2, ... 12 ... ...
pagina, ... Deus ... ...
adultis, ... auxilij sufficientis ... salutem.

it autem exibitus divini cultus ex meri rat. involuit illustrarj
rnales in quas cadit dici dari aliqua, Deum existere per ea
injdem neque cognoscat Deum existere, nisi per se adsalutem
tendere, unde paulus ad Heb. 11 inquit accedentem ad Deum
oportet credere, quod sit, et inquirentibus se remunerator sit,
sed nullus homo, cui rationis lumen affulxit, gravi in re diu possit
ad totam vitam invincibiliter ignorare Deum existere ~.
Probatur quia nullus homo, perveniens
ad usum rationis pervenit, potest ad totam vitam, aut in ad longum
tempus invincibiliter ignorare principia naturalia Decalogi, sed nullus
in potest invincibiliter ignorare Deum existere. prob. minor quia
non est difficilius cognoscere Deum existere, quam principia Decalogi,
vg. parentes esse honorandos, non esse auferendum alienum:
si igitur ista non possunt naturaliter non sciri, et se vera se cognoscunt
per discursum ex primis principiis practicis, ut Deum existere non
est per se notum, sed per discursum cognoscitur ex per se notis, ni
mirum ex creaturis existentibus, et ex primo motore, et ex divini
ne supernaturalibus innotescit ~.
Probatur quia ad primum praeceptum Decalogi, quo
Deus diligendus est, prius cognoscere Deum existere, nisi
ut solvi quod cognit. 13 autem illud ante igo nimi
nullus homo

Homines vocitat ... pertingunt ad vitam ... ad vera vitam
aut eq ad long tempus indirectabit ... super Dem aliqui, ut
... ... li 2 c. 23 et 24, ... 2 et 3 ... b et
6 ... 2º, ... ibidem ... 22 ... 2, ... 23
... 7 ... 4, ... 30 ... ... 2 ...
... in ... regia li 2. c. 9, ... li 2 ... ...
et 4. ... li 2 ... ... 2 6, ... alii ...
... ex ... De ... ... 12 ... et 10 ... 10.
... 3 de ... in ... qui non
... breve tempus, pertingunt ad ... ...
..., qui et in ... ... tam ...
... patribus Theologi, ... qui sunt in
... ... ordo ... ...,
... gubernatio ... declarant Deum existere; ... nullus ...
... ... , ... , ... ingenio ... , qui non
... ... attendere ... ordi ... ... qui
... ..., ... attendat ... ... illi ... per
... ... , ... nullus homo ... ...,
... ..., pertingunt ad ... usum ... ... breve
tempus ... ... ad ... ... invincibiliter
ignorare Deum existere ... ... qui illi ad creatura ...
attendunt, ... occurrit dubium, an sit illorum ... ...

o quibus ... cig mi aurs dubio intuemur, n̄ posit ed ignorantia invincibili de Dei exist.ᵃ, cu ip sit poi illa ingenerma. esse i nadiq ab arni oppugnar.

d.ᵃ t. cuj obiiciq i. cognitio de Dei exist.ᵃ valde naria est, ad natam vitq institutis ig.ᵃ ad Dei providentiq opurat asp mittire, q.ᵈ ab aliquo rud omni scal periq ignorantia invincibilis. R. Sai ob.nem n̄ evinci, quod n̄ posit in aliqua nimis rudi, v. aggresti, insylvis nutrito, ad aliq.ᵈ tempus brene .s., inveniri ignorantia invincibilis de Dei exist.ᵉᵃ; sed admitteam q.ᵈ n̄ posit ad totam vitam vel longum tempus.

Obiicit 2.ᵃ eamdem cuj; ...siem ynduli... bis v. in silvis enutritus, possum ad vsi suum pervenit, posit licsabit peccare, q.ᵈ nullus rudis pervenit ad vsi, n̄ potest Deum invincibiliter ignorare pot ... q.ᵈ nullus invincibiliter Deum ignorare, pot licsabit peccare ... peccatum est voluntaria aversio a Deo, et ut pot, nullus pot voluntarie avertere a Deo, quem invincibiliter ignorat, cu ignorantia invincibilis voluntaria omnino evertat.

R. ad ob.nem omnino ante negando

Ad 3um dico, quod qui Deum invincibiliter ignorat, potest peccare,
quia peccat formaliter, quia transgreditur dictamen rationis; non tamen
potest ab eodem dictamine [illegible] quia peccatum theologicum [illegible]
aversionem voluntariam a Deo, et transgressionem formalem praecepti
eius, apprehensi ab obligatione assignatam. Sin peccatum theologicale importat
defectum in eo, qui non sit invincibiliter ignorantiam de Deo, formalem
aversionem voluntariam a Deo, et transgressionem formalem praecepti eius,
et aversionem, seu transgressionem voluntariam dictaminis rationis, et
praeceptorum quae per illud proponuntur; sed autem dictamen rationis,
DD. Thoma 1.2. q. 71 a. 2 corp., et ad 3. aliquid quod est rationis legis
naturalis, in quo ubi est participatio legis aeternae, licet cum aversio
a Deo, et transgressio formalis praecepti eius [illegible] supponat in eo,
in quo datur aliquantulum Dei cognitus, et praeceptorum eius, ut patet ex dictis
ut, quod in eo, in quo datur ignorantia invincibilis de Deo, non potest
peccari formaliter aversio a Deo, nec transgressio formalis praeceptorum eius.

Inferes 1° [illegible] in tali casu dari posse
theologici maculam, ac poenae [illegible] theologicali dumtaxat [illegible]
[illegible] careat [illegible] dicitur [illegible] ab eo, quod non omittit.

Resp. 2° illud peccatum esse inadaequatum peccatum theologicale separari [illegible],
quod non datur in defectu eius invincibili ignorantiam, quia ubi
licet sit transgressio dictaminis rationis praeceptorum, quae per
illud proponuntur; non tamen dicitur esse aversio formalis a Deo, quae licet
[illegible] non datur: caeterum [illegible] adaequatum peccatum theologicale.

unde int se distinguerint ipsi, ipsi qui contria in ipsis obiectis continentia.

Infertur 2o quod in tali casu purus homo posset satisfacere ad aequalitatem pro aliquo in ipso theologali, quod esset qui non posset reatus fratis. Rx ad inqum

ad Deum, et proinde non esset altioris ordinis, sed inferioris, ingens per eum contra urbis ... sciendo eum.

ignorari ... satisfa... parti hoc: ex eo n. sed cond., ac virior. Rx quod in talicasu homo ...

contra eum s Thomas ... eis 2 a 2 fuit non posset quam hoc ... satisfacere ... cen ... tamen

ad aequalitatem pro ... theologali quod hoc erit inuria altioris ordinis ... iniuria gravi illata Deo quia

... fratis Dei offensa ... satisfaceret pro

Obiicies 3a eandem cum ... ex sententia ... Homini theologalis ... est ... dicere ... mani

... dicitur ... ab ... gentilibus hominibus ... infamiam ... roni ... que

... tenet sub theologali ... se converti ad Deum, ac proinde neque nullus est ing...

... cum originali ... veniale peccatorum, si ... aut ... homo ...

... gratia ... qui abolet originale, aut non ... mitt...

in theologali, sed non posset ... converti, ni homo Dei cognitis, ...

... homo Deum invincibiliter ignorare, alii non

... ad Deum ...

Rx ad obiectionem 2o cum ... DD. ...

referunt, ... sequuntur ... Tamen ... ex ... 3 ... aliorum ...

... non negando ... Rx 2 ... ex aliorum ... ,

... de ... invincibili ... conuerti ...

... naturali, ... tempore, ... sufficientem Dei cognitionem ...

Dei, ut ... ad ... illicere ... non theologalis peccabit,

... converti ad Deum ... ad ... non ... nullam

Dei cognitionem attingeret

fore, scilicet ex invincibili Dei ignorantia, ac proinde nec tenebitur ad Deum converti, peccatis venialibus et originali simul cum eo, nullo eorum ad hoc tempore remisso [illegible]

2ª ad secundam obiectionem in nullus sibi nulla unquam extitit cognitio existentiae Dei, sed invincibilis ignorantia illius. [illegible] ex [illegible] ex [illegible] in [illegible] de [illegible], in eo [illegible] ignorantia invincibili alicuius veritatis, in quo nulla prius eius veritatis cognitio extitit. [illegible] dixit [illegible] non est Deum, et [illegible] dixit insipiens in corde suo non est Deus [illegible] ex [illegible] nulli, et Athei [illegible] D. [illegible] negarunt.

At tandem ut [illegible] nullius ex [illegible] apud Brasiliae incolas nunquam Dei cognitionem extitisse [illegible] illius incolas [illegible] asseruerunt. [illegible] negativus [illegible] ignorando Deum [illegible] erraro [illegible] D [illegible] unde ut [illegible] ex [illegible] 224 [illegible] infidelitas negativa [illegible] mala [illegible]; id est [illegible] multa erravimus [illegible] negando Deum [illegible]

Respondeo ad obiectionem negando [illegible] [illegible] concludit [illegible] de existentia Dei, nam saltem [illegible] cuilibet, [illegible] ad [illegible] devenit, occurrit [illegible] possit [illegible] ad Dei cognitionem [illegible], [illegible] proinde [illegible] vincibilis, et culpabilis ignorantia existentiae Dei. Ad [illegible] anni [illegible] in [illegible], qui in Atheis et illis Brasiliae incolis ignorantiam de Dei existentia fuisse vincibilem, et culpabilem, quia contra Deum eum negarunt, ut aliqualiter saltem dubium de illius existentia eis occurrerit.

cuj ignorantia n. vincibilis optime pot stare cum ... veritat in Iudaeis v alii infidelibus, negantibus Christum al verum Deum qq maxime culpab. versit.

In specialj aut. ... Abulensis ... exod., censent quod Pharao ... ignoravit verum Deum ... eccum cuj Dominus est, ac proinde ad illius imperium non dimittendum iri populum ... credunt, Pharao fuisse Atheum verumque Deum ignorasse, nimirum invincibiliter, Deinde ... illud ... culpabilem ... exire Dei, ut ex iis, quae ex paribus ... superioribus ... idem ... illi Antiquis, ... Deum esse ... ut alii ... Deum ... narent, ex quo ... aliquali diligentia ... Deum ... pot ...

Tandem ... illi nul ... frarent ... ut verum ... quod ... semel inciderant in aliquam dubitationem de supremo aliquo opifice, ac gubernatore creaturarum omnium, quas ... attendebant sufficient, ut in ... mentibus ... indubitanter. Ad ... quod ... ignorantia ... in aliqu. forsan ... ad ... verum, ... sine culpa ... assignatam, v inpudenti ... semel inculcatam.

obi. 4. 3.o eandem, eos innumeri
[illegible] existere, vel saltem existere vel fingunt, falsos, ac errantes
Deos colentes; ergo notitia veri Dei non est adeo facilis, ut quivis
[illegible] debito opere ex lumine nali noveris, illam comparare sine
[illegible] non tribuere culpa; quod Deum existere ignorat, ac propterea illius
ignorantia de Dei existentia erit invincibilis.

Rs. ad obiectionem [illegible]
illos falsos Deos unum supremum, et omnes venerabantur, ac propterea
negari non potest illos habuisse aliqualem supremi [illegible], et veri
veri Dei notitiam; quam [illegible] non habuerint certam, aut probabiliter
dubitarent quosque, an creaturae [illegible] opifex aliquis supremus, et
gubernator existeret: ex qua dubitatione [illegible] barbari, ac ingenio
hebetes potuerunt vi luminis nalis [illegible] mediocri diligentia adhibita
devenire in probabilem saltem cognitionem existentiae Dei. Unde veri Dei
notitia, si non adeo facilis, ut quivis nullo negotio occurrat, non
ut intelligere diligentia impendenda, a quolibet homine comparari.

Obiicies 5.a eamdem esse, quia quilibet barbari
ac ingenio inepti [illegible] cui existentia Dei occurrat [illegible]
sufficientem adhibere diligentiam ad illam [illegible], si mens [illegible]
ac [illegible] redduntur [illegible] ... [illegible], quia
in [illegible] infecti, [illegible] firmarint, ergo eiusmodi
homo habebit ignorantiam invincibilem existentiae Dei, eo quod tenetur maiorem
diligentiam impendere ad eiusmodi ignorantiam vincendam, ac [illegible]

viin illy. nventor, qd Deum. exr. ignorat.

Ri. ad obn. ideo ea ivinci qd. ejq

mi bonz ignorare invincibilis, ne alij tempus Deum existere,

nam ad nr vitam, quoniam ej ejq m dubit de Dei existen

ocurrentis ex inspitat creat. ordine, depende ominaria, ac

pulcherrimo earum, nis dei moris suos, ac rez gneris perites

ita valere, id ej magis, o impossy ea creata, earum

ordi. pulchrit. exemplari; qd si p'ter, absque dubio

q deum exaratur ejq rectus gstab de Dei exitra.

ij aut bqu no Dei exitu dijugit ob ejquin uino vo iita

nr jictar cruly oim, ingt. qd nam pertig, u DD placita ge-

neunt.

Ne certa ricurni obiecerint, qui ab

illis separ deporta, ut ne gi p ienni. vonij pumtur, lignationer.

Aquo agrippino ex iii, qui d'ichal inculcantq in Pia

...ur ... ab ... ex de proprie ... ex ...
... sua ... mori ... ... disp ... 4
... ut ... ... , quia ... est actualis, ...
in rerum natura, ideoque a ... appellatur actualitas, quia
... ... in rerum nat. 2 ex ... ... ex
... ... creato ... ... , et distinguitur realiter, nec modaliter
nec formaliter ex nat. rei ab ... , id ... vocatur ... , quia
... in altera ... includitur; ... ... ,
quorum loco citato meminimus, ... realem ...
... , et existent, ... modalem, aut formalem ex nat. rei. ~.

... apud omnes indubitatum est ... ...
... ... , ac singularem existentiam abstractam, qua ... ipsa
... ... existit ... ... in ... ... per
... realem; an vero ... ... existentia abstracta divinae
... relativae et attributa existant ... ... propria, ...
sentiunt Theologi, ut vidimus ... de Trinitate disp. 4 ... 2,
ubi ... ...
existentia singulari abstracta, ... formaliter existit, singulae
aliae divinae ... , ... abstractae, ... singularem ...
... existentia, ... quae existunt. ~

4 Certum ... est existentiam singularem
abstractam, propriam ... , ... distingui realiter, nec modaliter,
nec formaliter ex nat. rei ... aliud ... ...
... disp. 14 ... n. 2) Mastrius, ... , ...
... ...

Filiam creatam etiam distingui formaliter ex natura rei ab ipsa divina natura, etiam, quia nec relationes divinae, nec divina attributa, nec ulla alia divina perfectio distinguuntur ex natura rei ab ipsa divina natura, ut fuse demonstrabimus [illegible]: ergo neque ex vi illius praedicatum creatae distinguitur, et nec formaliter ab illa, nisi in intelligendo distinguitur.

Controversia tota ut devolvitur, an perfectio existentiae singularis, et abstracta, et praedicatum ejus, aliquo modo vere, et realiter distinguatur ab ipsa divina natura. Nec tamen aliquis universam [illegible] Socinianorum [illegible] negerit, alterum an existentia singularis abstracta [illegible] sit praedicatum creatae eidem [illegible], aliud an [illegible] existentia sit idem formaliter, et nullo modo creata distincta ab ipsa divina natura. Et in infinitum, et aut insigni [illegible].

Et [illegible] duplex [illegible]

Dicendum est quartum, et dico, divina existentia non est praedicatum creatae illius, sed modum quendam formaliter, sed creata distincta sit ab ipsa divina natura, ut neque in illa creatae includatur, nec e contra.

Existimat autem [illegible] eandem dici quod realiter distinguitur divina essentia à perfectione existentiae, [illegible] distinguitur creata natura divina [illegible] existentiae: ac [illegible] [illegible] distinguitur ex [illegible], quam [illegible] realiter, sic [illegible] [illegible] Scotus [illegible] [illegible] [illegible] 12. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quibus ex [illegible] [illegible] negat videri. Alter vero [illegible] [illegible], v facere, asserimus existentiam [illegible] [illegible] essentiali divinis [illegible] [illegible]

Impugnant existentiam divinam [illegible] [illegible] [illegible] essentiali divini [illegible], [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] distinguit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] rationale. DD[illegible] [illegible] [illegible] Soci [illegible] referendis [illegible] [illegible] [illegible] a 4 ubi [illegible] [illegible]. Alii [illegible] [illegible] [illegible]. val [illegible] [illegible] [illegible] 4. [illegible] [illegible] 24. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] unica [illegible] [illegible] [illegible] attributum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] defendunt existentiam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] longe [illegible] [illegible] [illegible] 2 [illegible] 2 [illegible] ex [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] veritas [illegible], [illegible] ex sacra scriptura [illegible] patribus [illegible] illustratur.

Nostra conclusio sit, existentia [illegible] [illegible] essentialis divina [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] distinguitur ab illa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] sicut [illegible] distinguitur [illegible] [illegible] ab [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] DD[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] existentia, [illegible] [illegible] [illegible] distinguuntur [illegible] [illegible], [illegible]

quarum una non includit essentialiter in suo conceptu obiectivo alterius nec e converso, non indiget probatione, ut patet ex 1a parte, nimirum quod existentia est praedicatum essentiale divinitatis, ut patet ex 1a prop.

Probatur 2o 2o ex sacra pagina primum Exod. 3 ubi de se ait Deus ipse ego sum, qui sum .i. qui est existens, nec cuius essentia est esse existens, ut interpretantur plures patres et sacri expositores. 2o probatur ex patribus, qui dum praefata verba exponunt, et alibi simul asserunt esse sive existere Dei naturam sive essentiam eius esse: videlicet alia, quae sane significant existentiam esse includendo divinitatem, sive, sive essentialiter inclusa in eius conceptu obiectivo. Hanc partem confirmant nostri 1o.

3 probatur ex S. Thoma 2 c. 3 contra gent. c. 13 cum fine et omnibus doctoribus, quoniam nullius creaturae quod perfecte includit, cuiuslibet n. creaturae esse est aliud ab eius quidditate; id in Deo esse suum includit in eius quidditate. Ubi S. D. loquitur in universali, ac per id in esse mali, seu demonii, quia in eum ex eo, quod nil apparet in textu, ex quo id possit probabiliter dici, sed potius oppositum, eum utar absque ulla interpretatione, seu suppositionibus praemissis non .2 ipsius in sententia. Sic nec existentia creaturae mali seu demonii est de illius quidditate, .i., entitas, quae est eius quidditas creaturae est entitas, quae est existentia illius, loquitur dicat existentia non includi in quidditate creaturae omnino in quidditate Dei, et loquitur ibi ens illius mali seu demonio. In eandem sententiam loquitur ipse et 2 contra gentiles c. 15 ad 3 ... 1a gentes c. 22. et 27., et primum 2o gentes c. 52, cum rem solum includit solius Deo proprie quod sit ipsum esse, et soli convenit quod sit ens per essentiam: at Deo repellit ut praedicatum essentiale

ad 1 agens esse ipsius ad . e red 7 ycludit. Hinc arg. 2 ex d

3 proprius non Dei ponit adiungeret, qui eius solius propriis est,

pro qua subsistentia non sit alio quam suus esse, ubi sit in quo

perinde loqui, tamen non in re realis, identico, ad in sua eius

formali ex aspectu, quo sunt seriorum opinionum ex ipso ipsius

creatura existentia distinguit realiter ab esse, ac proinde ipsa

realiter identico creatura est suum esse, quod eius excludit, Doctor

quod solius Dei, quod sua essentia sit suum esse loqui ipsius formali, cum

in identico, id eius eod sit creatura. ~

[illegible] ; qui omnis essentia se ipsa formaliter

est id in quod in rerum natura, quod se ipsa formaliter est actu in rerum

natura, quod ab actu in rer. nat. est essentia omni esse, Hinc

potest, quia nil magis absurdum essentialiter, quam id, quo se ipso formaliter

est, quod sit . . . se ipsa formaliter est realis, est essentialiter realis.

Item quia cognitio se ipsa formaliter est representatio obiecti, est essentialiter

representatio obiectiva . . . cum quod qui . . . ad actum, essentialiter

. . . id in rerum natura non est . . . medium, ut facile quis co-

niciet, aperte nos . . . quod si omnis essentia se ipsa formaliter non

est id in qua in rerum natura. ~

. . . Arg. ex . . . confirmatur,

. . . qui omnis essentia se ipsa formaliter . . .

. . . se ipsa formaliter a . . . ab alio, nec posit . . . ergo

si ipso formaliter non est id in rerum natura . . . est . . . , oportet ab

alio, . . . est, . . . in quod . . . qui . . . in

. . .

intrinseque nat., non est per suam essentiam in rerum nat., ac proinde, nec actualis perfectio, sicque intelligitur in potentia ad actum essendi, et illum non se excludit, sed includit.

Ipsi quoque essentia, nulla alia formaliter existentia addita, convenit ut sibi diversum modum essendi in rerum nat., ac intelligitur sibi essentia sua, vel nulla alia formaliter existentia addita; sed essentia sua, nulla alia formaliter existentia addita, id intelligitur sibi modum essendi ex se possibilis, ut ex terminis patet. Quia divina essentia nulla alia formaliter existentia addita, intelligitur sibi modum essendi actualis, seu intelligitur esse actualiter in rerum nat., quia divina essentia in sui conceptu formalis involvit existere in rerum nat. Hinc colligo primo quod in iis quae sunt omnes modi essendi, non est medius inter modum essendi possibilis, et modum essendi actualis in rerum nat.; quia si divina essentia, nulla alia formaliter existentia addita, sibi modum essendi diversum, ac sibi eidem quoque, nulla alia formaliter existentia addita, sibi modum essendi actualis in rerum nat. Alter secundo colligitur, quod modus essendi, quem divina essentia intelligitur sibi, nulla alia formaliter existentia addita, est infinite perfectior, ac omnis expers earum imperfectionum, quas posse fore modus essendi quem intelligitur sibi essentia sua, nulla alia formaliter existentia addita. Quia divina essentia nulla alia formaliter existentia addita, intelligitur sibi non quemque diversum essendi, ac sibi essentia sua ipsi, nulla alia formaliter existentia addita.

Probatur secundo quoque perfectiori, ac eminentiori modo

somni et cum creatis, quam non creare; et cum creare non venit
ut distinguatur ab illa eo quod non creaturis quod, quo deus formaliter quia
una non includit formaliter in altera, ergo dicendum est non venit ut aliquo
distinguatur eo quod non creare quod, quo una formaliter distinguitur
ab altera, licet cum formalis non est, ergo dicendum est non venit, ut sit aliquod
per se formale. Utraque via videtur optima. Modo formaliter ex termino
in ratione sensu proprio dicunt, nunc declaratur. Altero probatur
ex dictis, et sensum perfectionis simpliciter, extrinseca in contrario differt
ab essentia eo quod non creatura quod, quo formaliter, quarum non includit
formaliter in altera, nec est in eo.

Probatur quia non creare extrinseca a per se
formali dicendum est, convenit dicendum esse eo imperfectio modo, quia creare
est, quam cum alterius, ac perfectioris modo creatura, ascendentem ad per se
cum formale. Confirmatur. Per se omnis quia non extrinseca creatura per se
formaliter dicendum est, facit cum sua spiritus rationis, quia cum magis im-
perfectus, quo extrinseco creare cum sua communitate, quam per se rationis magni-
ficare, quod eo vero videmus in Thoma 2.2. quaestione 2a gentes c 22 n.o 5. et
Dominicus Bannez 1a in Deo idem est eo, est essentia, sicut et Ser-
tinutus c.u p. 2 aliis duabus rationibus eandem veritatem suadet.

6 ratio, quam dicit Angelicus in 2a
gentes

i 52 nº 6 ad p[ro]bandum, q[uo]d soli Deo co[n]venit p[er]fectissimum id.
Dicas ess[enti]a tribuimus est mag[is] p[er]fectissimus essendi in actu, sicut modus p[er]fectissimus existendi in rerum n[atur]a. Et mag[is] p[er]fectissimus essendi in actu est, q[uo]d ipsum id actu sit p[rae]dicatum essentiale eius q[uo]d actu est, sed actu est p[rae]dicatum essentiale divinae ess[enti]ae. Co[n]s[equentia] est optima. Ant[ecedens] p[ro]batur. Minor est q[ui]a quo aliquid est tale p[er] se, magis sibi convenit, eo sit modus essendi tales p[er]fectionem sibi p[er] se, quae est p[rae]dicatum essentiale subiecti, ei magis intrinseca, q[ui]a q[uo]d n[on] est p[rae]d[icatum] eius essentiale, p[er]fectissimus modus essendi in actu est, q[uo]d ipsum met id actu sit p[rae]d[icatum] essentiale eius, q[uo]d est actu. Itaque q[ui]a ex eo modus essendi in actu, sive existendi, creaturae imp[er]fectus est, q[uo]d existentia, q[ua] existunt creaturae n[on] est p[rae]dicatum eius essentiale, id est extra eius essentiam, quamvis ab ea n[on] realiter diversa, ita modus essendi in actu sive existendi divinae ess[enti]ae p[er]fectissimus est q[uo]d existentia q[ua] existit, est p[rae]dicatum eius essentiale.

Et 7 re[s]p[onde]o q[uo]d a vult s. Tho. c. 1 p. eorum a 4 ... q. 22 no 4 ad evadendum et simulatim ad deridendum divinae ess[enti]ae, seu p[rae]d[icatum] essentiale illius. Ergo q[uo]d est in alico p[rae]d[icatum] eius essentiam dicit ad causam essentialem. Item ... ab eius essentia, ut causa eius p[ro]prii ... aut ab aliquo externo ... id existentia divinae ess[enti]ae sic in tradit est.

... in alio ... existentia in Deo n[on] est p[rae]d[icatum] eius essentiae ... p[rae]dicatum essentiale ipsius ess[enti]ae.

... ad Aug. ... q[uo]d est in aliquo p[rae]d[icatum] eius ...

aut ~~er~~ ei sperat ex natura aut ei advenit ex aliquo p(ri)n(cipi)o extrinseco,
quod qd sit in aliquo p(ri)n(cipi)o eius essentia, a sit formaliter [illegible] ipsius natura,
alit(er) ~~ahu~~ id n(on) est p(ri)n(cipi)o, nec p(ri)n(cipi)um [illegible] includens in se esse: unde
necesse sit, aut ex sui p(ri)n(cipi)i esse, aut ex ei alicuius p(ri)n(cipi)i extrinseci
et q(uo)d sit ex ei illud, vt causa, ab ista, aut formalit(er), q(uae) vnam ab eo
ita v(e)l realis influxus, aut virtualiter, ignis nimirum nos intelligendi nos
ipse ad ipsius essentia, neque ad seipsum formaliter a priori ratio
a qua nos intelli nos quasi p(ro)manat; q(uo)d autem ex ei ~~al~~ alterius
p(rinci)pii extri(nseci) causatum est ab illo, vt p(ate)t ~~

Minor, a qua vera vis argumenti
illius pendet, p(ro)b(atur) q(uia) im(m)o extri(nse)co est essentia formaliter a divina
essentia, neque eis sit ex [illegible] realiter ab illa, neque p(ri)n(cipiu)m illius realiter
f(ac)ere vt p(ate)t, deinde nec virtualiter ratio a divina essentia, q(uia) realiter
in re formal a priori et velut causa virtualis alterius [illegible] realiter
actu existenti, [illegible] supponi in actu existens realiter, q(uo)d divina essentia
est ut q(uo)d [illegible] praesupponitur actu realiter existens ad sui existentiam ips(ius)
divinae essentiae est ut forma a p(ri)n(cipi)o, nec velut causa virtualiter
[illegible] existere; sed sit in Deo ut n(on) esse essentiae formaliter necessit
in a divina [illegible], q(uo)d vero non ab alio p(rinci)pio causato esse probare
est indiget, utraque enim est supremum. Alii p(ro)b(ant) q(uia) divina essentia
vt q(uo)d supponitur ad suam existentiam, n(on) praesupponit eius existentiam, vt p(ate)t,
q(uia) divina essentia est q(uo)d p(rae)supponitur realiter existens ad suam existentiam.

Alii p(ro)b(ant) [illegible] q(uo)d n(on) praesupponit vt actu
realiter existens id intellectus praesuppositus ipsum suam ad p(ri)n(cipi)a; at ex p(ri)n(cipi)a

n° por n° tra il fralir a priri, nec cu realis virtualis altirias
actu existenti. ig° qd 3° est p̄ealr n° est actu, qd' actu
n° est, n° sit actu vnu causa, ac p̄inde tand nec cari pot.

2 sj st i° sd^a ens actu realr existens ad ens p̄rappositu
n° existens actu realr, sit se sir° vna fralitas actu existens
realr ad altera fralr p̄suppositu n° existentem actu realr:
sd ens actu realr n° pot p̄oucere realr, ex eqpoli altas,
ab ente p̄suppositu n° existente actu realr p̄r vna fralira actu
existens, ig° ncs intellius nod velun p̄ouci siue cari, p̄ eumai
virtualir ab altera fralit°, n° cu reali exm° p̄suppositu.
p̄t na q° cod ab ceterbiq p̄oc° situata militar, nim
jo vr aliqd intelligat n. statu candi aliud, dcs intelligi p̄is
p̄positum cu exat° ad illud aliud, sicq ita et p̄ vraliq
p̄suppinat pterea p̄xima p̄oucitd p̄suppositi cu real exit°.
Alor sunt sylli [illegible] 4q ex [illegible] antique p̄ cod:

Aliud ā nobis demonstrata est
eu ut ont° 2 p̄ty. Dq est in d° ornes rem actu n° existentem:
realr, nec eqpol altai pot p̄ducere actu tiam realem, ac
p̄inde eu p̄plerivtam° in actu p̄ p̄ximo causa effecit p̄ actum
exir° realem. in° caq frat° Bernardus liz demediat° anni
necig dee sup. scribit a se agit nihil, nisi prete se p̄mia
uentiq ons erat, quo sibi promisso, vt esse maperit, aut fuisse aliq
antiqua eu. Ed vir qt qo id n° sentiit, sitat nihil sibi intrinsecum
in prio.

Et eadem illa met per innumeras formas porro entia, neque experimentaliter, imo nihil intelligendi modo dicitur quod una est formalis a priori, vel velut causa realis, a qua non intelligendi modo altera formaliter velut emanat, et per ferri in ... invenies formalitates velut praefluentem supponere alias a quo fluit, ad actuali existentia reali. Sic in divinis qui proprietates velut emanant a divina essentia ut a radice, causa virtualiter ..., illam supponant ad actuali existentia reali, ideoque divinis attributis separatis ad ... essentia, a qua non intelligendi modo fluunt. Ita in creatis similitudinem actu existentem in patre, quae velut fluit ... a causa virtuali, ab admirantibus supponit actu existentem admirationem ... reali, quae non intelligendi modo quasi emanat a reali: relatio ... parte ... (in utroque ... docente ... distinguitur realiter a suo fundamento) supponit subiectum patris ad actu a existentia qui ... intelligendi modo quasi fluunt ... ad ... fundamento.

Dices 1° ad existentiam est formalis, quia actu dat entia, sic ut illam velut ... indiget alia a priori actu supposito et per illa met existendo illam eamdem velut ...

ad q[uo]d sufficit mutua prioritas in diverso g[ene]re, sicut causae formalis
efficientis, o sic dicendo eam existentem sit priorem se ipsa velut
in g[ene]re q[uo]d forma producatur vel tum causa ab ipsa, q[uae] supposita existente
per ipsam sit posterior se ipsa velut in g[ene]re causae efficientis. sic n[am], ut
alia substantiamque exposita substantia ignis v.g. (id creatam propter
dignitati substantiae creatae activae) sic ad producendum calorem in
extraneo subiecto, aut in aliam substantiam ignis, indigeat calore ut instrumento,
secum immediate cooperante, ut ex veritate sententiae doctrinaeque philosophorum;
ad producendum in se calorem per emanationem, non indiget alio
calore ut instrumento cooperante, seu cooperante, quia calor producendus est
ab formali, quia per modum instrumenti cooperantis intrat ipsam
ubi potentia producere alium calorem in extraneo
subiecto, ipso alii ignis substantiae.
Ad 3.am et 2.am confirmationem nihil
valere ... quas ... loci citati ... concludere in
Deo existens saltem realiter distingui ab essentia, cuius eam
proprissime declarat scriptura sacra. sanctissimi n[am] ... supposuit substantiae
in talia loca citata ..., impossibile est autem, quod ... sit
creatura tam ex propriis essentialibus rei; quia nulla res sufficiens
est sibi causa essendi, si ... causam ... loco citato et ... generis
... alia sit ... omnis illius ... et aliquam causam; aut
... per aliquod, quod est de essentia illius rei, sive per essentiam ipsam, aut
aliquod aliud, si ... essentia autem est 2 illud est, sequitur,
quod aliquid sit sibi ipsi causa essendi: hoc autem est impossibile ... prius
... inter ... causam ... effectum: si ... aliquid sibi ipsi ... causa
essendi

intelligeretur de amissam Secund et ergo est impossibile.

Dicendum est 2° iam ratio qui ut clari constat

2 possibly inter principia efficiens, et eius effectum negat dari mutua prioritas

altera in viali eiusque in diversis ged, sed ex eo quod effectus eodem ex pro

inde quanto quo intelligit supponere suum prius comparatur existens,

ut ab eo accipiat existendi, non possit intelligi communicare existendi eidem

prius, siquidem eodem tempore in quo non intelligi, et existens, et

non existens sicut impossibile ad accipiendum existendi a suo prius.

At si inter principia efficiens et eius effectum admittitur mutua causalitas

realis, et in diverso genere, eodem tempore in quo quanto, quo intelligitur

effectus supponere suam prius praesentiam existens ut ab eo accipiat

existendi, intelligeretur existens et non existens, sicut impossibile

ad accipiendum existendi ab eodem suo prius siquidem intelligit, quod

est supponere [struck] prius praesentiam ut ab illo accipiat existendi

impossibile ergo est effectus ut impossibile ad accipiendum existendi a suo

prius. Et est in eodem genere impossibile ex parte existentiae supponere

prius, communicans ab ipso effectu, eodem est tempore in quo intelligit

ipse effectus existens, et ipse non alter possit intelligi communicare suo

prius existendi nisi ut existens. Et ego cum claris Rationibus et

expressionibus Doctoris 2 Sententiarum libro. ubi videndum Expositionis videndam

expressionis eius sicut impossibile ad illam mutuam prioritatem

inter eius causae ut afferam sua existentia, et ipsam nuntium existendi,

18 quanto Scotus firmam ad eludendam omnibus rationis, a Doctore Angelico mutuam

vim, ac evidentiam. Cui insuper autor Theologiae Egidii li. 1 cap. ...

dixit

ne requirit quod fingi possit Deus in alijs operationibus existere, alioquin

alterum indigeret, alius ut in aliam excitaret.

Dico secundo et contra, qui ipsum veluti

modificare existentiam creaturae, eamque veluti terminum formalis reddere existentem,

supponit essentiam ipsam existentem, quasi permanare ab creatura formaliter

dicit praesupponi eo modo, quo veluti terminus ut formalis, ad seipsa

veluti candam ab eadem [illegible]. Quod videtur optima.

Consistit 4 sic: qui exemplis ab [illegible] obiectionibus ut ad eam, nam

[illegible] igniti non potest nasci ab producente ut eius calorem

cooperantibus calore et igni, neque sine illis cooperante potest

nisi producere caliditatem, ut ut fiunt in causa producenti [illegible]

in caelo; at causa, ad aliquam effectus, aut proprius producitur

nasci praesupponit nisi existentiam eius [illegible], o [illegible] ultimum

in aere eo proximo producendi [illegible] existentiam ut [illegible]

[illegible], quas [illegible] mediatione, et ex [illegible]

[illegible] 6 2 [illegible] .. ~ i ~

Dices 2, ut si nos diximus [illegible],

existentiam creatam in [illegible] ab eius [illegible] ut sit [illegible]

in contradicendi [illegible] illius ab illa ut proprie [illegible]

a nobis fatetur nihil remanet proximitatis [illegible]: [illegible] qui [illegible]

existentiam creatam [illegible], ac de existentia [illegible], ut [illegible]

[illegible]. Ubi qui [illegible] nos loquimur de existentia [illegible] 4

velamus, aliud [illegible] [illegible] ut [illegible].

p̃su-mere p̄ ... dixi, neque non semel exiit et nunc ex ym
prouinc. & proprietatis rei singularis, ac proinde nec intendi nec omnia
ab ead. q̃. negari neq̃; q̃d exitio tam in creatis, q̃m in
diuinis, nec intellectio nec volun. dim. ab ead; neque pri
eiq̃ partio, q̃ soludine. S. q̃d 1.ª ed. neq̃ supra nil solvit,
d. q̃d nos nec probari, quo desillat marie ~
Ad 1.º ad supr. nos nullibi proprie
am creat. dexisse, eiq̃ nec, o sententia talem sentis, somnij
qui enim coi. iri. 4. arqui, ex eorum opinione loquutus,
q̃d eiq̃ de qua agebat, virtutem ab alia dependebat, vi famili
ligiui cognoscet. impiunt aut supponunt, cui; asserentes
exiit in cria ... id diuin. nos vocatd ab ead. co d.ij q̃d,
quo una frabitis sit diminiiuit ab alio vt in illa & includat, nec
d.ij; diuin. q̃d st exista ut nec intelli nec eiq̃ creari, nec
illi gratias ac oib. realit; & in ab illa q̃d intell nec,
veluti dimanant, ac p̃ind. nec proprietatis p̃ asse illis
in Sr. id; ut ñ. veluti cat. nec intelliendi nec ad ipsa eid.
in ex q̃rit. ipsiq̃ eiusd, id a cat. exteriori, a qua nimi cat.
ipsi eid. ~
... accipio a Th., qui Th. mis. ad ... pulant,
qui ut ... locu 1.ª creari, vi p̃bet, mdo oxirit et dicimq̃ us
ab eiq̃ ead, cu nos dic, q̃d q̃d q̃d ut in aliquo p̃ ea creant,
cat S. exp̃rit ipsiq̃ eiusd, & ab aliquo exteriori ... cat. ab
alio. p̃ in exteriri, viq̃ p̃ alia. dum ut ab alio, nec ... p̃ri
eiusd

alit seipsam cara, qd est impoli, cu exiit^a est in dicto p^i ess

eg, id p^o^g est p^dicar^z essali illi^g. et i cludit p^ter t p^eu^z

a4 corp^s: impoli est aut^z, qd esse sit carens tm^d ex p^riis

essalib^g eius; qr nulla eis sufficit, qd sit sibi cd essendi sideat

eo carum. v. t. d.^a genu^g c. 22. vol^z ubi p^o^g dixit, qd

est in aliq p^t eig esse et carq Sed cu aliq qd

in de no illig est ita ut sua ipsam aut ut aliq̃ aliud,

ut p^o mo, sequit^r qd aliq̃ sit ubi cd essendi. Sed aut^z est im-

poli, qr p^rig imo intr^z est cu eo, sign^e ff. i. si cu aliq

ubi ipsi eius cd essendi, intelligit^r esse antq^s dicat esse,

qd est impoli: ubi aperte D^or docet exiit^z et cari, qm

nec p^ot cari ab essa, aliq exiit^a est. v Sanct^z Clarissime

de ente et essa c. 6. ibi os aut^z, qd sueni^r alicui. Secun-

tum ex priis rel sai, ut [vi] ~~tili~~ oile ind Sohine S. ad sme ab

aliquo p^ro^d exiit^d, ut lumen in aere ex influentia solis.

Non aut^z p^ot dig qd ip^g est sit carens ab ipsa frud, S.

p^rodit^a rei a dio ut a cd efficiente: qr si aliquo rei ab cd mi

ipsig, et alig carq se ipsam in cd generarit, qd est impo

[wh. detritis irrg] Unde sic udo, logo ~~d̃ e~~ ~~Seminarum~~ vir^z

qd in creat^a exiit^d est mo ind intelligend mod eis, illatiua ali-

ralit, Sed est, ut se explicat in cd intrinsecus extra suas causas, et

vi p^rori et passio ab illa volunt diman^s, id est, explen. ut id

p^o^sig est, illi a na^l debit^z, et congenitum, et inseparabil propri^z: aliq

aliq

my quo ipsi intelli   & quas Ang. v anima rnal. instan-
ti separati à corpore intellir ind(e) pm a psmtrasmo-
ribus, sunt illorum intui snalit debiti, ut propria ellor. effluxio
iori, v in ut dimanant ex prip. v pm abillor. subiriinqui
mibus ep Sii a Deo snalit inserunt, ut docet om. plor. cum
q. dr aia. de Theo q. 1 Tho 1a p. ad 55 a 2, a art 13, 0
ad 56 a 2 ad 4 3, ex qq. videno.   Xpm sanr. 10 de
Angeli li. 2 c. 8 no 4 0 11; ubi rem apperiri, vaegure explir.

Enimv° ut aliqd sit pro aliis
sub ut requirit ut ab eo effluxium exigat nario, i. ut ab
eo actiue manet. ro sufficit, qd passiue nario ab eo derivari oid
exigat ut   a snale cplementm, ut nisi Saud iburri
tradit 1 Th 12 ad 16 a 5 ad 2 docens fracti oi ipsi snalem
v debitam subdo uno mod actiui ut calor igni, ex quo actiue
narib emanat; alio mod passiui, i. en ex pris passiuo, ut inqr,
motus coeli ost illi snal : addiderim aq. Stca hic orareri,
in multis Xbali opinionem, quamvis ut profluit actiue
a motu in cet illig propria snali, & hoc p. ussse, qd a bille
passiui exigat oid nario, v durare. itq. in sint a snarq. ibidem
ut et pot in cely, v aliquo corp. 91, figura rotunda, ut profluit
actiue a coelo, v m est illig proprietas q. Soi, qd coely ipsum passiue
sd oid nari, v durari, eaq. sibi dispueat, ut sica subiecto personali-
litas insubsta creata, est ergo proprietas snali & inq. opinionib.

individuali, cum in aliquo opinione, ut apte observari sit ibidem,
de actione a habitu emanet, id so passione ab ea exigat naturaliter,
et denari. Unum insuper addat, quod adsint magis proprie ac
rigurose et determinate, id cuius in scholis loquens, scilicet, quae actionem exigit
a subiecto, et dicit eius proprietatem, quam, quae passive duratur consistit.

Hic ut finiam ad veritatis apprimis, confirmo
ad propositum, praeterea Chr. opinionem, quae amplexus, ut illustrat
Flav. [illegible] 1° et sub 1°. quod exitum in creatura
se distinguit rei creata ab ea essentia, quando per fuerit intra eius corporis
id so penetrationi mediante superna et signanti, et penetrationem
denotare; at perinde sunt Damianus exitum ad ut quando per se
intrant mediante cursu nec propter et passione ab illa sed ema-
nans. Quoniam eadem entitas, si per fuerit intra creaturae eius corpora, su-
pra penetrationem [illegible] iudicari eius subiecti, nullo alio attributo denotato,
ut ut dicitur esse, ut autem deciperet extra eam, sed potius non est intra
eam, sic igitur formaliter, sed per transformaliter entitas, denotando actionem
actualem, qua ob actionem velut exit a se, sed potius extra eam,
ut exitum. Ubi, ut patet, id importat determinatio rei creaturae penetrationi
[illegible] aut eius penetrationis [illegible] non [illegible]
penetrationi dicit per se intrare eius corpora

At [illegible] nos [illegible] loco de
Trinitate ex aliis sententia, non ex propria loquens, quoniam eius
loci mentionem [illegible] de [illegible] ab exitum opinionem
[illegible] quod magis [illegible] efficacius argu-
mentum,

operetur ubi praefata sunt. Unde asserimus existentiam divinam unicam essentiae

vnicam, et existentias aliarum divinarum perfectionum, singulas ab eis singulis nec intendi nec actiue velut emanare. Unde in praesenti accipitur pariter ut eius ex professo ad illarum existentiam mutuo distinctionem realem a divina essentia, et eius divinis perfectionibus, ex propria et ex aliorum sententia diximus supra: Quapropter asserimus existentiam in Deo esse praedicatum essentiale inclusum in eius essentia (idque de existentia nunc comparatam ad alias divinas perfectiones) et manare ab ea ut principio et quasi patre nec intelligendi modo actiue velut principiantem. 1º 2 et existentia in ipsis formalis ac diuersa essentia, et nullo modo deriuatur ab ea distinguitur. Sic aliqui praemittunt quaestionem sic contrariae proponit

Ne ab ipso egressu aditum narrationi supponimus moneo, 1º ex dictis de Trinitate disp. 1. c. 3. n. 2 singulas diuinas perfectiones et absolutas et relatiuas, singulas sibi vindicare existentias, quae ipsae ex dictis sunt praedicata illarum essentialia. 2º hac dictam suppositam sic esse, et singulis diuinis perfectionibus eandem ipsam communem diuinam existentiam. Ea nimirum ratione qua ad diuinas perfectiones radicaliter ... ab eis utique abstrahatur, et in

ac vibus, ac singulis essentialiter inclusam, ac perinde in eisdem essentialiter.

3. cum loquimur de existentia diuina essentiae propria

tamen de existentia non supremam omnis diuinae existentiae — de existentia

non supremum propriae perfectionis, velut atomum existentiae diuinae essentiae,

ejusdem diuinae essentiae ... includit essentialiter vos diuinae existentiae vibus diuinis

perfectionibus eorum; id est existentiae singularum omnis sibi propriae

velut propriam atomum ab existentiis perfectionibus ... propriis aliarum ... perfectionum

4. In praesenti materia cum loquimur de existentia diuinae essentiae

non vos existentiae diuinae, eorum vibus aliis diuinis perfectionibus, quam

... existentiae diuinae ... diuinae essentiae ... vos ... quo

quod vel ... distinguitur ab vltima diuina, inquam essentialiter

imbibitur: id est loquimur de existentia diuinae essentiae non supremam propriam

perfectionem velut atomum existentiae ... diuinae essentiae, et diuinali

existentiae, non ... proprium velut specificum supremum ...

... an sit id formaliter ... essentia ... perfectionem

velut diuinali specifica ... vltimo diuinae essentiae.

... quia ... eiusdem ...

videtur ... diuina ... existentiam ... existentia diuinae essentiae

... formaliter ... ipsa diuinae essentiae, sicut ... formaliter,

... in suo ... ac vltimi specifici ... diuinae ... quam

... existentiae, id ... distinguitur ... diuinae ...

quod quam ... attributum distinguitur. ... Henrici ...

summa ... 27 ... 19 ... ubi ...

Albarez disp.º 3ª dict. 2. Mendoza de scientia disp. 25 s. 2 n.º 20. cabrera 1 p.º a 1 disp. 5 parag 10 n.º 227. Curiel li 2 in versiõ 3. Perseca lib. met. 18 c. 5 s.º 9 parag exist.ª Cornejo 1 p.º c. 14 a 4 disp. 1ª dubio 3, Caur. vazquez Zumel, Ledesma, Granado et alii s.º p. citati quamvis 2 in 9 .ª sent. a. item a jurnori PP.ª allegari loco citato 1 p.ª sent.ª

2ª sent.ª e diametro pugnans de

futur. exist. proprium ... ... idem. ... explē ... ipsa divinacione ; ... in ... velut ... ... undi ab ea distinguitur ... intraāt ... explē ... Ricardus ... 23 ... c. 3 ... 19 ... Var... ibi ... 2 ... parag 2 supponit, Arrubal 1 p.º disp. 9 ... n.º 12 ... disp. 10 ... n.º 46 ... sequentibus. Suarez li ... Dei c. 2, Hilig li 2 ... Dei ... c. 24, ... 2 ... 3, ... 1 p.º ... a 4 n.º 20, ibidem Tannerus disp. 2 e ... dubit. 5 n.º 6. ... dubio 2.º Machin disp. 9 s. 2, corolario 2 ... disp. 10 s. 2, ... c. 2 ... disp. unica notabili 2, Haguerium ... ... a 4 ... Arrigus in summ. ... c. 3 a 2 dubio ... Arriba ... lib. 2 disp. 2 s. 12 n.º 9; ... Coriolis in Thesauro novo ... Theologi, Hurtado ... disp. ... obit ... 4 sub ... 2, ... disp. 20 ... n.º 17, ... in Theologia nali ... c. 1 a 2.

a 29. & Doctores XX., quos vidit novissimi adduxisse Aragon
disp. 11 Mor., [?] docent in Deo existentiam non solum formalitatem obiectivam,
diversam rationem a formalitate obiectiva essentiae, sed tantum illam quae
istam esse unicam, & eamdem indistinctam formalitatem obiectivam.~

Hic primitus sit 1.a nostra conclusio, existentia
divina esse suum proprium, ac specificum conceptum, sive conceptum
peculiaris proprius, ac veluti specificus existentiae divinae, esse eius
idem formaliter, & explicite cum ipsa divina essentia, quae proinde cum
eius proprio conceptu, ac specifico conceptu, ac proinde non
distingui inter se non ratione quoad intrinsecum explicitam
est ad mentem D. Thomae [?] hinc nec relatam.~ Pro
eius statuendam ex sacra scriptura & patribus ostendit.

Huius veritatis magistrum habemus
Deum ipsum, a quo cum Moyses Exodi 3 eamdem fuit edoctus,
ut argute sic exponit & expendit magnus Thomas Doctor Angelicus
l. 1. contra gentes c. 22, ubi postquam quinque rationibus ostendit, quod in
Deo idem est, & esse (sic enim solet titulus capitis) cap.
6. inter alia, ait ad rem sic Sic Deus autem est eius essentia,
quo nihil est prius, Dei essentia est suum esse. Hanc autem sublimis
veritatem Moyses a Domino est edoctus, qui cum quaereret a Domino

Exod 3 dicens: si dixerint mihi filii israel, quod est nomen eius, quid dicam eis? Dominus respondit, ego sum, qui sum: sic filiis israel dices, qui est misit me ad vos, ostendens suum proprium nomen esse, qui est. Quodlibet autem nomen est institutum ad significandum naturam, seu essentiam alicuius rei: unde relinquitur, quod ipsum divinum esse est sua essentia seu natura. Quibus etiam Divus Thomas q. 13. a. 11 ubi sic concludit. Ergo hoc nomen, qui est, est maxime proprium Dei ~ ~.

Sicut nomen sapiens alicui rei impositum, quo velut certa ab omnibus alijs rebus discriminari dignoscatur, eius proprium esse designat, ut aperte exponit Divus Thomas nuper citatus, fateri tenemur praedictum nomen qui sum, qui est, cum Deus ab initio sibi ipsi sapientissime indidit ut, et a falsis Diis, et ab omnibus creaturis prorsus discriminari dignosceretur, apertissime indicare Dei essentiam, saltemque per exitus rationem, neque per proprietatem eius possibile, proprium et veluti specificum. Unde omnes sancti patres, dum praemissa verba exponunt, docent hoc nomen qui est esse maxime proprium solius Dei, ut videndum propono apud Lipomanum in catena in c. 3 Exodi. Patres ibidem dixi 12, et Lucifonia de Divus praefuere citantur. Ex quibus Hieronimus Epistola 136, et Damascenus lib 1 fidei c. 12. et Augustinus lib 5 de Trinitate c. 2 ait: ab eo quod est esse dicta est essentia. et quis magis est, quam ille, qui dixit famulo suo Moisi, ego sum, specificum, et eius fine ... lib c 5. et de fide et symbolo c 4 exponendo verba qui est misit me ad vos, ait quoddo...

ipse sed hoc verbum, quibus [illegible] lib. 2 de moribus Manichaeorum

c. 2. deinde D.or Angelicus, cum loco citato, ex iis inferre [illegible].

Id quod caput est, sacri scriptores

semel [illegible] eius nomen ad proprium solius Dei, Job 14 non

est in (aliquem Deum) qui solus est. [illegible] 23. ipse solus est.

[illegible] sapientiae 13 Salomon ait. De his [illegible] videntur bona, non potuerunt

intelligere eum, qui est. [illegible] id nomen [illegible] sacris

scriptoribus [illegible] partibus maxime proprii Dei, [illegible]

[illegible] significare [illegible] quod ab ipso met Deo impositum quo

veluti [illegible] ipsius [illegible] significaret, [illegible] cognosceret.

[illegible] Adam [illegible] a Deo [illegible], [illegible]

creaturarum [illegible], eis nomen imposuit, singulis sua propria, ut sin-

gula [illegible] exprimerent. [illegible] sacri [illegible]

Genes. 2 ibi [illegible] vocavit Adam [illegible] ipsius est nomen.

Appellavit quod Adam nominibus suis cuncta animantia [illegible]

volatilia coeli [illegible] apud [illegible] in catena in

c. 2 Genesis [illegible] : [illegible] Eusebius li. 11 [illegible]

evangelii 14 Cornelius, [illegible] alii [illegible] in [illegible] Genesis.

Deus, qui [illegible] nomen [illegible] [illegible] sibi imponere

nomen, quo ab omnibus aliis rebus discriminari [illegible], illud sibi

[illegible] credendum, quod [illegible] nam [illegible] significet. —

2 [illegible] veritas, [illegible]

significant alii [illegible] asserentes [illegible] nomen [illegible] significare.

eis in esse inter omnia illud existit ut proprie significat importare.

quod alii autem. Athan. epistola de sinodis Arimini, et seleuciae Ba-
bylonii sic loquitur. cum audimus ego sum qui sum, non aliud quod significari,
id ipsum simplicium et beatam, et incomprehensibilem eius qui est esse
intelligimus. et eiusdem lib. [illegible] in catena in c. 3 Exod. Basilius
item, qui sum, unam [illegible], ac continentiam significat.
Aug. divinitatis nobis significat. Rabanus Deus solus quod exodo
ad [illegible] eius nomen vere tenuit, et hoc nomen ad tantum tum
[illegible] + Aug. est delatum. Hier. ego sum, qui sum,
nomen non est. Hilarius de trinitate, admiratus sum plane tam absolute
de Deo significationem quae nomen Deo incomprehensibilis cognitionem aptissimo
ad intellectum humanum sermone loqueretur. Non enim aliud
proprius magis de Deo, quam esse, intelligitur.

[illegible] non minus clare istud ipsum, nisi mea
[illegible] alii patres, eum abstracte et simpliciter asserunt, quae quemadmodum
est eius esse, suum existendi, [illegible], et logice [illegible], quibus [illegible] conformem
suum finale, [illegible] male [illegible]. ex iis autem unum
[illegible] probare sufficiet. Athan. orat. 3 contra idola [illegible]
sic Deus autem quod est ipsum esse, nullis partibus
indiget, eo quod propter quod id quod ipsum esse est. ubi [illegible] ratio [illegible]
omnis denotat, et simpliciter dicta [illegible] Deo, quae rem [illegible]
esse, et velut specifico intuitur, quam Athan. dicit ipsi esse
sive existendi. Boeth. li. de trinitate, Deus [illegible] quod est

q[illegible] est [illegible] aliud est [illegible] quod est in se ipso Deus est.

Expende [illegible] tibi ipsum [illegible] [illegible] imponitur verno

[illegible] [illegible] quasi diceret [illegible] quod Deus [illegible]

[illegible] [illegible] existit, nil aliud est quam se ipso quod est [illegible]

quod [illegible] existens est. ~

Non [illegible] 49 Deus est aliquo vel si no-

lit. [illegible] ipse quod est, [illegible] subito [illegible] qui est definitio.

[illegible] [illegible] ad [illegible] 32 Nicetas [illegible] Dei ipsum

esse est, [illegible] de Trinitate [illegible] [illegible] adeo verum

existimat [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] etiam

[illegible] [illegible] solus, [illegible] [illegible] suum familiarissimo Moysi enunci-

avit, [illegible] ait ego sum qui sum. [illegible] spectans Bernardus lib.

[illegible] c. 6 [illegible] illustrat ibi quid est Deus; [illegible]

occurrit melius, quam qui est. ~ ~ ~

[illegible] inter annos [illegible] [illegible]-

mi, [illegible] solo [illegible] naturali lumen, eamdem agnovere veritatem.

Nam Plato in [illegible] Deus appellat [illegible] qui

existit; Thales Milesius interrogatus quid est Deus, respondisse

fertur quod [illegible] est. [illegible] et alia mittamus, refert

[illegible] [illegible] [illegible] Apollinis Delphici [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] quae latine idem valet, ac tu es, quasi quotidie

Deum salutabat, ipsum verum esse [illegible] quod dicens [illegible] [illegible]-

[illegible] [illegible] Apologia c. 33, dum inter alia, quae [illegible] ad

circumscribit, [illegible] Deus alloquitur, tu es, qui es, tu vero es, quod es.

ps. cauloque 1 Ro amore gradu.

4 tandem enim coram [illegible] D. Angelicus multis in locis [illegible] suis, quae ad [illegible] clarius [illegible], breviter [illegible] eas. 1o sit eorum [illegible] docet hoc nomen qui est esse maxime proprium soli Dei, [illegible] esse Dei est [illegible] ipsum, [illegible] impossibile [illegible] [illegible] quae est [illegible] ipsius Dei. Sic n. sit [illegible] Sequentia, ex 1a [illegible] c. 22, ubi [illegible] dixit nomen proprium [illegible] qui est [illegible] nomen. [illegible] nomen est [illegible] [illegible] rei: [illegible] ex illo hoc [illegible] unde (est [illegible]) [illegible] [illegible] ipsum Dei [illegible], est [illegible] [illegible] [illegible] c. 52 [illegible] [illegible] dixit, [illegible] soli Deo [illegible], [illegible] suum esse, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nomen Dei [illegible] est, qui est: [illegible] soli proprium est [illegible] [illegible] aliud [illegible] suum esse [illegible] [illegible] aliqua [illegible] Dei [illegible] in [illegible] qui est, est maxime proprium nomen Dei.

Id aliis omissis, clarius apparet a nobis [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] subiiciemus [illegible] scribit, ipsum esse Dei est eius natura, [illegible] [illegible] unde est, quod proprium nomen eius est, qui est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proprietas. Ubi [illegible] [illegible] in [illegible] Italia in [illegible] [illegible]

tangunt̃ & iisdem distinguitur. Deo esse sine existẽ, quod dicitur proprie velut[i] formal. Dei; formal., aut velut[i] formal. propria alicuius rei est, sint magis loqui. Deinde & præsumi dilucidè ratio formalis, qua respiciunt ultimo modo est velut[i] specifico, sicut differentia specifica, aut velut[i] specifica, qua nimirum alia aliqua rei possit velut[i] quia, ergo in differentia distrans ad tale est formale, & velut[i] specificum: quæ formal. dicitur ipsum esse Dei, recte ponitur, aut eius natura, & aseitas. id explicans verbis tradit, Doctor est 1 dispp. a. 1 in 10 .... ibi est Nota maxime quod non proprie dicitur a sua aseitate, nec non proprie significat substantia, & aseitatem, ut dicit 4 metz: 10 Deus nomen, quod ait, est inter cetera magis proprii nominis Dei est quod Exod. 3; eo quod Deus nomen imponatur a Deus, id est esse, sicut id ipsum esse Dei, sic sua substantia.

2.ª classis sit eorum sententiarum, in quo sapientissimus principium absolute, & simpliciter asserit, id quod a Deo sine existentia est eius natura aseitas, & sua, idque est proprium solius Dei, quod nimirum ab omnibus aliis rebus secernit: sic mihi, ac mihi loquitur, & in suis formalibus, & id est in natura, ac identitas, loqui ut obscure fingunt & ominis, qui nunc pro eximius, & 1.º 1 p. 1o, ut leve argumentum est mentis, ac cursor tanti ingenii, 1 a.º natural, & veritat, quod nullibi D. Leui innuat distinctionem aliquam inter essentiam divinam, & eius existentiam: distinctionem inquam, diversitatem profecto inuitus, eius expressas importantem: atque in quoniam mouetur sermo de esse, sine existentia aut expressione perficit an in Deo sit idemmet, sine existentia, ac eius natura, aseitas vel eius,

abbr. v magister ait, q. in Deo est idem esse, et eius essentia, q. d. ipsum esse Dei, est eius natura, seu quidditas.~

Ad dilucidationem adduc [illegible] [illegible] magister [illegible] [illegible] ubi [illegible] [illegible] [illegible] decidendam, utrum: in Deo sit idem essentia, et esse. [illegible] [illegible] in corpore. respondeo dicendum, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] suum esse, et [illegible] corpus a. [illegible] Deus suum esse, [illegible] essentia. [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] identitatem realem esse Dei cum eius esse, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in 1.a et 2.a. [illegible] 1.a desumitur ex eo, quod esse Dei [illegible] [illegible] causatum a principio extra [illegible], [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] propositam [illegible] [illegible] [illegible]: unde Dei esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut in aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab aliquo principio exterio. [illegible] ut ostendimus [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] excludit [illegible] [illegible], et essentia [illegible] Dei essentiam, et eius esse, ut loco [illegible] ostendimus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~ ~

2.a [illegible] desumitur ex eo, quod existentia [illegible] ad essentiam, ut actus ad potentiam, et cum in Deo nihil sit potentiale, inde est, quod in illo [illegible] existentia distingui ab essentia. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad exclusionem [illegible] [illegible], et [illegible] existentia Dei ab eius essentia, [illegible] in Deo [illegible] [illegible] aliquod potentiale reale, [illegible] [illegible] [illegible] intelligendi [illegible], [illegible] in re, [illegible] [illegible] formalis, [illegible] realis, ut [illegible] [illegible], [illegible] ex eo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] in corpore a. [illegible] [illegible]

[illegible]

Quoad ad identit. realem existentiae Dei cum eius essentia, diminuendo dicit

esse eius, ubi propositam de identitate in titulo. a plerisque tamen

nil dicitur in tex. ex quo oritur quod Arist. [illegible] de identitate reali

[illegible]

Deinde [illegible] de ente, quod essentia sua sit Deus, cuius esse est

ipsum suum esse, et ideo inveniantur aliqui qui dicunt, quod Deus

non sit esse tamen; quia essentia eius non est aliud, quam esse eius, et verba

sic explicari ad [illegible] nostra [illegible] ibi in [illegible] parte [illegible] medio,

est autem intentio [illegible], quod sit actualis existentia divinam et ipsa

quidditas eius, ita ut [illegible] dicatur de Deo, ut [illegible] diuersi

[illegible] ita quod ita Deus est, est in 1o modo quiditati, quod de

nullo alio [illegible] via facere, quatenus [illegible] in creaturis

teneat esse idem realiter. et quia ipsum existere [illegible] ideo

[illegible] plurimum. s. dicitur quod [illegible] quasi pura existentia

sit

Et quod [illegible] in verbis non distinguit [illegible] existentiam

Dei, [illegible] essentiam identitatem realem, [illegible] formalem, [illegible] essentiam,

suadeo [illegible] ad solam identitatem vel probandam non sufficere illud

[illegible] ubi quia Deus non sit essentia nimirum quia essentia

eius non sit aliud quam esse eius. sicut [illegible] dicimus [illegible]

[illegible] identitatem, atque adeo [illegible] formalem, inter essentiam Dei, et

eius existentiam. [illegible] valde attento [illegible], ut dixi, adeo

est idem [illegible] eius existentia, ut illa non aliud formaliter, quam actualis

existentia, talis ubi, ac proinde Deus dicatur [illegible] existentia [illegible]

essentia

2 a imp[...] cari aiunt ex mente S. Th., quod in Deo, qui
exist. creatam vel divinam realiter ab eius essentia distinctam, solum Deo convenit,
quod existentia realis, nimirum in eius perfectionibus, ostendi quod in
sancto Thoma esse actuale existentiae divinum est ipsa perfectio eius per se.
enunciat 1° modum dicendi per se, quae ut probet, nimirum. Quomodo
Divi omnes: nisi dicat actum existentiae, in Deo esse idem formale,
aut qualis.

Ultimo mentem suam [...] ait nostras probat S. D. [...]
tamen 1o de potentia. a 2, ubi cum ibi ex professo distinctionem inter
exponit eius in titulo. a. In indeo in subsistentia [...],
idem quod esse, et nihil aliud ad probandum saltem realem, et
quia etiam [...] D. S. in [...] in 3. 2ª Hilarius dixit in lib. de
Trinitate esse non est accidens Deo, sed subsistens veritas. Quaeritur
quod est subsistens, est eius subsistentia: quod esse Dei est eius substantia
et quamvis intelligitur modo, non est aliud unus quod esse.
Ubi ut argueret [...] notavit [...] causas actuales dicit [...] unum. Sicut
S. Hilarii testimonium expendit, sive accidens non quod sumitur
prout distinguitur a subsistentia, quia in existentia eius subsistentia creata
vel non est accidens; sed latius prout distinguitur ab essentia, et importat
perfectionem quam non est formaliter ipsa essentia, sed ei potius videtur accidit:
quomodo de solo Dei existentia dici potest non esse accidens: —

Id verum [...] fuit mihi [...] dicit
[...] suam [...] ponit eius essentiae, et esse in Deo [...] idem sunt.
eius verba [...] alia [...] vel latius [...] importans nullam
non [...] quam [...] sed quoniam [...] idem [...] restringam.

ad idenes p[ro]ut q[ue] real i[n] q[ui]b[us] ad fra[tre]s quoad suppositos,

aut ad Lane po[n]q; q[ui]d ad fra[tre]s quoad eand[em] indilem odisse

n[on] intrant, i[n] ex[em]plum. Rara. n. in[ter]p[re]tandi st[atu]ta p[ro]hibit; — Ugo. oim

q[ue] ubi textus n[on] distinguit, aut n[on] restringit, nec nos distinguere, quemq[ue] cup

aut restringere debemus — leg.

Enim dictio omnino absq[ue] distinct[ion]e p[ro]fert, q[uo]d dici de s[...] gen

alios, v[el] idem valet ac o[mn]i modo ex Bartolo in lege praecipimus c. romanorum

illud ff. de fidei iussore, Tuscho littera a[rticu]lo 322 n[umer]o 3 v. Bar[tolus] de u alis

Bosa citando n[umer]o 7. item ac in o[mn]i casu, u[bi] o[mn]i mun[us] p[ro]ficit q[uo]d pluri

ut docent co[mmun]iter iuris prudentes. Alexander, in lege qui uxori fun. apud barri

tum ff. de ser. Aliquid. Iason in lege ff. soluto ma- de axioma

trimo v[el] alii quos ad hoc refert Barbo. tt. de dictionibus littera L a[rticu]lo 136 n[umer]o 4, m

dictio o[mn]io, qu[ae] est 240 n. 2. utq[ue] indistincte dicendi omnis ut elegant,

num[erus] v[el] casum ut n[on] possimus dicere, q[uo]d magis comprehendat unum superior D

casum quam alium ut docent Socinus iunior, Roland[us] Flaminius lib. 2 dis[...] su[...] p[ro]

Jura[...] v[el] alii quos ibi refert Barbosa. Unde concl[ud]i medie nil in

unde ite, omnis exceptionem excludit, ut bene observat Barbo- distinguit

sa n[umer]o 7 ex Sarapine q[ui]a in genere verba s[un]t bene ly o[mn]is, distinguit

omni mag[is] distincti amplius, ita ut n[on] possimus dicere q[uo]d magis

comprehendit unum magis distincte quam alium, nec alicuius distincti

exigens p[ro]p[ri]ie. Ex quo, q[uo]d cum neq[ue] ex textu, neque ex antiquis,

aut contextu eliciatur verba a p[ro]pria sig[nifi]c[ati]one detorquenda, cura

interpretandi p[ro]b[ab]ilis debeatur, q[uo]d intelligant, v[el] interpretetur in p[ro]priam

sig[nifi]catio[nem], q[uo]d ab illa n[on] sit recedendum lege n[on] aliter digesti de legatis

3,

et debent restringi apud Barbosa de axiomatib. juris axiomate 221 nº 4. Unde vulgo in dictis verba debere intelligi prout ~~verba~~ prout [illegible] [illegible] [illegible] legis in l. ego [illegible] de [illegible], legi [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] audientiam [illegible] decimi et observat Barbosa nos ex aliis: [illegible] [illegible] [illegible] aliquod nullum [illegible] ab auctoritate [illegible] argumentum desumi [illegible] [illegible] pro libito verba [illegible] ad impropriam significationem detorquere. ~~

[illegible] facit, [illegible] [illegible] dixit [illegible] corpus a. respondeo dicendum, quod in Deo [illegible] aliud est, [illegible] [illegible], id probat, quod esse sive existere, cuiuslibet creaturae est proprius effectus Dei, et cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proprium effectum, inde fit, quod esse sive existere Dei, sit eius natura: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] autem effectus cuiuslibet [illegible] [illegible] ab ipsa [illegible] [illegible] [illegible] oportet [illegible] [illegible] [illegible] est, sit substantia [illegible] natura Dei.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] probare, quod esse Dei, [illegible] [illegible] distinguitur ex eo, quod [illegible] [illegible] diversis [illegible] an est (loquendo de Deo) et quid est, ad quarum una respondere [illegible] ad aliam [illegible] [illegible], [illegible] id, quod respondet, ad an est de Deo, [illegible] respondet, ad quid est, [illegible] idem: id an est [illegible] respondet esse, [illegible] [illegible] substantia [illegible] natura. Ut [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] hoc, quod esse Dei, [illegible] idem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] ad aliam [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] supponit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse Dei, [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ds rom

formalissimus eius Dei ab eius essentia, ni illam agnoscere videatur ipsissimam nisi ipsi argumento verbi relati aperte importet id quod vox sonat, ut ea considerantem facile constabit. Ex quibus omnibus liceat concludere magis [illegible] utrique [illegible] nobis esse, deitatem nimirum, quod esse Dei, est ipsius formalis, et quoad perfectionem internam et expressam, eius essentia et quidditatem [illegible].

Id age virtutem eandem [illegible] mirabiliamus omnibus. Quarum prima sic dicit, substantia veluti specificas proprias, et quasi [illegible] esse per se ipsum formalis, [illegible] qualibet alia formali [illegible], ut in intra eas, ne [illegible] ad existendum, sicut dicit id formalis internum [illegible], quod substantia propria, ac veluti specifica et quasi [illegible] est per se ipsam formaliter existere, ac proinde [illegible] distinguitur, quoad perfectionem internam explicatam, a substantia veluti specifica, quasi [illegible] existentia. [illegible] ipsa [illegible], quod intrinsece existentia [illegible] est per se ipsam formaliter existere [illegible] formalis, [illegible] qualibet alia formali existentia [illegible], et intra, sed potius extra eas, nec [illegible] ad existendum [illegible] id formalis [illegible], [illegible] propria, ac veluti [illegible] est per se ipsam formaliter, [illegible] alia formali [illegible], et intra eas, nec id [illegible] ad existendum

tum id est ab alio formaliter in rerum nat. quam a se ipso est formaliter existens.

Tandem quo sermo huius rei nunc pendet, quod prius demonstravi ... [illegible] comparatio ... formaliter, suadeo hunc rationem a priori, quia descriptio propria, ac veluti essentialis [illegible] ens quod a se ipsum formaliter est ens positivum excludens ... entis potentialis, sive potentialiter existenti, quia descriptio propria, ac veluti essentialis ... est quod a se ipsum formaliter, scilicet ... alia formaliter existentia [illegible] addita, est in natura causa, nec ... ad existendum, sive est ab alio potentialiter in rerum nat. ... cum, quia, ut supra ... definitur, ens positivum a se ipsum formaliter excludens ... entis potentiali, sive potentialiter existenti, est ens positivum a se ipsum formaliter actuale, si igitur ... a se ipsum formaliter ens positivum potentiale, ... a se ipsum formaliter ens positivum actuale, ... est medium, si igitur ens positivum, quod neque actuale est, neque potentiale, ... videtur, quia igitur ... potentiale est, ... ad existendum, quod autem non ... ... ad existendum, impossibile videtur ...

... ... quia nil magis est a se ipso formaliter existens, ... a se ipso formaliter, sive ... sui repugnat ... existentia. ... descriptio propria ... veluti essentialis ... divinitatis ... a se ipso formaliter ... sui repugnat ... existentia, ... a se ipsum formaliter, ... sui est existentia in rerum nat. ... ... ex ... nota. Alia ... descriptio propria ... veluti essentialis ... divinitatis ... a se ipso formaliter, ...

im ut i ... , ac incapax ad exis., ac proinde incapab.

ipsius existere, q. p. ... ipsum finaliter, verusque reprugnant existe.

ipsi 2. qui nuchy, ac effectus nihil ad Dei ... , ind. secun

prius , ac veluti ... ... ipsius existium, actus ... prius,

ii intelligat ... nihil prius , ac veluti ... ... ipsius p.

ro ... finalie, ac res sui existent, qui si intelligat p. alterum

finalis sicut res alterius existens &c. ~ . ~

2. ... nullum est fund.

ad distinguend. res creatā, quoad effectus internam explam, ...

l. priori , ac veluti ... ipsius finium Dicus ... a Deo

... veluti ... ... existit, ... mira

distinguit ab eo. Arg. ... ex eo distinguitur ... existit

ab ... , q. ... pot. intelligi ignorata eius existere, aut ... existit,

ut ... Tho. de ente cap. 5. ibi. ... autem ... ...

intelligi pot. ... , ... intelligat de eius ... ,

... . intelligere ... ... , ... ignorato an ...

... in rerum nat. ... ... ab ... ...

... ... intelligi, ignorata, sicut ... intellecta eius

existit &c. nullum est fundam. distinguendi res creata, quoad

effectus internam explam, ... veluti ... ... Deus,

... a ... veluti ... ... existit ... .

Modus est ... ad ... ... exprimitur

... ... a 1750. ~

Alii ... ... 1750. ... ...

verba inbere viii sit aliquam rem quia ponitur sit esse ut,
ad significandum. Ideo dicta essentia ut quod intelligi significatam, autem
intellecta ut existentia, ex parte ut dicitur ab eo quod significatur.

1º probatur existentia est quod dicta essentia dicitur esse per se intelligi

intelligi neque, illa ignorata sine ut intra. 3, qui dicat esse intel

suam velut dicitur exprimi significatur, est autem eius pares, tamquam

qualitatem, actualitatem, sine vim ex parte exprimi quod neque intelli,

ignorata, sine ut intra est existentia ~ ~

4 qui dicat tali supponit velut dicit

al specificans existit dicitur esse est qui dicat specifica ipsius

dicitur esse, quod. Arist. exprimit, Ibi cap illo 5. citato de ente,

o unde, sit verbi, si autem ponat aliquam rem, quae sit esse

in, ita ut ipsum esse sit subsistens, Deus est ut semper additur

dicitur, quod in ut est esse in; id esse, quod per Deus sed aliquam.

ubi sit rem, quae est ex in intelligi dicta essentia, ut apparet

tum est in verbis supra beta quae ex asseret ipso per eius in

ut ut est alia dictum, sine sed in divini esse, aliter hic verbo de

tind. 5.º quod aliter hic per se eam verba. Dicitur essentia est quod

in Deo aliud est esse, aliud quod esse, neque intelligeret de

unde, ut intra ex existentia, ac proinde 18 ex quod adexistendum.

In eius innuitur mane quo propter nisi vere sunt. essentia Dei est

quod; in Deo aliud est ab aliud quod esse. Et quo Sexpositi
vi

abicio dicere
quarto quod quia prius, aut velut ... actual ... ipso

existentia distinctus ... essentiali ... essentiae, vide-
monstratur quod 1.º id quod praedica essentialis ..., quod propria

... velut ... actualis ... ipsius illius ... quae ..., quia ... aut quantitas

id continetur ex praedicamento ..., quamvis aliter ... aut quia

..., aliter ... actual ..., aut velut actual ... ipsius ... ut ...

... tradantur, ... manifestum ..., quod ... prius vel

actual ... existentia distinctus ... essentia ... actual ..., ...

..., ... velut actual ... ipsius ...

4 quarto, quia quaeritur aliquid ...

... essentialiter aliquid ... transcendens ... actual

aut quamvis ... ipsius ... velut actual-

alis ipsius ... adaequatus, talis ..., quia ... ...,

... distinguitur ... ... quod ... ... actualiter ...

velut actuali ipsius ... talis ...: ... existentia a se, ... distinctus,

... existentia ..., ut ... velut ... actual ipsius ...

... essentialiter, ... transcendentaliter, quod ... existentia a se

velut actual ipsius, ... essentialis ... velut actuali

ipsius distinctus ..., ... distinguitur ab ... quam ... ...

... ... legitima. ... quia ex ..., quia ... ex

... 1.º existentia a se, ... essential distinctus

..., ... ex ... ... fundamentum ... essentiali ...

...

extra à se sine diuã, cui omnes effectus conueniunt ut sunt et ipsi
causæ vniuersalis, extraq̃ a se diuidiuum, ac proinde dari debet
cui extra à se ab omnibus abstracta, in quibus æqualiter reperiri [illegible]
transcendens, ut probauimus pro [illegible]

Mod. [illegible] variatur per
varias rationes transcendentes, o differentias specificas, in quas æqualiter imbi-
bunt. Etenim quia ut cognoscitur entis transcendit differentiam specificam
Dei, s. rationalis, rationis, adiectiuas, differentias specificas entis
[illegible] æqualiter in rationali, [etc. n. rationali [illegible] differentiali
specificum) non distinguitur [illegible], quatenus effectus intra
explicam, à rationali, sine Dei nil aliud est quam effectus
intram explicam [illegible] differentia specifica entis,
[illegible] Item quia cognoscitur subiectum [illegible] æqualiter rationali
differentiæ specificæ Dei ut eam transcendat, tali [illegible] differentia
specificans subiectum [illegible] in rationali, non distinguitur [illegible]
quatenus effectus intram expl. ab eodem ratione, in quibus,
[illegible] omnibus [illegible] transcend. o differentiis specificis, quas
transcendunt, ita ut nulla [illegible], nec [illegible]
[illegible] differentia.

Huius autem [illegible] à priori [illegible] quia est,
cuiuslibet [illegible] differentia specifica [illegible]
[illegible] Dialectici [illegible] in Logica, ac proinde [illegible]
[illegible] effectus intram explicam importat: atque adeo
[illegible]

v rali: ꝯ cq cogites oria ipoq in ex ꝯ ptes, v̄ico
dix ꝰ pfectio intriā cy expla, ne alr dupli garnia
or ipuẜ admistrarny in Soi cuiꝰ, alr roa, o ali
ralem rexp: t orialm spufficum entis, in exrequitz:

Q, pt roē velim à priori qo orial
spufi intriā includit ꝯnalir roēs ꝯnd ꝯrancundiit, ingrd
ie ipra fralir, v oio includit ꝯnalir est rali. cy orialē qo-
ufficys: at nil aliud est reale, qn tal. cry oria spacifi-
ica vt qr vii reali piiinꝰ roali, ꝰ ppio illud p̄ iiinꝰ
ā pfectioē intra cy expla rali. omni oria spenfici,
nec est et qrl. conunt piiindore ꝯ ab ali, roali, nō p-
erit piiindire à pfectioē intra expla alirꝯ roali, nec
ꝰa alir ꝯiiniunuā efficeret, qꝰ definitum importaret diuersā
pfecꝰ intriā exptam, ac imeortar definitie, qꝰ lex in fralir
iimaneat, v cy ol̄s dial vxsii suppositionis siml in
dialrem v pbiā.~~

ꝰa rō qꝰ oraꝰ, cy ꝯceptes proprios velun
orialr spaifices est seipso fralir, v ꝯnalir à se, v ar nimplir,
v piintiꝯ marcꝰmꝯ qꝯ vn ipso fralir exiitery, ac pinde ead
mei pfectio intra cy expla ꝯceptꝯ proprii velun oria spaei-
fici oblique cūs, at ini nūr ꝯp cy exrtrꝰ coē videt optima.
Mi qꝰ tꝯ qꝯ cy se ipso fralir, à ꝯnalir à se, eē en nōal
alio in ea nōl, 10 pt ipso fralir cy inrea nal. nō ab pralir

ex suo actuali; eo quod in se ipso formalis distinctus ab omni actuali,
sicut ipsum in tantum est ens, in quantum potest esse ens in virtute sua.

Ex quo ens se ipso formalis simpliciter et per essentiam naturaliter excluditur
se ipso formali potentia sua existendi virtute sua; et se ipso formali
est ens actuale, sicut existens, et tamen sua ipsius formalis existentia,
neque ens se ipso formali excluditur potentia sua existendi actum
se ipso formali totius potentiae sua existendi ex parte ipsius, ut dixi
tamen quod est sua se ipso formali ens actuale sicut existens.

Dicit quod ens se ipso formali, et essentia ratio
(id est natura propter quam de ente se ipso formali simpliciter et per
essentiam naturaliter) in nulla alia formali existit, et addita
materia, neque intellecta se ipso formali, sicut forma entis forma
entis, est in re virtute sua potentiali, et neque intellecta existens
se ipso formali, sicut per suam entis formalem immutatam in virtute
naturae potest ipsum autem ad actum concludi. Et ita est intentio

Cuius veritas ostenditur, et penitus radicitus
fundamentum magis sublimatur, et sic validius firmitur, ut penitus immi-
nuta per istam, quam oportet concludere ipsum. Quod secundum
... suae actu quod quid est exprimendum comprehendere. Per eius ipsius dictum,
quod dictum eius proprium ... videtur ... se ipso formali
est actio

sit pars, vel a se, vel simpliciter ac per essentiam suam ... non per

se, ergo sit formalis quoad perfectionem intrinsecam se ipsa formaliter exi-

stens, sicut sui ipsius existentia; ergo per se, quod ex suis prin-

cipalibus talis sit, ut se ipsa formaliter existat debet existere

a se .i. et acceptam ab alio

Ergo 3a instantia instauranda est

1730, quia, 1a praedicta 1a pars pars per 3 res ... quae

quam vim ... in ordine ad formales quae maxime

sunt [illegible] diversas, et quae (...) in ordine

ad formales primis explicanda ... sit distincta, ut una impe-

retur diversam perfectionem intrinsecam, ac importet alteram.

Sit autem ... instauratur; ... ut explicari in aliquo,

per ... , scilicet ut ... esse expletam, licitum ...

... ab ... , sicut ab ... , scilicet ab aliquo ...

exteriori ... perfectionem ... existentia ... , ... negatur

... ab ... perfectionem ... , ... ab aliquo

... interiori, ... perfectionem existentiam ...

per ... perfectionem ... , ac proinde ... distinguitur

ab illa quoad perfectionem intrinsecam ... .

... probanda videtur rebus,

... loco ... demonstrata est ... de formalibus ... ,

maxima diversitate, quoniam eadem est ... , ...

... ... sibi ... ... ,

... ... perfectionem ... existentiam ... ab aliquo

ict. ut p. ic. pt. ulr. ei ... ab alio, ergo absurdum

est. Dicendum, nec ab expla perfectione ipsius ei ... ge-
nig. et in ulti dicebamus citato loco, ut ... expta perfectio
intelligat. scilicet cuiusvis extrinseci perfectis exitis, dic. p̄supp-
ponit exitum, sicut ... exitu, ac ... p̄supponit exit. sicut
exitu, ... ponit adhuc p̄supponat, ac adhuc velut cond-
..., sua quasi calido actiua reddat. ~~

Ad examinum ... dicitur ... com-
mento dicitur expediamus, an ... singula proprie, velut
dicitur ... specificus exitus dicens distinguat. ... ... grad.
qui ... ..., nimirum quoad ... dicitur, ac quoad
diversa ... proprietatem velut dicitur ... dic-
..., ... expediendo ... ... similiter, quoad
perfectis intrans. ... expta, quod diximus in ... ... sed inter
... ... propriis, velut dicitur ... exitus dicens, etc., usque
... proprie velut dicitur specificum, dicens etc., ...
... ... distinguant inter se ... ..., quoad ...
... ..., ac ... diversa ... ... omnes
quasi ex ... ..., ... citavimus ibidem ... ...
... ... tradunt, ... allegari, ... etc.
... ad ..., ac ad ... ...

Obiicitur ... ..., quia in eo ... ...
... ...
... ... ~~

... ... quia ... ...
...

nisi [illegible] m.d per merum eiusdem cum singulari coalescentia-

tali [illegible] et subito [illegible] negatio [illegible] : nec ut loquitur

Philip [illegible] imperitur per merum [illegible] coalescentia [illegible]

imperitur per [illegible] ingens, ut [illegible] cum in [illegible]

[illegible] et [illegible] cum in [illegible] et exitu.

[illegible] aliqualem [illegible] iure n. [illegible] virtualem, [illegible]

[illegible]. [illegible] et exitu in Deo virtualis est [illegible] admittuntur

ex divini [illegible] intellectus [illegible] cum [illegible] ad [illegible]

[illegible] quae habet se ipsa

[illegible] intellectus, [illegible] et exitu in rebus crea-

[illegible] ipsa [illegible] connexionem,

[illegible] et [illegible] proprii, et [illegible] actua-

[illegible] in [illegible]. [illegible] ordine ad [illegible]

[illegible] cum [illegible] : ac exitu [illegible]

ordinem ad [illegible] in [illegible]. [illegible]

[illegible], [illegible] et [illegible].

Enim [illegible] ut non semel [illegible]

n [illegible]. [illegible] et [illegible] in [illegible] de [illegible] rerum [illegible]

[illegible] et [illegible] nec definitur, et definitum ac

[illegible] et non [illegible], quia [illegible] imperitur [illegible]

[illegible] sufficit [illegible]

[illegible] et imperitandi, [illegible] iure, [illegible]

imperitur [illegible] cum [illegible] ad [illegible]

et [illegible] ex [illegible]

Cum ex eo intellectus illustrior evadat,
eâ quodcumque argutâ, ex auctoritate SS. PP. petita, quâ eadem ...
poteris forsan in parari n. illis nisi Fasciro. Cum quidem
4.o plures SS. PP. asserunt illius nomen qui est singulariter significare
immutabilis, non esse ab aliis infinitatis in omnibus ...
... sive SS. PP., id nomen qui est non ita proprium Dei est, ut significet
ejus velut differentiam specificam, at proinde ... quod significet differentiam
ejus velut ... specificam, id velut proprietatem substantiam ...
... ita, qui ... maxime proprium Dei, ...
... æternus et immutabilis, independens ab alio, infinitus quare
significat eius velut differentiam specificam ... proinde ... ab illa quasi
... quasi ...
Patri tradunt et alios omittam, Atque ... dicit,
quod dictum est, ego sum qui sum, sic scribens, quod est ego sum, ... sum
vivit æternus sum. quod est ego sum, qui sum, id est mutari non possum.
... Hieronymus ... 10. ... Hila
ro de Trinit. Bernardus lib. 5 de consideratione, ...
... ego sum, qui sum ... ego sum, qui sum. ...
Damascenus lib. 1 fidei cap. 12 ait ... qui est ... videtur principalius omnium de Deo
dicitur nominibus, qui est. Totum enim ...
ipsum esse, velut pelagus substantiæ infinitum et interminatum ...
... satis ... de ...
883

Patrum ex praeallegatis ... Dei nomen qui est est maxime
proprium Dei, et significat ... quae est ... cap. cxiiii.
Quare ... dicunt quod per hoc qui est, ego sum, qui sum significatur
aeternus immutabilis. ... quod importat ... in ex-
plicita ... Deus est aeternus et immutabilis, quae ... infra
... est ... aut quod ...
... ut existens a se ... significat
aeternitas, quae ... immutabilitas ... importat, ... immuta
bilitas ... ut infra exponimus.
Unde ... in praeallegatis ...
... qui ... fratrem
... aeternitate, et immutabilitate ... dicunt ...
... maxime proprium Dei quod significat existens ... quae est,
... ut vidimus ... cap. ... cap. XX.
... testimonia
Neque ... existentia ... qui est
importans ... a se, ... ab alio, et ... in ... quae entis ...
... a se ... existentia, et infinita ...
in ... quae ... existentia ...
... idem ... ut ... existentia.
Obiicies 2. ... apud Hebraeos ita
proprium Deo ... Tetragrammaton, i. quadrilitteram ... quae constat ex
4or litteris Hebraeis, ... Iod, He, Vau, et He ...
... ineffabilem, et ... pronuntiari
a sacerdotibus ... in sanctuario, et in ... benedictione ...
et maxime in ingressu ... sancta sanctorum, ... Natam

uers. 36. et Josephus lib. 4. de bello iudaico cap. 12. [illegible] nomina eius pronu

nciatio prohibita erat vulgo iudaeorum. Vnde et septuaginta

alii alii vertunt, et etiam sacram scripturam, loco nominis Tetragr

ammaton subintulerunt Adonai, et nomen Dominus, ut Deus [illegible]

[illegible] Adonai [illegible] Abraham, Isaac et Iacob

[illegible] nomen Adonai, [illegible] Tetragrammaton quod Jehova

originali [illegible] non attribuitur nisi soli Deo, et in hoc

nomen Deus [illegible] similiter [illegible], ut observauimus cap. [illegible]

et [illegible] sacris scriptoribus. [illegible] ex quibus [illegible] brevis

[illegible] nomen [illegible] aliis significat Dei [illegible] et etiam, [illegible]

veluti [illegible] quia in [illegible] eius [illegible]; [illegible]

non qui est, [illegible] Dei, [illegible] significat formaliter [illegible]

priam et quasi [illegible] specificam, [illegible] formaliter, et explicite

[illegible], quod illud formaliter, et explicite significat.

[illegible] Deo, [illegible] in [illegible] nominibus Dei,

[illegible] hoc nomen Tetragrammaton, siue Jehova sit idem, ac hoc nomen

qui est, [illegible] validissimis [illegible] proprietatibus. [illegible]

vero [illegible] locis [illegible], [illegible]

[illegible] de Nominibus Dei quae ipsi Deo [illegible], [illegible]

[illegible] illius [illegible]

[illegible] lib. [illegible] in Exod. [illegible] lib.

[illegible], cap. 32. [illegible] quae [illegible]

[illegible] in cap. 3 Exodi vers. 15, et in cap. 6 vers. 3

4, [illegible] Clementis Alexandrini, [illegible], Josephus, pag. [illegible], [illegible]

[illegible], Bellarminus, [illegible] et alios, nomen

Tetragrammaton

in scriptura, id videtur nomen, a qui est, ac proinde idem videtur eius significatum importari.

Respondetur 2 admittendo, quod videtur supponere [illegible] tirandus [illegible] Ioann. [illegible] 2 lib. c. in [illegible] 1 4 6; Beda. [illegible] quanto [illegible] [illegible] Lea [illegible] apud [illegible] c. 15 a [illegible] dubio [illegible], qui [illegible] et alii [illegible] apud [illegible] in [illegible] nomen Tetragrammaton, in scriptura [illegible] idem nomen, a qui est; [illegible] non vi [illegible] significare [illegible] ut [illegible] utramque a verbo [illegible] actualissimam illam Dei existentiam significare; quare [illegible] nullus [illegible] illud (scilicet Tetragrammaton) ex hoc (nempe qui est) esse effictum, [illegible] Contrarium [illegible] Exod. 3 [illegible] inde [illegible] utramque nomen significare idem [illegible], ac proinde Dei actualissimam existentiam significat ut potentiam propriam veluti differentiam specificam Divinae essentiae.

2.a Difficultas

Ex Divi Thomae Angelici authoritate exurgit

Opponunt sententiae fautores sibi patronum arrogant D. Th. Angel. et obiiciunt 1° illum diserte docere 1. p. q. 13. a. 11. ad 1um. quod hoc nomen Deus, si atendatur id, ad quod significandum imponitur, quod imponitur ad significandum naturam divinam, est magis proprium dei, quam illud qui est. Et rursus magis quam utrumque est proprium dei nomen tetragrammaton seu Iehovah, quod significat dei naturam singularem et incomunicabilem. Ergo ex mente S. Doctoris explicata, quia diximus significari per illud nomen qui est, non est formaliter et explicite dei natura, seu potius eius veluti differentia specifica.

Verba autem S. Thom. sic sent. ad 1um quaestionis dum, quod hoc nomen qui est, est magis proprium nomen dei, quam hoc nomen Deus, quantum ad id, a quo imponitur, scilicet ab esse, et quantum ad modum significandi, et consignificandi, ut dictum est. Sed quantum ad id, ad quod imponitur nomen significandum, est magis proprium hoc nomen Deus, quod imponitur

ad signandum naturam divinam, et adhuc magis proprium est tetragrammaton quod est impositum ad signandam ipsam Dei substantiam et (ut sic liceat loqui) singularem etc.

Quod satis expressum esse D. Angelici mente patet ex nostra locis relatis supra, et potissimum 1. contra gentes c. 22. ubi postquam praemisit Dei esse proprium nomen qui est subsistit: quodlibet nomen est institutum ad signandum naturam seu essentiam alicuius rei: unde relinquitur quod ipsum divinum esse est sua essentia seu natura. Quasi diceret, cum nomen sit institutum ad signandum rei essentiam et hoc nomen qui est adeo institutum signat eius actualissimam existentiam, sequitur quod ipsa sit eius essentia. Sibi consonat 2° contra gentes c. 52 ratione 1a et q. 2 de potentia a. 1. in corpore subinnituntur sic habet: ipsum esse Dei est eius natura et quidditas. et inde est, quod proprium nomen ipsius est, qui est, ut patet Exodi 3° quia sic denominatur quasi a propria sua forma. Et q. 7. de potentia a. 2 principio 3a sic ait: propterea unaquaeque res proprie denominatur a sua quidditate, non enim proprie signatur substantia, et quidditas, ut habet 4. met. sed hoc nomen qui est est inter caetera magis proprium nomen Dei, ut patet Exodi 3°. Cum ergo hoc nomen imponatur ad hoc, quod est esse, videtur quod ipsum esse Dei, sit sua substantia. Quibus in verbis satis exprimit SS. Magister quod idem nomen qui est, est maxime proprium Dei, quia signat eius essentiam et quidditatem et Deus ipse denominatur quasi a propria sua forma, sive, ut se ipse explicat, a sua propria quidditate. Quem sensum retinens 1. p. eadem q. 13. et a. 11. corpore sic loquitur: unde cum esse Dei sit ipsa eius essentia: et hoc nulli alii conveniat, ut supra ostensum est: manifestum est, quod inter alia nomina hoc maxime proprie nominat Deum, unumquodque enim denominatur a sua forma.

Quare D. Ang. cum verbis in obiectione adductis quam longe diversum intendit ac quod adversarii quantum in ea saludunt. Non vero solum vult S. Doctor quod nomen qui est attenta eius primaeva et veluti generali impositione importat existentiam, non detrahendo quod sit creata vel Dei, ac proinde ut sic dicitur non solum de Deo, Petro et creata existentia, siquidem cum veritate dicitur in hac propositione de Petro

Petro vg. ex de q. qui ecurrit. Atq adeo quantu ad eiusm signatu
n est ita proprium dei, ut n conveniat etiā creaturæ: quin nec ita propriu, ac hoc
nn Deus, q ex primeva sui imposit deitatē et nam divam signat, q q
n importat incoalit, et singularit talis nae, cu potius de pluribus etiā
diis falsis nimiru, pdicet. Ideo recte concludit S. Thom. q adhuc magis
proprium nn e tetragrammaton, q e impositum ad signandu ipsa di subst
incoalit et singulare, ac proinde ex sui etiā primaeva imposit sm ve-
ram deitatē, ac nam divam uni soli vero deo convenientē; unde q ad
eiusm signatu, ita proprium dei nn e, ut nulli alteri conveniat, nec con-
venire possit, et ex eo sibi vendicat eas excelentias, et prærogativas, quas
præcedenti §o in 2. obiect referebamus. Cæteru si attendamus specialē ve-
luti imposit, et appriat, qua vl Deus ipse illud sibi specialit impo-
suit pro quanto appriatū vere e max proprium nn dei, At q ad signatu
etiā comparate ad nn Deus, et n minus proprium, quam tetragrammaton
cu ut sic propriam dei nam signet, sm eius actualissima ex omnino singu-
lare ac nulli alteri coalile.

Procinus pleniori indu unu nomen intendens, arguite sane adno-
tatum a Caiet in comment dicti a. 11. q advertendū, et supponit fer lo-
quio in Cant antelogio 10. quin oes debent supponere. scit q hoc nn
qui est sumi pt. Uno m absolute et fralit, seu sm primaevam eius
impositu, et sic importat ens actualit existens, q quidem de oi ente ex
verificat. 2o m considerat, (loquor Caietani vbis) ut merito appriat
Deo: et sic cu ro appriat sit, q ipse solus in rei verit e; cætera autē
si, et n si, l q de ee possunt: opportet, ut hoc nn sic sumptu eminen-
tiam summam in essendo insinuet, n ex signat, l ex appriat: ut si
hoc nn cognoscens int hoes aliqui excellentiss indus appriet, q si cæteri
in comparat ad ipsum n cognoscerent etiā. Unde in proposito l qui est
fralit sumptum de oi ente ex verificet, ut appriatū m considerat, ee, q
e ipsa dei essa, eminentiss in deo ponit, atq nulli nn simplex, quo-
ad conceptum hemus, q magis explicet divam nam q ditative, quam

et qui est: 3° non consideratur quiest, ~~nec ex appriet~~ ut est 1° membrum huius analogi et quiest. et sic hoc quiest, non ex appriat, sed ex propria ratione est nomen proprium dei; quoniam analogum simpliciter prolatum stat pro 1°; idcirco hoc quiest, absolute pro 1° remittit, et est propriissimum deo propter propria dicta. Et hec (concludo cum caietano) sequen-
de quoniam et vera et authori consona si absolute et formaliter loquimur.
obiicies 2° eundem divum Angelicum docentem divinam essentiam esse priorem sua
existentia, et sane ab illa ratione ratiocinata distingui: quae, ut patet, minime possunt stare cum nostra conclusione, que his verbis apperte repugnat dictis Sancti Thomae.
Etenim sic habet S. Doctor 1. dist. 19. q. 2. a. 1. ad 1um. post medium: potest
etiam dici, quamvis non ita bene, quod ea communiter accipit pro omni eo, quod est
prius quam aeternitas, sicut mobile est prius motu, et motus prius tempore, et esse
etc. ipse deus est ea sua aeternitas secundum modum intelligendi quamvis ipse sit aeternitas secundum rem. Ubi apperte Doctor Angelicus docet divinam essentiam esse priorem
ratione, quam eius esse, et quod secundum modum intelligendi est prius et ea virtualiter, sive
et nunc aeternitatis non differunt re, sed ratione tantum, in quantum sic ipsa aeternitas
respicit divum esse, et nunc aeternitatis quidditatis ipsius rei, quod secundum rem non est
aliud, quam suum esse, sed ratione tantum. Quibus similia habet etiam ad 3um. Ecce igitur
Divo palam asserit, alterum quod quidditas seu essentia dei est idem secundum rem cum eius
esse, alterum, quod hoc ab illa tantum ratione differt.
Dico cum Ferrara contra gentes c. 12 § sciendum, Giliolib. 2. tr. 2.
c. 1. n. 6. et ~~Fasolo~~ tom. 1. q. 3. a. 4. dub. 2. n. 10. § Dico. solum
velle S. Thomam, quod cum intellectus noster ex suo imperfecto modo cognoscendi cognoscat
divinam essentiam et eius esse sive existentiam proportionaliter ad essentiam creatam et eius esse
sive existentiam, illam signat seu importat ut quid prius et veluti principium, sic quasi
passivum, secundum modum nostrum intelligendi sui esse, et existentiae, et consequenter ratione ratiocinata
ab ea distincta; absque eo quod importet ex parte dei obiectiva aliqua diversitas, seu virtualis distinctio, ut fundamentum talis distinctionis rationis inter ipsam divinam
essentiam et eius existentiam, siquidem eiusmodi rationis distinctio solum est penes diversum modum
concipi

recipiendi imperfectum intellectus nostri. Non tamen vult S. Doctor quod, si attendatur effectus ipsa divina esse non proportionaliter ad essentiam creatam, sed praecise quoad eius internam rationem et explicitam, et sine nostri etiam modo intelligendi veluti prius et causa virtualiter suae seu ex, ut satis constat ex pluribus adductis: quin et hinc obscure id significat illis verbis relatis ex a. illo 2: in quibus eandem, indiscriminatim, distinctionis constituit, inter divinam aeternitatem et nunc eiusdem aeternitatis, ac inter divinam essentiam et eius esse sive existentiam: stat autem inter divinam aeternitatem et nunc eiusdem aeternitatis solum esse distinctionis penes diversos modos signandi, seu intelligendi nostri ipsius, et non penes diversos effectus obiectivos, sive existentes ibi virtualiter distinctos, ut nullus non cognoscet in eisdem illis verbis, ratione tamen, in quantum solum ipsa aeternitas respicit divinum esse, et nunc aeternitatis quod dicit ipsius rei.

Dices ut explicatio haec teneat supponendum quod in sententia S. Thomae distinguitur realiter essentia ab eius esse, aut admonens quod distinguitur eo distinctionis rationis ratae [illegible], quo duae formalitates ita distinguuntur inter se, ut una includatur in altera, nec enim [illegible] tenet supponendum, ut aliqui docent sine eius sensus in creatis non distinguitur essentia ab eius esse, nisi solo ratione quoad diversos modos intelligendi, sine ulla [illegible] diversitate obiectiva, quoad ipsius [illegible] explicitam.

Contra solutionem, et explicationem nostram hoc etiam non tenere, supponendo hanc [illegible] sententiam, quoniam [illegible] essentia creata in esse exercito [illegible] de [illegible] actione actuali, quam illa producit, receptum etiam in [illegible] actuali esse, unde est, quod [illegible] prius, et [illegible] exercito ratione [illegible] aliquorum [illegible], et [illegible] proportionata [illegible] modo recipiendi intelligentis [illegible] esse, et [illegible] ad esse creatum et eius [illegible] exercitum [illegible] ut prius, et [illegible]

Obiicies 3: [illegible] S. Thomas aeternitas [illegible] attributum Dei esse, et [illegible] S. Doctor asserit, quod Deus est sua aeternitas, et [illegible] est sua essentia [illegible] sua aeternitas, [illegible] S. Thomas in locis [illegible] S. p. 3. [illegible] affirmat, quod esse Dei est eius [illegible], et est [illegible], quod [illegible] eius esse non [illegible], [illegible] non esse eius attributum, quod esse [illegible] [illegible] S. Thomas [illegible] immutabilitas est attributum Dei, et esse eius, et [illegible] S. Thomas ad [illegible] aeternitatem, et [illegible] S. Thomas immutabilitas [illegible] ad esse Dei et [illegible] aeternitas [illegible] ad esse Dei, et [illegible] [illegible] S. Thomas [illegible], cuius [illegible], ut Deus sit aeternus

ibi Sto dicendum quod aeternitas consequitur immutabilitatem, unde quia Deus est immutabilis, sibi maxime competit esse aeternus, nec solum est aeternus, sed est sua aeternitas, quia nulla alia res est sua duratio, quia non est suum esse. Deus autem est suum esse uniforme: unde sicut est sua essentia, ita sua aeternitas.

Ut argumento satisfaciamus, supponendum est dicendis [illegible] de attributis in particulari, id, quod docent communiter [illegible] [illegible] lib. 2. [illegible] 10. [illegible] et [illegible] 1. q. 10. art. [illegible] 2. et 3. nimirum quod aeternitas nullius addit extra Dei essentiam [illegible] possibilibus, sed negationem omnimodam termini, sive existentiam, tam actualis, quae a parte ante [illegible], quam a parte post, [illegible], unde [illegible] fundamentum, sive [illegible] possibilibus quod esse parte Dei [illegible] [illegible] [illegible] quoad [illegible], quia [illegible] esse: at [illegible] [illegible] [illegible] distinguitur ex reali ab essentia Dei esse, a qua [illegible] propria radice emanat quasi eius attributum negativum, quia in aeternitate abstracta [illegible] duratio [illegible] importat, et [illegible] negatio [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] negatione, inde est quod aeternitas abstracta [illegible] sit attributum Dei negativum ut [illegible] loco citato ex [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible].

Ex quo possumus apprime ad obiectionem [illegible] sibi respondere, quae docet D. Angelicus verbis initio positis, nam cum ait aeternitatem [illegible] esse [illegible] eius attributum, loquitur de aeternitate abstracta [illegible] [illegible] negare [illegible], quam importat: cum vero dicit, quod Deus sit sua aeternitas: et quod sicut sua essentia, ita sua aeternitas; loquitur de aeternitate fundamentali, seu [illegible], et [illegible] positivam, quam importat. Quare [illegible] abstracte [illegible] aeternitas attributum non vero [illegible] Dei [illegible], et utraque [illegible] fundamentalis, et [illegible] positiva, quam importat ex parte [illegible] sint idem [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] positivam nullo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: at aeternitas

-formali dicit negationem omnis durationis manantem ab ipsa divina entitate, et eius existentiae ingenitae a propria radice, atque adeo mirum non est, quod aeternitas absoluta divina sit veluti proprietas, et attributum negativum divinae essentiae, et existentiae eius.

Deveniendo ad satisfaciendum formaliter supponas moneo ex omnibus a nobis dictis illo de attributis in particulari, quod in doctrina Silvestri ubi 2 dist. 8 cap. 1 et 2. et Fasolus articulo 2. immutabilitatem fundamentaliter sumptam importare eandem perfectionem positivam independentiam, quam importat existentia divinae essentiae, et aeternitas fundamentaliter sumpta in formali importare negationem omnimodae mutationis et positionis: quae quidem negatio saltem ratione ratiocinata distinguitur a negatione, quam formaliter importat aeternitas. Unde fit 1o, quod immutabilitas absolute divina sicut formaliter sit attributum negativum divinae essentiae, et eius existentiae.

Secundum prioritas negativa negatio omnimodae mutationis, quam formaliter importat. Et quod optime probat veluti a priori immutabilitatis ut absoluta dictam, atque inde formaliter aeternitas [illegible] perfectionem et positionem sequitur ad positionem mutationis, sic ad mutationis negationem sequitur negatio eius. Hoc autem posito formaliter secundo plena est. et difficultas variis ingruit dubiis

In adversum plures Doctores varios irruunt nullius momenti in eandem nostram veritatem; et 1o obiiciunt, quae eius fundamento in re distinguitur intra nos. distinguntur ratione ratiocinata, et ita, et existentia in Deo distinguuntur ex fundamento in re; ergo distinguuntur ratione ratiocinata.

Alod est certa et s. nos doceamus in log.a ejus sent.a [illegible] de. d.o
verum asseremus dix. 2 cap. 3 n.2, Minor facile suadet; quia
idem est fundamentum ad distinguendum essentiam ab existentia in Deo, ac
ab attributis, sed illud fundamentum, cui nos innititur, ut diximus
essentiam ab attributis distinguamus est fecunditas ipsius deitatis; et
divisio filius perfectionum in creaturis, sed essentia, et existentia in creaturis
distinguuntur saltem ratione ratiocinata ergo hoc fundamentum nixus iterum nos
illas in Deo distinguimus ergo divina essentia non est formaliter, et explicite ipsius
propria existentia.

Confirmatur 1.o, quod in creaturis non pertinet ad lineam essentiae
neque in Deo pertinet; sed existentia in creaturis non pertinet ad lineam
essentiae, ergo neque in Deo. Confirmatur 2, quia existentia formaliter sumpta non est gradus
essendi, sed essendi modus cum non sit aliud, quam actualitas essentiae; at
modus essendi reiicitur à ratione primaria essentiali rei absque, qualis sine
dubio est Deus; ergo. Confirmatur 3. quia essentia rei debet aliquid esse, quod sit vel
certe radix aliarum perfectionum, quae ipsi rei inesse debent. Existentia
in Deo non est aliquid tale cum supponat aliquid prius, cuius sit actualitas,
neque est radix attributorum, quia sic actualitas requiratur in omni re
ad agendum; sed non est ipsa ratio formalis agendi, ergo essentia Dei non est
formaliter ipsius existentia, neque per illam ultimò constituitur, sed potius
est aliquid, quod per existentiam actuatur. Hoc totum adversariorum
robur.

Respondeo 1.o ad obiectionem nos non negare in Deo essentiam, et existentiam
distingui ratione ratiocinata, cum potius num. 2, diximus distingui quoniam mi-
nima distinctione sive infimo gradu distinctionis rationis ratiocinatae, nempe sola [illegible] divinis
modi

intelligendi, aut ex parte diversa connotata, cuius datur fundamentum ex parte Dei, ibi diximus secundarias ipsius esse divinae essentiae; neque ad eam nativum est fundamentorum externorum data ubi saltem formaliter similis perfectionis in creaturis ut docuimus citato loco logicae so. et dicemus ex eo? sine disp. 4 ~

Ad 2 obiectionem nulligesse momenti, si asseramus ex uno nullius DDbus, quod forsan verum est in creatis essentia, et existentia non distinguatur ratione ratiocinata, quoad perfectiones intrinsecas, et extrinsecas, ut eamdem intrinsecam et extrinsecam importent, ideo non per diversum modum intelligendi, ac per diversa connotata. Unde conclusio non possumus habere ex mi dictis fundamento ad distinguendum in Deo essentiam ab eius existentia, quoad perfectiones intrinsecas, et extrinsecas.

Ad 3 concessis maioribus, minori, et consequentia; quia ut diximus stat, quod in Deo essentia, et existentia distinguantur ratione ratiocinata, et adhuc, quod sint idem formaliter, quoad perfectiones intrinsecas et extrinsecam. Ad probationem minoris, quamvis ei non possit obesse, neganda omnino non sit omittamus, quia inter non ad distinguendum in Deo ab essentia attributa, et haec inter se habeant fundamentum ex parte ipsius Dei secundarias datur similis perfectionis in creaturis; neganda tamen est absolute, quod habeat idem fundamentum ad distinguendum essentiam divinam, et eius existentiam. Quoniam perfectiones, quae in creaturis similes divinae essentiae, et eius attributis attendit intellectus noster in ordine ad eas, tales sunt, ut non solum distinguantur in ipsis creaturis ratione limitationis, et finitatis earum, sed et quia inter se adeo diversae lineae sunt, ut ratione sui perfectionis intrinsecae, sive distent inter se, sibi quo repugnent, et oppo-
nant

ut nec ceant ut eandem eod. formalitr, et perfectionem internam, et externam
coire, atque adeo, quomodo in divinis simultas, et sinne abstract.
singulis gaudeat perfectione internam, et externam, ut similiter utraque eorum
earumque in mat. de trinitate, ut in diss. 3. c. 2 et in principio
ad int. et notavimus disp. 4 n. ex perfecto divinis probatus
est, oportet dicta nominis cum absolute expl. notarum tamen recte
ad dubium 12 n. 95. Ceterum circa, et extra in creatis, quomodo
quamvis attendere inter nos ad distinguendum in deo circa, et
talis sunt, ut ita distinguant in illis creaturis rationi limitat, perfectio
eorum earum, ac propterea in deo ab omni limitatione abstract, creaturis
eadem eod. formalitr, et perfectionis internam, et externam. Unde erat
divisionem et fundatis utrique, et alterius.
Ad hanc perfectiones circa quidam
modo, scilicet in de iis perfectionibus, quae in creatis et eos limitatis
compleret ad lineam entis, et eius extra lineam creati videri sunt
perpetua; et atque internam et alteram in primum expone, in creatis
quae pertinent extra, ad lineam eius pro, operationem vitalis, sed ita, re-
latio, duratio, ubi, et si quid aliud perfectiones. et in divinis pertinent,
ac circa divinis in realis, sed etiam. item in creatis ad lineam sive perfectionibus
et quae pertinent pro, operationi vitalis, et ad, sive vitiorum vitis
in deo pertineant, utique et dictis disp. 4 divina circa intuitiv formaliter
et divinam intellectionem, re. item perfectio, quae perfectionem, quae in ei-
usque suo in loco, et ut simul in sequentibus, ad perfectionem divinam
extra, sed ac circa divina solutio. item in creatis ut pertinet ad lineam
ut quae sit actualis ipsa non intrat pluribus opponitur, et minus
pertineat.

p'r q'n id arguit nil valet nisi fiat, ir alii

Divinis [illegible]. Secunda non valet, q[ui]a in creatis [illegible] prius ad

Lineas relativas [illegible] subiici, subiici, neque tamen in Divinis: neque enim diximus

in tract. de Trinit. disp. 4, in relat. v.g. paternitatis [illegible] distinguant,

quoad unum [illegible] tamen existam, relatio talis [illegible], [illegible]

interna, ergo in creatis [illegible] prius ad lineas subiici [illegible]

[illegible]: atque in divinis, ut inficiabitur nemo [illegible] ad lineam subiici.

Ad [illegible] dic, quod in Deo velut [illegible]

proprius ac [illegible] existentia divina est [illegible] entis

[illegible] Dei, [illegible] talis in [illegible] intra [illegible]

[illegible], ad subiici intellectualem, [illegible], se ipsa existentiam talis

in [illegible]. Unde cum dicis, quod existentia ut sic, cum Deo [illegible] creatis

[illegible], [illegible], non est gradus entis, quia [illegible]

[illegible] entis, [illegible] gradus entis, [illegible] Divina existentia, quae est

gradus entis [illegible], [illegible] existentia, [illegible] gradus entis.

Ad [illegible] existentiam [illegible] in creatis existentia non

distingui, quoad [illegible] intra [illegible], ad [illegible] existentiam,

quoad [illegible], [illegible] ad eundem

gradum, ad [illegible], [illegible] intra [illegible]

[illegible], [illegible], [illegible], quod ad eundem [illegible]

utriusque [illegible].

Ad [illegible] quod Divina [illegible] existentia [illegible],

ac velut [illegible], [illegible] talis, [illegible],

[illegible] intra, [illegible] Divina [illegible] velut [illegible],

[illegible], [illegible] velut [illegible] Divinitatis [illegible],

quae ad ipsa Divina [illegible] talis [illegible], [illegible]

sed neq; mundi non exigunt. Enim vero si ad a se, sive exi-
stere a se, ut est ratio oii ad oes divinas perfectiones, ut relatio rationis
lis, quasi gradus, gradus, vel qualibet illius perfectione intelligitur continetur
sub a qualibet creat. sic ratio ad sive existere proprii, ut
veluti virtuale spontanei divini entis, est 1a ratio formalis propria, et ve-
luti virtualis specifica, qua divina natura intelligitur distingui a
a qualibet creat. id est a qualibet alia perfectione divina, quae
formaliter non est ipsa met divina natura.

Cum id obiiciat, quod existentia sit actualitas
ens, quo continetur sub ea creati, (. Dantur id suo) eam quae distingui
formaliter ab ea, respondetur ut quod prius ... erat, aliis autem ens,
in in Deo, cum existentia proprii et veluti spontanei divini entis, in ideo
formalis et explicite, quo ad perfectiones intrinsecas, cum ipsa divina natura, et tanquam
veluti virtualis specifica, sit est actualitas divini entis, ut dum sup-
ponat ut quod prius, supponens sit formalis, et explicite, quo ad perfectiones intrinsecas
ipsa met divina natura, est inopia nostrum, utimur nidem vocibus, quibus
in creatis significamus modorum diversitatem, quae penes solos nos repositi,
et quae penes diversa innotata; cum in in Deo alius vero voci diversi deb-
eremus uti, si essent, accommodata ad naturam ipsius rei significandam, sic
quasi in ente non sit quid diversum, id quod quo ad perfectiones intrinsecas expresse
ab ipso ente mutuus, utimur vocibus, inopia nostrum, denotantibus
modos diversitatis, quae penes diversum modum significandi, et exprimendi, dicimus
in. cum est duri contrarium. ~~

Obiices 2. alterum est, an Deus sit ... aliquid
quod Deus sit: adeo ut ex dictis 1a cap. 2, omnibus notum sit naturali lumine

Deus existeret; quod vero sit Deus valde obscurum, quia usquequaque ignotum,
ut patiet clamantes Philosophi, perscrutandum. lib. 2 fidei cap. 0 4 sibi
Dilucidius est Deus est, quod lucet ac inhabitet, ac nature, incomprehensibile
omnino est, atque ignotum. c maxime Antoniaz c 7 dixit contra
clarum fuit notitiam, quae est in esse, atque qualis sit. quod esse sine exist.
eius Deus, ut ait frater, vel aliqui quarto fuit intrans ipsa nunc credi.

§ 6 s So. Doctrina sibi opponit argumentum
est 7 de potentia a. 2 c vel ad 13, v 1 q e c 3 a 4 v vir sit ad 21
quod est duplicite dicitur: uno modo signat actum essendi: alio modo signat
compositionem, quae actus adinvenit coniungens praedicatum cum subiecto,
ergo modo accipiendo esse, ut neque sicut est Dei, ita nec eius essentiam,
sed 2 modo. scimus enim quod Deus est philosopho, quod frater de Deo, cum dicimus
Deus est verax: hoc Deus scimus ex eius effectibus, ut superius dicitur.
Eius quidem solutio, si attente videtur, aptissima est, quam si summa
verba legunt, videatur opposita, ita docto inter de quaestione est et dicam
immerito carpit ex eo, quod si scimus Deum Philosophus Deus est esse veram,
quod cognoscimus veram esse in re, quod Deus est, ac proinde cognoscimus ipsam
Dei existentiam, et ad to modo sumptum.

N. vero ut sequitur admonitio ibi laic.
contra in cap. ad 3 q. 3. 1 Deus in praesentia solutio ostendit quos praecognitos
a dictis comparatam, id cognoscere veritatem fratrum Deus propositionis Deus
est, sive existit, quam ipsam Philosophus obscuram, ut censent sectae, sed quod
illi cognoscunt veritatis obscuram, ut omnia reperiat per Deum Philosophus
Deus est: quod quidem verissimum est, eius quod eius non ipse se immediate existit.
Deo vero, ut in quo, an qualis sit in se, et alterius Deus in mixtis.

ut gaud[et] propria v[e]l ultima specifica ratio[n]e.

Quare inferius ad obiectionem respondeo omitto ant[ecedens] et nego conseq[uentiam]. Quoniam illa est vera quatenus ratio essentialis quae sit propria, ac velut specifica ratio Dei, sicut divinae naturae, id est non ea Deo sit communis ratio abstrahendo a aliis, ut illa talis et talis sit, sicut à propria ea proficitur velut specifica et communis ab aliis, quae in deitatis ipsius Dei. at illa est quae Deus sit essentialis quoniam a aliis et secundum suum proprium esse singulare, velut ultimate specificum, tam divina essentia, ea in eius ratione.

unde per eius in iis diversas est, et eorum, quod Scotus sit quae magis et dissimilem ex creaturis; ut in 2 3. Quibus sunt hi, uti PP. citati, ut patet, est manifestum ait, quod iidem PP. nullam negant esse quod Deus agnitus aliqualiter, nempe valde confusam et imperfectam, quia vimus, quod sit Deus in propriam eius velut ultimam specificam, et quod divina propria, ac velut specifica ratio aliter nec convenienter ... ... agitat, nec ea obiectis sive partibus ac Theologi in ... vocare, quae non sit propria divinae essentiae velut ultima specifica.

Obiicies 3. propria velut ultima specifica divinae essentiae ut ea divina intellectio; ut inferius multis ostendemus, tamen si PP. autoritate, et in vos, ac ceteri Theologi, dicunt, dispositionem divinae essentiae non esse propria eius velut ultima specifica. Secundo, quia intellectio divina est, sunt suum proprium, ac explicatur supra per vitalem rationem intellectualem divinae essentiae: at ratio divinae essentiae non importat expresse rationem vitalem et propriam intellectualem divinae essentiae, ut patet ex ipsis terminis.

cuilibet inveniri, et sic ab illa distinguit solus explicatè, quoad perfectionem intrandi, quod importat, atque adeo dat divinitatem eius propria velut ordinale specifica, vel aliter dicat divinitatem eius dari et explicite velut ordine specificam.

Ad obiectionem, omisso ante, negando, loquendo de propria, et velut specifica divinitate eius existentia, quoniam, si verè diximus in superioribus, non distinguitur, quoad perfectionem intra explicatam ab ultima velut ordine specifica propria divinitate eius, ac proinde nec ab actu intellectus, quo diximus, atque ultimam velut ordinale specificam exigit divinitatem eius. Cum tale existere proprium, ac velut ordinali specifica divinitate eius sit formaliter ex summa intra perfectione intellectus divinae, ac proinde non duplex, sed unica omnis intellectio, quae perfectionem importat, dat velut ordine specifica divinitate eius.

Quamvis videtur, quod cognitioni ... velut ordinali specificam divinitate eius distinguat vel ... quoad modum dicendi, et ... diversa important, a diversa intellectione, quod utrumque dicitur per tendentiam vitalem ad obiectum; existere vero dicit per modum actualitatem essendi in rerum natura fundamentum negans potentialitati ad existendum, et ad exsistendum. Unde cognitionem unica omnis intellectio perfectionem intra propria, ac velut ordinali specifica, divinitate eius, ut intellectionem importat per modo obiecti, ut separat, ut existentia importat per modum ... negationem potentialitatis ad existendum et ad exsistendum.

Hinc intelligitur, quod diximus, maxime proprium Dei ... quod vera ... quam solet ... importat ac existere, in ex... suo ... importat formaliter vitam intellectualem, sive purum intellectum suum; ad quam ... quo definitur, ... dicitur ... affirmat ... actualitati

effici voto nomo ... frabimmo. Unde & nulli ps

dungit ac nomen qui est, quod vi, & significat, ex eo propter ad Deum sanctum

ut vidimus difficultas, eo quidem est, ac nomen tetragrammaton,

explanatur praesertim a se, & eius vitam propriam actualem —

Sic n. Christo. etiam divinitatis Trinit

ait ; qui est nomen meum, qui est vita, & immortalitas, & lux

Dei. & Cirilus apud ... in carn. Exod. 3 Sol. in ibid

eiusdem verbi tradunt apud ... ibidem Tert. & ... De

dicam nobis Dei. & merito, neque ut ... Ambros. in psal.

118 ... , nomen Iehova, seu qui est in originali hebraeo

vivere significat ; Sicut ... ibi, ... litterae

He, quae latine significat est, sicut alibi movimus vivit: cum ibi

(intellige nomen qui est, seu Iehoba, & Tetragrammaton) utrumque

interpretatio, qui n. est vivit, & qui vivit est, vivo n. ego (...

11.) dicit Dominus. Addi & ... , vivere quod dixit

Dominus Deus

Nec mirum cum verbo hebraeo Havah, quod latine

interpretatur esse sive existere significat proprie vivere, seu potius ut dicerem:

unde ipso nomen ... vitam ... ubi hebraica Scr. Havah

vertunt vitam ... Salomonis lib. 10 de arcanis cap 10.

dicens significare esse seu vivere, quod potius nomen Tetragrammaton

seu Iehoba litterae id Sand ... suadent, sic n. scribitur Iod

He. Vau. He potius Iod significat, He vita, Vau ... pro

& He, cum vita, atque ita interpretatur potius vita, & vita ... vivificatrix

vivificantium ; nam ... n. ... ponit ... sancto ...

ut psal. 118 filius iniquitatis ... nequissimus —

Ex quibus ... Dei vi ...

Si ita dicitur, quod existentia propria diuina, quam ipsi eligant, et dicunt nominatiuo importari, non quia sit vox tenens, vel ferat ipsam, nam intellectus diuinus, bene in quantum deprimo obliquam et explicitum, quod significat, atque de illo quod dicitur in ... importari obliquo importat et explicite propriam videlicet dicitur specificam diuinam, in quo sensu dicitur ... quantum difficultas ... in ... partem ... clarioris, ... quod nullum non simplex, quamdiu ... magis explicat diuinam naturam ...

... sicut dicitur Deus per suam intellectionem intelligit per suam existentiam existit, ita dici potest Deus per suam existentiam intelligit, per suam intellectionem existit. ... ex his absurditas. Rursus ... de intellectione diuina, quae de existentia diuina ... de ... existentia quae de intellectione; ... de diuina intellectione, quod est ... vitalis in obliquo, ... intellectualis, ita quod ... existentia est tamen ... vitalis in obliquo, ... intellectualis. ... nullus ... dicitur absurda.

Respondeo negando absolute consequentiam, quoniam ... praedicatus, sit importentur ex parte Dei ... formaliter, ... spiritualis, ... et explicitam, in de ... afferant, ... intelligitur ... explicita, vnde formalissimi sunt ... negantur ... nobilis enunciari. ... Deus per suam intellectionem intelligit importat formalissime id intra ... et explicita, quae ... indiuisibilis in Deo est formalis, ... intellectio, ... talis, ... specifica existentia, ... in obliquo: at ... Deus per suam existentiam intelligit: Si impo-
rtetur

exp. e Dei eadem pfatio intra, et expta, ac int(er) pp. oj
tn importat disnotatu, sicut in obliquo idq. snotatq, ac in
2a, nempe obtinet, sed oid diversam, .i. negatio rectiq ppali
positiq ad existendam, v. n. existendum. Unde fralo enim
loqo, 2a illa pp. vera est, n. tn 2a, unde gati opar
tetir intra. Ex quo et ptet ad id, qd mea addit, vtr. sgi
sonent dici de intellect. divina oid, quae de existia divini
essi, v. e. 2a: nam si in eig mi locutionibq. sto attendant pp.
intra, et expta, quae exp. te Dei importat, svertibilit distigen
dant eq verite de divina intellect., v. existia divinae
essi; e contrario, si attendant et quae de snotato important, n
oporteant nisi frabitrino enuntiari de intellect. oia, quae de
existia divinae essi.

sed ne incomeq ista carpat e nrd cerebro
inventa sto ad pimine ints (nobis ipsi obiicimq) elladendq
vim, advertaq aio quaesio novicem n. od aut. singulare, sed
vulgare satis intr Theologos, ac psos, qd unica, ac oio ind.
tii pfatio intra, et expta, fitq sublectionis snotati, diversq
sitr dinoti, ac diversaq subeat sitoatq. innuere n. sup
erunt expta. Unam s. alterum ppono alterum indicem:
unica, ac oid indistii pfatio intra, et expta gref ias pficanti,
affirmes de snotato in homine pronalit. Deo extraneam,
s. creatam, denoat homie filium adoptivq Dei; m affir
ens de snotato negatq pronalii Deo extraneq, vt inelsitur D.
n. dinoat filium adoptivum. Itq unica, ac oid indisti pfatio
intra.

cũ xpto, relationis filiationis, in verbo divino existens, illud denotat filium; at in patre eterno existens per admirabilem communicationem, non denotat illum filium. Item in eodem, ac veriori sententia docente (nos cum divina mysteria) quod existentia vero

aii non distinguantur quoad effectus intrinsecos, cum ipsam, eadem omnino modalitas effectum intrinsecum, cum ipsa ut prius affirmat de connotato negans eiusdem intra eam, ac pro ille, vel per durationem actualem, denotat eam existentem, non durantem; ut autem dicit correspondentiam in existendo ad tempus, denotat durantem: ex quo fit licitum loquendo dicere, quod existens durat, vel quod per durationem existit.

Item in eodem, ac veriori sententia, quod probavimus in physica, asserente eandem omnino effectum intrinsecum, cum ipsam, actionis, ut autem sit productivam, vel conservativam, eadem omnino effectio intrinseca, cum ipsa, actionis de connotato affirmatur, negatur rei, in re ante producentem, tanquam rei a quo, denotat rem productam; ut autem affirmat de connotato existentem rei in tempore praecedenti, denotat conservatam, non productam; Tandem eadem omnino modalis effectio intrinseca, cum ipsa, volitio divina affirmat de connotato aliquid creatum productum, est actus liber, ut Deus ipsam libere volentem talem productum denotat; ut autem de connotato dicit obiectum necessarium, sicut ipsum obiectum negatum contingentiae, ut necessarium, vel Deus ipsum denotat volentem necessario, tale obiectum.

Obiicies 4, evertendo positionem nostram ex eadem necessitate intrinsecam, si ob aliquam rem compositam ac veluti trialitatem supponens specificatum existentiam divinam esset, non distinguerentur, quoad effectus intrinsecos, cum ipsam, a supposito proprio, ac veluti trialitatem

perfectivo divinum cum maxime, si quidem aliam speciem convenit i[llegible]

liter aliquando cum transcendens, licet respectu speciei singularis

veluti creati perfectionis, in tali perfectione correspondentis ei in re

cum transcendenti, non distinguitur, quoad effectum intrinsecum ex parte rei, sed solum

a divina specifica talis speciei; at cum divina convenit, ut praedicatur

creati, sed cum divinum excessum transcendens speciem singularis, et veluti creati

specificas superiores extrinsecas divinae, in divina quae ei in re cum

transcendenti extrinsece correspondent, non distinguitur quoad effectum

intrinsece, et ex parte rei, a propria veluti divina specificas divinum esse

id quod nullum est, quod nos eo illi innitentes prius corruit.

Alioquin ex variis exemplis desumptis

ex ipsa theologia. in 1.ª m. v. ... nos diximus ... corum

in superiori divina ... inveniuntur plures, imo infinitas rationes

eius ad ... plures substantias, transcendentes ei in ... divinae

specificae; et in superioribus speciei singularis specifici, in ei in divina

specifica illi correspondentes, distinguuntur, aliter ... pluribus

... quoad effectum intrinsece, ... sublunari

superiori singularis specificae ... distinguitur

ex parte quoad effectum intrinsecum, a superiori singularis specifico ...

... etc.

Item in tali non convenit ... cum praedicatum actus

practicae vel primum actus speculativi vel sensitivi actus evidentis,

ut id quod alii cum transcendentes ei divinae specificae ...

singularis specifici correspondentis in ei in divina specifica talibus

cum transcendentibus distinguuntur ... intrinsece,

effectum intrinsece, ... ei in ... ex parte, ...

si

quoad perfectiones intrinsecas, ut obstat instituti, quia cum coi sententia
doctrina ex dictis in logica debere dici ordinem specificam [illegible]
negantia ... cum in ordine [illegible] entia [illegible] explicitum, et implicitum,
quoad perfectiones intrinsecas, ut divinam essentiam, et eius rationes proprias,
et specificam, ne currat in velut ordine specifica divinae essentiae in-
divisibilitas, quia sibi vindicat ordinem specificam.

Respondeo ad obiectionem, notanter
nos in illa parte appositiise sub adaequatis, quoniam in eadem
ordine specifica reponuntur plures rationes adaequatae explicite, siqui-
dem ipsae quae explicite rationes in ordine specifica dantur, ordinantur per se,
et conveniant ad unicam, et eandem adaequatam ordinem specificam
in suo esse explicito constituendam, ne aliae sint, quoad sensum esse
explicitas, veluti rationes quaedam dissolutae, inordinatae, et [illegible]
se, unde rationes adaequatae explicitae ordinatae specificae cuiuslibet
[illegible] explicite quae in cuiuslibet ordinis explicitam ordinalem specificam,
quae importat ordinem specificam adaequatam tali [illegible].

Ex quo etiam negamus ma[illegible]
[illegible] min [illegible], [illegible] et adaequatae divinae
explicite in ea [illegible], et [illegible] sibi, quoad rationes explicite in adaequatae
proprias, et specificas, in ordine specificam [illegible]. [illegible] et [illegible],
[illegible] supponit) correspondentes [illegible] [illegible] [illegible], quae
[illegible] specificae [illegible] [illegible] [illegible], distinguunt quoad perfectiones
intrinsecas, in explicitum, et implicitum, ut in ipso rationes adaequatae specificae
ordinalis, [illegible] correspondentes in eadem ordinis
specifica [illegible], distinguunt [illegible] explicitum, et implicitum, quoad perfectiones
[illegible]

ac proprijs, quia tandem, idem formaliter ex parte sint. idq[ue] ab alio exposito.

infero, q[uod] saltem eiq[ue] non [illegible]

q[uod] respectus singulares, [illegible] proprij, vel specifici inadaequati, talis entis correspondentes in ratione specifica illi omnibus cum universalibus transcendentibus non distinguunt ex parte, quoad [illegible] intrinsece: atq[ue] adeo conveniunt [illegible] dicitur distinctam, vel eiq[ue] existere, non [illegible] inadaequati respectus, veluti ratione specifica, non distingui ex parte quoad [illegible] intrinsece; sed [illegible] inadaequatae [illegible] quoad [illegible] intrinsece, sine expositum, vel implicitum, [illegible] [illegible] in [illegible], quae non dicit rationem specificam ~

R. ad intus distinguendo [illegible], q[uod] respectus [illegible] proprij, vel specifici inadaequati tali entis, si dicit in ratione specifica [illegible] illam transcendentibus, distinguunt ex parte, quoad [illegible] intrinsece [illegible] si non dicit [illegible] respectus inadaequati, [illegible] adaequati; [illegible] [illegible], [illegible] q[uod] nec [illegible] dicitur distinctam [illegible], [illegible] existere, [illegible] proprios inadaequatos respectus veluti rationes specificas, non distingui ex parte, quoad [illegible] intrinsece, [illegible] falsum, [illegible] dicit respectus [illegible], vel existere inadaequati, quoad [illegible] intrinsece [illegible] expositam, [illegible] dicit inadaequati [illegible] modi [illegible], ac [illegible] diversa [illegible].

[illegible] ex [illegible] [illegible] inferre, q[uod] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] universalis [illegible] transcendentes [illegible] veluti rationes [illegible], [illegible] singulari, veluti rationes existere [illegible], non distinguuntur quoad [illegible] intrinsece [illegible] [illegible], vel [illegible] ratione specifica [illegible]: [illegible] [illegible], ac [illegible] [illegible] [illegible], distinguunt, quoad [illegible] intrinsece expositam, non [illegible], nec excludentur a veluti ratione specifica [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] exposita veluti rationes specificas [illegible] existere. [illegible] veluti rationali specificum existere [illegible] [illegible], vel [illegible], ut separati [illegible] [illegible], ac [illegible] veluti [illegible] specifica, [illegible] importari ut [illegible], quoad [illegible] separati ad veluti [illegible] specificas [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~

Ergo [illegible] ad gratias [illegible] obmis, ut, [illegible] si in [illegible] propter [illegible] specifice non obstet [illegible] implum, o explu quoad perfectionem intrinsecam explanatur, inter [illegible] imago [illegible] specificorum in [illegible] velum dm specifice [illegible] vertis, si admittas in divinalissia distingui quoad perfectionem intrinsecam impl[illegible] specificam, o [illegible] specificam [illegible]: quoniam [illegible] admittis in [illegible] duplicem [illegible] specifica, [illegible] taxat [illegible] imperfectum, o explu quoad perfectionem [illegible] D.ª de excell.ª divinis [illegible].

Expendo, [illegible] 134. excellentiam, ac singularitatem perfectionis divinae [illegible], o [illegible] brevi [illegible], [illegible] commendare [illegible] insufficio. Metuo ne si [illegible], ego ingratus inveniar. [illegible] metuo ne [illegible] suscepio, sub tanta laudis [illegible] sarcina defatiger. [illegible], o laudantes, [illegible] insufficientiam [illegible] si [illegible] impleri illius laudis explanatio, [illegible] laudatorii devotio. Approbet mi [illegible] voluisse, [illegible] impleuisse. Ineffabili dulcedine teneor, cum audio Leonem dominum. [illegible] nunc [illegible] capta [illegible] verba sunt Amb. lib. de fide ad [illegible] Arrianos [illegible] [illegible] metiamur quod Deus sit, sive divinam eius excellentiam, o videamus an [illegible] aliquid [illegible] comparari. Certe [illegible] ut Deus, [illegible] dicit, [illegible], [illegible] comparat

re potest comparari, eius definitio, ipsa sua definitio crescit.
n. verum si casit dicimus esse excellentia, ac eius praestantissima
perfectionis sublimitas, ut cuiuslibet creatae mentis, perspicaciam [illegible], vim
[illegible], transcendat captum, ut merito dixerit auctor [illegible]
ac novi testamenti [illegible] 1o. Deus hoc est, quo nulla attingit opi-
nio, plus est n., quam quidquid dici potuit, aut cogitari. Addiderim
cum eodem auctore. id dicamus aliquid, quod impar sit, an ex
aliqua veniat [illegible], quae Deo digna videntur. rem autem
totam, per quatuor capita versabimus, quorum primum expendet, an [illegible]
divinae excellentiae [illegible] nullum [illegible] realem [illegible] ad
creaturas potest, [illegible] illis [illegible] connectat. 2o, an ea [illegible]
[illegible] excellentia, [illegible] ut dicunt, quae sunt, ac [illegible] praestan-
tissima sit. 3o. tanta divinae essentiae praestantia, ut maius quid ac praestan-
tius sit [illegible] quod potest a nobis excogitari, 4o an divinae [illegible] excellen-
tia, [illegible], ut rerum [illegible] omnes in se contineat. 1o an
an divinae [illegible] excell[illegible] [illegible] nullum [illegible] realem transcendentalem
an creaturas potest [illegible] illis [illegible] connectat. 1o [illegible]
[illegible] duplex [illegible] relati[illegible] transcendentalis. [illegible] dicitur
[illegible] realem transcendentalem [illegible] actualem [illegible] [illegible] colligit [illegible]
Tho. [illegible] Bonaventura, [illegible] alii [illegible]

Quo facilius gradum et paremus viam, praemittere expedit duplex esse genus relationis realis transcendentalis, de quo postea impositum dispositio procedere. Alterum relationis transcendentalis actualis, alterum transcendentalis diminutae: est autem relatio realis transcendentalis actualis, quae ita comparatur ad suum terminum, quem ipsum petit, ut cum illo faciat intrinsecam, vel essentialem connexionem, aut quod ab illo seu ipsius formalem seu materialem exhaurit, aut quamcumque aliam rationem atque adeo talis comparatur ad ipsum terminum, ut ratione intrinsecae suae, vel essentialis connexionis, illo ablato, auferatur necessario ipsa relatio.

Cuius modi relatio transcendentalis est, quae in creatis, scilicet inter actum et potentiam, ad suum obiectum formale, quod materiale; inter actum voluntatis, ad suum obiectum; actio ad suum terminum, unio ad extremorum quae unit, subsistentia ad suum subiectum, quod intrinsece afficit, seu modificat, vel id genus alii modi: haec enim omnia sic comparantur ad quemlibet terminum, quem intrinsece respiciunt ut cum illo faciant intrinsecam, vel essentialem connexionem, aut quod ab illo desumunt suam perfectionem intrinsecam, formalem seu materialem, aut quamcumque aliam rationem ex vi cuius connexionis. Sublato, vel ablato termino, auferuntur necessario; itaque relatio excludit transcendentalem transcendentalem actualem, nullum terminum respicere intrinsece, cum quo non faciat intrinsecam vel essentialem

dnectionis adeo strictam, ut illo ablato auferat nario ipso ...

Rat vero realis trancendentis simi-
-ut ille, quo se actu ... in re ita ... adiunctis ... quorum ...
cit, ut ab oibq desumat suam ... intrans, ... essentiam
in ... , ... , ... ab aliquo illorum talem, ex quo
ita ... , ... , ... ablato, auferat nario: ...
ad minimum ... duos ... ; alterum ... , a quo ...
suam intrans ... desumat, ... connex ... essentialiter
... , ... alterum ... , a quo nullo ... suam intrans ...
exhauriat, ... ex quo ... nullo ... intro ... , ... ad qui
ita ... . Ex ... , ut illo ... ablato,
... auferat, ... invariata ... suam intrans
... , ... essentia, ... minq, ac si ... talem
... ; ...

... ne ... realis trancendenta-
lis, in ... , ... aliq, ... ignorans carpat, aut
... illam
illis, ... importans ... importans ... ad creaturas, ... in illis, ...
importans ... , ... , ...
creaturas ... in actu, ... omnes ... , quo ...
... volentes, ... in deo, ... in actu
... . ante corpus ...
... trancendentalis ...
... ...

creat., comungit, seu dividit illam in actualem et Situalem, ut vitatur ex verbis illam, sibi sonat in oibus in locis, qq agnoscit in Deo resp. actus, volunt., et pot. operativa, exclusa realem ad creatura, ut realis, ideo ex consi., et secundario, atq. adeo insgni ad obtinend., seu resp. secundaria, an quo non pendent, nec et a quo nec dependet. ~~

seq. S. Bonav. in d. 27. p. 2. q. 2. docens qd verbum divinum, dicit resp., realem utriq. quod ad patrem dicens. verum, importat resp. per mod. exemplaris, et virtutis operativa ad creatura, non ideo actu existentem, sed eius ut potentia: quid resp. dicit in actu, sed in situ i. non est actualem, sed situalem, unde ipse sic dicit: ex hac autem, et veritas responsionis, qd verbum dicit situalem resp. Nec dubitari potest, loqui S. D. de resp. reali communicandi rei quam in verba non meminit realis resp., resp. quam ... mod. loquitur de resp., quam dicit verbum ad patrem, quia ut constat, realis est, ac deinde, quod dicit dicitur ad creaturam: attamen qua asserit eius mod. resp. ad exemplaris, et virtutis operativa ad creatura, non ideo actu existentem, sed eius potentiam. Consonant de sic Alensis, Ricardus, Gregorius et alii infra referendi, qui agnoscunt in Deo resp. realem ad creat., aliqui dependentia ab illis. et 2 et nulla responsia adversarius, sed angeli auctoritatis.

Resp. Doct. dicti, qq. pro ... ipsius

relat. realis dictionalis ibi esse intelligere, per rel. dictionalis, quae non sunt fundat. ad rem [illegible]. Id quod dicunt magistri Angelicus ipse meus preceptor, non impli[citus] ut stat ex verbo relatio, cui non erat de quibus loquitur, talis est, qualis sequitur autem ai[t] [illegible] ipse, et valet ut stat in adversariis, sed contra cum in autem in Deo dicere relatum variandum qualis divina obiectum, quod ei stare debet in S. Thom. sententia rel. dictionalis realis est. Quod qui indeterminatim loquitur Doctor dicit verbi ut stat ad patrem ac ut stat ad creaturas, quod cum dicit cum in rel. ad patrem realis, et in sententia S. Thom. stare cum debet in eius se natura, rel. ad creaturas quod dictionalis omnia, ut cum realis. Ergo qui ad tertium vocat cum in rel. dictionalis dictionis caliram, ut ubi asserit, cum in rel. dicere verbum ad creaturas, quod est dispositio divina creandi: atque in eadem creatione sententia rel. talis [illegible] operatur, et quod expectans ad creaturas, ut in Deo realis.

Ad quartum ait rel. quod dicit verbum, ad id, quod est quasi rel., id, quod [illegible] verbum manifestat, et dicit variari per talis ad patrem, ut ex cognitionem ad creaturas: si autem rel. verbi ad creaturas, quae vocat dictionalis, idest autem idem indivisibile, ac rel. ad patrem realis, secundum diversas, et asserit idem variari per talis ad patrem, ut ex cognitione ad creaturas, si igitur, qui ad creaturas variatur, sive illa sit per intellectum realis, unde id ex cognitione vero. Ex quo talis non realiter in [illegible] sit rel. ad patrem realis, cui quo est omnis indivisibile idem. Quod propterea, si realis rel. dictionalis ad creaturarum idest realis, generaliter

et W. ex verbis [illegible] ad illam [illegible] illi [illegible] praedicamentalis sic
in [illegible], et familiari loquendi modo, cum dicitur relatio similitudinis, qua ego
refero ad paulum, vocari praedicamentalis ad paulum, et ex contra [illegible] ad alias
relationes similitudinis, non denotat, quod [illegible] relationis ad aliam
similitudinem [illegible], sed quod ille [illegible] realis, qua [illegible] ad paulum,
quasi ex contra, et relatum per [illegible] [illegible] ad alias relationes
similitudinis.

Dices, satis constat de mente D. Tho. in [illegible] a. [illegible] in corpore
[illegible] in eo, quod dependet, est realis relatio, sed in eo a quo depen-
det, non est nisi relatio rationis tantum &c. Unde cum creaturae omnes a
Deo dependeant, ideo [illegible] converso, in creaturis sunt relationes reales,
quibus referuntur ad Deum, sed in Deo sunt relationes oppositae tantum rationis
&c. Unde est quod aliqua nomina de Deo dicuntur, quae important
respectum ad creaturas, [illegible] rationis tantum ut dictum est, relationes
reales in Deo sunt illae tantum, quibus personae ad invicem distinguuntur.
Hic fatetur [illegible] verba [illegible] irrationabiliter [illegible] adversariis [illegible]
aberrandi a D. Thomae Angelici mente, [illegible] [illegible], si adver-
tissent S. Thomam ibi loqui de [illegible] actuali ad creaturas, quae
[illegible] tantum rationis, et quod in Deo relationes reales [illegible]
sunt tantum relationes originis, quibus personae constituuntur, quod [illegible] adver-
sarii [illegible] quam nunc agimus, tenent asserere, negant [illegible]
[illegible] in Deo respectum [illegible] ad creaturas; [illegible]
[illegible] negare, [illegible] ipsi libenter admittunt [illegible] ex mente D. Tho. [illegible]
[illegible] quod in Deo relationes reales tantum sunt illae, quibus personae
ad invicem distinguuntur [illegible], quae creaturae a Deo dependent [illegible]
necessario

in creaturis, aut relat[io]s reales, qq. referuntur ad D[eum] ... id, ideo
sunt relat[io]s oppositae intra eand[em] ratio[nem]. ~

Resp[ondetur] 2° [illegible] ... S. Bonav.
longe aliud intendere, seu intelligere per re[spectum] actualem et habitualem
ac nos exponimus: nam per actualem intelligunt praedicamentalem
realem, aut rationis, p[er] [illegible], seu importantem [illegible] actualiter
existentes; per habitualem vero seu transcendentalem realem, aut rationis,
qui so[lum] ut ad [illegible], ut [illegible] ad existentem actu.
id quod [illegible] auctorit[ate] Egidii Romani [illegible] & Trigosius
Bonav. 1a p. q. 8, a. 1, in expositione [illegible] notas, ut
explanantes re[spectum] actualem et habitualem ad mentem S. Bonav.
At [illegible] sunt [illegible] [illegible] [illegible] dicendum
[illegible], qui si verum sit, quod [illegible] actualis talis sit, ut dicat, qui
[illegible] semper est in actu [illegible] actu ad suum term[inum], et [illegible]
quod dicit semper sit in actu [illegible] illum, atque adeo in [illegible]
est existentem, seu quod idem est est actu term[inus] [illegible], [illegible]
quod ipse [illegible] sit [illegible] existens in rerum natura, seu dicit actualiter
existentem extra causas, nam [illegible] non asserit, quod relatio actualis po-
sit per [illegible] [illegible] rem, qui [illegible] actu existens in rerum natura, id [illegible] sit
[illegible] in actu [illegible] [illegible]. Similiter [illegible] asserit habitualem re[spectum] esse, qui
non requirit creaturam [illegible] in actu [illegible] in [illegible] [illegible]
existentem extra eas, id [illegible] in actu [illegible], seu, [illegible] actu [illegible]
si [illegible], [illegible] habitualis, qui in Deo dat[ur], ad creaturam, [illegible]
ad illam, [illegible] illa [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. ~

[illegible] vero addit [illegible] [illegible], qui sequuntur

omnes actus ai[s], qi voluntas, e intus poi á eis deo, qd n[on] est in actu existens. Per ly actus ais intelligitur actus vitales, qui ... ex... oriuntur, correspondentes actibus nris ais, ut intellectiones, et volitiones, deus vero assit, qui operantur eo deo, qd n[on] est in actu existens, sed ... te, quoad totam intrans perfectionem, sicut ... requisit, ut sint sui tendant in id, qd n[on] est in actu existens. i. qd actualiter illarum nris; nam si intelligeret ut volunt adversarii, omnes actus vitales nris ais, male asserunt S. Dr, quod omnes n[on] requirant nris in rerum natura existentem, ut ipso S. Dr docet, et manifestum est, actus sunt externos, qui vere sunt actus ais, requiruntur, semper in rerum natura existere. Neque enim eis mi actus conjuncti ex natura trans ad obiectum n[on] existens in rerum natura.

Neque valet asserere S. Th. n[on] loqui de eis mi actibus, quoniam illa pro omnes actus ais sunt et sine ulla limite, aut restrictione sic potius, quam pro illis actibus ais. Quod vero attinet ad Rationab alterius inter n[on] intelligere per sui ... in actu, seu actualem, illam sed, qui transit ad rerum existentem, et per habitualem, illam sed, qui ad rerum potentiam: nam ... dicit ... impossibiter ... habitualem ad creaturas, ad I. sic ait: ad illud, qd obiicitur in contrarium, qd nullum aeternum innotat temporale ... qd verum est in actu, unde verbum proprio Logos n[on] innotat effectum, sed dicit tantum relationem ad creaturam iam existentem ... futuram, verum quae possit fieri: Sed sec. ... asserit S. Dr, quod ... non dicit ... in actu, sed habitualem, in verbo nost. eis ad creaturas possit fieri.

mar[illegible] ad existentem et ad futuram.

Resp. igitur ipsis Doctoribus, Loci citati
comparandam divisionem realis variationis in actualem et virtualem, nam ipsi
non dixere ita virtualem comparari ad suum munus secundarium, ut tale
illud iam desinat suam intrinsecam perfectionem, nec ut illud ita variari, imitari
ut auferat illud alterari etc. Atque adeo falsum est, nam
qui in sub stantia mutari in individuo, dixi per se explicarinr relativi
virtualis variari, bene cum tali equivalentibus, nam ex ipsis dicitur
relatio, quae in verbis relatio, quae vocatur virtualem in ordine
ad finem dixerat formalis, et per se variari ad patrem, id est variari
ad patrem primario, seu [illegible] ad [illegible] primarium, et exterminum
id, et quasi per accidens, id variari ad creaturam, ac per inde omnis mistura
totam suam perfectionem desumere a termino primario, et illo variari
[illegible]: quod d. n. rogo aliud est ad illud formaliter, et per se variari
vel [illegible] a [illegible] secundario, nec ut illud termini variari, negari
potest aliud ab illo variari id ex consequenti, et per accidens. Sic Theologi
quia. a. qui piatur formaliter dicitur se quando verbum suae et ex consequenti
dicitur creaturas, ideo formaliter, et quasi per se verbum refertur ad
patrem id ex consequenti et quasi per accidens refert ad creaturam. S.
Augustinus n. verbo ut per ipsum creatura dicitur. [illegible]
simul alias utitur, ut in superioribus vidimus, et maxime in
[illegible] admirabilius —

Id ipsum clarius fiat ex Doctor. [illegible]
verbi divini, quae [illegible] virtualem, dicitur variari, et ad creaturam
existentem et ad futuram, et ad possibilem: quae nunquam variare ut [illegible],
[illegible] suam desumat perfectionem intrinsecam, et ut illi consequenti ita variari

-ineat, ut illi ablati, auferat, patet à verbo, quoniam, ut pro,
quo auferat creaturam existens aut futuram, ut aufert rei quod
in verum, quod imponitur in verbo, et nec est [illegible] ex eo, quod ponat,
ab sit illi nova aliqua intrinseca perfectio &c. quippe ... admir-
abilem [illegible] eccentrice afferens, [illegible] divisionem rei reali
variantium

et illius exemplaris similiter se sine cap
... nobis excogitaram dicens. ... eiusdem divisionis quod ad rem
ipsam cadet.

Addo quae variorum cadere, quod
ad me legere divinis [illegible] divisio non rei realis variantium in
actualis, et sitiales, addiderim primo sic, quae illam demonstrant,
quod attinet ad rem ipsam, quod negari necessariam potest rei ipsa
rei realis variantis et in [illegible]. quam non separant ad suos
omnes, et singulos [illegible], vitalis illi omnibus, et singulis cadere
in [illegible] perfectus, aut finalis, aut materialis, et eorum quae illi omnibus,
et singulis [illegible] nature, ex [illegible] rei, talis, ut [illegible] simp-
lo aliquis vitalis illorum auferat, ipsi quoque rei auferant.
Ergo non sunt rei realis variantes, quae [illegible] ad eam agens,
et [illegible]. quoniam in utrumque [illegible], ut [illegible] illi [illegible]
intrinsece, et eorum sine illi [illegible], et quolibet illorum ablato,
auferat: ita actus [illegible], et voluntaris, et quolibet alius [illegible]
creatus

nec separantur adhuc ita olim, o singula, o adhuc aliqui viraliter,
ut ab illis desumant suam intrans[?] fratrem, o matrem,
ac proinde sic cum illis conveniunt ut quaelibet illorum ablatam, omnia
ipsi narrari auferant ~

Quidam vero relationales sunt transitus, qui ita
separant adhuc non simul, ut si ab illorum aliqua desumantur
intra se fratrem, o matrem, non tamen ab omnibus, quin illorum aliorum
despiciant ut non desumant ab illis ullo modo suam intransitivam,
atque adeo nullo modo cum illis conveniunt: ex quo illis per se simpliciter
ablatis, non auferant ipsi suas. Sicut autem a quo aliquid originaliter
per se desumitur, o cum quo proinde narratio convenit, dicitur agere primarium
quid, quod primarium, o ex sua primaria intentione respicitur: ita
non a quo non desumitur suam intransitivam, o cum quo non convenit narratio,
dicitur secundarium, quod ad illum secundarium, velut ex accidenti, o quasi per
equivalentiam ex primario talis relatio fit, unde per eandem vel
medium per se in exemplum, intra, qua primarium res respicitur se
extendit ad respiciendum secundarium, seu transit ad secundarium.

Cum ex relatione praedicamentalis, nec separat
adhuc non ut ab illo, a quo desumitur suam per se, o cum quo convenit narratio
in quantum est primarium, habeat aliud, a quo non desumitur suam per se,
o cum quo non convenit narratio, adeo ut illo ablato, per se remaneat adhuc: Sic
relatio per circumstantialis similitudinis, quae convenientior ad paulum habet

tertio primario p actib; a quo pendebant pfec desumit, et ex illo in-
trinsece nario, at p no secundario habet alias relationes simil igg
principii desumit sicq pfec; nec ex illis nario sequit. ita negari
nequit dari aliquas relationes reales transcendentales, quae habeant suos non
primarios et secundo non explano, ex relatione realis complexio, et sic ma-
gis vel p prodica, qui potius magis relationis, quippe quae
extrinsecè ab alicuius alii, transcendentalis videlicet. neque vlla sufficiens
ad assignari quod motiuis
Dicis adhuc actus, qui talem credidim ex eiusd in re sunt in eod
obo primario, a quo suam pfec specialē desumat, et illos p ordine ad
primario illorum esse interiorem, et malitiam, a quo suam interiorem, et
malitiam exhauriant pfecti et actus solo no differunt, sed p ord secundario
a quo neque pfec specialem, nec malitiam interiorem, nec vltam aliquam
desumit, unde contra ex illis et solo non differant nullam internam inex-
ionem; ex.n. unus actus inter, solo no differentes; quiaq omnis pfectio,
ra specialem quam malitiam, o interiorem habeat ex quolibet alio, virtute,
quae in mod sufficit ad vnum sufficit ad quemlibet aliud, unde est
tradit mod noua pfectio ipsorum, quod sic non reddat ad producendum
talis actus obiecto diuerso ab illis, quod nec minuat pfect, quod videtur
indeat ad producant aliud actus no quasi suppponat alliamentum. Ex quo
habet non inexio ex illis, quoad suam interiorem et in
specialem quam malitiam, ac p inde quaeruii vnius no actus ex
impotis

fruitur, et vi suas intra perfect. entia, absque ulla ratione intra parem
et si ... sed alias. atque non id. dicuntur, ne fieret per [illegible]
intra rem, absque eo quod illi intelligerent [illegible] aliqua per
intelligeret [illegible] illius [illegible] productionem, atque adeo [illegible]
li ad illum ~

[illegible] eius qui [illegible] ratio [illegible] potentia obedientialis
agit dicit ad omnes effectus [illegible] producendos se porrexerit
ex subiectione ad Deum ut auctorem naturae, et ipsa operantem [illegible]
[illegible] gratiae [illegible]. Tum imprimis [illegible]
pot. obedientialis dicere [illegible] realem [illegible], adeo ut [illegible]
quos ex elevare pot. producere, [illegible] ratione [illegible]
illorum realis productio, et contra ad illos realis, [illegible]
ad [illegible] ab ipso productibiles, [illegible] aliunde [illegible]
aliquam dicere [illegible] realem transcendentalem [illegible]
Deinde dicit [illegible] potentia obedien-
tis desumere suam perfectionem intra [illegible] aut malen-
ab eius [illegible], quos id ex elevare [illegible]
alia ad [illegible] illius esse per [illegible] talis effectus [illegible]
[illegible] asserere causas est ~.

[illegible] eius ex [illegible] sequitur, [illegible] eius
effectibus nullo [illegible] namque illorum [illegible] esse
[illegible] potentia obedientialis [illegible] intra
perfectiones; et [illegible] eadem sine ulla [illegible]
extenderetur ad producendum quilibet effectum [illegible]
est; [illegible] in quacumque eius [illegible]
illius [illegible], quae ex ea [illegible] est ut per subiectionem obedientiae ad Deum

tagnus ad aute[m] realem; se extendat ad producendum inte[n]-
veniunte cleare, nihil ex[is]tit solum, sed quia adiut[ori]us
simpliciter, quae vero si recte poneret tractatam ... judicio
...fi...t. Huic ipsum suadens satis inefficacie, ... quae in
sequentibus producemus, et expendemus ... sermone ... vel
divini. ~~

Ad extremum cognitio reflexa, qua ego cognosco ima-
ginem intellectus repraesentem ... verè repraesentat ...
... imprè ... ... ex connexione ...
imago ... habet ex ipso ... utramque ...
... imprè ... ad utramque dicat ... realem
... ab imagine
... desumit ab utroque ... ipsa intellectuali suam perfectionem ... ...
... perfectionis ... maior ... minorem perfectionem
... haberet, ipsa cognitio reflexa ... perfecta ... Nec
... ipsa imagine; unde si ... imperfecti ...
... ipsa imagine, ... cognitio reflexa, nulla alia ...
... imago illius obiecti primarii, a quo
... ut facile ...; nisi ... imago illius obiecti secundarii, a quo
totam suam perfectionem desumit; At ... obiecti ... vindicat.
nullatenus ... perfectio[ne]

Dices 1° ex adversariis cognitio ...
... obiecti ... secundarii, ... illo

ità narrò simul, vt implicitum est, si illud est impositio, vel falsa impositio, quoniam verò malè, quod vel sui attingit, vt proprie cognitio, id est secundariæ illius obiectum, id primariùm et malo non primariùm est, à quo cognitio sua intrinsecè specificatur desumit aut fratrem, aut malum, vt quælibet cognitio creata habet sine intrinsecè specificam malum, ab obiecto malo, propositio sua propria, specificatio fratri, ab obiecto fratri ~

Dico 2. relatio prædicamentalis ideò est independens ab existentia secundarii, quia definit vllam rem intrinsecè transcendentalem ad illam, sed contra illam respicit propter prædicamentale respicit primariùm, vt dicitur terminum secundarium, ex quo nil conuincit priorum exemplum. Nec obstat Suarius dicens, quod prædictam relationem realem prædicamentalem intrò afferri ad res 2 reas, et tamen non dependere ab eius existentia pro paucis KK^s aduertentiam rerum realium similium.

Sed quod falsum sit assumptum duplici via facile cognoscitis. 1^a: sit ad hoc; non tamen existit etiam actus 2^a ...

affectu̅ frealem, q. non tribuit suo subbto; id relatio silitudini mib-
tit suo subbto, qq. habet ignis, qd vero, et intrinsece referri ad
itq; cui silis est, q. se ipsa formalit habet vere, et intrinsece referri
ad itq;, cui silis est; id istis aliis relationibus silitudinis, q.
se ipsa formalit refert vere, et intrinsece ad illas, seu qd idem est, illas
realit respicit vere, et intrinsece p[er] dicamentalit; Ex hoc n. fundo
creduntur ios ...o innumeris in locis, qas refert Bergomum in indica
operum s. Tho. m, verbo relatio, no 67, asserere relatione realem p[rae]di-
camentalem n[on] referri p alia relatione, id p se ipsam ad aliam re-
la
Cu̅ igitur istae illas respiciant ab illarum existentia n[on] dependeat,
sequitur, ut n[on] infirmabunt adversarii, eas omnino n[on] p[rae]icerent
talis relationis silitudinis referentis ignem ad alios ignes, m[od]o alias relationes
silitudinis existant, m[od]o n[on], nec eas existentes destruant, m[od]o non.
Ita qui ut ipsi adversarii loquuntur, talis relatio silitudinis refert ad
alias relationes similitudinis, qq. connotat illas extrinsece, q. vere et intrinsece
referre ad illas: n[on] est qui talis sit eiusmodi relatio, ut nos sui, tam
ex parte nostra alias connotet: id nos sui illas connotare est illas
respicere p aliqd p[rae]dicatum, sibi intrinsecum, siquidem p aliqd sibi intrinsecum
connotat, q. vere et intrinsece illas respicit. pr. eo, qui nil aliud est ali-
qd respicere vere intrinsece aliud, qm respicere p aliquod p[rae]dicatum
intrinsecum. Ex qq. oibus dimitatur, satis p[rae]opinione manet, ... in
tusi p[rae]dicamentale relationem p[rae]dicamentalem habere duplex munus, quem vere,
et intrinsece respiciat, aliud primarium, a quo in q. dependeat p[rae]fectum
intrinsecum, et eius existentia p[rae]dendat: et alterum secundarium, a n[on] dependeat ...

intraq. ꝑfectis, vel aliq. extrinseca dependet. d. 2 art. Deus vero absolutus sit ꝑfectus intrinsece, habeat relationes reales ad creaturas p. 2 autem ꝑlaunijo magis reserat.

Quo debito ordine procedamus in medio huius cap. ex propendendam inquirimus ex scientia virtute Dei, resolcuius sit ꝑfectis intrinsece, importat relationem realem transcendentalem ad creaturas; abstrahendo ab hoc, quod eius modi relatio sit actualis, vel potentialis; hoc n. ex professo in sequentibus. in qua diffi. auctores in duplici video partitos, inter Doctores alios. 1a. docet relationem realem transcendentalem Deum dicere ad creaturas. Ex quo oppugnant Durand. in 1. d. 2 q. 3 no. 10, et Egidius Hispanus 1. 2ae lib. 5 de beatitudine [illegible] no. 1 agens divinas, quia negat esse scientiam, et volitionem [illegible] a [illegible] no. 7. et eius [illegible] negat Durandus, videtur in [illegible], salvas 1. 2ae [illegible] [illegible] 2 [illegible] 4 [illegible] 4 no. 52 et alibi asserens indirecte ponit relationem realem transcendentalem ad creaturas [illegible] eius scientiae, et volitionis, cui sententiae tenent Granado et Alarcon, illa 2 p. to. mag. [illegible] docent com. [illegible] Thomistae [illegible] in [illegible] [illegible] mandarint. Cuius multas faciunt [illegible] Gabriel

Greg. Marsilij. Palanci, Lorchanus, et Gerbeus quos sequi-
tur Hurtado disp. 13 num. 12 pag. 195 agnoscens
medio vilari alias aliquas reales potentias ad creaturas
quod ibi Hur. existimari ibi aperte deari ab Aug. in monolo-
gio c. 24. probabilis censet Albertinus corolario 4 ex 1° princ.
phico no 10, et corolario 5 ex eodem princ. no 6.

Orig. vocat Egidij 2a vero sent. quae est communior
... in Deo nullam esse realem
realem relationem, respectivi ad creaturas. Canones, Gabriel in 1°
dd. 4 ... alii docentes Deum dicere ullam vim realem
transcendentalem ad creaturas, nec eas illi ... de novo convenire,
atque adeo si non crearet illud impossibile, adhuc Deus ... sic esse
eis ... sua intrinseca ... Gabriel. Hi sunt ... et
de 30 ... ad ..., cui adripulat vniversa franciscana
familia, ... Scotus dist. 30, quos sequuntur
Vazquez 1 p. disp. 104 cap. 6, et disp. 143, et
... ..., et 2a 2 disp. 5, et
... 1 ... Albertinus n. 2 corolario 2 ...
... ... variang ... scholastica
cap. 3, ... medium, Hurtado disp. 13 num.
... Theophilus Reinaudus ... Ibid. ...
... no 33 ... Florebantij ... 34 ad
35. Deinde quod plures alii qui ... Deo esse rationem realem
transcendentalem ad creaturas, asserunt ... illi
... novo convenit, ut si illa esset impossibilis, ... Deus
... Suarez lib. 2 de attributis cap. 23 no 22
et cap. 20, no 14, et lib. 7 cap. 9, et lib. 9 de Trinit. cap. 6.

Nabarine [illegible] in pag [illegible]

de sub dio. Torres disp. 25 Valentia [illegible] membr. [illegible]

[illegible] cc 12 a [illegible] dubit. [illegible] sub finem, Hortius [illegible]

Tract [illegible] disp. [illegible] cap 3 no 19 [illegible] cap 4 no 43.

Quibus consentiunt DD, qui cum nullibi docuant in Deo dari rel. transcendentalem ad creaturas, [illegible] nec [illegible] altras per Beatis divinis [illegible] in illa videar, [illegible] infinita, [illegible] sub [illegible] omni creabili creatura. Hi sunt Herrera [illegible] 4 [illegible] cap [illegible] 49 [illegible] ibi [illegible] 5 [illegible] suarez lib [illegible] attributis [illegible] & alii.

Quibus merito adiungendi DD qui [illegible] docent divinum verbum [illegible] dicere non reale transcendentale [illegible] & ex alia, [illegible] verbum, [illegible] 4 [illegible] 34 [illegible] Molina [illegible] & argum. Dicta in breui summariolo [illegible] cap 9 cc 23 [illegible] cap 5 cc 2, Ferrara [illegible] cap 13 [illegible] ad [illegible] vide, & alii. Qui [illegible] Thomas [illegible] quo [illegible] fundamento sequenti [illegible]

Nos in [illegible] sit, [illegible] relatio realis transcendentalis ad creaturas, [illegible]

o dispositi, vel DD^es et sunt, qui agitur, quoad dispositionem,
dissentiat. Cum id ipsum debere credidirim docere DD^es,
qui in 2. s. parte … Deinde dixere Deum res suas voluisse
dispositive, habere variam connexionem cum creaturis possibilibus, ut
infra monstrabo. illam possibilem dicit Scotus in 1. … dist.
55. q. 2 cum scientiam ex s. Thoma, … suadet.

… ex s. Thoma …
… 19 a. 3 ad 3. sic loquitur … divinam scire
… variis, ita divinum velle, divinum scire. id divinum
scire habet variam habitudinem ad scita (i.e. creaturas)
… divinum velle ad volita. ubi s. D^r asserit divinum
scire, seu scientiam habere variam … seu relationem (id est significat
habitudinem) ex natura rei, … ab operatione intrinseca …
adeo transcendentalem ad creaturas: quod … aliud est …,
seu relationis realis … sitam ex natura rei, independenter
ab operatione intrinseca, ad creaturas ut exprimitur … ~
Cum vero s. Doctor per hanc habitudinem
intelligat … seu relationem formalem, … fundamentaliter …
…, ut patet … eum asserit in corpore, quod quaelibet potentia habet
variam habitudinem ad proprium obiectum, ut visus ad colorem.
(verba sunt illius expressa) docere quod quaelibet potentia vitalis habet
habitudinem ante operationem intrinsecam … ad res … ad sua obiecta,
non vero … seu relationem formalem, quod nullus … admittit: cum …
… fuerit,

quolibet vita [illegible] habere ante operationem intrinsecam relationem transcendentalem ad [illegible] obiecta [illegible] ad colores.

Praeterea tribuat Angelorum [illegible] autem [illegible] habitudinem [illegible] divinae scientiae [illegible] ipso sit, neque agit [illegible] independenter ab operatione intrinseca, unde nullam esse mentionem facit operationis intrinsecae: [illegible] verborum tenore asserit dicere habitudinem ad colores, sicut quaelibet alia potentia vitalis ad sua particularia obiecta, ac divinam scientiam dicere habitudinem ad creaturas, [illegible] dicat desiderium [illegible] coloris, agere ante operationem intrinsecam sic [illegible] debet agere de divina scientia [illegible] ante operationem intrinsecam, nec ulla discrimina [illegible] operationem [illegible].

[illegible] qua utitur S. Thomas [illegible] divinam scientiam dicere habitudinem ad sua obiecta: divinam scientiam [illegible] vel independenter ab operatione intrinseca tendentiam veram realem per [illegible] operationem ad creaturas, [illegible] ex natura rei, vel independenter ab operatione [illegible] dicit [illegible] realem transcendentalem ad creaturas [illegible] non minus est divina scientia tendentia vera realis [illegible] operationem ad creaturas, quam est visus tendentia vera, et realis ad colores; sed ex eo [illegible] sit vera tendentia, et realis ad colores dicit [illegible] realem transcendentalem ad illos [illegible] S. Thomas [illegible] divinam scientiam [illegible] realem transcendentalem ad creaturas. [illegible] Minor [illegible] S. Th. [illegible] sicut quaelibet alia potentia naturalis habitudinem habet ad proprium obiectum, ut visus ad colores, [illegible] asserat [illegible] habitudinem [illegible] ad obiecta [illegible] in illud tendat; ac si diceret [illegible] seu ex propria natura est tendentia vera, et realis in illud.

Q° qui nil aliud est res, sicut latio
realis ad aliquid terminus quod non realiter ad illum, unde veritas sibi
cuius etc. propositio sicut relativi importans id quod non aliquid: sed tenendum ex-
terna, et realis ad obiectum, qualis est divinitas, scire non creatu-
rarum, est vere et realiter ad alterum. ad probandum, ut ex motivis
apprehensione manifestatur, quod divinitas scire importat relationem realem
ad creaturas: quia ex nulla alia ratione debet cognosci, aut etiam, et
intelligi actibus vitalibus, quod importent rationem realem transcenden-
ad illa obiecta, quae ex eo, quod sint vere tendentia realiter in illa,
sed id secundum divino scire (quod pariter loquendo de divino velle) in
ordine ad creaturas, cum sit vera, et realis tendentia in illa.
Ex 4 deveniet ad argumentum ... et res, quam approbat S. Tho.
... quod continet aliquid ita separat ad
aliud ... independenter ab operatione ... et non potest intelligi ... cum
sua propositione tendentia realis in illo, totius dicit rationem realem transcendens
ad illud; sed divinum scire ita separat independenter ab operatione ad
ad creaturas, ut non potest intelligi sine illis quod dicit rationem realem tran-
scendentalem ad illas. Probatur ... Maior ... quam supponit a S. Thoma.
suadetur, quia quod ex nullo alio capite ipsa aliam importat rationem realem tran-
scendentalem ad aliud, cum quod id quod non potest intelligi sine alio, res
ipsa importat denotatio rationem sui aliud; neque ... ideo denotatio
importat aliud, quia intelligi nequit, aliud non denotato, et idem
intelligi nequit alio non denotato, sed potest intellectum denotato, quia
vel ipsa importat aliud denotato, quod quod independenter ab operatione
neque intelligi sine alio intellecto, denotato utique, dicit
rationem realem transcendentalem ad illud.

est aliud, sed non eo connotare; at unicus solum rem connotare aliud, nisi aliud
s. ipsi rationi suadent, quam unamquamque rem respicere aliud, aut realiter
natura includit respicere suam rem, seu dicere relationem realem ad aliud.

Ex 4° contra illos Doctores, qui in 2° sunt a negabant Deo relationem realem transcendentalem ad creaturas;
eo quod concedebant connexionem realem naturam cum illis, quia unam connexionem
realiter naturae cum altero est solum secundum dicata essentialia petere realiter
alterum, ut sit, vel habeat esse, quod est respicere realiter alterum
Ergo si Deus connectit natura realiter cum creaturis, dicit relationem realem
transcendentalem ad illa. Utraque consequentia, quia impossibile videtur, quod
unum ex natura sua postulat realiter alterum, quin ex natura sit ordinatum
realiter ad alterum: et autem realiter ad alterum est realiter
alterum respicere, ut vel ex ratione ipsius, vel ex ratione sui postulat, pendeat
a ipsa realiter, quod dicit relationem realem est ad alterum. Alias enim ex ...
quod in nullo alio possit consistere unam connexionem ex natura sua realiter cum altero,
quam in hoc, quod ex natura sua postulat realiter alterum, ut sit, vel habeat
esse. Confirmatur eo quod nihil magis importat realiter connexio realis unius
cum altero alterum, quam unio realis unius cum altero, importat
realiter alterum: sed ex eo, quod unio realis unius cum altero importet
realiter alterum, asserit illam dicere relationem realem transcendentalem
ad illud; Ergo similiter ex eo, quod connexio realis unius cum altero importat
realiter alterum, debet esse importare relationem realem transcendentalem
ad alterum. Consequentia videtur legitima, minor probatur quia sicut unio realis est
realiter duorum vinculum, et nexus, sic connexio realis est realiter quoddam
veluti extremorum nexus duorum, atque adeo non minus importat realiter
alterum, quam unio realis. Confirmatur 2° quia ipse ex natura sua connectit realiter
cum altero, neque intelligi ex natura sua sine altero, ergo dicit relationem

transcen

visio Dei, ex eo qd summe penetret, qdqd e formalit in deo, immed^e. het se extendere, quasi excoenti. et 2° rio ad representandu creat^s potes, suppo sito, qd potes sint, q^a het representare ob^a tru, ad que diu^a essen trat^r nario, seu qui latitat nario in visceribus essen; sicut et quo libet visio summe penetret ob aliqm creatu, ex eo qd illa penetret summe, het imm^e qd se extendat ad ob tru, ad que nario trat, seu ab ipsa producibilia. Qd autem visio increata heat eu se ex tendere ad representandu creat^s existentes, supposito, qd existant, non het imm^e, et formalissime ex eo qd summe penetret, qdqd e formalit in deo, sed ex eo qd e omnio infinita, et illimitata in ee cognitionis, hens vim cognoscendi omnio illimitatu, sub qm debet cadere qdqd cognosci bile e, ut innuit Arubal citatus sup de Trin^e disp. 2^a, ex alibus eu observavi.

Hinc patet facilis solutio illorum, quae ex solutione supra in ipso argto relatu obiiciantur, ingruentibus nri solutioni videtur contrariari. Ad 1^m n. omissis maiori, et minori, distin guo coes, p ad comprehensione dei n reqr cognitio creaturaru possib., eu ex suppos^e qd sint potes ut pertinens illu in ee comprehensionis, concedo cog; solu ut nario eu coens, nego cog; quatenus ut ex eo quod summe penetret, qdqd e formalit in deo, et coent diva essen, het immed^e se extendere ad representandu ob tru nario stentu in eadem diva essen, atq adeo creat^s potes: unde sic sg impossib eet summa dei penetrao et n representans creaturas potes, et haec eet vera comprehensio Dei, eu adeo intime cognosceret, qdqd e formalit in deo, ut penetret sic se met ipsa cognoscere creat^s potes; ng uti dixi, ipsu summe penetrare dei n e formalissime cognoscere creaturas potes, sed qd omnio anti ad q quod imm^e

illam requirit. Ex quo innotescit quod visio beata creata Dei defacto non sit comprehensio ipsius Dei, bene tamen visio increata illius; quia sola haec est summa Dei penetratio, cum ita cognoscat, quod est fraliter in Deo, ut possit se actualiter extendere ad cognoscendum omnes creaturas possibiles, seorsum illa.

Ad 2um distinguo maiorem, eodem modo se habet Deus ad futura, atque adeo possibilia, quoad independentiam ab illis, idest, quia est ab utrisque independens omitto maiorem: quoad continentiam in dispositione, nego maiorem, nam creaturae possibiles continentur aliquo modo in divina essentia, existentes vero ad summum tantum continentur contingenter: quamvis sufficientissime loquamur, existentes possunt existentiam, tamen esse actuale existentiam exercis, non continentur in essentia, cum, ut supra adnotabamus, id sit fraliter ipsum esse creaturas extra essentiam, atque adeo possibilia neganda est absolute maior, siquidem, ut constat, longe diverso modo se habet Deus ad futura, ac ad possibilia. Minorem omitto, et nego consequentiam ob supra dictum, quia licet cognitio creaturarum possibilium non requiratur constitutive ad comprehensionem Dei, bene tamen executive, modo explicato.

Ad 3um licet creaturae possibiles tamen sint existentes; illae tamen continentur aliquo modo in essentia, deinde haec, atque adeo, uti dixi, quamvis cognitio existentium non requiratur ad comprehensionem Dei, bene tamen cognitio possibilium modo exposito. Ad 4um assero videntem quod visio, qua nihil Dei lateat videnti, aliquo modo tenetur ad ipsas creaturas possibiles, saltem executive, seu eigini visioni debeat omnino se extendere ad cognoscendum creaturas ipsas possibiles. Ex quo licet supposita creaturarum possibilitate se habeat ad comprehensionem Dei cognitio sicut accessorium; id est non sit productum illius constitutivum essentiale, sed sit veluti anus,

id

id est proprietas, ad illud necessario consequens; non tamen per accidens, id est, nullo modo cum illa necessario connexa, neque ut dictum est necessario consequens ad illud, veluti 2ario. At cognitio creaturarum existentium se habet ad comprehensionem Dei omnino per accidens, quatenus non petit consequi immediate, ut proprietas ad ipsam comprehensionem Dei, ut comprehensio Dei est, sed ut est cognitio habens infinitam vim cognoscendi, quae increata est, et omnino illimitata in genere cognoscendi; unde si per impossibile haberet esse comprehensionem Dei, non vero ~~incomprehensam~~ cognitionem increatam, nec in genere cognoscendi omnino illimitatam, non necessario extenderetur ex conditione ad cognoscendum creaturas possibiles, sub ratione, quod essent possibiles, non vero ad cognoscendum creaturas existentes, etiam ex suppositione quod existant. Cuius ratio supra assignata est. Hoc autem valde notandum, quoniam eiusmodi dicendi modus aptissime explicat discrimen assignatum, ex quo licet Deus aequaliter sit independens à creaturis possibilibus, et existentibus, adhuc cognitioni summe penetranti divinae essentiae debetur immediate, et formaliter, quod se extendat ad repraesentandum creaturas possibiles, ex suppositione quod possibiles sint; non vero ad repraesentandum existentes, etiam ex suppositione quod existentes sint.

Urgebis, totum id effectus continetur, et veluti latitat in visceribus et penetralibus causae, quod ipsa causa media actione producit, siquidem si rigorem attendas vocabuli, nihil aliud est producere, quam id, quod intra latitabat, extra ducere, seu foras mittere: sed non solum esse possibile effectus, verum etiam illius esse actuale existentiae exercitum, per suam actionem causa producit, ergo ipsum etiam esse actuale existentiae exercitum continetur, seu latitat in visceribus causae.

Respondeo distinguo maiorem, id veluti latitat in visceribus causae, quod ipsa causa media actione producit, ut possibile est omitto maiorem: ut formalissime habet esse actuale existentiae exercitum, nego maiorem, quoniam ipsum esse actuale existentiae exercitum, formalissime loquendo, est ipsum esse extra causam, atque adeo est implicatio in terminis, quod ut sic sit intra causam, seu latitans in visceribus causae, quamvis vere per actionem producatur à causa, in quantum ut sic ex vi actionis habet,

quod

q^d sit actuale e^e existen, n^o ut aiunt, sed exercita. Item si id d^r
expressissime in ca^a latitare, q^d est n^o intellecta actione intelligitur tamquam
de formalissime in illa contineri, q^dque postea intellecta actione intelli
gitur veluti extra eam exire per e^e actuale existen exercitum. Nimirum
asserere, ideo e^e actuale existen exercitum, prout exercitum, n^o contineri, seu la
titari in visceribus causae, quia ut sic formalissime importat p^r e^e intrinsecum
posite, extrinsecam connotationem, seu coniunctionem cum actuali actione, seu pro
ductione, qua producitur, quae, ut patet, n^o continetur, aut d^r latitare expressissime
in ca^a; effectus n^o ipse, et actio ipsa in ca^a latitant, n^o v^o connotatio u-
triusque extra, ut expressissime loquendum sit.

Instabis, nil aliud e^t effectum contineri in ca^a
quam effectum posse ab illa produci, seu quam q^d ca^a possit illum producere: sed n^o
solum effectus secundum suum esse, verum etiam illius e^e actuale existen exercitum pot a ca^a
produci, ergo e^e actuale existen exercitum continetur in ca^a, et coeunt in illius visceribus
veluti latitat. Resp. 1° omissa maiori, distinguo minorem, sed e^e actuale existen
exercitum, prout exercitum pot produci a ca^a, nego minorem: sed e^e actuale existen
exercitum, id est existen quae e^t exercita, omitto minorem. Item, ut dixi,
existen exercita ut exercita, importat, p^t formalitatem intrinsecam existen, extrinsecam con
notationem actionis, ut actualiter extra causam, et exsurgit existen veluti extra actualem
cum sua ca^a: at eiusmodi extra connotatio, quae ipsam existen in e^e exercitum
n^o pot produci ab ipsa ca^a, quamvis sit q^d veluti consequuntur ad productionem illius,
siquidem is posset ca^a, et de ipsum producere, et suum actum p^t eum productam,
reproducere, cum tamen ipsa ca^a, ut existens in rerum na^a, quam actio, ut
existens etiam in rerum na^a involvantur saltem in obliquo in tali connotatione
extra. Cum quo stat, q^d ipsa existentia, quae exercetur, possit a ca^a produci,
q^a nil aliud e^t, quam formalitas existen, quae quidem pot produci.

2° distinguo etiam minorem, sed e^e actuale
existen exercitum, prout exercitum, pot produci a ca^a, ut posita e^t, seu ut con
sideratur quo ad statum positivum per ipsam, omitto minorem: ut est in

ipso

ipso exercitio actualis existentiae, nego minorem, cum ipsum posse produci essentiae et esse actuale existentiae exercitium sit posterius ad ipsum exercitium actualis existentiae, ut formalissime distinguit 2a potentiae sufficit. 3o distinguo maiorem, nil aliud est essentiae contineri in causa, quam posse ab illa produci sine esse potentiae, quod importat, omitto maiorem: sed esse actuale existentiae exercitium ut exercitium, nego maiorem; nam id potius est ipsum esse actu extra causas, ut opponitur 2a potentiae, seu 1a mere esse intra causas. Minorem omitto, et nego consequentiam ob nuper dicta.

Instabit eandem dicendo perfectionem, esse explicitam, importat effectus potentiae adeo sumptus, ac positus extra causas, sed hic ut potentia continetur in visceribus, seu virtute causae, et ut existens extra causam. Respondeo licet effectus potentiae, et idem existens, seu positus extra causam eandem dicat perfectionem, etiam explicitam, utraque importet non tamen eundem statum, atque adeo mirum non est, quod ut potentia contineatur in visceribus causae, non vero ut existens, ut supra explicabamus.

Inferes 1o quod esse actuale existentiae [illegible] exercitium, sed ut exercitium, non est quid creatum. Probatur consequentia, quia ut sic formalissime non potest produci. Respondeo nego consequentiam, quoniam ut sit quid creatum [illegible] reduplicatione existentiae exercitium pro ut exercitium, sufficit quod continetur potentiae producatur, et etiam quod ipse sit ipsum esse extra causas talis effectus, qui producitur, et potest produci: imo id necessario petit ob rationes supra dictas.

Inferes 2o, quod ut sic non est quid producibile. Probatur consequentia, quia ut sic non potest produci: at idem est formalissime aliquid non esse producibile, ac non posse produci. Respondeo distinguo consequens, quod ut sic non sit quid producibile, sed quod est in potentia, nego consequentiam: sed quod dicit formalissime ipsum exercitium actualis existentiae, et distinguitur contra mere potentiam, seu est formalissime ipsum essentiae esse actu extra causas, actu, et in exercitio actuali transactum a causa: at id nullum inconveniens, sed necessario ab omnibus [illegible].

Replicabis, ille tamen intelligitur veluti latitans in visceribus divinae essentiae, ad quam necessario trahit ordo divinae essentiae. At ordo divinae essentiae tamen necessario trahit ad creaturas existentes, et suppositione quod sunt existentes, non ad possibiles et suppositione quod sint possibiles,

sed

q^r tam intelliguntur existentes, veluti habitantes in visceribus oipos qm potes. Rx distinguo maiorem, ad quos nario absolute trat ordo divinus oipos, conc. maiorem: nario tolius ex suppositione, nego maiorem. Minor negat. q^a ordo divinus oipos trat nario ad creaturas potes ex suppositione absolute naria, et nullo modo stingens posita ab ipsa oipa. at ad creaturas existentes trat nario ex suppositione n. absolute naria, seu n. posita absolute nario, sed sub stringens oino, ab ipsamet divina oipsa, mique, vt pt, haly intercedit discrimen. Vnde suppositio oino, et absolute naria, et nullo modo stingens posita, n. tollit, qd ordo trat absolute oino nario; bene tn. unde suppositio n. e absolute naria, sed sub stringens posita.

Exqqq oibq satis liquet, qd licet tam creaturae potes, qm existentes n. arguant peculiarem . . . . in oipsa . . . quoad gratiis intrq, eq explicitq, abea, qm ista oipsa dicit in ordadinq . . . primariq . . . , modo in . . . expositio, adhuc . . . nihilominus summe penetrans intuitiva oipoq . . . imm. et gratis . . . se ipsa ad creaturas potes, ex suppositione qd sint potes; n. tn. ad existentes, nq quoad hos . . . tolius . . . , et gratis ex eo, qd sit . . . tis increata, oino illimitata, et infinita, vt supra expendebamus, si qui . . . n. eet increata, et infinita n. extenderet ad illos . . . cendos, bene tn. ad potes repraesentandas. . . . gratissime, et imm. . . . se extendere ad repraesentandum potes, qd summe penetrat . . . , seu virtus sufficiens ad oes illos producendos: . . . sit, an exhoc sequat. nario . . . immediatas . . . , qd sit increata, oino illimitata, et infinita.

. . . Rx 2° ad obiect. neg. maiorem, quo nisi visio increata Dei cognoscat summe penetrando, . . . in deo, n. aute visio creata beata. Ex eo aute veluti a posteriori . . . visio increata Dei summe penetrare, . . . qd e gratis in ipso deo, qd sic summe intime illud cognoscat, vt . . . se ipsa gratissime . . . se extendere ad cognoscendum creaturas potes, et suppositione qd sint

potes,

possibiles, et etiam existentes ex suppositione quod sint existentes. Licet enim summa penetratio est, abstractissime loquendo, solum importet ita summe intime cognoscere, quidquid est formaliter in illa, ut per se ipsam formalissime habeat se extendere ad cognoscendum omnes effectus possibiles procedentes ab illa, tamen talis summa penetratio, uti omnipotentiae, ita summe intime cognoscit, quidquid est formaliter in omnipotentia, ut per se ipsam formalissime habeat se extendere ad repraesentandas non solum omnes creaturas possibiles, verum etiam existentes, quoniam talis summa penetratio per se fert ipsam, omnino illimitatam, et increatam vim cognoscendi, cuius, ut patet, est per se ipsam formalissime se extendere ad repraesentandum quidquid quomodocumque cognoscibile, atque adeo non solum creaturas possibiles, sed etiam existentes.

Ex quo optime stat, quod in suppositione, qua creaturae non essent possibiles, visio increata adhuc dei comprehensio, et summa illius penetratio, quoniam omnino invariabiliter, ac modo, ita summe intime cognosceret, quidquid est formaliter in deo, ut per se ipsam formalissime haberet, quidquid ex parte sui requireret, ut absque ulla sui intra additione sibi facta repraesentaret creaturas possibiles et existentes, eodem modo ac nunc repraesentat, per hoc fuisse, quod poneret suppositionem possibilitatis et existentiam illarum. Atque haec 2a solutio, tuo fortassis magis arridet genio, mihi tamen potius prima, et quod magis veritatem sapit, et ingenium, quin et quod huius veritatis stat 2a, ex illa derivat, ut levius perpendenti innotescit.

3a difficultas.

inde procedit, quod ad aliquas negationes dicat Deus rem realem transcendentalem actualem

Ex hac difficultate sententiam nostram falsitatis convinci manifesto exultant adversarii, sic coniicientes, si ob aliquam rem deus non diceret rem realem transcendentalem actualem ad creaturas possibiles maxime quia repugnat deus dicere eiusmodi rem actualem ad aliquid

extra

extra se, et quia imitteret omnino nario cum aliquo extra se: sed non repugnat Deum dicere relationem realem actualem ad aliquid extra se, et necti omnino nario cum illo, quia non est finitus et negandus Deus dicere relationem realem actualem ad creaturas possibiles, et necti omnino nario cum illis. Consequentia est legitima, minor probatur, quia imprimis Deus dicit relationem realem ad plures negationes, abstracto veluti nario promanantes, v.g. ad negationem essendi ab alio, ad negationem, qua distinguitur ab Angelo v.g. et a quaelibet alia creatura, ad negationem finitudinis, quam importat ratio infinitatis, ad negationem corporeitatis, quam ut. ... incorporeus. ... Deinde ratio immensitatis dicit relationem realem ad spatium imaginarium, non minus, quam ubi Michaelis v.g. dicit relationem realem ad spatium imaginarium, in quo ipsum Michaelem ubicat, et figit: sed eiusmodi res non sunt habituales, sed actuales. Ergo consequentia.

Minor probatur, quia eiusmodi res non habent aliam rationem termini praeter dictas negationes, et spatium imaginarium, videre requireret ad hoc ut sint habituales, quia eiusmodi res habent pro termino terminos possibiles negationes, atque adeo sunt actuales. Clarius probatur quia Deus sed constituitur in ratione essendi a se, et non ab alio, penes ordinem ad negationem essendi ab alio, siquidem per hoc distinguitur, quod intelligatur cum negatione essendi ab alio, intelligitur esse a se: item importat constituitur penes ordinem possibile ad negationem finitudinis, similiter incorporeus penes ordinem possibile ad negationem corporeitatis, et distinctus ab Angelo v.g. penes ordinem possibile ad negationem identitatis cum Angelo. Rursus immensitas in esse talis solum habet pro termino spatium, in quo Deus immense ubicat. Tertio, quia nil dicit magis relationem realem actualem, quam radix ad suas passiones, et proprietates omnino inseparabiles. sed Deus est veluti radix eiusmodi negationum, quae illum, ut proprietates, et passiones, omnino inseparabiliter consequuntur, ergo Deus dicit relationem realem actualem ad eiusmodi negationes.

Tandem Deus connectitur omnino nario cum eiusmodi negationibus, siquidem si tolleret per impossibile negationem, qua Deus non est realiter Angelus, vere Deus esset realiter Angelus, atque adeo non esset Deus: similiter si per impossibile tolleret negationem finitudinis, et negationem corporeitatis, quas habet Deus, vere Deus haberet finitudinem, et corporeitatem, et consequenter Deus non esset:

item

itq si p impote tolleret negaō, qua deus n̄ ē ab alio, vere deus eēt ab alio, atq adeo n̄ deus, q deus in eē dei vere hēt nārio mēdiu cum eiusmi negaōnibq. Conā pt. Sequela pt, q negaō, qua deus n̄ est Angs (idq servata pportione de aliis negaōnibq) et identitas realis dei cum Ang. sunt tri oino contradictorii, q di p impote tolleret eiusmi negaō, poneret identitas realis dei cum Ang. Prī conā, et q int tros contradictorios n̄ pōt dari medium, q si p impote tolleret negaō identitatis realis dei cum Ang, deberet nārio poni identitas realis dei cum Ang, alit daret medium int eiusmi tros contradictorios. Et q ipsum tolli negaōē identatis realis (idq de quolibet alio tro negativo contradictorio) ē formalissime ipsa identitas realis, seu ipsum poni identitē realē. Sicut e contra ipsum tolli identitē realē ē formalissime ipsa negaō identitis realis, q si p impote tolleret negaō identatis realis dei cum Ang, poneret nārio identitas realis dei cum Ang. Hoc totum adversariorum robur, hi nervi (quos in illorum gratiam raonibq a nobis additis vigere fecimus), qqq ... ... conficere autumant.

Ad obiectē resp. maiori, nego minorem. Ad eius id pbatē, omissa maiori, nego minorem, et ad illius pbatē nego ans, nam eiusmi negationes sunt sunt dium 2ium, tros 2rios eius ē aliqd divinum: imprimis n. si loquamur de eē a se, qd ē ppium dirē essentiae, hēt pro tro 1ario oia attributa, et divinas relaōnes, ab illa essā, hēt pro tro 1ario ... veluti pmanantes, ut illius passiones et ppietates; ad illas n. dicit ... realē virtualē, tamquam ad trum ad q.. 1rium, a quo pmum rarius ... haurit pfectē, atq adeo eē a se, et n̄ ab alio, at simul ... extendit ad respiciendum ... radicis ... 2rios ... Si vero loquamur de eē a se relaōnum negatē, qua n̄ ē ab alio, hēt pro tro 1ario essā, a qua veluti dimanant, necnon ... hēt ... passiones, ab ipsis quasi dimanantes, ut ... bonitates, intelligibilitates relativas &c, ad quas dicit ... realē virtualem.

Itemq

Item quod ad hoc ut terminus primarius relationis habitualis distinguatur realiter actualiter ab illa, sed sufficit quod realiter virtualiter, quia eiusmodi distinctio sufficiat ut relatio ab illo quasi suum perfectum hauriat. Eodem modo servata proportione, theologicandum est de respectibus ad alias negationes relatas. Sed adverte primum supponi quod aferit immensitatem dicere terminum realem ad spatium imaginarium, siquidem in re, et [illegible] non datur, sed fingit, et imaginatur eiusmodi spatium; unde sicut diximus de physica ubi non dicere subiectum in spatio imaginario, nec ad illud dicere terminum realem, quod vere non datur, sed dictionem huius subiecti in facto, sic in praesenti afferimus de immensitate ut latius in 2ª parte huius tractatus exponemus, et exponimus. Verum adhuc licet id omitteretur, nec non, quia terminus primarius immensitatis est essentia, e qua dimanat, et peculiares suas proprietates ab ipsamet dimanantes.

Hinc ad probationem antis. negationem dicimus in ratione essendi a se, et non ab alio, non constitui penes ordinem ad negationem essendi ab alio, tamquam ad terminum primarium, sed solum tamquam ad terminum secundarium, quod non patet, non est absolute constitui penes ordinem ad illum, sed constitutum penes ordinem ad terminum primarium supra explicatum, extendi ad respiciendum secundario per eundem ordinem praecisissime negationem essendi ab alio. Similiter constituit Deus in esse infiniti penes ordinem virtualem, quem dicit ad attributa, et personalitates tamquam ad terminum primarium, non vero penes ordinem ad negationem essendi ab alio, prout perfectio, quam haurit ex suo termino primario, habeat se extendere ad eiusmodi negationem tamquam ad terminum secundarium. Item constituit in esse incorporei, non penes ordinem ad negationem corporeitatis, ut ad terminum primarium, sed ad summum tamquam ad suum secundarium, est enim per seipsum intrinsecum perfectum incorporeus, sicut infinitus positive ex illa in esse incorporei, et in esse infiniti constituitur, sed quatenus ut talis, seu quatenus [illegible] talis, quae constituitur in esse talis est praecisissime per se ipsam radix attributorum et personalitatum, ad quas dicit per modum radicis, tanquam ad terminum primarium, suum realem virtualem, idcirco dicimus quod in esse infiniti incorporei etiam constituitur penes ordinem

Cinq realq ad attributa et personalitas, quae ab illo dimanant tanquam ad suum finem. Idem theologicandum de Xto, quem deus dicit, dicit quod negationes alias.

Ad confirmationem distinguo maiorem. Actualiter magis dicit realitatem quam radix ad suas proprietates, quae quidem intrinsecam perfectionem desumit omnino maiorem, quae non desumit nego maiorem, ut patet ex definitione actualiter nequit esse talis in ordine ad rem, quae quidem minorem perfectionem non desumit. Distinguo etiam minorem. Deus veluti radix eiusmodi negationum, quae illum sequuntur ut proprietates, quod quidem intrinsecam perfectionem desumit nego minorem, quae non desumit concedo minorem. unde nego consequentiam.

Ad 2am probationem illius minoris. Distinguo antecedens, quantumvis non eiusmodi negationes impossibile tolerent, persisteret omnino invariatus deus quoad omnem suam intrinsecam perfectionem, ut potest in suo esse intrinseco adaequate omnino independens ab illo et a quolibet alio extrinseco. Nam si per impossibile non esset negatio, qua deus distinguitur realiter ab Angelo, adhuc deus non esset idem realiter cum Angelo, sed persisteret eodem omnino modo quoad eam suam perfectionem intrinsecam, ac nunc existit: tunc enim deus per suam met entitatem intrinsecam esset positive distinctus ab Angelo non minus quam modo, quamvis non formaliter, id est per negationem identitatis cum illo. De facto autem deus non solum distinguitur realiter ab Angelo per negationem identitatis cum illo, sed per suam met etiam positivam entitatem. Cum enim impossibilis esset talis identitas, maneret deus distinctus per suam met positivam entitatem, quoniam ab angelo distinguitur realiter, independenter etiam a negatione. Eodem modo theologicandum de aliis negationibus individualibus probationis recensitis proportionaliter servata.

Neque huic doctrinae repugnat id quod recte docet Vasquez 1 parte disputatione 8. cap. 117. vel eiusmodi negationes connotationes cum creaturis possibilibus, namque aliud est quod deus non connectatur cum eiusmodi negationibus, aliud quod eiusmodi negationes cum creaturis connectantur: quare in casu, et liceat dicere

ex levit. qdā moderni Vazq. in ide, indissimulant, q. ex eo
p.te docuerit Deū nullo m.o cōnecti cū aliquo extremo cō
cū eiusm. negat.e et ex alia p.te eiusm. negat.s cōnecti cū eis, p.ilas
quasi ex hoc sequeret Deū cōnecti cū eiusm. negat.e

Ad pbat.s antis dr, q. tn nullo facto supposit.e impoli, n
potest dari mediū int. duos cōdictorios, i. n potest n. univ. illorū
existere tn supposito impoli facto, nil. mirū q. int. illos der me-
diū, ut ostensū in n.ro casu: impole erit e q. n. der negatio iden-
tit.s realis dei cū angelo, ac facto supposito impoli q. i. tolleret,
etia sequit. et aliud impole vlt q. der mediū int. duos cōditorios,
quoniam cū magis impole sit, q. Deus sit idē realit. cū angelo, qu
q. n. existat negatio identit.s realis Dei cū Angelo, quantumvis
hoc supponat. toli n. ponit identitas realis cū Angelo quamvis
atq. adeo ex eiusm. supposit.e impoli manet mediū int. utrunq.
extremū cōdictoriū neu neutrū existit.

Ad id v.o q. addit. in eade pbat. distinguo ans, ipsū toli
formalit. negat.s identit.s et formalissime ipsa identitas realis, seu ipsū
poni identitatē realē omitto ans: ipsum toli ut eius negat. identit.s
realis et formalissime ipsa identitas nego ans: et r. e q. ipsum poli
n. ee idē realit. unū cū altero et formalissime ipsa negatio identit.s
n. autē ipsum ut eius n. ee idē realit. unū cū altero, siquidē
Petrū v.g. positive, seu fundamentalit. n. ee Paulū n. e formalissi-
me ipsa negatio identit.s cū Paulo, ut pt, s. potius ipsamet en-
titas positiva Petri p. se met ipsam excludens identit. cū Paulo;
sic proport.e servata ipsū toli formalit. i. tanquā p. formam seu tr.ū im-
mediatissime proxime et formalissime oppositū negat. identit.s et forma-
lissime ipsa identitas, ceterū ipsū toli seu n. ee ut eius eiusm. ne-
gat.s n. e ipsa identitas formalissime: unde cū in n.ro casu ex suppo-
posit.e impole toleret negatio identit.s Dei cū Angelo, n. v.o tole-
ret formalit. ipsum toli illius n. eet ipsa identitas dei cū Ange-
lo, i. ipsam negat.e aliunde ee impole, ex supposit.e vlt
q.

impossibili, quod fuit;

Urgebis, in adversariorum gratiam, impossibile omnino esse

transcendentalem ad alterum, quod si Deus haberet ex natura sua rationes suas,
volitiones, et decreta connexionem realem cum creaturis, neque intelligi possent
illis, et hoc non dicit relationem realem transcendentalem ad illas.
Consequentia probatur. 1a et antecedens constant ex 3a parte.

Probatur secundo quia si esset aliquid relatio, quod
importat scientias [illegible] contrarie dissolvere, et decreta ad
creaturas, esset realis, maxime quia hoc importat aliquam necessariam
connexionem cum suo termino, ut ab illo dependeat, et illo ablato ipse
[illegible], auferatur ipso facto intelligatur auferri; sed rursus realis
situatio, quam sustinent divina scientia ad creaturas, ut ad terminum secundarium

non importat cum necessariam connexionem, ac per inde nec
dependentiam ab illis per [illegible] secundarium, ut cum non rursus realis divinae scientiae
ad creaturas. Quia consequentia. Maior est communis adversariorum fundamentum.
Minor constat ex praecedenti 1a et amplius ex dicendis innotescit.

Probatur tertio quia cum non datur realis transcendentalis ut aliqua perfectio simpliciter simplex, aliarum perfectionum,
quod datur fratres in divina scientia, volitione, et decreta. Probatur consequentia, quia perfectio
[illegible] imperfectionis expers, convenit Deo necessario. Antecedens probatur quia sui
[illegible] Deo connexionem cum creaturis, et negantes eius realem transcendentalem, quia si aliquam imperfectionem importaret cum non relatio
realis, maxime, quod specificaretur, sed desumeret suam intrinsecam
perfectionem a creaturis: sed hoc est falsum, quod et illud. Minor probatur
quia relatio realis desumit perfectionem a termino secundario, sed non a primario, ut satis constat ex adiecto explicato 1a [illegible] praecedenti ad creaturas.
Sed sane tunc secundarius relationis realis, quam divina scientia dicit ad
ipsas, ut ex dicendis, et dicimus infra ipso [illegible]. [illegible] [illegible]
a [illegible] vindicat.

Obiicis 1° 1550 expresse asserentem

in Deo rem, seu relat[ionem] ad creat[ura]s non esse rem, non esse realiter non esse realem, id viii tm, cum nullibi concedat realem esse.

sic m. ait 2 contra gentes cap 12, cuius titulus est, quod relat[io] Dei ad creat[ura]s non sunt realiter in Deo. et sequitur: cum in aut[em] relat[iones], quae ad suos effectus, realiter in Deo esse non possunt. et in aliquo m[odo] contrarie s. D. sit negare relat[iones], quae in Deo erant ad creat[ura]s actu existentes, esse reales; non vero quae sunt ad creat[ura]s possibiles, sed dicit cum 3 adhuc relat[iones] porrigi dicunt de Deo non id res eorum quae sunt in actu, sed et eorum, quae sunt in potentia &c. id est, quod est actu, ad id, quod non est actu id potentiale, non sunt relat[iones] reales. Quod clarius v. est 7 de potentia art. ... in titulo a. Deus realiter referatur ad creat[ura]s, ita quod ipsa relatio sit res aliqua in Deo. sic ait: Dico, quod relat[iones], quae dicunt de Deo ad creat[ura]s, non sunt realiter in ipso. et post multa concludit unde relinquitur quod in eo non sit aliqua relatio realis ad creaturam, ut sit relatio creaturae ad ipsum &c. et est 4 diversis locis, et ad 23 exprimit quod relat[iones] in Deo ad creat[ura]s non sunt reales, sed rationis tm. Quod idem repetit innumeris aliis in locis, quae congerit Bergomen[sis] in sua tabula operum s. Thomae verbo relatio no 93. Quod autem in Deo res sint reales reales ad creat[ura]s est manifeste contra s. Thomam. Accedit in super, quod ut loquar verba sua 1a, nullus DD ausus est concedere in Deo relat[ionem] realem ad creaturas, id tamen rationis, ut constat ex locis Henrici, Dur[and]i, Ferrara, locis cum citatis ab eodem verba sua dixi ... illa 114 ~~

R[espondeo]. 1° Bo id denegare Deo

relationes reales praedicamentales ad creaturas, quae inde illi adveniunt ex

novo praedicamentales, sive ad modum quasi praedicamentales, quae

ut recipiant necesse ... vel ...; ... autem nisi ... ex

... ix, o quia adversarius ..., in ... ..., ...

negat relationes reales ... ad aliud ..., aut quantum,

aut qualitatem ... ad ... fundandi, quas relationes ...

praedicamentales ... ..., negat Deum ... relationes

reales cum creaturis ... advenire illas Deo ... ... o

de novo aliquid recipere ... ... illi cap. 12 ... ... :

ut relationes advenientes de novo ... ...,

... ...

3 ... ... ex ... cap. 12 ... negat ... relationes

reales, quas ... ..., seu existens, ... ad ... in

..., seu ... existens, ..., aut Deo ... relationes

reales ad creaturas, in ... ...

..., ad ..., ... relationes reales: ...

praedicamentales, quas ... in ..., seu existens ... ...

ad ... ..., seu ... duntaxat. Aliud ... ... ibi loqui-

tur de omni relatione reali cum praedicamento ... ..., ...

... ... ad creaturas ... ...

relationes reales ..., quod ... ... reale ... ad ...,

quod est in ..., ... in ... ..., quod ... in

... ... relationes reales ... ad ... quod est in ...: ...

... existens ... relationes reales ..., ad ..., quas ... ...

... ... ad ..., quas ... ...

4 ... ... cap. ... ...

... Deo ... relationes reales ad creaturas ... ...

... ...,

quae sunt actu, quam ad ea, quae sunt potentia, quia non mutatur cum
Deus quod aliquam producit de novo. Ex positis constat probari relationes,
quas dicit ad creaturas, non esse reales, ut concludit. Nam si Deus diceret
aliqua relatio realis in Deo existens, sequeretur, quod aliquid
de novo Deo adveniret, et sic Deus mutaretur. Ad primam responsionem autem
tertio, ubi videtur id negat relationem realem, quae est Dei, requirit
aliquam mutationem, quod demonstravit, minime verificari potest,
siquidem, ut supra dictum, non requirit mutationem, quae sit eadem mutatio
rei, quae per illam refertur. Unde bene dicitur, Deus eodem modo
refertur ad ea, quae sunt in actu, ac ad ea, quae sunt in potentia,
quoniam refertur per relationem, quae non mutat, et per relationem realem
transitivam.

Quod si videatur eodem casu, quod cum in actu non dicit
relationem realem ad eam in potentia, sequitur per hunc modum, quod adhuc
essent in eodem infinitae relationes ad infinitas res possibiles: haec tamen
ulla omnino est, si loquamur de Deo de omni relatione reali transitiva, nam
quod manifestat omnino est contra dicere eum realiter transitivum ad in-
finitos actus, quos potest producere, et dicatur in illo infinitas relationes
reales, ad eas in actu, id vitia omnino in dictis transitivis. Nam autem
negat S. Thomas dari in Deo relationes reales transitivas ad creaturas,
sed potius illas supponit, cum dicit, quod relationi dicitur deitas nisi
rationis, utraque reali tendentium in obiectum, et divini verbi respectu,
relationem virtutis operativae ad creaturas, quae eius in relationes ...
rationis tantum, sicut ipsius rationis, quae sunt fundatae ad relationem
earum, quasi praedicamentales.

Neque dici potest S. Thomam negare omnem relationem
realem transitivam in Deo, ut absolute, et simpliciter loquens de re, quae ad
Dei dicit adscibile, subiectum, et quia dependent creaturae, ait 4. 3 contra Gentiles
cap. 14 sub medium, realem esse ideo relationem, in se intro realiter et

n. scibili aut, i.nt intellig. tm. Ex valdes frael. Ex galir ascrir sciat
abstrahendo ab hoc, q̄d sit creata l. increata, dicere relatz realz ad
scibile, illis verbasijalr innumeris in locis, quæ citat Vergome in sindus
verbo relatio n.o 4 z. Dicunt eq eis nt relatio realis transcts relatz
no, vi ætimi obseruat Tirna in logica disp.o ; de 2a qu. trans
10 b, a+, piertim sub finem, quæ spectant ad mens p dicamentaliz,
eq in reuera p dicamentales sint. Ex hoc nis relatio absti, o sim-
plicit, oines strat in æquo sensu, q̄nt grauis alios scriptores, iq relatio
p dicamentali reali, aut non seu fiera ad mag p dicamentali, vnde
negantes aliam opertere simp. o abstr relatz realz, ni negant
transtem, eq ni exprimunt, se p dicamentalz, q̄n potis transtz sup-
ponant. sic nosisi sandant Conimb. eq rerinentes mult logici DD
antiquiores in logica p.t 2 cap de signis a. 1. Dicunt verij fratem ns
dissentire in relat. q̄ferant, q̄n adæquationis stadi eq re, so inæqua
passiua, o vel transcendenti, quo autes mihi tendit in obrus. —
Ad id verò q̄d subbit oæquaz, dr
nullus DD Scholasticus ausum concedere a Deo reaz seu relationem
realz ad creatu, nec eo. omittendo de relationibus p dicamentalibus.
& negando de transtibus, vt o stat ex s. Tho. Banab. o alijs & bes.
citatis, sn, vbi omnes antiquiores admitte Deo connexion. realz o relat.
eq creati, de eo illas admittunt, eq ex sn Diuni eis nt connexio in-
alir importet reaz realz transtz, nec alir intelligi, aut explicari potr.
Ac tandem qui omnes alii DD, qui in 2 sent. d. 1 sendant Deo antè
creatz intg relationem fundamentalz non, implicite concedunt Deo relaz
realem transtem, q̄n Sane intelligunt + fundamentalz rij.
cuius potissimum signum est, q̄d nec in creatis agnouerint eis nt relatz
realz sub noe transti, sd sub noe fundamentis relati reis.

quomodo hoc non relatio realis absolute et simpliciter, sed tribuunt relationi
reali praedicamentali ut facile quivis perspicit, si dicta de Deo attente
evoluerit. ~~.

Ubi debent advertere varij quod, et recentiores quidam
quos non adeo [illegible] dicerent nullum autorem hactenus [illegible] ausum
concedere Deo relationes reales transitus ad creaturas: easdem enim fundamentaliter
negare poterit, sed S. Thomas cogitur asserere esse in creaturis [illegible]
relationes transitus reales, neque hactenus nullus antiquorum illarum
mentionem fecerit sub hoc nomine relationis realis transitus, sed solum
invenit relationem praedicamentalem, et relationem rationis. Hanc autem
esse mentem S. Tho. et Theologorum communiter negantium Deo relationem realem ad
creaturas fatetur ingenue Albertinus, adversarius [illegible], corollario 4 ex
1 princip. physico num. 10 hisce verbis. Hanc quidem relationem transitus
non negant communiter Theologi, neque S. Tho. 1 p. q. 13 a. 7, et 2 contra gentes
cap. 12, qui loquuntur ut dicit Caietanus et Ferrariensis, de relatione praedicamentali
ad creaturas potius etc. Haec salva ex [illegible] nostri. —

Obiicies 2. si Deus diceret realem relationem
transitum ad creaturas ex potentia, deberet [illegible] absurdum, scilicet quod
ab illis desumeretur suam intrinsecam perfectionem [illegible], scilicet [illegible]
relatio realis transitus suam perfectionem intrinsecam desumit a suo termino ut
inductione facile ostenditur in humanis, et communiter [illegible] supponunt.
Deus, quod ab illis dependeret, eo quod relatio realis transitus, ipsi [illegible]
[illegible] ad alteram sit, [illegible], et [illegible] in illo, et [illegible]
[illegible] in illo, quod est ab illis [illegible]. Hoc [illegible]
[illegible] ut ex [illegible], et [illegible] ex [illegible] innotescet, [illegible] illud, ex quo
sequitur. ~~

Resp. negando sequelam, quia imprimis non desumit ab illis
[illegible] nec suam intrinsecam perfectionem, quamvis ita sit, ut [illegible]

relatio transcendentalis sive actualis, separatur non creatur ipsas

ab ingenio ad rationem mere secundarie, ut supponimus 1a et 2a, id

dependentia est relatio realis actualis, ut nullo modo eam intrinsece perfectionem

dependeat a suo modo secundario, sed ab primario. Supponimus autem

quod Deus scilicet, ratio seu obiectum primarium est divina essentia, et reliqua

divina perfectiones, ut absolutae, ut relativae, quae aliter, et aliter, modo infra

explicando disputatione 4: quod Dei volitionem eiusdem Dei perfectionem ut bonum:

quod Dei scientia, ex ea parte, qua omnia in actu movet, ratio primaria

est virtus divina; ex ea vero parte, qua sunt in volitione, ratio primaria

est species, ut eadem disputatione exponemus. Ratio autem secundaria

est vero scientiae et volitionis, et scientiae sunt creaturae saltem ut possibiles, atque

adeo ratio realis transcendentalis quos ad illas importat, volitio scientia,

et scientia non dependent ab illis ullo modo eam perfectionem, sed a modo

primario ubi divinis perfectionibus. ~

Deinde id dependet a creatura,

quoniam id separatur ab illas ut a relativis realis actualis, sed et similiter

ad suam rationem secundariam, atque adeo id sit variae dependens

ex illis, taliter, ut quoniam illae essent impossibiles, similiter ipsa ratio

secundaria eam perfectionem intrinsece, sed invariatam, tametsi ad suum

suam rationem primam, seu divinam perfectionem. Sed, ut in 1a supponimus

[illegible], ea est ratio realis actualis, ut nullam connexionem

habeat cum suo modo secundario, sed sit omnino ab illo independens.

atque adeo possit, sed invariatum, quoad intrinsecam perfectionem

intra illo omnino ablato. ~

Dices quoniam creaturae possibiles sunt ratio

secundaria realis relationis, quae ad illas dicit divina scientia

[illegible], addam [illegible] ullo modo ad [illegible] illi [illegible] in ratio, [illegible]

Ps o dependet ab illo. probo quia ut bene magistri ostendunt,
q. n. aliud est unum ab alio dependere, quam unum non posse
sine alio. vtrum per quia impossibile videtur, quod sine creaturis possit
et impossibile videtur in ipso diuina, et illius rationis transiens in creaturis
possibilibus, seu aliquod non, quod repugnet creaturas posse. probo quia est diuina
scientia, et illius rationis sine creaturis possibilibus, debentque concedi,
secundum corpore, sicut ex ipsa modo probo, quod dicitur involuit, quod
una sit sine alio, et quod sit sed dum aliud quod est contra quod sine sit,
quod non sine creaturis possit, et impossibile esse sit, quod sit diuina scientia, et illius
rationis sine creaturis possibilibus. ~~

Respondeo: distinguo antecedens; sicut illo non est
sine illis eius non ratio, seu diuina scientia; ratione connexionis necessariae quam secum
illis; nego antecedens: ratione coexistentiae, seu quod eius concomitantiae, veluti ex parte possi-
bilitatis illarum, omitto antecedens. consequentiam nego, cum enim plane distinguo antecedens
nil aliud est unum ab alio dependere, quam unum non posse esse sine alio
ratione connexionis necessariae quam secum illo, omitto consequentiam: ratione concomitantiae,
et quod necessario cum illo, nego antecedens. ~~

Enim vero duplici modo potest unum esse
sine alio, uno modo ratione connexionis necessariae, quam quod secum habet cum illo ex qua
habet, quod non aliud aufertur etiam, et ipsum, sic unus non est sine fratre, neque
esse sine illis, quia cum habet cum illis necessariam connexionem, ut illo ablato
commune necessario aufertur: altero modo ratione solius concomitantiae, quia ut
necessitas essendi possibilitatis unius convenit necessitati essendi alterius, sicut
in creatura, quia unum necessario est, et alterum necessario est, quia
unum ut sit exigat necessario quod alterum sit quod quia et alterum
necessario est, unde quamuis supponatur. unum esse, seu non dari, alterum
dabitur; ut homo (loquor in impossibili aliquando sermo) potest esse
dari non sine eorum posse, quia si non habeat connexionem cum illo, sicutque

n. leo ut an poss, domus aut poss, bene ut contrarii variarum, qui
aliud est, quam quod unum & alterum sit possibile. Nam autem in nostro capi
te di[c]itur, sua ipsorum est sine creaturis possibilis, nullo modo pendet
ab illis quamvis, ut dixi, sit res contingentis naturae, dicitur res
[illegible] & si ut possit esse sine illis ... omnium rerum realium quantum
in deo existunt, ad creaturas sit actuali ... videatur de ... [illegible]
[illegible] exponit & explicat.

Diximus in praecedenti ... [illegible]
... velleitatem & dispositionem saltem ... realis quantitatis
ad creaturas possibiles, restat ut experiamur, an quomodo ratio sit actualis,
atque adeo ita separatur ad creaturas possibiles, ut ab illis dependeat ...
... saltem ... sive ... & ... ita variari ...
ut si illae ... possibiles, nec ... daret ... per ... intrans,
... actuali ... impossibilis, ... quantitatis, quae ab illis
dicitur ... impossibilis esset. ... quod attinet ad ... nullus,
... asserere ... quantitatis ...
... intrinsece ... a creaturis possibilibus ... nec ... id est
... absurditas. ... absurditas, quae cogitare, nedum
asserere, ... voluntatem ... suam
... saucire, & ... amendicare.

... resolvitur ad ...
... ipsius ... videtur abire ... actualiter
omnino actualis est.

qui eadem modo reperiri vel realem respectum ad creaturas
potest asserit vel illius Deus ita necessario cum illis connecti, ut si illae
potest non essent, nec ipse Deus esse posset. sic expresse Salas 1. 2. q.
4. [illegible] 2 disp. 4. s. 104. Si certum non est, contrariumque solet expli-
[illegible] 2. tom. 1. lib. 5. c. 17. a sparg. 1 post 2, verum
si ibi concedat Deo esse realem respectum ad creaturas possibiles, nul-
lam mentionem facit, nec si leviter meminit connexionis necessariae cum illis,
ut facili in re expressit. sequitur Granado, c. Almayn citati, [illegible]
4. 99. semper existimavi valde favere omnes illos doctores, qui
in [illegible] sententiam relationes [illegible] concedunt Deum vel seipsum [illegible] volitionis
possibiles, nec ipse Deus posset esse, quoniam vero ibi adnotavi, nil
aliud est connexio actualis quam connexio unius cum alio, quod est
realis respectus actualis unius ad aliud. ~~

respectum non actualem, [illegible] esse divinum respectum
illius cum creaturis possibilibus, id ponunt ita ab illis distinctum independenter
ut absentia [illegible] variationem, quoad essentiam [illegible] et non
[illegible] illae [illegible] essent. sic [illegible] Bonal. [illegible] relationem
[illegible] eadem expresse divinae verbo eiusdem ad creaturas, non
actualem sed virtualem, ut ipsi loquuntur. Sequitur ex his non docere
[illegible], quorum auctoritas semper [illegible] [illegible] sane probabilior
[illegible] omnino illi doctores, qui ex praecedentibus [illegible] denegant
Deo respectum realem ad creaturas possibiles, si non saltem
animam. illi enim ex eo Deo denegant realem respectum
ad creaturas possibiles, quod vel illius necessariam connexionem cum illis,
unde contra [illegible] concedant sane [illegible], quod si concedat
Deo esse realem respectum ad creaturas, non debet esse actualis, nec
[illegible] eius Deus ita necessario cum illis connectatur, ut si illae [illegible]
possi[illegible]

ipsisque impossibilibus etc. Cum addiderim, DDes [illegible] dicebant
[illegible] docere, quamquam et ipsi [illegible] adversabantur, dum
illi negant Deo relationem realem ad creaturas, id loquuntur de praedicamentali
ut patet ex etc. Loquuntur n. de relationibus realibus, quas intelligunt
[illegible] fundamento [illegible], [illegible] fundamentum ad
[illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] intelligi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] autem [illegible]
relationem [illegible] [illegible] in ipso Deo [illegible] realiter
[illegible] [illegible] realem [illegible] [illegible] [illegible]
appellant fundamentalem [illegible] [illegible] observant, [illegible]
[illegible] [illegible] Deum [illegible] necessario cum creaturis possibilibus docent,
[illegible] [illegible] realem transcendentalem, seu, ut ipsi loquuntur, fundamentalem
[illegible], [illegible] actualem [illegible].
[illegible] [illegible] semper verissimum
[illegible] [illegible], adeo ut [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]] videor mihi debuisse, illa
n. Divinae Dnae excellentiae et eminentiae, maximopere commendarem, n. ipsa
aut dictabat aut congruebat. Quapropter in praesenti explicandum et suadendum
tum authoritate cum etiam ratione succepi quod nexus seu relatio realis transcendentalis qua
Deus dicit ad creaturas possibiles non est adaequabilis, sive talis ut ratione illius conectat necessario
et per se cum creaturis possibilibus tali ut si illae essent impossibiles, Deus ipse impossibilis
esset [illegible] existeret: sed potius talis ut quamvis creaturae impossibiles essent Deus quoad omnes suas
perfectiones intrinsecas, non invariatus persisteret. Assertum hoc, in quantum negat Deum connecti necessario et per se, non explicato, cum creaturis possibilibus, commune est apud DD., qui dum
procedunt in 2a sententia, ideo Deo denegabant nexum realem transcendentalem ad creaturas
possibiles, quod ratione illius connecteretur necessario, et per se, non solum explicato, cum illis. Punctum
2.

Age iam prodeant rões pro statuta cl. demonstranda. 1a desumpta sit, qua oēs fere viri D. vtunt. Deus ē essentr et ex na rei summè independens à creat.is possib. illarque minime indiget, aut egenus. Sed si Deus diceret rum reatg transit. actualg ad creat.as possib., dependeret ab illis, et illar indigus vegenus, ḡ Deus n̄ dicit rum reatg transe. actualg ad creat. poss. Ergo ē legit.a

Mai. pr. 1.o Ex ss. script.a in qua n̄ semel exprimit Deus nulla re creata indig.e Ps. 15. Dixi Dnō Deus meus es tu, qm̄ bonor meor n̄ eges, id est, ut apposite Loqr Bellarm. ibi, qm̄ bonor meor n̄ eges, sed ego bonis tuis indigeo, id est, tu nulla rē à me dependes, sed ego à te in oīb pendeo, ideo tu solus verus et summus Deus meus es. Ibi Propheta ad opposit. Dei requisit ēē independens à reb creatis illarq; indigum n̄ ēē, ut ex eo asserat Dnum Deum suū ēē, qd illius rebus bonis oīb creatis minime indig.e, et ab illis oīo independentem. Hunc ēē Prophetæ sensum genuinum patent interpretes oēs, et satis constat. 1. ex ipsa vbor grammaticali intelligentia.

Nec so vult Proph. in dictis vbis commendare independ. Dei à creat.is existib, sed et à possib, cum vnatr asserat Deus bonor suor n̄ eg.e absq aliqua limitat.e ad hac potius, q̄ ad illa bona, ad exist.a, q̄ possibilia; at primus effectus bonus alicuius ē illius possibilitas ut patet.

In eumd. sum Loqr Paulus actor 17. ibi, n̄ indigens aliquo cum det oīb oīa. Unde ut recte observat ibi Lorinus, tanq manifestus Divinitas exhibet Paulus, nulla re extra se egere, ex eo. n. divinitat suadet Atheniens., nec mirus cum ipsemet Deus noē Sadai designat ab alijs oīb extra se voluerit, noen aut. i. adat ut volunt Galatinus 2. de arcanis cap. 16. et lib. 3. cap. 12., Pererius in 16. Genesos vbi 1. vbi qd seipso contus, nullius indigens. Seu Ioan. Fernands in physiol.

vbo

N. 60 sufficiens sibi ipsi. Si igr ex ipsius Dei testim.° hemus Deitatis ꝑfiss. oio ēē sibi ipsi sufficientissy ēē, et se ipso contenty ēē, ex eod. etiā hemus Divinitati perfectissimy ēē nulla re extra se indig., siqdē si aliqua indigeret mō existendi mō poti ń sibi ēēt sufficiens.

Eamd. veritā egregie illustrant SS. PP. passim clamātes Deū nulla re indig.e independentr oio existere à creatis, ex hoc max.e Divini ēē excell.ā, et emin.ā infinitā commendantes, et merito. Videant Clem. lib. 8. constit. cap. 12. col. 1. Irinęus 3. c.ª Hereses cap. 8. Hylarius tum 10. de Trinite col. penult.ª, et in Ps. 1. col. 6., Cirilus 2.° de fide ad Reginas, Ambros. 1. de Fide cap. 5. col. 3. et alij. Pro sibj tri Idiota rē explicuit asserens nos debere erubescere illū hēre p Deo, qui indigeret bonis nris, et à creaturis dependeret. Nec minus elegter Ansel. supra citatus

Sand.ē l. sto nā lumine edocti Ethnici docuere, quos Phus 9. ethicor. c. 12. sic loqr., manifestū n. ē, qm multarē egens Deus, nec amicis egebit, acturos de Deo Seneca tit. capiti pfigit. de eo qd sibi satis, et in corpore capitis ait, iactatū ēē oium sermone Deum ēē sibi satis, nec alio indig. Quam sentā comp.hensā ē lib. 1. tegti carmine loquens de Dei nā.

Ipsa suis pollent opib, nihil indiga nostri.

Quo etiā spectans Plato in eutiphrone, dixit nihil utilitis à nobis ad Deos venire, atque ita, illis pietas grata, ń autē utilis. L. amica.

2.° ead. maior rōe innotescit qm Deus utpote ens à se oio infinitū et illimitū ē totius imperfect.is expers, sd ēē dependens à creat.is, illarū q indigum ē max.e imp.fectio, ergo Deus ń ē ullomō pendens à creat.is tum existib tum etiā possib, nec illarū indigus. Pr. q Deo tribuenda maior p.fectio excogitabilis, sd maior p.fectio ē ēē independens à creat.is possibilib, illarū q ń indigus, q ab illis pendere &, q eius maior p.fectio Deo tribuenda.

Alia: vo. qd si Deus diceret rum realē adhuc ad creat.as potes ab illis penderet, eetq illar indigus, intrum sine creaturis potib; roē conex.is q se odio nario cū illis, Id qd nequit eē seu consist.e

g.r Si Deus diceret rum realē transc. actualē ad creat.as potes, dependeret ab illis, eetq illar indigus. Coā pt. Mai. é certa ex defoē rūs realis actualis, & admittit libent ab adversarijs; min. pt q.a in nullo alio pot consist.e vny depend. ab alio, & vny indig. alio, ut fac. in dedt.e constabit reijciendo qd qq aliud dicat. Punct. 3. pcludit quodds adversantiū aufugiū.

Dices duplicē eē dependēs alterq simpl.r, & alterq sm qd, qa ī meret nom dependā, Depend. simplr é qua vny dependet ab altero tanq ab influente in aliquo gere cā, aut tanq a pficiente, Dependā vo sm qd, qa aptius exis.a appellat, é qua vny nequit eē sine alio, aut tanq tro, aut tanq condit.e naria ad sui cōservatē, et exist.q. Cum aut Deus ī pendeat a creaturis potib; in aliquo gere cā. aut tanq a pficiente, Id sō tanq á tro, sive condit. oēo naria ad sui exist.q, inde é, qd ī absē dependeat ab illis, Id sō sm qd, seu potius illas nario exigat, ut tros ab ipso pficibil.

Verū eiusm responsū vim rōs intructā min.e effingere, Id elud.e fac.e ostando primo, q.a si Deus ī posset exist.e sine creat.is exist.ib; qa ut pt et fatent adversarij nec millis influens

nec

nec perficiunt, v.g. dependeret altero ab illis, cetus illarum indigens

q ad alterum dependentia unius ab altero non requirit quod unus pendeat

ab altero tanquam ab influente, in aliquo genere causae, aut tanquam a

perficiente, quia quod creaturae possibiles non influant in Deum in aliquo

genere causae, aut illum perficiant, non tollit quominus ab illis dependeat.

Bonitas utriusque consequentiae pendet ex anti

quod probatur, expressis verbis Anselmi in Monologio cap. 30. loquens

de Divino Verbo, sic quod, in concludendum est, quia si nullo modo esset creatura nequaquam

esset verbum illud, quod est summa, et nullius indigens, essentia. ac si diceret

ideo verbum divinum esse quominus nulla creatura existeret, quia cum nullius indigens

sit, nec ab aliqua dependens, persisteret invariatum omnino in suo interiori. Seu

quod si verbum non esset creatura non existente illius profecto indigum esse, ab illis

pendens —.

Quod vero quod modo dicat dependentiam simpliciter, modo dependentiam

similem quod, quia haberet Deus rationem veram realis actualis, a creaturis possibilibus tanquam

a mero termino, destrueret Divinum esse, et independentiam quia petit essentialiter habere a

se vero termino, quod alio extra se, quia si Deus diceret verum realis actualis ad creaturas possibiles,

dependeret ab illa, dependentia longe a Deo extranda. Consequentia est legitima.

Antecedens suadet S. Thom. pluribus in locis, praesertim 2. contra Gentes cap. 12.

rationem 1a., ubi ex eo solo probat Deo non competere relationes reales, actuales vel

ad creaturas, quia de ratione relationis realis similiter Philosophum est ad alterum esse realiter,

et quod ad alterum realiter est, quodammodo ab illo dependet, tanquam a termino vel,

sic n. loquitur, huiusmodi autem relationes, quas Deus ad suos effectus realiter in Deo

esse non possunt. Ita, et subdit, cum n. relativa sint, quae sunt esse ad

aliud quodammodo se habet ut Philosophus dicit in praedicamentis: oportet quod

Dei substantia, hoc ipsum quod est, ad aliud diceret: quod autem hoc ipsum quod

est ad aliud dicitur, quodammodo ab ipso dependet, cum ~~esse~~ esse neque

oportet g quod dei substa ab

Nondum g eiusmodi relationes sint rx in deo. Ubi
ex expendent S. Doctorem excludere à deo illg dependentiam à cau-
sis, ut patet, que cat ex hoc, qd uny nec esse, nec intelligi posse
sine alio, atq adeo que cat ex hoc, qd uny dicat rx realis actu-
alis ad aliud, et tanqm ad trm pfecisse.

Sibi psonat lib. 4 contra gentes c. 14
Dum ut probat ung div relat n depende ab alio, tanqm ab aliquo
exteriori, seu tanqm a tro, qd dicit imperfectu a deo relegan-
dq, recurrit ad hoc, qd sit eadem substa, seu essa cu alio, adquem
realit e, actualit vte, haud obscure docens qd si essent diversi
rdes, uny dependeret ab altero ex hoc pfecisse qd ad altery esset
tanqm ad trm, in nobis, inquit, relat hent esse dependens, qa
earq esse e aliud ab esse substa &a. Subdit aute satis clare,
imperfectissimy aute (qd vte pfert relao actualis), qa
pria relat ro distit in eo qd e ad altery, unde esse eius
pprry, qd substa superaddit, n so dependat ab esse substa, sd et
ab esse alicuiq exterioris, i. tri. Hoc aute in divinis locum n
het, qa n e in deo aliqd aliud esse, qm substa &a. Sicut
g esse sapientia in deo n e esse dependens à substa, qa esse sa-
pientia e esse substa: ita nec esse relat e esse dependens, neq a
substa, neq ab aliquo exteriori, qa et esse relationis e esse substa.
Ecce qm manifeste S. Doct. asserat dependam, qm relao re-
alis, nimiry actualis, importat ab aliquo exteriori s. tro, ex
eo qd ad illum realit e, excludendq esse à deo, quaqd sit
an sit dependa tanqm ab influente; vel n, sd so tanqm à tro
et quasi à conditione.

Hoc

Hoc ipsum confirmat dum quae 22 deverit art.o 1.o
sub medio ato, relat. realem, actualem vti ee dependam, et ideo ei
qd ab alio n. dependet n. posse competere, ex quo asserit scibile n.
dicere relat. realem ad sciam, qa ab illa n. dependet, vere tn scia
ad scibile, quoniam ab illo dependet. Sic n. het, illa autem relao
tm Phy in 5.o metap., dr ee rois tm, tm qm dr referri id, quod n.
dependeat ad id, ad quod refert, sd econverso, cum ipsa relao quaedam
dependa sit, sicut pt in scia, et scibili. Scia autem dependeat
a scibili, sd n. econverso, unde relao, qua scia refert ad scibile
e realis, relao vo, qua scibile refert ad sciam a rois tm. Eandem
sententiam, appositiam adhuc ad rem nram, expressit qe 7 de pota art. 1.o ad 3.m
sic, ibi n. e relao, ubi realit aliqd dependet ab altero, vel sim
pliciter, vel sm quid, et propter hoc scia
n. autem econverso, sd tm rois tm, vt pt p Phy 5. metap., et ideo cum
deus ab altero nullo dependeat, sd econverso, oia ab ipso depen
deant, in rebus aliis sunt relat. ad deum reales, in ipso autem ad res
tm rois tm. Expendite, quaeso, S. Praeceptoris verba, in illis n.
n. sd excludit a deo dependam a creaturis simpliciter, sd etiam dependam
sm qd, atq adeo convenit excludit relaonem realem actualem ad cre
aturas, quae p se fert dependam simpliciter, aut sm qd a suo tro:
alit male infferret S. Pater, qd ex eo, qd deus a nullo altero
dependet, n. dicit relaonem realem, actualem vlt, ad alterum, si solum
loqueret de dependa simpliciter, siquidem, vt ipse praemisserat, ubi
datur dependa sm qd ab altero, dat etiam relao realis ad illum.
Videant pp ad

dependentia tri qo à creaturis possibilibus, quando Angelicus doctor expressis verbis exterminet.

Huc etiam expectat Philosophus dum 12 metaphysicae texte 51, et ex eo negat deo scientiam rerum inferiorum, quia eum non posset habere scientiam illarum sine illis, ut obiectis ult, indigeret illis, si enim, inquit, prius intelligeret aliquid extra se, ditesceret, quia indigeret in sua nobili operatione aliquo inferiori se,. ubi apperte docet Philosophus deum indigere aliquo extra se, creaturis ut ex potentibus, seu si Deo deest perfectio intra scientiam ex eo quod non cognosceret creaturas potentes. Exxadit quidem Philosophus in eo quod Deo denegavit scientiam aliorum extra se, ceterum explicuit quod sit unum alio indigere. indigentiam Deum dedecenti ult unum non posse esse sine alio et ut termino, seu ut mero obiecto.

3.° dependentia unius ab alio et tamquam à conditione importat imperfectionem, quod et eiusmodi dependentia dicat sine quid, nequit Deo competere. Consequentia est. Antecedens probatur, quia imprimis quod ignis dependeat ad producendum ab applicatione extra ad passum, tamquam à conditione maxima imperfectionis: unde denegat, et merito Deo talis dependentiam, et concedit, quod se ipso formalissime applicatus est ad producendum in quolibet passo; Deinde imperfectio est in actu voluntatis, quod dependeat ab actu intellectus realiter distincto tamquam à conditione; praeterea imperfectio est in actu discursus quod pendeat in suo esse ab actu antecedentis formalis tamquam à conditione sine multorum probabilium sententiam. Unde ideo Deo denegat discursum formalis, tandem imperfectio maxima dicit (quod ad sui conservationem et existentiam dependeat à dispositionibus, et solum tamquam à conditionibus, id non ut potest ex imperfectione sui esse habet. Igitur concludendum Deum nec tamquam à conditione dependentiam à creaturis possibilibus.

4. Si Deus esse nis transf. dependentiam erit à creaturis possibilibus tamquam à termino, vel dependeret ab ~~eo~~ eo ut à efficienti quia

dependentia

dependentiae simpliciter ex triente Deum esse: ista patet, ans pr quod quia ille transcendentalis Deo intrinsecus suam perfectionem saltem materialem desumeret à creaturis possibilibus tanquam à termino, quod dependeret ab illo tanquam à perficiente, siquidem ut ipsi adversarij explicant, id est, dependentiae ab aliquo tanquam à perficiente ut termino. Ans pr, 1º quod respectus transcendentalis qui ita comparat ad suum terminum, ut sine illo nequeat esse, sed potius illo ablato, omnino nario auferat, sumit ab illo suam perfectionem intrinsecam saltem materialem, ut inductione constat in omnibus, neque nullus assignabitur cuiusmodi respectus, qui non desumat à suo termino perfectionem saltem materialem, quod id dicendum de illo respectu transcendentali actuali, qui fingitur in Deo.

Pr. 2º quod nil aliud est, nec fingi poterit respectum transcendentalem desumere suam perfectionem intrinsecam saltem materialem, à suo termino, quam esse talem per hoc, quod ad illum sit, seu quod idem est, quam esse perfectionem respicientem talem terminum sine quo nequit esse: ex nullo enim alio capite colligitur. Probatur ablatione talis terminum simpliciter relatio terminum transcendentalem, cum etiam praedicamentalis desumere suam perfectionem à suo termino, nisi ex propria ratione essentia habent esse illud, seu propria ratione essentiae esse ad illum taliter, ut sine illo non possit esse. Dicant, precor, adversarij ex quo capite asserant respectum transcendentalem, qui dicitur in creaticognitione ad suum obiectum non solum formale, sed etiam materiale, desumere ab illo suam perfectionem intrinsecam: similiter respectum transcendentalem materiae primae ad formas substantiales, cum etiam accidentales, ab illis suam perfectionem haurire: itemque respectum transcendentalem intrinsecus ad actus, quos producere potest: quin relatio ipsam praedicamentalis desumeret à suo termino perfectionem. Cur, quaeso, non asserunt cognitionem totam suam perfectionem desumere à suo principio producente omnia? et intra non autem ab obiecto saltem materiali, sed illud solum se habere ut terminum, i. tanquam conditionem: caeterum proportione servata in alijs exemplis adductis perfectio nulla assignabitur sufficiens ratio ut faciendae quod concludendum quod ille respectus transcendentalis dependet à suo termino

3.° 2.a in quoc. gere pfect.is Deus infinite superat qlibet creat.a ut nati Lum.e constat: sed necessitas in essendo, et existendo e . . . g in illa Deus in illo superat qlibet perf.s creat.a 4. 2.a necessitas in essendo q het Deus e oio et prim.e a se, et p se, et nullo mo ab alio; necessitas vo creat.e polis e oio secundaria et p participat.s Diuina, ac dependent a Deo, g.o Deus het longe maiorem necessitate in essendo et existendo q creat.m polis, pt coa g.a illud e magis narium in essendo, qd ex na rei het firmiora funda, et firmiores radices sui ee: at qd e oio prim.o a se et p se, a nullo alio dependens, firmiora funda et altiores radices sui ee het, q qd solu e p participat.s, et dependent a Deo. Lx oib. n. alijs pfectionib., ut L. induct.e het, qd e a se oio et prius independens a quoc. alio, longe superat illud, qd e secundario solu et p particip. creatum dependens ab alio. Di . . .

Min. vo illa 1. syllogi pr, q si Deus rec rus reali transc. actualis connecteret nario et p se cum creat.a poli, hac deficiente deficeret, q n cet mai. necessitatis in essendo, seu potius aqlis q creat. poli, ans libent deuorant aduersarij; Coa p bo, 1.° qd si Deus maiorem necessitate heret in essendo, et existendo q creat.a polis, qmuis hac deficeret firma psisteret, et oio inconcussa qualeret Dei exista, ut notione tox vr innotesceret, et ex hoc mati exo, si duae domus inaeqlib. niterent fundis, qmuis corrueret una hens vlt debiliora funda, psisteret inconcussa altera firmiorib. stabilita fundis et si alt.a etiam nario corrueret, apte colligeret n here firmiora funda: id n. fit

coe

coe prudens medicus, et merito. Quis, rogo, in cuiusmodi eventu iudicaret altera
profecto nemo, mediocris ingenij licet ni perbene
naturali lumine illustraret, nersus, quo iure dixeris unam arborem altiores et firmiores egisse radices quam alteram, si eodem prorsus indiuti (?) natu, quo alteram euellis, illam euelles, et eradices. aut cur, peto, cum vides ex duplici arbore aut turri aequali ventorum impetu agitata, sine inde percussa, unam corruere, alteram inconcussam penitus permanente, et iudicas euidenter quod permanens altioribus firmiori radicibus, firmioribus stabiliri firmamentis quam prolapsa.

20. Quinto, eo ipso quod unus penderet in essendo, et existendo ab altero, quod in essendo est contingens, nario (?) esset in essendo et existendo contingens, et nullo modo posset esse nariy (?) in existendo et essendo. quod eo ipso quod unus in essendo et existendo sit dependens ab altero, quod est nariy in essendo non potest esse maioris necessitatis in essendo quam ille. Minus per se est manifestum et infitiari nequit ab aduersarijs, aliter tamen defectibilis esset nariy in essendo et existendo ac contingens, siquidem ad defectum huius deficeret. Unde Ansel. c. illo 30. citato supra, et c. 29. infert Nobis Diuinum non esse dependens nec creaturis existentibus expens, quoniam illa est simpliciter in essendo. Nobis autem Diuinum esse nariy: ac conueniente quod hoc deficeret illis deficientibus non esset summe nariy in existendo, sed ab illis dependens, indigensque illarum, ac tandem in existendo et essendo contingens.

Eadem probo, ideo esset nario contingens in essendo et existendo id, quod dependeret in essendo et existendo ab aliquo contingenti, quod nario deficeret illo contingenti deficiente, seu quod in essendo et existendo sequeretur illius naturam, et conditionem, igitur id, quod ita dependet ab altero ut nario deficiat illo deficiente, non potest esse magis firmus in essendo, et existendo, seu magis nariy quam illud sed nario debet sequi in essendo existendo naturam et conditionem illius, a quo pendet ac proinde eandem veluti fortunam subire, Hoc vero patet a pariete rous,

~~nariy~~ et compar nariy ad conting. sic nariy ad minus nariy quatum ett ad hendy firmiores vel debiliores radices in essendo, nec assignabitur aliqd sufficiens discrimen.

Dices opt. stat qd unus firmiores radices exigat in essendo et coiunt sit magis nariy quam alterus, et adhuc ita cum illo connectat, ut deficiat nario deficiente illo, ut multa suadent exa. In primis n. rate v.g. e ens magis nariy, quam risib. et illius passiones, siqdem ha illud sequitur, et creaturarum possibilium existentia, et tn rale nequit existere sine risibili, et aliis pprijs passionib. Deinde Angelus e ens magis nariy quam quodlibet corpus corruptibile ut docet S. Th. 4. contra gentes cap. 30. et 2. physicorum lect. 8. et merito qa cum sit ex ppria xi na incorruptibilis, et tn dicit num reale transc. ad illa ut possib. rone cuius illa nario cum illis nectit, ut illis deficientib deficeret. Praterea ens est magis nariy quam coens. et tn illud sic nario cum consequenti nectit, ut si hoc sit quatum, illud etiam ventorum nario deficiat. Tandem Divinum Aia magis naria e quam qlibet creatura et tn hac n existente n existet etiam talis creata scientia.

Ceterum quatum oio e assumptum ut sat exa dictis constat et exa nullum pondus nobis afferunt, n primum, qua risib. et alia ex pa sua phys. quam metaphys. ralis, (idem de qualibet alia posse. xu sua esse) aequales oio necessits hent in essendo quin et in existendo quam rate, a quo emanant nario.

Non secundum 2. qa Angelus in essendo n het maiorem necessits quam quodlibet corpus corruptibile quin quodlibet aliud ens creatum, Et in existendo magis nariy sit, quam quodlibet corpus corruptibile, quippe qui ut pote incorruptibilis petit, qd ex suppone qd pductus sit, n corrumpatur natr, cum econtra qlibet ens corruptibile, ut pote in existendo contingens petat, etiam suppo qd sit pductum ee connatr corrupti. obnoxium. Inde potius ex hoc exo torquere possumus adversarios, quam ~~cum~~ sit imposs. oio, qd Angelus sit narius in existendo, seu incorruptibilis supposito, qd pducat, et qd pendeat nario in essistendo etiam tanquam a tro n perficiente vel tanquam a addit. ab n nario in existendo, seu corruptibili, ut vel ipse adversarius et fatearis necesse e, sic sitr in nro casu &a.

Non tertium 3. qa si sermo sit de necessite in essendo qtum ad possibilitatem

ñ ē magis nariy ars q coens: Sitr si sermo sit de necessite in exitato si gdz in exittlo uterq actus antis vlt, et coentis, contingeq. Ssi cum si aut sermo sit de necessite, id ē deuerite, ñē magis nariy ars q coens, qm cum veritas fralis consistat in indivisibili xa rata in Logā, uterq actus ē aeglis in verite, seu necessite. Tandem si sermo sit de necessite in dicendo, in quo sō sū pcadit dicty Ploquiy. Very ē, qd ars ē magis nariy in dicendo q coens: Ptery stam, qd cum hoc mediat navio, q. Ct si coens pbabitr tm inferret, et necessitez amitteret, ex eo qd pbabitr penetraret coē bonitas, necessitas in dicendo ipsius antis inconcussa persisteret: Ans n. fratr Logdo Set suy necessitz in dicendo seu prando independent oīo à necessite coentis, sigdz p hoc pisse qd actus antis initat firmiter motido firmo, nariy erit in dicendo qtumuis coens sit nariy in dicendo, eo qd pbabitr sō motido initat, et coent independent oīo à necessite coentis in dicendo.

Unde

Non tandem 4, q si sermo sit de Diu. stiā sm intry qd dicr infite ē magis naria in esso et exittlo q creatae etz poles, unde qtumdis hae deficerent psisteret illa oīo invariata quoad oz illy pfectes suy intg: Sin sermo sit de Diu. stiā ratā ad creatas poles. s. et existentes, sm qd importat de connotato rationz extrg illaz, ñ ē magis naria q illa, sō sū aeglis necessitis ut pt, atq ita miry ñ ē qd ablatis creatis possibilibz s. exittibz, auferat ipsa Diua ēēa sm illg inotos extrg qm id nil aliud ē q tolli creatas illas possibles s. existentes.

Verum quo sol. tradita melior sit obseruo duplicē necessitz considerari posse alterg in exittlo. Necessitas in esso, qe ipsam xci possibilite inuolvit, sistit in conexe positiva rati cum subto seu fundante repoas repugna int ipsy ratz et subtz, et hec in oī ente

creato aglis, qm in quolibet aglis oio conexio prati cum subto re Lucat, agliter excludit repugna. ius vtrumq in ead. realitate esse; cum n. cuiusmi conexio consistat in ee talis pcnes ordz ad

vt suo loco expenderemus fuse, et agliter n repugnet Diuiz essam ee immutabile absq L. illa, aut glibet alia creata, inde e qd in glibet creato aglis n repugnet praty subti, seu aglis connectat praty cum subto atq adeo aglis necessitas in essendo, seu quoad possibilitz, det in quallibet creato ~

Necessitas aut in existendo, ut aposite docet S. Thom. q. 23 de verit. ar. 4. ad 2., et de pota q.s art. 3. ad 8. et q. 5 pente. c. 30 consistit in ea conex. esse cum exista actuali, qua vlt ex ppria rei na ita detrata e ad existendum, ut nulla importet contingam in sendo actualz existam, sd nario illa heat. Sed haec necessitas soli Deo competit, quippe qui ex ppria rei essa a se, et ex se existens, et in existendo a quoc. alio extra se independens; nulli tn creato creata L. creabili seu corrupt. q incorruptibili, qm Lt haec, supo qd pducat, vetat n pere ex na rei aliq contingam in existendo et consequenter heat necessitz sm qd in existendo, tn in se abse et simplr n conectitur nario cum exista actuali, ita ut excludat ex na rei oez contingam in existendo, ut pt.

Ex qq oibq affatim constat, et Deum in existendo et essendo n depende, seu esse nario p se conexum cum creaturaz possibilitate, atq adeo, q hac desciente, Deus psisteret prius indariatus quoad oez suy pfectas intam, utpote Ens summe nariz, infinite superans illaz necessitz in essendo. et nullz oio dari exum in quo id, qd e magis nariz in essendo sit dependens et p se nario conexum cum eo, qd e minus nariz in essendo, quandis unz se heat ut ca, alterz ut effz, unz ut radix

alterz

altery ut passo,
connatis ab idea dimanans &c. — Unde tandem primum praecisis convincitur id quod est magis nany in esse et existo quam aliud impart. ex nunc diu esse ab illo independens in esse aut in existo, o nullo modo posse naro cum illo connecti, ac proinde quod illo deficiente perstat in suo esse in suo.... = Sunt. 5. no 3. desumpta ex eo quod qualibet visio beata cognosceret in Deo omnia possibilia.

Non minus efficacit quam in praecedentibus possumus in fisi adversar... aug. roe desumpta
Si Deus diceret num real trans. actualiter roe stia v.g. ad creaturas posibiles, qualibet visio beata creata repraesentaret naro oes creaturas posibiles: (Ad hoc sustineri nequit, ut L. ipsi adversarij fatent, ergo nec illud, ex quo sequitur. Cons. et min. constant, Pr. maior, quia quaelibet visio beata creata cognoscit intuitive, et quoad explicity nos quod quod est formaliter in Deo atque adeo Diving essentiam cum oes suas peculiares perfectiones intrinsece explicitas, quia si haec diceret num real actualiter transc. ad creaturas sed posibiles quas repraesentat, visio beata creata

illy repraesentans sum per omnia illius perfectionem intrinsecam explicitarum repraesentaret etiam omnes creaturas possibiles. Probatur consequentia 1.a quia impossibile est cognoscendo explicite rem realem transcendentaliter actualem ad aliquem terminum, quin cognoscat ipse terminus, ut expresse asserebat S. Th. supra citatus 4.o gentes cap. 12. illis verbis, quod autem est relativum, hoc ipsum quod est ad aliud dicitur quodammodo ab hoc eo dependet, cum nec esse nec intelligi sine eo possit. Nam qua, peto, ratione potest explicite cognosci esse res ad aliud, nisi ipsum aliud etiam cognoscat.

2.a quia impossibile est asserere hoc subiectum esse essentialiter connexum cum isto termino quin repraesentet ipse terminus cum non possit habere [illegible] importans explicite cuiusmodi sit, nisi ipsum terminum repraesentet. Ut patet per se, sed impossibile est quod cognoscat intuitive et quidditative Deus, quoad omnes perfectiones explicitas, sine rei realis transcendentaliter actualis essentialiter ad creaturas possibiles, quin cognoscat explicite dictam connexionem illius esse connexi gratia quin etiam cognoscat explicite creaturas possibiles. 3.a ut colligitur [illegible] ex dictis, quod dependeat ad aliquid, relativam [illegible] cognoscere quis ulterius non potest cognosci relatio actualis non cognito termino illius. 4.a quia non magis connectit in esse cognoscibili et intelligibili cognos[cere] seu imago intellectualis cum suo obiecto quam relatio realis actualis cum suo termino: sed impossibile est cognoscere explicite imaginem intellectualem, quin illius obiectum cognoscat, ergo et quod cognoscat res realis actualis, quin illius terminus cognoscat.

Dico 2.o hisce omnibus non probari non posse cognosci rem actualem realem essentialiter ad creaturas possibiles [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
naris cognosceres sed in [illegible] 1.o [illegible], 2.o [illegible] reales actuales, quibus

diuid vg. creat ad oes creat. et p. oēs inresuam p. ... perfectionē
explicitam n.° 8 est ... ad creat. et oes potes quasi infusa, id
est omnes inspeculi, et minq. nisi potibiliā inspeculi respiceret:
id ex eo p. dit ad omnes quasi infusā neq. cognosci p. oes
quasi infusa cognoscant; g.° eq. nō minq. relatio ad omnes in
particulari, nō poterit cognosci, qd omnes inspeculi cognosc-
ant. ~

Resp. 1.°, qi ideō res realis ad omnia infusā
cognosci, nego ... infusā cognitis, qi est realis ad
omnes infusa; g.° res realis ad omnes inspeculi nō poterit
cognosci explicite, qd omnes explicite cognoscant, eq. sic rea-
lis ad omnes in particulari. 2 qi res minq. cognoscit explicite
per visionē beatam tota, tota, inspeculi vel explicita res realis
diuinæ sci. ad omnes creat. poles, qd cognoscerē nō relatio
actualis, qd diuin. vg.ª qi nō ... adæquate regeram, omnes
& 3, g.° ... , id neq. cognosci explē tota, vel speculi rand
explicita ... visionis, qi explē cognoscant ... nō. mas,
... in speculi sit neq. cognosci explē tota, ospe-
culi vel explicita ... res realis diuinæ sci.
ad creat. omnes potes inspeculi, qi illæ omnes cognoscant
explē inspeculi; et vo... à ... 3.° qi dico explicite
speculi ... eq. minq. res realis ad omnes creat. poles est
... maximi ... actualis eq. hac creat.ª poti inspeculi, vel
hac creat.ª potē inspeculi, vel sic de singulis inspeculi g.° negetur
... explē quoad eq. mi predicatum realis, qi explē cognoscant
omnes creat. potes inspeculi; et vo... ex eo, ... explicari
neq. eq. mi predicatum, qi explē importent omnes creatur.
potes. ~

4 qi scias fram ... explicita ... res realis diuinæ sci.
est ... actualem rand realem ad omnes creat. inspeculi:
id per visionem ... beatificam creaturam videt eq. mi ...

exple p[ro]pter sig mi[rab]iliter actuali ex[is]tam in aq[u]a et ter[r]a p[er] vidi
explic[ati]one, q[uo]d est acti realis actualis ad omnes creat[ur]as
posse in speculi; q[uia] vident se exp[ri]mere cu[m] omnes creat[ur]as
posse in speculis alis n[on] videre, q[uo]d certe acti realis utri
utriq[ue], q[uo]d est ad omnes creat[ur]as in speculi, ac p[ro]p[ter]ea
n[on] videri expl[ic]ata, v[e]l fratri suo ad gr[ati]am, q[ua]m p[er] esse
rem realem habet utriq[ue] in ad omnes creat[ur]as possib[i]les
in speculo. ~

Secundo qui n[on] minus cognoscit p[er] illam argumentu[m] ex
cognitione imaginis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, q[uo]m ex rei reali tantu[m] acti
aliter cognoscit n[on] q[uo]d impossibile videtur cognosci exp[li]cite ima
ginem, q[uo]d eius suam fratrem, q[ui] in speculo cognoscant
om[n]ia obiecta, q[uae] reperit, q[uia] impossibile videtur cognosci reu[m]
realem actualem explicitè, q[uo]d eius omnes res, q[ua]s fratri includit
q[uia] cognoscant omnia in speculo; et ideo a pariori rei
spectaculi non imag[in]e q[uo]d suas obiectas in speculo non reali
reali actualem et q[uo]d suas omnes in speculo &c.

Aliud est certum, minus p[er] mali expl[ica]to, qui impossibile videtur
q[uo]d ego agnoscam, seu videam clarè oculis corporeis hunc
totam tabulam, in qua depictus est Divus Petrus
Paulus, Iacobus, et Ioannes, quod seu ego videam mali
imagines Divi Petri Pauli Iacobi, et Ioannis, q[uo]n cognoscam
in speculo Divos Petrum Paulum, Iacobum et Ioannem. Id ipsa
ipsa experientia probante. Sed impossibile videtur, q[uo]d visio
beata, p[er] quam mens beata explicite omnes per[f]ectionem
in illa fratri apertam, qui aperit via explicita vel non
possibiles in speculo; p[ro]p[ter] c[etera], q[uo]d n[on] est minus, sed longe maior
expressa imago creaturarum possibilium in speculo divina scientia, quam
est imago illa mali Divi Petri, Pauli Iacobi, et Ioannis

id ex eo q[uo]d eius mi imago materialis creatur divam p[er]venit,
paulus et Jacobus 3o tamen in p[ro]ecculi, est impossibile, quod
cognoscat explicite omnes res, quae formaliter importat, quin explicite
et in p[ro]ecculi cognoscant divus petrus, paulus, Jacobus,
et Ioannes: Et similiter impossibile, quod visio beata videat explicite
divinam scientiam, quoad omnes res in illa formaliter contentam, quin cognoscat
explicite omnes creaturas possibiles in saeculi.

Dico 2. recte convinci nostris verbis,
quod si visio beata videat explicite divinam maiestatem secundum se, ac etiam explicite,
quoad omnes res formaliter in illa contentam non potest non cognoscere omnes
creaturas possibiles in p[ro]ecculis. Ceterum non potest visionem beatam explicite
intueri omnes formalitates explicitas, secundum p[ro]ratas singulas formalitates explicite,
ita quas eius mi rationi divini maiestatis continet singulas creaturas possibiles.
Sic enim id probare concludunt legitimi argumento.

Unde eliditur hic solutio
1o, quae ita visio beata videret in Deo quamdam formalitatem, alia non visa,
quod etsi in mea sententia concedente, aliquam ex p[ro]prio alia p[ro]pter unum
attributum sine alio videri, inveniens non est, in incarnatione
quos elevetamus, nullo modo admittit. 2 quia iam falsum esset,
quod communiter a Theologis omnibus traditur, videlicet Beatos per visionem beatam
videre quidquid formaliter est in Deo, siquidem non viderent plures illos
rationes inadaequatos seu creaturas possibiles, quae sunt formaliter in Deo.
3 quia falsum omnino est distinguere divinam illam maiestatem secundum singulas
inadaequatas importantes perfectiones divinas, quoad explicitum intuitum,
quia ut iam ostendimus in signibus pura est incalis omnino quoad intrarum
formalitates explicitam, perfectio, quam divina scientia respicit, et etiam non
divina, et creaturas possibiles. Punctum 6um

6. Ultima ratio pro contraria ex eo desumpta, quod omnis
perfectio maior imperfectionis expers sit Deo
tribuenda

§ Ultimo tertio ad dicendum [illegible]

infinitatis Dei. In Deo videndum est in qualibet perfectione perfectionis modum, non admixta imperfectione, id in eius divina longe maior perfectio est, ubi admixta imperfectione rationali, quam videtur ad creatam potest, sit omnino ab independentiam, cum tamen a viribus quod quamvis ita sit ab illis dependentia; quae sit ab ea independens est, tamen atque adeo non est actualis, quae ipse ab illis sit magis quam a viribus dependens. Non est infinita; nam veluti philosophi vulgares, nominatim inter theologos: nam [illegible] in tertio, quantum modo perfectionis eius imperfectionis etc. [illegible] divina, quod accipit [illegible] rationem ut si quid dignitatis in perfectionibus sit in Deo reperiri omnes perfectiones, quam dependentiam distincta est, independentiam omnino a quocumque alio extra se, ut in prima ratione non perficiente, quam dependentiam a creaturis possibilibus. Et nisi prius dubitet quod si alicui potentiae daret dignitatem perfectionis summam independentiam omnino a quocumque alio quam ea in prima ratione, sed dependentiam ab alio ut in ratione finalis, ut illo ablato foret destruenda, imprudenter merito [illegible] [illegible] illa eligeret. Deinde autem, per eum modum imperfectionis involvens [illegible]. Ostendo 1°, si in creatura reperit actualis relationis [illegible] importans [illegible] perfectionis, ut tamen ex iis 1° 2° perfectionis [illegible] [illegible] involvit implicat. 2° praeterea realis [illegible] quam dicit [illegible] ad [illegible] existentes, quas [illegible], importat cum [illegible] perfectionis, si tamen in non existentibus creaturis perfectionis [illegible] [illegible] cum in sua perfectione [illegible] quae cum imperfectione [illegible] implicat. [illegible] quam [illegible] [illegible] vel [illegible] dicat [illegible] ad creaturas existentes [illegible] in [illegible] immensitate infinitate, nempe [illegible] quoniam [illegible] [illegible] antecedentis [illegible]

intus tendit realiter in creaturas existentes, quas operatur,
quare vere dicitur tum realem relationem ad creaturas existentes.
Probatur secundo quia ex nullo alio principio efficacius ostendimus
1° posterium ex S. Thoma dicendum etiam dicere tum realem
relationem ad creaturas possibiles, quam ex eo, quod independenter
ab operatione intrinseca virtute, et realiter tendit ad creaturas
possibiles, quas operatur. Sed quia dicitur scientia ut vere, et realiter
antecedenter ad intus extrinseca reali operatio creaturarum
existentium, quare vere, et realiter est ad creaturas existentes,
ideo, quod idem est dicitur relatio realis relationis ad illas.

rsduebamos

Nunc autem facili negotio ad 1.am et 2.am confirmationem casu,
quo Angelus esset impossibilis, non esset in Deo frustra productio
ad illum producendum, seu virtus sufficiens quae ex se requiritur
ad illum producendum: quoniam tunc non aliqua
virtus productiva frustra esset, sed productio illius careret etiam
possibilitate, in nostro casu non deesset virtutis, sed potius defectus
productionis, cum sit impossibilis, ut in casu impossibili exterius ... Eius
verbum, et 1.us ipsius. Ad 2.am confirmationem dico, si loquamur de virtute
intrinsece productiva Dei obiectiva, seu subiectiva, ut virtus perfectissime
intrinsece, quam importat, non haberet Deus modo producendi
rem Angeli possibilis, quam rem chimerae: quoniam eadem omnino indivisibilis perfectio, et vis, quam productio diversa haurit ex suo termino, est in se
sufficiens, ut per extrinsecam quidam possit producere, quod ex se non implicat contradictionem,
atque adeo, quibus est ex se equaliter sufficiens ad producendum Angelum, et Chimeram,
si per ipsos non stet, eo quod implicent. Verum tamen est, quod si sermo sit de omnipotentia,
prout extrinsece complectitur non est talis denominatio absolute per terminos possibiles constitutos, non habet
Deus potestatem rem chimerae, cum haec impossibilis sit, bene tamen rem Angeli, quia hic
possibilis est. In quo sensu nihil aliud est Deum non habere potestatem productivam chimerae, quam chimeram impossibilem esse: unde recte S. Thomas 1.a parte q. 25. art.o 3.o corpore
monet non esse dicendum, Deus non potest facere chimeram, sed chimera non potest fieri
a Deo, ut si denotet non Deo Deum non posse facere chimeram, quia in se,
seu ex se sui non habet virtutem ex se sufficientem ad illam producendam, cum illa de re
habeat, sed quia ista chimera ex parte sui impossibilis, et contradictionem implicat, quia convenientius dicitur (utor verbis Doctoris Angelici) quod ea, quae implicant contradictionem,
non possunt fieri a Deo, quam quod Deus ea non potest facere.

Tandem ad 2.um probationem nego maiorem, quoniam
ut iam observavi loco citato, eadem omnino indivisibilis perfectio intrinseca est ex

plicita e, qm importat div. cognitio, et representat divinã essã, ac ut representat creat. possib.; unde casu, quo creat. n. essent possib., n. deficeret aliqua perfectio intra div. cognit., cum maneret repre sentans div. essã. Similiter theologicando de div. poa productiva, qd vtq ad sit illius perfectio intra, et explicita, ut e creaturarum possib. product., ac ut e Verbi div. et Sp. Sti product.; at sa Deo quo ad totum suu intrum perfect. et explicitum, consisteret, quamvis deficerent creaturae possib.

Infert 2o, qr Pater producit Verbum divinum per omnipotentiam, qr n. per poam generativam. Pt hec coa, qa omnipotentia n. e poa generativa, & ab illa distincta, siquidem poa generativa n. e cois toti Trinitati, bene tn omnipotentia. Rx distinguo coñs, qr Pater producit Verbum per perfect. virtutis product. intram, et explicitam, quam importat omnipotentia, ut sentenet ex pte intus, omitto coñs; per omnipotentiam, ut hoc noe significat, seu importat, nego coñs; ut sic n. totum significat virtus product.a div., tn qd de connotato importat creaturas possib., ut autem de connotato importat creat. possib. possibile n. e productiva, ex parte totum, et quoad connotata, divini Verbi, ut pt, siquidem ig idem eet dicere, qd ut possibile de connotato importat creaturas possib., importat de connotato div. Verbum, quod ex ipsis trs falsificat.

Hoc n. nm omnipotentia impositum e ad significandum virt. productivã divinã, tn qd de connotato importat possibile creat. possib., n. autem ad illum ut cumque sumptum significandum. Simile e, in adversariorum sent.a satis appositum, scia, qua Deus cognoscit et creat. possibiles et existentes, eandem omnino perfect. intrã, et explicitã, importat, ut representat creaturas possib., ac ut existentes, et adhuc n. licet inferre, qr Deus per sciam visionis cognoscit creat. possib., et per sciam simplicis intelligentiae, quoniam tm scia visionis importat divinã sciam,

ut

vt possit de connotato importat creat.am existentiam, sicut econtra
quia scientia simplicis intelligentiae importat div. scientiam, vt possit de
connotato dicere creat.ae potest., quod sufficit ad distinguendum talem
penes connotata explicita, ac proinde ad fundandum propositiones oppositas unam
vi alterius, seu alteram.

2a conseq. negat, et ad illius probat. dic,
quod potentia generativa Verbi adaequate sumpta, dum totum vult, quod in recto im
portat, distinguit etiam quoad intra patet, ex quo ab omnipotentia, quae solum
importat intellect. paternitate, vt relatione transit; omnipotentia vero est
nec ens intrinsecum, totum importat in recto intellectum, atque adeo totum
toti Trinit. non tamen potentia generativa, vt potentia in recto importans paternitatem,
soli Patri competentem.

Infertur 2o, quod in creatura potest esse ratio
principii divini intellect. vt product. est, seu ut est virtus productiva, et non Verbum
divinum, aut Spiritus sanctus; probatur consequens, quia divina intellectio non est virtus pro
ductiva Verbi divini, vt divisive sumpta a paternitate, vt late docui tract. de
Trinitate disp. 2a; nec alterius cuiuslibet; quam creaturarum potius, sed solum
tamen principii illius. Ad neg. consequens. Ad cuius probat. distinguo ant.,
divina intellectio non est virtus productiva Verbi divini, i. non constituit entre
et formalit. virtutem, sive potentiam productivam Verbi div. in esse potentiae productivae Verbi div., concedo, et
nego ant.: id est se ipsa divisive sumpta non importat, quod in recto dicat
virtutem, seu potentiam productivam Verbi divini; omitto ant. Negat. conseq., quoniam, vt Ver
bum divinum dicatur, et sit tamen principii divinae intellectionis, vt est virtus pro
ductiva div., sufficit, quod ipsa div. intellectio, vt indivisibiliter sumpta cum paternitate,
principio ordinetur ad producendum Verbum div., et ab illo hauriat omnem perfectionem, quam
habet in esse virtutis productivae; non vero requirit, quod, vt divisive sumpta sit
productiva formaliter Verbi divini. Unde iure optimo absolute loquendo, dicitur Verbum
divinum tamen principium virtutis, seu potentiae divinae productivae; creatura autem potest
solum mere 2arium.

Prop.

Praeter hoc incredibile est mirareris modernos quosdam alioqui doctos dixisse frivolum esse asserere, quod Verbum divinum sit terminus primarius divinae essentiae, seu virtutis productivae, ut se tenentis ex parte intellectus, et Spiritus Sanctus, ut se tenentis ex parte voluntatis; creaturas vero posse tantum dici mere secundarios, cum id adeo nitatur fere fictis, offerimusque stabiliatur rectius, suadeat exemplis. Longe profecto, me iudice, magis frivolum apparet, quod isti docent, ut nostrae rationis vim eludant, videlicet quod essentia virtus est sit, et specifice productiva habet pro termino primario divinam essentiam, quatenus cum consistat in actu intellectus (idem servata proportione de actu voluntatis) repraesentat ut suum obiectum formale, a quo suam haurit perfectionem divinam essentiam: quasi constitueret in esse productivae penes ordinem ad essentiam, ut plane requirebat, ut haec esset illius terminus primarius in esse producibilis, siquidem terminus primarius virtutis productivae in esse productivae debet esse producibilis, et non solum repraesentabilis, seu intelligibilis; sicut extra terminus primarius cognitionis, in esse cognitionis, debet esse cognoscibile quod, ut cognoscibile, et non producibile ut producibile fuisse. Nisi isto difficultatis pondere oppressi, quod durius ausim proferre videlicet, aut quod divina essentia in esse virtutis productivae non habet terminum primarium, aut quod illum esse creaturas potest.

At tamen, quod caput est, quam secum pugnantia tradunt, dum ex una parte asserunt divinam essentiam esse quando formalitates divinae cognitionis, condistinctas dari ex parte formalitate qua eadem cognitio habet repraesentare divinam essentiam: et ex alia parte formalitatis illius, virtute cuius cognitio est essentia, habere pro termino primario divinam essentiam, et ab illa suam perfectionem eruere: nam peto si eiusmodi formalitas distincta est ab illa qua cognitio repraesentat divinam essentiam, qua ratione habere habet pro termino primario, repraesentando esse, cum supponatur illa formalissime non repraesentare? Quod si non repraesentat divinam essentiam, quomodo ab illa ut a termino, seu ab eo

primario

2a rio representato haurit perfectio, distinctione ab illa, quam habet div.a essentia, ut cognitio, et representatio divinæ essentiæ?

2a Difficultas

Ex eo desumpta, quod visio beata de facto non est Dei comprehensio.

Quamvis loco supra citato disp. 2a citata doceremus Verbum divinum non per se esse ex cognitione creaturarum possibilium, præsentem difficultatem expenderimus, adhuc libet in præsenti inculcare, ut et illam denuo urgeamus, et illius solutionem magis explicemus, aut illustremus. Sic obiiciunt adversarii in præsenti; si Deus non diceret rationem actualem ad creaturas possibiles atque adeo non haberet cum illis necessariam connexionem, beatus de facto comprehenderet Deum per visionem beatam: sed hoc est plusquam falsum, ergo et illud, ex quo sequitur. Maior probatur, quia beatus de facto per visionem beatam cognoscit quidquid increatum, et divinum Deus per suam visionem beatam cognoscit: sed Deus non cognoscendo creaturas possibiles, casu quo essent impossibiles, se comprehenderet per eandem omnino visionem, ac modo se comprehendit, ergo beatus de facto per visionem beatam Deum comprehendit. Probatur consequentia, quia tunc solum beatus comprehenderet, seu cognosceret Deum, quidquid est formaliter in Deo, et ex eo se ipsum comprehenderet, seu cum de facto beatus videat, quidquid est formaliter in Deo, illum comprehendit.

Nec valet vere, quod licet ad comprehendendum Deum non requiratur per se, et absolute cognitio possibilium, bene tamen requiritur quasi per accidens, et ex suppositione, quod possibilia sint, et ideo beatum de facto non comprehendere Deum ex eo quod cognoscat in illo omnia possibilia, ut requirebat ad illum comprehendendum, supposito quod possibilia sint: Deus casu quo creaturæ non essent possibiles se ipsum comprehenderet per hoc, quod intuitive cognosceret, quidquid formaliter est in ipso, quia cum essent creaturæ impossibiles, non requireret illarum cognitio ad comprehendendum Deum. Hoc inquam non valet

2°, q^a ad comprehens. q. Dei requirit perfecta cognitio eorum effectuum, qui peculiarem perfect. arguunt in ca: sed x^a hanc sent. creaturae possibiles n' arguunt peculiarem perfect. in deo, q^r ad comprehens. Dei n' requirit cognitio possibilium, et ex suppositione q^d sint possibilia, q^r li beatus de facto n' videat omnes creaturas possibiles, poterit comprehendi ex eo q^d ipse q^d videat, q^d q^d e. formaliter in deo.

Deus — 2° q^a in hac sententia eodem modo se habet

id d id et negauimus, id expresimus vtrisque asserentes esse eas Deo et creaturis ab aeterno simplicitatem logice dicendo perfectionem positiuam simpliciter simplicem esse id quod, quamvis sic involuit pluraficationem in ea [illegible] arg. adeo

qui ea admittunt simpliciter perfectionem simpliciter simplicem quae non involuit pluraficationem sui realem indeo, quae est perfectio simpliciter simplex in qua id quod vocamus perfectionibus, res ergo in creaturis perfectionis simpliciter simplicis iam res quae [illegible] a halo [illegible] creaturis

obiicies 2o. contra eas, quod si omnes perfectiones creaturae contineantur in Deo eminenter, scilicet continentur quidem non scilicet eodem in ipso, id neque quidem non, neque eodem in ipso, quia nullo modo in Deo continentur. Minor quoque impr[obatur] omnino quidem non, non dicamus Deum non lapidem, Deum non solem, Deum non equum nec distinguere realiter a Deo, Deinde nec eodem in ipso, nec dicamus Deum lapidem esse eidem ipsi Deo. Huius obiectionis difficultas in vtramque partem satis mihi agitat Academicos, et de perfectione Dei dicens rem esse grauissimam, et difficilimam.

Non in nullo negocio liter dirimimus obiectionem, quia quidem non, et ipsae perfectiones creaturarum sunt eminenter in Deo, quia est in Deo formaliter perfectio, aequivalens eidem non ipsae perfectionibus creatam, et illa potest producere ingenerato formaliter eas efficientes, in quo inmale perfectionis [illegible]

creat. ut distinguuntur [illegible] ipse actu, cum
perfectio id est [illegible] importet [illegible], illa formaliter id
omni, seu per aequivalentiam perfectiones illae formaliter
perfectiores in Deo contineant.

Obj. 5a contra [illegible] quia si in Deo
continerentur eminenter omnes creaturae [illegible] carentes perfectionibus, in Deo
contineretur eminenter aliqua creatura, aliqua peccaminosa,
et vitiosa; id in Deo continentur eminenter aliquae creaturae
peccaminosae et vitiosae, et idem de aliis, quae peiora sunt,
ut patet [illegible]; ergo in Deo continentur eminenter creaturae, nec
carentes perfectionibus.

Resp. ad 1um [illegible] creaturas contineri in
Deo simul imperfectas, quatenus imperfectae, [illegible] perfectiones quas
dicunt: unde S. Tho. [illegible] ad 2um [illegible] ex imperfecta
decidens, notanter dicit, quod Deus sit causa effectiva
rerum, oportet omnium rerum perfectiones praeexistere in Deo sed
eminentiori [illegible] verba [illegible]
[illegible] cum Deus sit 1a causa effectiva omnium [illegible]
sublimiori et eminentiori modo oportet omnes perfectiones habere.
Ut [illegible] doceret creaturas in Deo contineri eminenter [illegible]
perfectiones, quas [illegible], [illegible] imperfectiones [illegible]
[illegible] inde [illegible] creaturae. Perfectiones in Deo contineri,
[illegible] creaturas in Deo contineri. Cum autem aliquae peccam[illegible]
[illegible] creaturae [illegible] de aliis creaturis [illegible] in [illegible] talis [illegible]
[illegible], [illegible] per imperf. [illegible] dicit [illegible]
inde [illegible] non continentur eminenter in Deo, et [illegible] imp
f[illegible] [illegible] cum quo [illegible]
in taliat

ɔtinet eminent in deo usque rationalis, atque humani...
Adam atque continet solum, ... tradit in deo in eius
actione ... , quod sub aliis ...
... quatenus est eius, sicut sub est, ... illius ...
... , ... est a deo, ac inde in deo continet eminent.

... Deus sit prius ... 2 ... in ...
efficiens illius, ut ubi notavimus in physica 2 ... in
loco dicimus ex ... , ad continentiam atque eminentialem rigorem,
quod continens sit ... , aliis ... , effectus ... Deus continet
eminenter in se ... , ... quia alius effectus ab ...
enumeravi: ... obscuro ... ...
... ... de mistica theologia
Deo, ut ... , ... , quae in eo dicuntur, tribuendasunt
... clarius ... Angeli ... 4 a 2 ... verbi ...
... , ibi ... ex ... in deo continet eminenter.
... effectiva ... , ac ...
quasi ... simplex ... Deus ...
... efficiens continet eminenter ... ...
... ...

... in deo ... memoria
... , ... ,
.

appellant quasi genera, vel genus speculatio differentia dicitur eius, quemadmodum ad generali / ultimo accedit, quod vocamus quasi differentia specifica.

Cum sit in creatis cuilibet rei singulari ens formale, quod ... [illegible] quaelibet ... [illegible], aliter ipsam ... [illegible] ex ... [illegible] in rebus, quas dialectici ... appellant, ... [illegible] ... quod vocant differentia specifica, sic individua ... [illegible], aut ... [illegible] ... ex ... [illegible] communibus ... genera, vel ex ... [illegible] ... specialis ... illius, quod dicimus ... differentia specificam.

Ceterum ... [illegible] ... formaliter, ... [illegible] ... differentia eius, ... [illegible] ... et quasi genera ... [illegible] ... differentia, et quasi specifica illius. ... [illegible] ... facilius seu minus ... [illegible] incipere ... [illegible] ... indagare: ut ... [illegible] ... quasi genera ... minus ... [illegible] cognitu, quasi illius ... [illegible] ... et ... [illegible] generali ... [illegible] ... in ... [illegible] ... communia, et quasi genera ... [illegible] ... in sequenti de quasi differentia specifica illius.

... [illegible] ... ab ... [illegible] ... [illegible] ... investigandi, ... [illegible] ... vel quasi ... [illegible] ... in aliis rebus ... [illegible] ... et ... [illegible] ... ab eius ... [illegible].

... [illegible] ... communia, seu quasi genera, quae possunt ... [illegible] ... aliis ... [illegible] ... communibus ... [illegible]. Et utrasque sic recensendas ... [illegible] quasi genera ... [illegible] ... communia in creaturis, sunt ens, substantia, ... [illegible] ... spiritualis, vivens vita intellectuali, incorruptibilis, et ... [illegible] alia, quae videmus existere formaliter in creaturis nullam ... [illegible] ... imperfectionem, ut ... [illegible] facile ... [illegible] ... omnis ... [illegible] ... rem ... [illegible] ... ex sacris ... [illegible] ... testimoniis,

mu n ex coi experimntis Sic certum, quod que maniff
sta, et a nullo sane mente pt inficiari, similiter certo, nec in
infallibili et indubitata absolute reuelatione graviss.,
ac difficili ecclesiae, ad quam ut par, ppriam et nolentes
subnasamus, quod ad id quod predicata coiia, et quasi grata
indicasse sufficit; Qui autem rem latius speculari
expetierit, adeat Sidi. libr de ciu. dei lib. 2 c 2 0 2, c hac.
in Theolog. nati ordi. 6. cap. 2.
praedicata alia, quasi gratia dicere
cuiq;, quae n dicantur coiia, ideo alia dicuntur proprie sunt
id a se, n positiua sed negatiua, i. n ab alio ingenita et causa efficiente,
quod coe oibus diuinis pfectionibus est absoluti, et relatiuis, quoniq sit
ex hii relatis filiatio Patris, et relatio spirat. sancti a Patre et filio,
ingenita a prius producente, n in ingenita a causa efficiente, cum ex diuini indelt.
desumitur causa efficientis narit sit diuersi, sed a causa quoniam producens, et
in Pater, quod filius, et spus sanctus sunt oia eadem res et numerice:
itq esse a se n positiuum sed negatiuum oio, i. n ab alio ingenita causa
efficiente, nec ingenita a prius producente, quod sic conueniat absolute pfectionibus
diuinis absolutis, et relatiuis Patris, et spirationi actiue, n in relatiuis
filii et spus sancti, cum vere sint a prius producente sint, ut ex diuinis ex
effectu intell. destruitur sicut: itq ens ex se, n positiue sed negatiue,
i. n ab alio in ex ma, aut fine, aut ex ptibus componentibus, in
quo enim inuoluit ens in se: itq causa per se i. n per aliud vel
finalem sed, n autem oio paratum, et simpliciter naturam, ideoq
  equaliter expers. Hec .n. predicata oibus diuinis pfectionibus competunt,
et nulli creature, ut pt, n valiaid quo predicata, quae in sequentibus
n semel meminerimus. Id sic ca latius exposita videre
libuerit, adito Philip. a Nazar. citatus, nobis in presentiarum
inspicienti sufficit. Dicitur quarto pprietates pfecto vel in intrinsico quasi pfectio
uirtute diuinae essentiae, ingenita pfectio diuis specifica vel uelut infima generis dispi

... exigendem an in dei intellectu voluntas per modum potentiae, an solum per modum actus, seu quod idem est an in deo dentur potentia intellectiva, et potentia volitiva per modum actus et identitas ab actu intelligendi, et volendi, an potius solo intellectio, et volitio. in 2 v. in deo dentur intellectus, et voluntas radicaliter. Haec enim opus est in primis expedire pro faciliori et planiori decisione difficultatis huius loci propositae, quam intendimus exigendum ad vilanda nimirum; per quod distinctur vel formaliter ... eius quasi per dicendum ... formalem et actuum ut aiunt. ... an detur in deo intellectus et voluntas per modum potentiae sicut potentia intellectiva et volitiva per modum actus ... planta ... ponitur.

Non petimus in ipsum ut in deo dari pot[entia]s ... imo rem, seu realiter

[equivalente] dicitur intellectus essentialis, vel similiter volitioni, cum certus debeat esse apud omnes catholicos intellectio-nis, et similiter volitioni essentiali nullus potest esse modo principalitatem, eorumque s. ex eo, quod nil dat nec abstrahit, nec relationem, a quo realiter distinguatur, ut ratio petit ad potentiam realiter,

Nec petimus in ut bene observat Gonzales ... disp. 1 s. 2 de potentia logica s. realis vocans ... quod verum Fonseca 5 met. c. 4 ... ... sensum definit nil aliud esse, quam non repugnantiam, seu non implicationem in ... ut res quae illa hinc dicitur talis s. realis, sed proprius dispositiones physicas quasi physica vera facultas agendi, vel patiendi, an velit dici in deo ut potentia proxima, et potentia non modo intelligendi, cum vero fundamentum in ... intellectionis essentialis, vel similiter ad volitionem, quae ab illo veluti operatur intellectus ... ... ad illo non modo intelligendi distinguatur cum ... ut ad illud operatur ... ut ...

potentia intellectiva sit intellectus, et ratio volendi sit voluntas.

Et in eadem prorsus est difficultas de potentia intellectiva, et volitiva, et eodem modo de utraque DD loquuntur, ideoque in speciali procedit dispositio de potentia intellectiva.

Apud DD est communis difficultas ... Hoc posito duplex certa vigor docet in deo non reperiri potentiam intellectivam seu intellectum per modum ... rem, bene tamen ... seu ... ratione distinctam ab intellectione actuali. sic videtur Capr. [in] 1 d. 7 ... ad 19, et ... ad argumentum Aureoli, et Ariminensis ibi in additionibus ... ibidem Durandus ... Ricardus ... ad ... Zumel ... 25 ... notabili 2, ... disp. unica, Molina ibidem ... disp. 2 ... disp. 202 ...

Ejus locus 2 d. 4 10 3 lib 3 c. 4 a volumine. Canic lib
2 Sententiarum in ordine nu. 9 o 10 o 2 3 6, Basilius Lavinia
in theologia nato de 8 c. 1 a 3 perperfecerunt Ferraramo
Trigony Machin 2 p. disp. 22 n. 2 dubio 5, o nonnulli alii
quorum patronos sibi credunt, isto loco infra referar.

Deinde sententiarum mediae videri aliis magis
intellectus in ordine, quia ubi per perfectam [illegible] virtutem ipse
intrinsecus sui secundum dicta a forma interius, et etiam secundum illa
distinguantur ab intellectu. Itaque autores sunt Aureo. 2 d. 3
2 p. a 3 in sua in quaestione, quod ex docet de volumine de 4 Bar
Gabriel ibi c. 2 n. 3 dubio 2 no 8, o dubio 3, Albertus
in summa 2 parte tractatu 10. c. 79 membro parte [illegible],
Ulricus, o Alexander 2 p. numero 1 quaest. volunt voluntatem
virtutem et potentiam, voluntatem autem, o intus eadem vel quodammodo etc.
Pro ea expressius Adjcu suarez disp. 17 num. 1 o 3 2 o 2 o 4
et lib. 3 de attributis c. 6, o lib. 2 de Trinitate c. 6. Hispanus lib
2 c. 2 c. 4 no 5. Salas c. 3 disp. 2, n. 73 in persona
2 p. c. 14 a 4, 10 c. 27 a 4 disp. 1 a, Gonzales
1 p. disp. 51, c. 2 a 2 a, Hurtado in mira disp. 2 o a 2
Arrubal 1 p. disp. 2 g cap. 5. Salazar lib. 1 de conceptione
cap. 24 pag. 3 10. Fonseca infra referendus, Herice
2 p. tractatu 2 disp. 4 c. 3. Pasolus ibi c. 4 dubio 8 no 7.
Montoya de scientia disp. 3 c. 4 5 a, o de Trinitate disp.
8 c. 10 a no 2, quod nonnulli etiam adstipulantur. ~ ~.

Nos autem 2 hanc sententiam amplectimur, eo libentius, quo nullis
rationibus, quod illius veritati, vugum rationibus aliquando internis fluere
experti strictius diligentiusque examinatum invenimus certius, quod ab illa ex positione
non omnino vero ut a dicta praedamus et ipsum deinde Dei Angeli

pri auctoritate stabilivimus subinde rationibus demonstrabimus ac
tandem argumenta solutione confirmabimus. Sit 2a conclusio [illegible] stabilis
ss patrum doctoris Angelici ex pluri auctoritate [illegible] testimo-
niis stabitur et rationibus suadetur

Agimus pro decant. Sanct. obscurari pp.
testimonia, rationes et autem firmissima fundamenta. Imprimis
in. negant in eadem sapientia magnitudinem et amplitudinem, atque adeo
in potentia intellectus, quae cum amplitudine nanda importat. Sic
Maximus apud Nunnum in panoplia p. 1 tr. 42 pagina 4 ait:
In simplici et infinita Trinitate [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible]: et eos subiungit, ut illam iter cum creaturis compositam
communicari. Ex quibus verbis proxima [illegible], [illegible], adeo,
quasi [illegible] hoc in Angelo cernit.

Et 2a ex Nazi sic loquitur, vel apud Sapientiam [illegible] [illegible] aliunde [illegible], [illegible]
hitudinem efficiendi. Ex quo infert Durandus, quod [illegible] sapientia
creati, vel [illegible] dicere hitudinem ad aliquid creati intra
Deum [illegible] sentit. [illegible] [illegible] vel dari [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] aliquam [illegible] et importat [illegible]
rationis hitudinem [illegible] intellectum creatum intrinsece [illegible]
[illegible] excludit [illegible] habet Durand l. 6

sinat indem · 3 · in psal ... ienim enim ... iii · (in deo vtr)
nullus est hirus, nec alienus hirus ipse est hirus, eius eius ...
... q̄d est.

... sunioris ... dam, id negare ... propter indu
aptitudinem ad aetum ... intum, que non sint ... eius ...
o coen ... eius ... eius est aeru ... heri, q̄d
... pot. Vnde advertat ... velim ad ..., q̄d reddit ... Maximus
ad negandum eius ... aptitudinem, ... ne illam ut ... ,
... est ... ministrari ... excludit ... aptitudinem,
que ... sint ... eius ... aeru, ... talit ... abstrahi pot
ab illa aeru separari facit eius illo ...
Neque enim ... possint ... aerum tollit ... hos, q̄d ipsa
aeru ... depon ab ... non est ... eius ...
ut ex se ..., ... Doctor iste, ... Thom ...
... talis ... credat ... adeo ... intelligant hanc aptitudinem
... eius aeru ...

[illegible] ... idem ... Maximus contraria
... sentiri ... in ... quasi
... videri ... intelligere ... talis ...
... intelligendi ... intelligi ... quasi ...
... subtrahi ... intelligi ... sanctum.
... excludit adeo ... intelligendi ... eius aeru
... inspirandi ... Maximum ...
... aptitudinem ... intellectiva, quae
inspirandi ... Hila- ... ditur ... columna ... eius ...
... exdivini ... Optimus lector est qui dictorum intelligen-
... attulerit, neque ... id videri dicere ... intelligere ...

p(er) impetu(m) intelligendum &c. — . Deinde p(ost) 4. Maximas
rer(um) velut alite(r) q(ua)s maximopere fallunt, de quibus a(n)i(m)o o(mn)e
p(er)sonalitatis roy singul(a) interius exterminant, p(er) iustim in Dionisius
i. 1 de diuinis no(m)i(ni)b(us), d(eu)s exigit docet deus est sine mente,
virtus, quae verba sine ulla o(mn)is limitat(io)e diuina excludunt
a deo mentes, et intell(ectu)s, cu(m) p(ro)p(ri)a intellig(entia) sui rerum, generis
rat(ion)ig(ue) generationis, vti ulla, id ... ad seq(uentem) veritatem, exemplarium
ey negatiua sint, + cuius rei optime rat(ion)em reddit ... Marini
apud ... decade 1a 4 initio inter verba, alia q(ui)dem
sunt p(ro)p(ri)a aliq(ui)d, et aliud, deus aut(em) vt mens p(er)spicax, intellig(it)
per semp(er) ... energia est operatio seu actus: non exit
ad effectum f(ac)iend(um) &c. Vbi excludit p(ro)p(ri)a interius in s(an)ctis,
cum medio mens p(er)spicax intelligere non posset, nisi energiam i(d est) operat(ionem):
non deum ex imperfect(ione) i(d est) p(ro)p(ri)a ad effectum i(d est) actum p(ro)cedere.
vt refert a Siparia ibidem ... Dionar Nicae 1. 3a ... ,
q(uo)d ... , quae ... subit(us) est, non ... quae rendam aliud
subit(us) aliud nergia, cuius rat(ion)e subingit, q(ui) imp(er)fectum aliq(uo)d
p(er)fectissim(o) vnitum attribuere; o(mn)is p(er)fectissimum, o a ...
maxime alienum est ... rem ... deus ... 214 ad
orthodoxos docet ipsam ... ad actus ... , et ... ,
intelligere, et velle deg. ibi sermo) ... deo ... nonis
... , ingt, p(ro)p(ri)a nati ... non ... ,
... p(ro)p(ri)a minor est act(us) ipsa; cuius aut(em) ... actioni
nati ... non subiicit, id suggerit voluntas, consilio, ea minu-
tionis ... non subiicit. Quae verba ... excludunt p(ro)p(ri)a ... repri
... roy ... 2 eandem ... s. Thom(as) ... sunt

Veniamus ig[itu]r ad text. Ph[ilosoph]i huius veri[tati]s D[octori]s primarii

v[el] magistri. vt n. 3a gentes c. 45 rat. 2a ait intelligere divinum

est eius intellectum, q[uo]d ex eo probat rat. 3a, q[uo]d actus 2us perfectior est q[uam]

o rat. 4ta ex eo, q[uo]d intellectus se ut intellectum separatur ad...

ut ad p[otenti]am, ait, oporteret, q[uo]d se haberet ad ipsum ut potentia ad actum,

et ideo potentia erit in Deo et actus, q[uo]d est impossibile. v[el] opusc. de spirit.

Theol. c. 29, neque in potentia, intelligere s. divinum, neque in habitu,

sed actu tantum. v[el] l. 3a gentes c. 10, entis se, vel voluntas in Deo

non sunt ut potentiae, sed sed ut actus. Ubi expende ly ut actus, q[uae]

... particula exclusiva, falsum sane redderet, nisi verum

est q[uod] ... magis potentiae, ita ut ... contradictoria est vera, scilicet sed ut actus

ipse actus; intras .n. eius est ipsum intelligere, aliquid comparari ad

ipsum ut potentia ad actum; oportet autem est autem ..., q[uo]d huius potentia actualiter

v[el] ... infinita, q[uo]d inter multiplicitate ... per hoc adiciam

potentia tamen ... in habitu; alio modo, q[uo]d conveniat ei in actu; q[uo]d

q[uo]d sit ipsum intelligere, sive sua intelligentia, q[uo]d idem est, operari

actus, id eius ipso sit aliquid aliud ab ipso, comparatur ad ipsum

ut potentia ad actum, v[el] perfectibile ad perfectionem, ... omnis ... q[uo]d

intellectus non sit prima substantia: honorabilitas n. et nobilitas

inest ei per eius intelligere; nihil autem q[uo]d est nobile, ... nisi

aliud

ut nobilissimum &c. Ubi potentia intrinseca excludit rationem intelli-
bilis per quam est perfectibile ab aliis separatur et potentia ad aliud,
secundum Deus mentalibus nobilissima intrinseca, cum reddatur
nobilem per aliud &c. Ita ergo cum 25 et ad 3. in Deo salvatur
ratio generatio ad hoc quod est principium effectum, non autem generatio ad hoc, quod
est principium actionum, quia est dicta ratio &c. scilicet negantur &c. 4-1 a
4 ad 5.
Potest sani exprimere, quod sicut meriorem
in loco citato, quam per relatam verba sufficit intrinseca, et necesse
significanti dari, quod in Deo rationem actionum aliquam, ut intellectionis, et
volitionis. ~~ Id, quod est perfectionis et ipsorum, necesse, quod id admittit
pro legitima in Deo rationem intellectionis et volitionis, quam aliqualem
analogiam habet cum physica, aut quasi ipsius eminenter potentiale
in negari ipsius ad intelligendum et volendum per negationem
... per manifestationem ipsius intellectus intelligere, et volitionis velle. n.
verum bene valet intellectionem intellectus, quod hic potentia ad intelligendum,
actum adaequatum similiter quod vocat, confirmationem in re, distin-
guitur potentia ad intelligendum, sicut ad intelligere, aut intellectionem
ab ipso intelligere, ingenita agendi actio quam potentia sed quando ad rationem
perfectiorem quae cum explicatione imperfectam, sed id perfectissimum cum
ipso intelligere, nam non imperfectam explicatione per negationem necesse id per negationem
potentia ad actum, distinguit, ut dixi, quando ad alios modos, nam tenuissima
illa de causa a se ipsa ut est intelligere, et etiam vocatur intellectus,
et in creatis id, quod hic rationem physicam rationem intellectionis.
Aliqualis autem analogia, quae servatur intelle-
ctionis ordine negationem per negationem ipsius et cum intellectu creato, in eo consistit, quod
ut hic significat ut potentia ad intellectionem, sic illa: 2°, ut hic ut potentia
ad intelligendum dat actum ipsi intellectioni, sic ipse illa, quod ut hic ponit
per suam actum intellectus

ni om illa: alit non valit, nq intus creatus siquat ut phy [illegible]

spa vera ad intellectionem; deinde dat eis intellectionem ut pos

vera illam producere, at intellectio dual. signat pro mi [illegible]

ut sibi ipsi qm pro seq. etiam tali est, sicut qm [illegible] tali est,

qui [illegible] tangat ut talem; ac tandem intus creatus [illegible]

illam pro suo actu physico, at intus intellectionem pro suo actu [illegible]

sicut [illegible]. unde recte [illegible] dixit [illegible]

Dei [illegible] loquo [illegible] huius [illegible] actionis intellig. et

velle.

Non autem est [illegible] ostend.,

nq [illegible] negamus vere intellectionem, vel volitionem [illegible] in Deo

[illegible] at [illegible] admittit [illegible]

mq intelligendi, et signandi, [illegible] diversimode signat intel-

lectio ut [illegible] [illegible] cadere [illegible]

nq [illegible] diversum

signandi distinguit [illegible] importare [illegible]

[illegible] intelligendi [illegible]

[illegible] ut in fundamento [illegible]

cum tali [illegible] in mea [illegible] significare illam realit.

a [illegible] imporat [illegible] diversa ab [illegible] relationem, [illegible]

[illegible] intelligi [illegible] vero producere.

[illegible] Verba autem Dei angelica sic habent

velle, [illegible] unde ex horum actuum, [illegible] intellec-

tio signat [illegible] in Deo, nisi sub mq intelligendi;

cum in ipsum intellectionem Dei sit [illegible] [illegible] sibi [illegible]

[illegible] signat in [illegible] diversimode signat in Deo, [illegible]

verba [illegible] suadent [illegible] [illegible] [illegible]

a nobis conceptarum, ut patet ex dictis q. 18 logicae et aliqualis analogiae ad

[illegible] . Est n. familiaris mos Logicis et Theologis, ut saepe vidimus

ad designandum tenuissimam hanc distinctionem rationis afferre, quod dicuntur se

mutuo [illegible] , in quo diversimode, et diversis [illegible] significant.

Tandem eadem [illegible] et a [illegible] ait,

[illegible] ex omnibus [illegible] , quod in Deo intellectus, intelligens, et id quod intelligitur,

[illegible] intelligibile, et ipsum intelligere sunt omnino unum, et idem.

Ubi [illegible] omnino idem excludit distinctionem aliquam rationis [illegible] tenuissimam

[illegible] ab intelligere, et intellectu divino, ut familiare est [illegible] doctori

ad excludendum omnino aliquam distinctionem rationis [illegible] , [illegible]

non [illegible] , ut illi [illegible] sunt omnino idem, ut [illegible] eadem [illegible]

a [illegible] ad 2 [illegible] , ubi ut doceat [illegible] rationalis [illegible] tenuissima

illa [illegible] dicitur, [illegible] ait, ad 2 [illegible] , quod [illegible] rationalis [illegible]

[illegible] differunt a relationibus personarum, ideo [illegible] sunt ibidem

unde [illegible] 26. dicit, quod [illegible] , et [illegible] nobis dicuntur

paternitas et filiatio. [illegible] , ut [illegible] adver-

[illegible] , eodem [illegible] voluntas in Deo, [illegible] ; [illegible] eandem

[illegible] Angelicus [illegible] in Deo voluntas [illegible] ad [illegible]

[illegible] intellendi, [illegible] . [illegible] tradit [illegible]

[illegible] 2. [illegible] voluntate divina excludat, [illegible]

quasi videtur in [illegible] , [illegible] voluntas divina, ad [illegible]

voluntas [illegible] , [illegible] voluntas [illegible]

[illegible] . Ubi exponit [illegible] quasi videtur in [illegible]

[illegible] , [illegible] intelligendi.

Tandem in veritate [illegible]

[illegible] tradiderunt [illegible] antiqui [illegible] . Plotinus [illegible] Platonici [illegible]

[illegible] Marsilius [illegible] Platonici [illegible]

imbutus [illegible]

loqui de immortalitate animi ob pagina 25. ut Platonis loquar

verbis Deus ipsa intellectio est ista in aliquo intus existens [illegible]

id in seipsa existens, quadmodum visio neque est in visu aliquo

id in se ipsa manens.

[illegible] deus sic de deo Platonis sententiam amplexus Arist. 12 metaph. loquitur, sicut intelligat, hoc autem aliud

prius, id est [illegible] subiectum intellectio erit, id est potentia, perfectio

erit ipsius [illegible] subiecti, si ipsius [illegible] intelligit, [illegible]

in est [illegible] [illegible] a [illegible] 40, inquit verba

ad [illegible] loquitur, [illegible] ut videmus [illegible] venisse

[illegible] Aphrodisius in [illegible] verba ad [illegible]

magnam [illegible] excludit. [illegible] Dei est intellectio, potentia

[illegible] ibi [illegible] Alexander. quibus in locis [illegible] excludit a Deo intell.

ut potentiam [illegible], id est [illegible], [illegible] negaret ita ab eo potentiam

[illegible] negat, [illegible], aut [illegible], [illegible] Diogenes [illegible]

[illegible], [illegible] ob [illegible] ibi negat, [illegible] [illegible]

unde [illegible] ibi in [illegible] ait [illegible] in Deo intellectio non

aliud, quam actum [illegible], ne [illegible] in Deo [illegible] aliqua passiva. [illegible]

eadem [illegible] [illegible] verbis.

[illegible], [illegible] Salteram efficaciter [illegible] [illegible]

sit, [illegible] 150 [illegible] 156, [illegible] 122 ibi [illegible] alia

[illegible] ut [illegible] [illegible] vim [illegible] Deo, in quo non est aliud intellectio,

aliud esse. Deus [illegible], [illegible] intellectio [illegible] in re, [illegible]

[illegible] a [illegible] actus [illegible] ultimi, qui est ultimus [illegible] intellectivi,

[illegible] Deus [illegible] intellectio [illegible] [illegible] ipsam [illegible], ideo [illegible]

[illegible] intellectus [illegible], [illegible] a [illegible] ultimus intellectus

q[uae] est actus 2[us] seu actualis intellectio. si n[on] a b[...]lla deficeret, seu
in sua essentia spiritualissimi ut illa, frustra haberet pot[entiam] ad illum ut patet
in deo, hic pot[est] intelligi quasi physicam intra sufficit [...] ab
ultra perfect[...] quo intelligit, quae spiritualissima est ipse actus 2, seu
actualis intellectio.~

[...] si id intelligit qualis est imperfecta, ac diminuta,
[...] inde spiritualis [...] perfectio spectat ad latitudinem
[...] intellectus, [...] spiritualis, ac [...] est actualis, [...]
[...] a perfecto actus intelligendi, [...] limitata in tali
linea, [...] ut inchoata [...] intellectualitas ut n[on] [...] angelus
[...] perfectio intra est eius operatio, [...]
[...] intra [...] in actu ad [...]
[...] sicut vigilia ad somnum. [...] sine ulla [...]
[...] intellectus inde [...] intellectualis [...]
ab ipsa intellectione actuali. Hinc creaturae intellectuales, quae lineam intra
latitudinem [...] intellectus [...] in tali linea [...]
[...] intellectiva [...] ipsam intellectionem, [...]
est [...] inchoatione [...] linea intellectus, [...] consummata [...]
a perfectis. [...] 2, [...] in creatur[...] [...] ponit [...] potentia
ad actum intelligendi, [...] illius substantia, [...] est ita limitata, ut [...]
pot[est] [...] immaterialis sine interventu potentiae alterius [...] ipsius
intellectionis: [...] substantia [...] spiritualissima est [...] illimitata [...]
[...] spiritualissimi [...] intelligi [...] actus intelligendi sine interventu
alterius pot[entiae] [...] tamen pot[est] [...], nam
[...] substantia, [...] spiritualissima est [...]
[...] actus intelligendi limitata, [...] seipsam spiritualissime
poterit sine interventu alterius pot[entiae] [...] actuum.~

[...] est discrimen, [...]
[...] diminutionis, [...] assignant inter divinam, [...] creatam substantiam

quod ab hac ob suam limitationem dignatur per verbum [illegible] ab illa
ut latius retuli 2 phys. disput. eg, ut egregie exprimit ad rem
vero a. s. Maximo tentorias eius apud Surium in paraphrasi [illegible]
3 in lib. verba [illegible] sunt ista finita naturaliter prius movetur
ad quam hic posuit ut autem motu subiectum ad operationem, qui primum ipsum
subiectum ipsa intellectus, ut prius, ipsa operatio, medio naturaliter inter utramque
vel ipsa ipso fine est prius motu, naturali motioni prius cogitatio, quam
autem id sic est subiectum, ut prius dicatur necessario, ut medium vocat de
ubi legitur n. 18 inter se ipsam [illegible], ut dicitur illa verba, quod potentia
ut prius intellectus, ut prius agitare, ut ne vocet.

cum actus, et operationem, id est contraria dicitur ab illa, quae ratione intellectionis
ut [illegible] in [illegible] eius [illegible]. quod imperabilis est potentia naturalis vitalis
rationalis videtur, a deo inter se; mq. [illegible] sua [illegible]
mq. [illegible] est potentia naturalis vitalis, vel n. potest a vitali ratione
illa. Ante probat, quod, ut latius ex eo dixi saepe ostendi 1. de anim.
disp. 2. [illegible], per quam est vivit in eo naturaliter vitalem ad hoc, quod sit
prius producendi aut seipsam ab emanatione actus immanentis
imperatur est potentia naturalis vitalis in ordine ad actum, ad quem dicitur, quae
hoc quaeque nequit illum producere.
[illegible] habet aliquis ex iis, quae vocat Arriaga. de
disp. 3 cap. 4, in divinis potentia virtutem naturalem vitalem ad hoc, quod sit prior
virtuale intellectum i. id est talis perfectio, quae natura habeat dimittam
intellectum, cuius est reale prius, si realiter ab illa distinguitur: sic n. [illegible]
prius virtuali explicat Caietanus 1. p. q. 27 cap. 2. parag. de Bemonyro, et exinde
communiter iuniores, et nos ibidem.

Secundo [illegible] est 1a confirmatio, quia in divinis constituitur potentia
in productiva verbi, et spirativa spiritus sancti. 2a est 2 confirmatio quia virtutem
formalem et ... prius est formaliter movere se: id est formaliter movere se imperat
productiones formales immanentes, quae dicitur id virtualem actionem immanentem [illegible]

n' est fralr vitali, si q̃dẽ n̄ se mouet fralr q̄ mq̄ pp̄ii, nisi, qd̃ q̃ q̄ pdacz fralem se mouet. 3ª est 3 2frand, q̄ i r̃d fralr à priori, o d, q̃ m' esse intellectio, est positiua n̄ respecu ipsi q̄ mat intellis ad essendum talem, p. ter q̃d oīd nario diam eam hc̃o ipsam intellecz: v m talis positiua n̄ i p̄oq̄ ; seu virtuale priz n' ẽst fralr, nec virtualr ppa vitalr, si q̃dẽ est ipsissima mat essa alteri q̄ i ipsi q̄ intellect, q̄ n̄ suffit ut r̃d à priori, seu priz virtuali intellecti, ad essendum p̄pq̃ illi q̄ quasi p̄ dycard fralr vitalem ~

Qͣ est 4 2frand, qi essa diuina est r̃d à priori, seu priz virtuale immanit intellectionz p̄sonalium ex: v m reu illarum n' est ppa fralr vitalr q̄ m reu intellectus prest coa qi ppa n̄ hr ie fralr vitalr q̄ doi, q̃d illi q̄ mes sit vitali, si q̄dẽ ppa loco motiua, v ppa vegetatiua fralr vitalr sunt se earū nr vitales n̄ sint; v c̃ 3ª ppq̃ intellectus, lumen glorie, se hcant mod fralr vitales ut intellectus, n̄ sunt ppq̃ fralr vitales; v sibi deus ut scursus eq̃ intus creato ad intellecz, n' est fralr ppa vitali, se mas sit fralr vitali: hc ppa est fralr vitalis p̄ hc, q̃d in priz actionis seiz ab emanare in se manenti, q̄ eq̄ diuidentia equalr sit priz virtuale reu immanit ; v relationq̃ p̄sonaliq̄ ad illa p̄fectio est intellectus, aut vtraq̄ erit fralr vitalr, aut neutra.

Dices erq̃ diue q̄, sit est pr vir immanit q̄ ut est earq̃ priz vitale p̄ emanarz si n̄ obstaret identas vitali: at illa p̄fectio, q̃ m' in rẽ vocamus, sit est virtuale intellectionis priz, vt si n̄ obstaret identas, illi p̄duceret p̄ actz seiz q̄ ab emanarz. ~

Sed 3 est 5 2frand, qi p̄ q̃dest r̃d à priori, seu priz virtuali alteri q̄, sit sparate ad illud, vt si n̄ obstaret identas illud p emanarz, v nalr p̄duceret, q̄ relatio assignata nulla, [illegible] ~~ ~~ p̄ i induere modo p̄ priz virtualibq̄ nullis n̄ assignabilr, q̃d si se hcat, reu eius est r̃d à priori, vt illud p actz seiz ab emanare p̄duceret si n̄ obstaret identas.

... si integerrime producit vt natura

subintrale. S. actiuitate, producit per actum emanatiuam, vt bene predicam in physica ex S. Thoma, vel cum sentit, vel saltem inducere ... id, quod non est ratio a priori alterius, vt natio connaturalis operari realiter ... ex illo comparari ad illud, vt ad seminale ... intrinsecae ... ni constituit identitas, illud producitur, ... intrinsecae ... atque adeo natio per emanationem. Alioquin ... in logica ... neque ... abstracto ... aliqua identitas, nisi ... ad ... intrinsece alterius ... magis alterius ... intrinsecus, quam illud, ex quo ... identitas, ... a priori, vt ... innotescere ...

... ab imperfectionibus, maxima imperfectio ... ratio ... involuit ... vitalis, ... nec ... in Deo. ... aliquid involuens ... imperfectionem. ... per Deo ... ab imperfectionibus, ... vitalis ut talis formaliter, importat realiter ... a ... ex ... rursus concipere ... ipsum actum, ... ex notione ... imperfectionem ... manentis, ... involuit natio imperfectionem. ex ... subalterni ... instinctus Martini, ... S. Thomas ... 2, excludantur a Deo ... 4 ...

Dico 1° ... gratia in Deo est ... formaliter vitalis: et tamen nullam involuit ... imperfectionem. ... est ... ratio ... rationalis ...

... in Deo, ... Dico 2 ... vitalis formaliter, ... ab eius ... imperfectionibus, ... illis ... in Deo ... importat ... intellectionis, quod ad ... intellectio debeat, ... priori

id ẽ ut 2ª confiratio, qi vig mi fundatz, seu prius virtuali iq est implicitum.
Dª ut 3ª confirat, qi illi imperfectionibus ablatis a pra virtuali, vt manet
p pat fralit, virtuali iq quoad mod intelligendi, et ablatis ab hoc reali,
vt manet Somw fralit, iq est mod intelligendi; v ablata imperfecte cxiapiendi
à md 2ª, vt manet iq quoad mod intelligendi md 2ª.

mqm rat oib priori intelligens debeat, ut fraliter in ea met cucedit, 5ª est 4 confiratio q i est fundatz, cui
q oib confui ponit aliud medium p mas pos. Alias n at motiva ad
ponend vig mi mod fundatz, pro ad pomnegalia infinita, quz sus
ordine progrediuntur ad pris est assignabit sufficiens discrimen int
vig mi fundatz.

ut fundatz, cui mqm rat oib a priori proseqpri debet actuali intel- 6ª est 5 confiratio, qi pra intelliend increatis in tota
lectio, in qnt hic oiz pos fralir virali: id ut sit, notio infra sicque
inclusit includit imperfectiz q in qnt fundatz, cui ut rat oib a priori
debet intellectio, involuit in tuo sicque ad intellit imperfect q vig mi
4 fund vipor mdo dicenti, quaque qua insuo sicque involvens imperf
Alr, in qua tota seq i vir diff ª omnit,
ob, qi in ms est pra intelliend vig mi fundatz ut ro oib prior, v pomegrira
ad intellig, in qnt est p fund ingred intellectali odiri abiater
d seu intellare, sicq in qnt venit ex illa, vt pot intellig fundatz.
attaceat, v vt impiabunt adversarii; id id i iq vt est pra
fralit solum ab intellco; q dic ad dlimum, in qnt
ut fundatz ut ro prior ad intellectum. in qnt est pra fratti virali
intelliend. ~~a
zeibi fratio, qi qn dirimunt pos intelliq, ablata imperfe pomnu
fdicuio luminantur tuaripro ut sd ut legi Capreoluz primiatas,
intellictualitatz p manens infixa, i. in influxu, v via, sai sdi sra
abiatr, v poatre intellati; id eigmi intellectualitas p manens est
ex

diatio sequ. per intellectio ... q. n. pot p'supponi ad illam ut ad ori
priori, a fundanti q. in deo n. dar. cum ut fundans + nisi per ad intell.
actualis was est legitima. Alii per. q. redditur intellectualitati gma
cum in qt foret... producere immanente reagens, intell.
actura propriè formalis vitalis intellectiva q. ablata imperfecti promitur
+ du... imma... ... reman. intelli...
et intellectualitas ... manere. Ablata ... ... u ultima
et remaneat qm. ... actus ... cum ... u ultima q.
qua deest intellectualitas ad perfecte formalis vitalis intellect. est ...
sic per producere immanente ..., atque adeo Dei ablata, im...
posito ... et sic ... manet ... vel intelle... ... remaneri, ut
vidimus ... intellectui actuali ...

Deo propria intellectiva ... ... in modo, ... dari. Verbi
... ... in re, ... et ... verbi
alteri ... ... alterum ... : ... doctrina ...
pp. ... ... art. ... quod n. ... est de formali
... formalis vitalis ... ... immanente, quia ...
... verbi mentalis ... ... intellectio
... formalis vitalis ... ..., ... fundans ad intell.
... ... prior, ... intellectio debet... ... verbi men-
talis ... ... hoc, ... intellectio debeat aliam fundantem
... ... prior. ... ...
Dicis verbum ... ...
locutionis, ... vitali + ... ipsius verbi, ...
includit, atque adeo ... dari verbi ... ... ultima formalis
... ... formalis vitalis ... producens immanente
intellectu; ... ... immanentis productio ... ... realis
... ut ... ...
... formalis vitalis ... ..., ... realis ... ...,

inter eos sine reali sui productione, neque potest aliquid sufficiens diriment-
assignari pro differentia volitioni adversus stabiliores [illegible]. 2 diff. [illegible] ex
auctoritate [illegible], ut [illegible] Aug. [illegible].

Ad 2am diff.am obiicies 1o, ex [illegible] Theolog.
loquuntur in divinis pater dicitur genuisse filium per intellectum, producere spiritum
sanctum per voluntatem, quae vere dat in Deo ubi sit intellectio, et intellectus, nec sit volitio, et voluntas
ipsa ex [illegible] reminisci [illegible] a [illegible] 1 p. q. [illegible] 1 a. 2 docente in Deo
[illegible], quod est sapiens, [illegible], quo est sapiens, quia dat [illegible] possunt
[illegible], quia sit intelligens, sapientia vel suo actu.

Ad solutionem [illegible], ut Theologos
intellectum per intellectum intellectionem, et per voluntatem volitionem, loquuntur n. [illegible]
sacrae scripturae; ex qua etiam frequenter per intellectum usurpat intellectionem, et per voluntatem
voluntas, psal. 77 in intellectibus manuum suarum deduxit eos i. in actibus,
ut notat [illegible]. psal. 118 da mihi intellectum, et scrutabor legem
tuam i. intelligere meam legem tuam; ubi [illegible] intellectum, pro intellectione,
[illegible] intellectum i. intellectionem. [illegible] psal. 135 qui fecit caelos in intellectu. i.
Christum [illegible] sapientiam, ex summa sapientia. Hoc ipsum notarunt [illegible]
[illegible] 17 dist. art. 1, ut Bonav. 2 de 37 a 1 q. 1. Ergo [illegible]
[illegible] voluntas per volitionem, [illegible], omissis aliis, ex illo Paulus Corinth.
8 [illegible] semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei
i. Deo volente: 1 ad Thessalonicenses 4 Haec est voluntas Dei sanctificatio
vestra. i. hoc Deus vult: Isaiae 46 [illegible] Deus ipse loquitur omnis voluntas
mea fiet. i. quidquid voluero, [illegible] familiari sermone [illegible]
[illegible] utimur. Ad confirmationem [illegible] 1o [illegible]

io velle soli definire Deus sapiens non est sapientia velut dixerat. Resp. 2 inve
ndire soli in Deo est intelligens ut quod i. suppositis intelligens,
ut denotant illam verba est id quod est sapiens i. e. est intelligens ut quo, id
vero formalem intelligendi, vel intellectionem, quae est ipsissima Dei essentia
ut subditur idem scilicet ibi, credimus non nisi ea sapientia quae est
ipse Deus, sapiens est.

Obiicies 2, sanctus pater Augustinus lib. 15 de
Trinitate c. 7. et citatur c. 46 theologice asserentis filius Dei est genitus
intellectus, quod sanctus Doctor per memoriam dat in Deo intellectum [illegible] spiritualibus est [illegible]
Resp. filium Dei genitum de memoria Patris i. e. [illegible] facultatem, seu [illegible]
per intellectum est productiva verbi divini. Resp. Deus ex memoria
Patris i. e. [illegible] actus 2 seu intellectionem actualem, ... [illegible]
memoria quae est in aliis agentibus rationalibus creatis memoria sit facul-
tas ... ad actum inordinata, ut in Deo, ipse cui ob suam infinitatem
eminenter perfectiorem hic memoria [illegible] perfectissimam [illegible]
expertem, facultatem vel, quae [illegible] in actuali [illegible] esse.

Obiicies 3. Iustinus Martir [illegible]
Gentes [illegible] genus geniti absurdum est credere Deum intelligentiam,
o voluntatem, [illegible] Dei, [illegible] rationem [illegible] in Deo voluntas
distinctum a velle, atque adeo [illegible] [illegible] intra [illegible]
eadem sit [illegible] Dei, et illius. [illegible] nimio exultant ad [illegible]
et [illegible] sapientia clamitant.

Resp., extra Thorum quod obiicit Iustinus loco
citato, [illegible] expressi agat de volunt. signi, quae est creata extrema
Dei, [illegible] volitioni interna [illegible] ab illa distincta: unde [illegible]
[illegible] hanc signi voluntatem afferre Sanctum Iustini locum, neque
alios Athanasium [illegible] Damasc. [illegible] arguit ibi quod quam
Gentilem ex vita assererent Deum eandem [illegible] voluntatis
signi, id [illegible] idem cum Deo, sed distinctam a voluntate interna

interna identata cum ipso adeo; et ex altera parte in intimis [illegible] videtur
ob idem, Deus, voluntas signi, et velle illius; coincident. illud ex scientia
verbi pugnantia loqui. Quod ostendit ex Doctore [illegible] testimonium [illegible]
[illegible].

Doctores oppositae sententiae patronus sibi fingentes [illegible] in loco [illegible] q. 1a [illegible], [illegible] 25 a. 1 ad 3, et [illegible] 4 a. 4 ad
3, et 1 contra gentes cap. 10 expresse docet, quod sit in Deo [illegible] per se [illegible]
[illegible] rationem actuum essentialium, quos dicit intelligere, et velle, [illegible],
et [illegible] modus intelligendi, et significandi. Deinde 1 d. [illegible] 1a a. 1 c. 2
asserit [illegible] [illegible] ea dicta [illegible] [illegible] in Deo, [illegible], operatur, et [illegible] media
inter utramque, et [illegible] 1 disputata 1 ad 13 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] in illud [illegible] intellectionem. Ac tandem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et
2 q. 1 a. 2 [illegible] distingui ab intellectu ut ab operatione sua. et 1 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] intelligere, et velle.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] negamus in Deo [illegible] [illegible] modus
[illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] si loqui [illegible] intellectionem, [illegible] [illegible] modus significandi
[illegible] [illegible] distinguitur ab intellectu, atque adeo [illegible] [illegible] [illegible], impor-
tantem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sed eandem [illegible] [illegible]
diversimode. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] logica, [illegible], [illegible] quasi physica, ut
[illegible] docent adversarii importantem diversa [illegible], [illegible] [illegible].
Nos autem non negamus in Deo [illegible] [illegible] modus [illegible] logicus, ut initio [illegible]
[illegible] monuimus, sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quasi physicus.

Hanc autem ut Angelici
[illegible] mentem, [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]. 2 [illegible] [illegible] ut [illegible] aliquam
vocem [illegible] [illegible], asserit, quod [illegible] [illegible] [illegible] modus significandi, [illegible]
modus significandi,

sint, quod diversimodi significant, sicut diversis nominibus significant, loquitur de illa d. 7 q. 2, quae eandem omnino indistinctam essentiam quoad expressionem diversimode, cum fundamento in re, importat. ut in 2 de 27 ubi docet operationem divinam personalem, et notionalem [illegible] personis differre modo solo: et ne intelligeretur solo modo importantem diversam proprietatem, addidit, et modo significandi, ad quod: in personalibus idem est modus significandi, et proprietas distinctiva personae. et differentiam personalem significat, et notionalem modum operationis, et actionis, et per modum proprietatis sic: unde dico, quod eadem res significatur per haec nomina: Pater, Paternitas generans, et Pater significat illam per modum suppositi, Paternitas per modum generationis. Eadem doctrina docet hanc rem vi notionalem, et actualem dicens: actus notionales solo modo significandi differunt a relationibus personarum, et subdit ex Magistro, generatio, et nativitas aliis verbis dicuntur paternitas, et filiatio. Et e diverso actus ultimum generans. Filius significat actum per modum actionis, filius per modum subsistentis. Filiatio per modum [illegible]. inter quae sic versatur. Thomae distinctio rationis tenuissima, de qua loquimur, ut vidimus in superioribus et latius ex dicendis erit.

aliqua duo dicuntur ratione importans quae D. Thomas apponit inter illa, quod distinguant ratione solo modo significandi, ut differentiam diversimode, [illegible] ad [illegible] significandam, ut Pater ex illis volumus [illegible] manifestum est, quod quoniam illi apposuit ratione importantem eandem omnino indistinctam proprietatem, sunt diversimodi.

Unum enim vero, quae proprio operationem exercitam ad [illegible] revocare velim, ex iis, quae [illegible] latissimas

f[illegible] est 2 log. disp. 2. sex ex grad. dic. in rationem eorum fundamento
inter, primus est formalitatum quarum neutra in altera includitur, qualis
est inter at. et rationale. 2us inter formalitates, quarum una includit
in altera, id nempe, qualis dat inter rationale et eorum entis, et perseitatem
quarum illa includit in sua id nempe. 3us inter formalitates se imbibentem
includentes ex parte id transcendentia, qualis est ex. colores verbi.
inter divina attributa, talis ut quaedam sit formalitas, sine explicite
importet divinitatis perfectum ac quidditatem. 4us inter definitum et definitionem
atque inter homo, vel at. rationale, in quibus eadem est indivisibilis perfectio et quidditas.
in modo explicatum, importat in uno extremo, ubi definitum homo,
in altero extremo ubi definitio at. rationale, et id dat diversitatem in
modo, quo explicite important, quae in ratione definitum homo sunt,
ita constituit, confusum, et velut imbibitum per modum unius important,
et definitio at. rationale eadem est partes, ac hoc importat distinctas
explicatas. —

Quinque quod in eadem linea quidditatis formali unum se habet
velut pars constitutioni alterius quoad explicita, quae importantur, et
partes attributi scientiae, et volitionis, quae sunt cum alia attributa,
declaratis et 4o; item ratio mea ad formale hominis, et ratio ad formam [illegible]
ipsa, quod formalitates in modo explicitae, importantur eamdem quidditatem formam
specificam, et differant quoad modum constitutionis, quo explicite
importantur. 6us reperitur inter formalitates, seu superius obiectum,
importans in quod expressum eamdem esse perfectum et quidditatem indivisibilem,
et id differant quoad modum importandi, per aliquam assimilationem ad perfectiones
creatas, sic quae dirigunt in divinum filium, et verbum, et verbum et caritas,
Deus et deitas, sumpto hic Deus pro solo recto in divinis, importat
n. Deus ut concretum, et deitas ut abstractum; item filii et quasi verbi,
paternitas ut formalis hypostatica, et ut paternitas constituens hypostasim
item ut actio, quasi fluens ab illa. Quae dicta extra ipsum, eamdem quod

est in

et quiditz formalem important, vel differunt quoad modum exprimendi simplicitati.

Hunc differentiam cognovit S. Thomas, et docuit in q. 27 de veritate art. 2 ad 4 ... ubi, differunt inquit sunt fundata in eminentia rei, per unam fundatur in emanatione filii, et aliud fundatur in emanatione intellectus, scilicet verbum, quae in Deo non sunt res differentes, unde filius et verbum differunt solum quoad rationem relationis. At ambigit nullus filius ut filius et verbum ut verbum eandem dicit in Deo effectum et quiditatem formalem importare; quamvis S. Doctor dicat inter se differre quoad sunt fundamento in re.

Apertius ad hoc id ipsum explicatur verbi relationis, vel, unde dico, quidam id quiditas, et effectum formalis differentiae quod S. Thomam solum agnovit hanc ultimam differentiam formalem inter intellectionem divinam, et intellectionem actualem, atque adeo solum dari in Deo intentum per modum prioris logicae, quae ut vidimus, est ipsissima intellectionis quiditas, non vero per modum prioris quasi physice. Unde cum asserit operatio, scilicet intellectionem fieri prius, non vero esse, loquitur de prioritate logica simili quod respicit intentionem ad aliqualem ad prius creaturae, quae ultra operatur ad intellectionem, quae per aliqualem analogiam ad intellectionem creatam significat per modum operationis intuitum, quod non fieri ab illo vere esse, non dicatur fieri prius sed operari dicitur aliqualiter fieri prioris logicam.

Ad hoc dico S. Doctorem loco illo allegato ex 1 de Deo 7 agere de intellectione notionali generativa, quae post realem dixit suppositum, ubi generatio, et dicatur logice in illa est ... ubi in Deo ... libera ad extra, atque adeo nobis extra rem obiiciunt.

Tandem dico, quod dicit Thomas loco citato in ordine intellectionis simul rationis logice de prioritate simul ... seu prius quasi physice fingunt, quod nos non negamus in ... rationis contentum, sed S. Doctor ... de potentia a. 1 ad 23 ... ubi ... sic videtur ... exposuisse ipsi ... dicat esse ... simul rationis subdit, ... quod attribuatur Deo operatio,

quae negatur aliqd prius, attribuit tn ei relatio existentis a prin. unde
ista relatio non est nisi rois tm. Sic autem dicendus operatus fieri priusquam
non dicendus esse; unde sicut essa divina non hét aliqd prius neque re neque
roi, in qua divinas hét aliqd prius sm roe; vbi fingentem relatiz
roñ ad operatz: eodem n. sensu dicit sup Doctor in deo operatz sm roe
et eidem qui prius sm roe, qui et operatz sm roe dicit eidem
sm attribuit relatio roñ, ut prius sm roe dicit qui et sm attribuitz
relatis rois. 3 diffas ex rois patet.

Ontra 2a diffem obiiciunt adversarii, ex humanis ascendimus ad divina, sublatis imperfectionibus, sed in
Angelis et in nobis intellectio supponit intellm ut principalit dictum
q in deo sublatis imperfectionibus, divina intellectio supponit intellm
prius saltem sm roe, quod dicunt. Cfr qr ubi est perfectio, ac vere cognitio
spealis, quae est scia, et intellectio, ibi tn est intellectus, etiam si illa sit
aliquando diminuti solius intellectus: sed in deo est vere, ac proprie cognitio, seu
scia, et intellectio, ergo et intellectus.

Rr ad obiectionem negando consequentiam, quoniam intellectus non prius
perfectionis, qui mxe posset fieri vitalis, si demisso dictis ab imperfectionibus,
ut creaturis extendimus. unde sicut consueto fundo ex creaturis in diiz ut Vtpru-
dentia, dirigamus in deo tales veras perfectiones, quae in creaturis realiter
distinguunt, quod tales sunt, ut possint ab imperfectionibus denudari, et
non quod negentur denudari ab imperfectionibus, ut contingit in potentia.
Et sic dicimus in deo veram deo cognitionem, sciam, et intellectionem creatam, quae
tn realiter est distincta ab intellectu producente; falsam vero de cognitione, et intellectione
divina, quoniam haec sed dicit ad actum intellectus ingenerata ac realiter operans intel-
lectualis, non vero ingenerata alicuius intellectus in creaturis imperfectum et
non perfectam

imma a po intell arg adio mig dur, g dñs ppi

mat mt & mij poē, et ro vera p̄p ipair intel creata.

Unde cy dicit cognit, v intelleg diu q separaru intel si perio ni deg

nis imperfectio nis mycandi, v intellendi nigre, v intellar ad ray

cognit q̄ sta p nenn po intelle producere —

essa poē intellic ad pris productivum immanent, qua de essa

intellecti esse productibis immanent: id pos auferri sic imperfectio p

ductibilitati immanent ab intellect, ita ut dat formalis in deo, g

p pr auferri imperfectio productiui immanent, cum sit, q

ppa intellectiua, itavt sic dat formalis in deo. Cons p̄ v a parite

ros. —

Rs neg cons in deo sic, ga totali ro adeq ra intellecti

creat sit ad productibile immanent a ppa intellectiua, cu totali

importet ad actual operat intellectual obta, spirat ord ab

intellectu & mos fluxu, v ab intellectu & mij pos: et totali

ro adeq ra poē intellectiua est ad pris productivum intellectionis, qua

viratur in deo sic, ga vnu est de essa poē, alterum de essa intelle

ctionis. Unde sensa minori negat cons. Discrimen est q pro iij,

orig ablata a poā ord ad productiui immanent, aufert ord ro adeq

triali pos, at p adio ad manet ord formali poē, cd ib intellectualiter

[illegible] manet ut ex cap, diabam, poē est de essentia formali ipsius intellec

intu, at ablata ab intellect ord productibilitati, ad aufert ord adeq

triali intellecti, sed pont manet ord operationi actuali intellec

rios formali intellectionis, ad. Lecto illa imperfectionis in deo imperfectio

[illegible] imperfectionis formali poē

Eadem solutio opus est, utrum creaturis ad operandum ... ut queant indicari actualis intellectus ad rem, ... vere propria.

Sed vitalis est hoc, quod sit prius producens ... dignabiliter producere ... actus, distincta ab emanente, atque immanentem in eodem supposito, sic actus distinctus in eo formalis vitalis est sed quod creatur ex nostra actione producti immanentem, est actus distinctum ab emanante a potentia vitali, ut tenemus ostendimus ex eo sententia lib. 2 de anima disput. cap. 2: 18 sed ex obiectione salvatur in deo perfectissima id actus formalis vitalis, sine eo, quod creatur illo nunc producti a potentia vitali quod in illo obiectione salvabitur in deo ad per formalis vitalis, sine eo, quod sit prius producendi illo modo actus immanentis, aut non posset dici actus vitalis propriam ... denarrari ab eis imperfectione, quod ... vitalem?

Res ad argumentum, illi fieri deo actum vitalem creatum posse ex nostra actione producti immanente a potentia vitali, quia ... alius ex operatio, qua videtur creans ab intra se ipsum efficit, vel actuat, ... actus quasi vitalis est ut eamque: unde ablata illa imperfectione producendi ... manet, quod sit operatio, qua videtur ab intra se ipsum velut efficit, vel actuat, et ... debet per se dari in deo sine tali imperfectione. Actus propriam formalis vitalis, ... hoc, quod sit propriae producere immanentem nil aliud importat, atque ita in indivisibili ad propriam formalis vitalis cuiusque ... in eo tali est per se producere immanentem, et per impossibile partiali ... ex quo fit, quod ... abilla ... producere nil remaneat per formalis vitalis, ... ut ... in deo actualis intellectionem vitalem, ... immanentem producere illam.

Quo ... solutio clarescat, ... ex lib. de anima 2 3 ex lib. 3 disp. 2 ... 2 p. 2, ... discrimen inter ... intellectionem creatam, ut singulariter ... sanctus ... cap. 6, quod creata vitalis est actus

quo viuens viuit quam mens posi, o primi redeuntis se de actu ad actum 2. at si adeo producendo ipsam mox actum, quo conuenit.

aut dicas ut per raq. mutatam existens in vltima innendi actualia, v. confert actuali operationi intellectuali, ac proinde non mens redeuntionis de actu in actum 2. nec generis ex nostris omni nemi producunt a potestate vitali.

actualis [illegible] manans, i. ab actu [illegible] ex lib. 1 dist. 4 cap. 10 sec. 2 parte 2 vita apposite definit. Est actualis operatio, qua ab innato se ipsum mouet, sicut vt [illegible] lib. 1 dicitur, et Clarius dixit [illegible] in quo [illegible] vita Dei est actualis operatio, qua ab [illegible], quo se ipsum efficit, o actuat.

vitalis sit ab innato; vno [illegible] Addit, ex eodem loco duplice modo fieri producit, a [illegible] manat. [illegible] actum ab emanar. [illegible] producere se vt [illegible], se negatiue, ingressu ab alio idest ingenio [illegible], quo nec in alio quocumque [illegible], quo mens vt per se perfectius eius ab innato, [illegible] operationi vitali; [illegible] operationi vitali etiam conueniat.

diuina intellectione [illegible] actualis operatio [illegible] Ex quo [illegible] facile intellectu quo modo manat a potestate vitali, quod est [illegible] actualis operatio vitalis intellectualis qua ab innato, [illegible], [illegible] intellectio; [illegible] intellectio creata petit a natura [illegible] actum, quo viuens se mouet [illegible], seu intellectualis [illegible] redeuntis se de actu 1o ad actum 2m. Vnde in actualis [illegible] vltimam actualitatem intelligendi, [illegible] inspirat [illegible]

ab [illegible]

actus productiui, verò et ab intrà potentiæ productæ, sed abstrahit; e
contra intrinsecis, quod ablata productione, intellectus maneret in actuali
sui intellectione sine ulla imperfectione, ut vitiono: actus potentiæ formalis
vitalis ut imperat, ut diximus, potentia productiua immanentis, arripiat hoc
ablato, non maneret ullo modo ad potentiæ vitalis. Ex quo tamen fit unus vitalis
creatus temporis imperfectibus, reperiri formalis in Deo non explicari, quomodo
vero o formalis actus aeterni vitalis, ut verò potentiæ formalis vitalis vel intellectiui.

Obiicitur 2 in creatis potentia formalis vitalis
intellectiua in actuali Deo importat vitalis, unum est fundatum, cui ra-
tione rei omnino a priori debitæ actualis intellectio; alterum ut principium productionis,
u ratione illius quod sit in Deo imperfectum, bene in potentia illud 2.
Quoniam si pars perfectionis reperitur in creatis sudendum est Deo, tam-
quam imperfectionibus: ita ut fundatum, cui ratione rei omnino a priori debitæ
actualis intellectio, est perfectio, quod ablata imperfectione productiui, et rationi,
reperitur ad potentiæ vitalis, ergo ad illud 2 in Deo. 2

Respondetur obiectionem neganda omnino, quoniam
unum omnino indiuisibile est in potentia formalis vitalis ut fundatum formalis vitale, cui
ratione rei omnino a priori vitalis debetur intellectio, ac est principium productionis
immanentis illius, ratione formalitatis logicæ, in tamen potentia vitalis fun-
dat formalis vitalis intellectionis ut productio intra rigorem intelle-
ctuali ab eadem intellectione, ratione est productiua immanentis illius, unde
in tamen formalissime productiua illius immanentis ingreditur fundatum vitale
illius, eo bene valeat idem potentia formalis vitalis est fundatum vitale, ut
rei omnino a priori, intellectionem, quod est productiua illius, cum conuenienti ratione pro-
ductionis illi debeat vitalis, ut rei omnino a priori, intellectio; ut ita idem potentia
formalis vitalis est productiua immanentis intellectionis, quod est fundatum
cui vitalis debetur ut rei omnino a priori, intellectio; atque adeò est una omnino
indiuisibilis perfectio formalis potentiæ vitalis, diuersis in nominibus, sinonymis ut
explicarà.

Cum verò sit potentia formalis vitalis est simul formalissimi in actu vita-
lis productiui, quod habeat rationem formalis vitalis sit 1ª explicanda ostendi; ad productiui

y? vitalis illius licet, i. q actus immanentis distan. ab emanat.e ista

non desinit in eo fundari vitalitas formalis q[uo]d illi ut r[ati]o [...] priori de-
beant, utcumque actus vitalis, id est q[uo]d illi vitalis debeat, i. q[uo]d [...]
immanens sum[?] actus immanentis ab emanante distin., inspirationi
importat esse formalissime [...] id, q[uo]d ex [...]
cum ut r[ati]o[n]i priori vitalis debet intellectio.

priori debeat sit indirectum ad eo fund. [...] eo fundamentum, aut aliquid, ut priori
aliquid dicit assignari diversum [...] desinat in eo vitali, q[uo]d non desinit
non vitali: id autem verum est, q[uo]d debeat illi aliquid vitale formaliter.
atque ut iam observavimus, prius non sinitur [...] in eo vitali formaliter [...]
[...] formalis vitali [...] in q[u]o vitali [illegible], cuius non est
vitalis [...] ubi, [...] in [...] lumine gloriae, cuius non est formaliter vitalis
cuius est fundamentum, cui tamquam r[ati]o[n]i [...] priori debetur [...] visio beata
[...] in [...] fundamentum formalis vitalis [...] intellibili
[illegible] [...] unum, [...] vitali fundamento, [...]
[...] i. q[uo]d actus ab [...] emanatio distincta immanentis; alteri
[...] non vitali, debeat id vitalis i. [...] actus immanentis ab emanan-
distinctus. ~~

Hinc tandem concludit in divinis [...] dari aliquam [...]
sit fundamentum formalis vitalis, cui ut r[ati]o[n]i priori debeat intellectio [...]
[...] ab [...] vitalis [...] quamvis, ut [...] est, fundamentum ut r[ati]o
prior ad intellectum, [...] desinit in eo formalis vitali intellectuali
[...], q[uo]d intellectio illi debeat vitalis. i. q[uo]d [...] actus immanens
distinctus ab emanante. Et ulterius [...] ex eo, q[uo]d in
Deo [...] diverso [...] debiti [...] quae sit fundamentum formalis
vitali, intellectum, a. debet [...], ut fundamentum formalis vitali, [...]
[...], immensitas, et id quod [...] attributalis: aliter non [...]
[...], [...] formalis vitalis, non vero alterius, cum ex [...]
[...] [...] vitalis [...] non vitali; [...] autem [...] diversum, ut ex [...]
[...] innotescit, id potest esse, q[uo]d vitalis uni debeat, non vero alteri.
At illi [...], cui [...] fund[amen]to formalis vitali [...]

debeat intellectionem, ac per consequens intellectio, ut æternitas, et immensitas essentiæ, quia formaliter vitalis debet esse utriusque. Declaratur probatio contra adversarios. Quia illi perfectioni debet intellectio convenire in a priori, non duntaxat dignitatis: at sibi ergo dignitas debet æternitas, et immensitas. Neque designari possunt adversarii, quæ perfectio sit, in quo consistat, quod intellectio vitalis illi perfectioni debeat, nisi vero sit æternitas, et immensitas. Ex quo ratione addita in Deo dari intellectionem radicalem in 2º sensu definit.

Aliqui nobiliores theologi sæpe contendunt, non dari in Deo intra [illegible] quasi fontem, quo accedunt illi intellectionem radicalem, quod vocant eius intra, intellectionem radicem, ad eum modum quo omnia illa est prius radicale, id est radix immensitatis, æternitatis, et aliarum perfectionum attributalium. Ita Gilius lib. 2 tract. 2 cap. 4 no. 3; Albertinus to. 1 et 14 Theologiæ dubio 2 disput. 2 nº 24, ad expositionem Arrubal 1 p. disp. 7 cap. 5 referens pro se Aureolum in 1 d. 35; Valentia 1 p. tom. 1 disp. 2 cap. 3 et alii nulli RR. Ceterum reliquum [illegible] negant proprie intellectionem quasi fontem aliarum in Deo, aut intellectionem radicalem eius, sed dicunt Deum esse radicem Dei intra perfectionum, asserunt, et merito; Deus enim relatos, mobilitate, negant Deo intra fontem perfectionis radicalem. Astruunt intellectionem radicalem in Deo, propter 1º, 2º in 2º sensum

intriq. per max. poti. quasi acru qui sint actu 2°, v notissimi Durand

in Clarion. ... 1° Dist. 1ª cap. 1°, v ... 3 Dist.

cap. 1°. ~

Nos cu coent ad doctrinam ... vero p. ... eadem cap.

tractatam, asserimus in Deo non dari intellectivum radicalem ... sed

... rem ut manifestum est, ... sed ... Est ... minus

... sanct. Thomq, v ... p. eadem cap. 1° 2 ... dicentium

in Deo non dari intellectiv. ... maxim. pot., ... , cu fundamento ...

v alibi negantis princip. intellectionis, quod minime negarent, imo limi-

tarent, si crederent Deo intellectivum radicalem ... , ... hoc

princip. intellectivi est. Hic sed ... adducimus S. Thomam 1ª ... ex 2 ...

ad 2m, quod ... habet, in omnibus ... vivunt est accipere aliquod vivendi

princip. ... tamen ... quod ... si Deus est ipsum suum esse, et suum intelli-

gere, vita et suum vivere, v propterea ... sic vivit, quod non habeat vivendi

princip. Hinc autem vivendi princip. ... intellectivum, ... est ipsum vivere

Dei, ... intellectivum radicale et ... quod est princip. intellectivi ~

... eadem cap. ... ut ... ex S. Thoma de ... quam

... ; ... Deus non ... inter ... max. pot. quasi ...

mare intellectionis, ... limitatam ... radicem intell., ... v ...

... intellectui. At ... actuali intellectualitati, ... est formalissime ipsa

ultima ... , v actualitas ... intellectui, sicut ut ait S. Thomas

... gentes cap. ... vit intellect. ... cognoscentis aliud

est aliud ejus esse, quod ... intellectuali, ... est ipsa ...:

... non definit ... suam ... esse formaliter est in ultimo

actualitatis gradu ... intellectui, ... illi ... radicem ... ,

... intellectionis, alias ... deficeret ... ab ...

... , sed actualitatis formaliter gradus intellectui. ~ ~

sacramentorum operandi, ... operatur ... princip. radicale,

ordinis ... in esse tali formaliter ...

ejus, attingit operatur ... ut ... maximum ... medio ... ,

v ex ... sacri ... : ... ex coi definitiv princip. radicalis operandi,

... ut ... ait in ... eadem ... , ...

indo ...

& magis pot., ut sint tam specialissime in actuali & actuali operatione intellectus, seu intellectualitatis, & magis aptitudine intelligendi, & ut radicale intuitus, quod sub ratione tali est potens ordinis ad potentiam intellectivam, cuius ipsa [illegible] ... principio proximo, sicut intellectus, quod cum in deo dicitur tali pot. intelligendi, nec est ratio radicale intellectionis~.

ut principium radicale intellectionis, sicut deus, ideo in creatis anima realiter est limitata, et & se ipsam specialiter agens intellectuale in actu [illegible] defectum, ac proinde potens complexi indagativi intellectualis, potentia intellectiva radicem, quae fiat complexio, ac proinde [illegible] in actu & in se efficientissimi perfectae intellectionis, quod divina natura est omnino illimitatae ingenii intellectualis, quod ut est ex se ipsa intellectionis radicale &c.~

Deinde autem Arrubal, negando in illa ratione, quantum ad [illegible] intendendo in deo non dari intellectum & magis pot., in creatis distinguit potentiam, quae est proximum actus principium, à principio radicali, substantia, natura, quae [illegible] in eo ratione limitationis, neque est omnino principium actionis, sive operationis, sed in deo substantia, natura divina habens illimitatam, et infinitam in se naturam intellectualem, ac proinde in eo principium operans, intelligens, in quantum est ad nos, ut ex eo potest sive ratione, quod specialissimum, ut talis, est principium proximum, et immediatum operandi, seu actus, et operationis sine interventu alterius se habentis & magis pot., ut principium proximum, ideo ut dat intellectionis radicale.

Fateor deinde & 43, 3, principium proximum, deinde ait, quod vide ipse Arrubal proveniendi verbum divinum est divina intellectio, quod specialissimi [illegible] in divina substantia, natura intellectualis virtus, haec in eo magis specialissime intelligit & eo principium proximum operandi ad intra, quod divina natura dicit intellectionis radicalis, seu principium proveniendi ad intra & sine interventu pot. proximum operandi, alia ratio ipsa specialissimi principium proximum et immediatum operandi

seu gerunt verbum et intellectio; cuius est radix. nec tamen intelligendum, quod ea sit principium radicale intellectionis, quam specificat, ut supra dixerimus; sed quia adaequate [illegible] sanctis [illegible] eleuauit.

Obiicies 1. ex Albertino, Deum non cognoscere formaliter et distincte sensibilia per naturam à natura sapientiae, ut autem sapiens, et sapientia, non ut per naturam, sed ut per ideas, quas natura sequi [illegible]. [illegible] attributorum, in quo [illegible] numerauit existere, ut intellectus est ab essentia diuina, in qua ipsa est intellectum.

Respondeo: Obiectionem ex his, quae insolubilem ostendit, posse [illegible] dicimus cap. 3. 8. difficultatem, quia loqui de superiori dicimus, cum quasi praesupponere vocant sapientiam, quia nostram, considerat ut rem superiorem et altiorem, ut [illegible] ex modo nostro significandi importat ut velut diuinam naturam, sicut superioritatis intelligi Deum; unde non quod ratio diuinitatis attribuitur velut [illegible] ipsa diuina natura, sed [illegible] dicitur quod ipsa intra se explicat [illegible] adaequate intellectionis actualis, [illegible] ideo nostro modo significari à nobis, ac si quod [illegible] velut [illegible] in speciali autem [illegible] vult, quod intelligere est [illegible] quasi [illegible] admittit [illegible] in quo sic importat [illegible] posse logice ut autem [illegible] quasi [illegible] ut [illegible] explicat.

Obiicies 2. [illegible] ex Albertino, quod ut intellectus radicalis

inde itaque est perfectio sine ulla imperfectionis admixtione atque adeo simpliciter simplex quae nascio in Deo concedendam. Antecedens probatur quia eorum radicem omnibus eorumque veritas, bonitas etc. est perfectio sine imperfectionis admixtione: vel sicut divinarum essentiae et radicem omnium eorum, relationum, immensitatis, vel aliarum eiusdem perfectionum attributalium, est perfectio simpliciter simplex, quae etiam radicem intellectus omnium eorum, est perfectio simpliciter simplex. Sed nil aliud est intellectus radicalis, quam esse radicem intellectionis, quae nullam involvit imperfectionem, nec illam in se fert, atque adeo in Deo reperitur. Probatur quia nil aliud est ad intellectum radicale

in eorum, qui ei fundatur, cui ut ei ordo prioris debeat intellectio, et nil aliud est radicem immensitatis, relationum divinarum etc. quam eorum fundatum, cui tamen ei ordo priori debeant illa: sed in Deo datur eius fundatum, cui tamen ei ordo priori debet intellectio quae dat intellectum radicale. Minor probatur quia licet valet Deus intelligit, quia Deus est intellectus, quae intellectus in Deo praesupponit ut ei ordo priori ad intellectionem, sicut valet ergo Deus est intellectus, quia intelligit, ~~

Respondeo ad obiectionem; nego antecedens, ad probationem omissis autem, neget etiam, discrimen est, quia non radicale intellectum dicitur formaliter in actuali perfectione, quod sit prius intellectum, quam in virtute minus perfectum; cum autem intellectus minus perfectum, ut dicitur formaliter in eo tali actualem ipsam intellectionem, seu intellectualitatem magis actus et intellecti, involvat imperfectionem, quae involvit radicale intellectum, sed ut patet, non reperitur in radice immensitatis, relationum etc.

Et tamen intellectum radicale formaliter deficit ab ultima actualitate quae intellectuali, ut diximus, in quo maxima involvit imperfectio.

Tandem intellectum radicale non habet illimitatam vel infinitatem in eo, quia sicut non habet esse formalissimi principium proximum operandi, et ut videtur, realis, quia similitatem, vel finitatem habet in circumstantiis, et habet formalissimi principium proximum operandi ~

Ad confirmationem dico, intellectum radicale intrinsece est fundatum cui debet

intellectio mata, sui intentia int̄g ∻ ma ꝑa, ergo adio intur
rtem, q. d. videt indio, it nec dat cq m ꝑos. Ad ꝑbat minorē illo
argcat fieri a rēl frāb ꝑoditaria intellantia, in quo ā ꝑos
logica ad intellantiā ipiam ∻ maj ꝑrati signat, ut cq dicūt m̄
actualis se ipso vult q̄r est vnicas; cognitio separat quare eg̃
ut separatur loca tui. Vbi ē arguit à mō radialibus actualem
sui ā cogniō radialis ad actualem, et à ꝑa logia, vnde sequit
sit i ꝑ dejs ut intellectus subitalis ꝑ intellit

Ob: ēq̄ si obaligm rō intellis radicalo
Deo denegare, maxime qui defniūr ad vltim
actualis suus ꝑtas intellius; o vltarius ut ∻ fert, et actualis intell
hic go ꝑradis rel illig: sed q ed nulla est; ꝑ Minor: ꝑ g. dicit
esse ut radix, ind reij, subit, qui ut vltima ∻ ꝑ ... , o actua
teris; o vltarius est velim ꝑferibili ∻ cogni ꝑ ferz, eas ꝑ vltimi
passiue inse recipiens, ac ꝑ inde vel illarum imꝑerans ꝑ ꝑalitarij.

Rñ ad obiiz 1º; nego minorem.
ad ꝑbat omissa anti, nego coarm. Discrimen est, q. d. intellectum radicalo
est, ui ut radia debet vitalis intellectio, ac ꝑ inde intentia ꝑ, inn
lliq illarum rōnaur a mi roij ꝑducenti sive ∻ aut, diramad
emanare: cq autz sic hic intellectz radicalis imꝑortet ex divini imꝑfect
in ipsa radice, limitatom in gra intellictio ꝑducenti vlt, et recepiti,
ta ∻ indiq ꝑferibilis. inde est, q. d. intellectum radicalem deo denegat,
ꝑ ab cq mi imꝑfectiq neg ꝑ dinudari, ꝑ atorq subintra, ubi, id
qui alis ꝑferez cq n̄t debeant subiz, ꝑ in gnd radici vitalis, et deb
ent intentia ꝑ ad illas ꝑducentis ∻ aut, ꝑdiram ab emanat,
id imo actiui ∻ emanat: ac ꝑ inde et supponunt in ipsa subiecto
eq imꝑferz ꝑducenti, o receptiui, sed et ꝑferibilis, o ꝑaliratis,
quas supponunt, o adstruunt cq quq in radice, ad q. iō mediatua
actiui ꝑfinimeq ordinans ex na rei.

Rñ 2 omissa cq mi nego
minor,

Ad primam dicendum; dicas creas est radix, seu ideo subiungi quam creabilitatis, vel actualitatis in eo subiecti; completus, et ultimo perfectionis, vel actuans dicatur creatum in eo, seu ingo subiecti, neque unus, in esse perfectione, et suppositi, omisso unus. Jam dicendum erat, et considerandum, ut per ista absit substantia, est completa, ultimo perfecta, et actuata in esse subiecti, sicut in suo proprio genere subiecti, sicut ut sit hic naturae generalissimum, et completum, perfectum, et actuans formaliter in genere subiecti, sine ordine perfectis, et actualitatis formaliter constitutivam, aut potius constituens genus ipsum subiecti.

Generalissimam dicitur substantia communi substantia in sua propria, ac simpliciter, et absolute, id maxime subiecti: sic n. Fonseca 5 metaph. cap. 6 q. 6 sect. 2a, et Suarez disp. 33 metaph. sect. 1a et Aversa in no. 22 docent, ex antiquis et DDbus, in definitionem suam quantitatis (sic situata propter quaelibet alia modificatione), neque entis, neque ens, neque actionis, id maxime rei, entitatis, entis, et actionis: quoniam substantia simpliciter, et absolute dicta, erat per absoluta, cuius, ut est, sub est maxime subiectum, et aut genus subiecti importat substantia simpliciter, et absolute, seu potius in eo subiecti abstracti, inde est, genus substantiae proprie generalis illius maxime, et subiecti complementum sit, actualitas, nec perfectio formaliter in genere subiecti, omnia per eam subiecti, quam est formaliter in genere subiecti, compleat, actuet, et perficiat ultimo in eo incommunicabili, et suppositi. Cui non obstat subiectum ut subiecti seu genus, ut hic respondit, sub ratione communissima subiecti abstrahentis a substantia simpliciter, et a modo subiecti, sicut a substantia seu genere; quoniam in genere sic perfectio, tamen de substantia dicta a substantia, quia ipsa radix est, ac per inde sequitur de substantia absoluta.

Hinc facile cognoscitur, exponens quod dicendum sit dicas creas, et in substantia dicitur sit velut radix seu creans; ut definitur generalissimi ab ultima perfectione, complemento, et actualitate, subiecti formaliter in genere subiecti, seu potius formaliter in tali genere sit ultimo completa perfecta, et actuata: nimirum dicas creas seu se, et ut per ista a sua substantia propria, sit ea illimitata formaliter in genere subiecti, et sine ut velut concurrit latitudinem perfectionis formaliter in genere subiecti, ut eius per sua perfectio formaliter

in quo subiectum exhauriat, ac proinde nullam perfectionem formalem in tali gradu illi
deficiat, nam, quod idem est, ipsa Deitas ita subiectum, ut se ipsa formaliter includat
deficiat ab ultimo complemento perfectionis, et actualitatis formalis in quod subiectum
eiusdem ut Deitas ipsi tamen competit, ita quod hec ipsa formalitate omnes perfectionem
formaliter in tanto gradu nulla deest, aut deficit perfectionis formalitas
in tali gradu, et continet ipsum formalissimum ad desiderabile ultimum perfectum
complementum, et actualitatis formalis, in tali gradu. Quod eodem modo, quo saepe
Theologizantes de immensitate, et id quod alii perfectionibus attribuerunt
eius, et velut proprietatibus illius.

Ex quo te expones, quomodo Divina
essentia sit perfectibilis simpliciter perfectibilis, nam perfectibile, im-
plicat, et abstracte dicit imperfectionem positivam, in eo quod formalis, in quo est,
gradus ut in tali gradu sit limitatio hec perfectionis, ut possit ulterius perfici
formalis in eodem gradu, seu per ulteriorem perfectionem formalis eiusdem gradus, quod
nimirum imperfectio, seu limitatio, aut defectus perfectionis, quod hec forma-
lis in tali gradu, suppleat: quod, ut patet, est esse perfectibilem formalis complete
in tali gradu, seu perfectibile aliud formalis eiusdem gradus perfectionem complete.

Ex quo optime stat, quod Divina essentia sit, simul quod
perfectibilis perfectibilitatem, quod nec nimirum apta est hec perfectio in eo
supponit per ipsam subiectum, in quo nulla involuitur imperfectio, eiusdem
id nihil aliud, est quam Divinam essentiam esse formalis in quod subiectum
aptam esse, ut ipse fiat formalis velut informativum, seu modificativum
perfectionis subiectum; et nulla involuitur imperfectio in eo, quod ipsa Divina essentia
non sit formalis in quod relationi producenti, aut productae, nec in quod immensitati
eius in perfectioni, velut informativum, et modificativum
maxima imperfectio, in ipsis tamen quod attributa quod ipsa Divina essentia formalis
relationi producenti, vel aliis perfectionibus. Enimvero Deus modi

perfectibilitas. sed quod supponit divinam essentiam ultimo completam perfectam, et actuatam formaliter in suo genere quod subsistentiae, sed quod ei convenit esse perfectionem formaliter in tali genere. unde nihil defert, nec supponit imperfectionem, ea quae a divina essentia sit relegandae, sed potius illi necessario concedenda ob dicta, et non nullis aliis divinis perfectionibus. ~ Ad 2.um dico quod in eum sensum, quem superius quod nostra divina essentia non habeat simpliciter, et absolute potentialitatem ad subsistentiam, quoniam s. potentialitas simpliciter, et absolute, importat necessario defectum perfectionis formalis in eodem genere ac aptitudinem ad ulteriorem perfectionem formalem in tali genere, aut ad aliam, siquidem complet perfectio, quae ei in eo genere quod formaliter deficit ac finem eius nam potentialitas simpliciter, et, ut perfectibilitas simpliciter imperfectionem necessario praesefert. ~~

Cum autem divina essentia in suo genere subsistentiae, et non repetit quod ulteriorem perfectionem formaliter in genere subsistentiae, ad non compleri, nec perfici, nec actuari, quippe quae in tali genere sunt illimitata, ultimo completa, perfecta, et actuata formaliter in genere subsistentiae, et non, certum est, quod non habeat potentialitatem simpliciter, in subsistentiae, quae sit ... ipsius divinae subsistentiae, et non, non tamen formaliter in genere subsistentiae, atque adeo nec illius complens, nec perficiens, nec actuans formaliter in genere subsistentiae, sed potius illam supponit ultimo completam, perfectam, et actuatam formaliter in tali genere.

Cum obstat dici posse ipsius divinae subsistentiae seu essentiae habere potentialitatem secundum quod ad subsistentiam, immensitatem, et aliarum eiusdem generis attributalium perfectionum, quoniam eiusmodi potentialitas secundum quod tantum est aptitudo ipsius divinae essentiae ad habendum formaliter in se velut infrative, et modificative, subsistentiam ..., supponens ipsam nec divinam essentiam formaliter in genere subsistentiae, et non ultimo completam, perfectam, et actuatam: unde nullam praesefert, aut supponit imperfectionem, ut dicti mihi nuper exponebamus in perfectibilitate secundum quod.

Contra autem intellectio actualis, seu actus 2.us intelligendi, non est modus, gradus, aut gen.s intellectionis, sed potius absolute, et simpliciter perfectio ultimo, complementum, et actu

alitas formaliter in gradu, seu genere intellectivi, ... atq
et sua praecisissima roe supponit intellectivum radicale non completum, nec
ultimo perfectum, nec actuatum praeter in gradu, seu genere intellectivi, sed
potius in tali genere praeter complebile, perfectibile, et actuabile per
quid, et coent in tali genere limitatum, imperfectum, et habens potentialitatem simpliciter.

Unde si divina essentia esset intellectivum radicale deficeret ab ultima perfect. et actualit. praeter in gradu ac genere intellectivi, siquidem ipsa praecisissime non esset intellectio actualis, quae est ultima perfectio, et actualitas gradus, ac generis intellectivi praeter in eodem gradu, ac gen. intellectivi; sed potius per quid intellectionem ult. compleret, perficeret, et actuaret praeter in gradu, ac gen. intellectivi, ac proinde esse deberet eiusmodi perfectionis, utpote complebilis, perfectibilis, et actuabilis in gradu ac genere intellectivi, et coent potentialitatis simpliciter

praeter

in intellectionis, quam obcq, ut concludo, denegat Deo intellectivum radicale, seu quod divina essentia sit intellectivum radicale, ut in concedat quod sit radix subsistentiis, immensitatis alarumque per id genus attributalium perfectionum. Caput 3 … quod constituat ultimo divina essentia seu naturam quasi per differentiam specificam ultimam, et praeter. § 1 status controversiae, et notantur aliqua per quod expositione

Cum ex creatis ad increata contemplanda mens insurgat humana, ut loquitur Hilarius 2° de Trinit. columna 3ª ibi, Infinitas intelligentiae nostrae quaerit, et sumit quasdam species ex inferioribus tamen ad intelligentiam superiorum: assentitur iis Cassiens c. 13. à magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit creator horum videri. et adhuc magis adstipulatur Paulus ad Rom. 1° invisibilia ipsius à creatura mundi per ea, quae facta sunt, intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, et divinitas: hinc ipsa eruditio div. ut legit Origenes merito dum hic his inferioribus quoddam advertit generale quasi commune omnibus, quoddam vero partiale, quo sunt rationes generales et differentiae specificae; quae illa ultimo constitutum suo esse formali, et specie observat, ad divina ascendens, exquirit, quid in iis sit ratio illa, quae per analogiam ad differentias speciei creatas, divinarum ultimo constituit in suo esse formali, atque adeo magis differentia specifica illius. Aliqua enim perfectio, seu perfectio formalis indivisio reperitur, per quam insuper esse formali speciali ultimo constituatur, ut per se manifestum est, et supponunt omnes Theologi praesertim praedicenti, eius modi aliquis rationem formalem ultimam vocamus ad instar differentiam specificam, seu quasi differentiam specificam, ut ex una parte ostendemus huiusce modi perfectionem divinam carere imperfectionibus, quas per se fert propria differentia specifica, et ex altera alteri modo praestare quidquid eius modi differentia in creaturis; sed ne immerito dictum loquendi modum in divinis, ut inusitatum, novumque carpat, advertat animum inter Theologos sequentes communiter citandos sane vulgarem esse, ut à Iustino Martyre exordium ducamus

quintus.

Agit in praesenti quaestio punctum dif-
ficultatis in co[m]positum est vt assignetur in divina
na[tur]a perfectio illa formalis quae quasi differentia specifica vlti-
mo constituit ipsam divinam na[tur]am in suo esse formali, et consequ-
enter, et quaeritur quaenam sit differentia specifica constituens na[tur]am
humanam, punctum difficultatis in eo consistit, vt assignetur
quaenam sit in na[tur]a humana perfectio illa formalis, quae vt differentia speci-
fica constituit ipsam na[tur]am humanam in suo vltimo esse formali.
Ad haec vt omnis ambiguitas distinguatur addiderim hic sermonem
esse de constitutivo deitatis, non scilicet, quod ea differt per se a creaturis,
nam per omnia et singula praedicata divina, vel increata, quae inclu-
dit differt essentialiter plusquam supremo genere ab illis; sed de constitutivo
deitatis ea vt differt a reliquis divinis perfectionibus, ad eum
quasi modum, quo cum agitur de constitutivo vg. hominis per differentiam
specificam, non petitur per quid constituatur, itaut differat
a deo, creaturis [illegible] per quod libet suis praedicatorum a deo differre; sed
quaeritur, quae sit illa ratio formalis quam sit vltimo constituitur in suo
esse formali vt non solum differat a deo, vel reliquis rebus, sed etiam
ab aliis animalibus. ~~

Verum enim vero quo litem facilius dirimamus, praeeant opposita duo [illegible]
rabilia. Est sicut in quolibet ente creato, quod
per se ponitur in praedicamento substantiae distinguuntur quin-
que praedicatorum genera, sic, et in deo, verbi gratia, in
homine, est gradus praedicatorum essentialium formalium
quae per se ponuntur in recta linea praedicamentali vt substantia

substantia completa, corpus, vivens, animal &c, quae praedicantur ad modum per se stantis; in laterali vero animatum, sensibile, et rationale, quae praedicantur ad modum adiacentis in quid. Ex his autem, quae in linea recta ponuntur sunt communia, et aliis animalibus in specie diversis, atque adeo excluduntur omnino a ratione formali differentiae specificae; at ex illis, quae in laterali ponuntur, animatum nempe, et sensibile; Et praedicantur in quale quid veluti differentiae, quae non sunt praedicata communia etiam aliis animalibus differentiae rationale differentiae specificae, quam formaliter participat rationale, quia praedicatur in quale quid ut praedicatum formale sit distinguens hominem ultimo in suo esse formali, ut nulli alteri competat. ~

sunt materia, seu substantialia. Huius 2 praedicatorum est, quae aut quae pertinent ad complementum, seu consummationem naturalem, seu substantialem [illegible], ut bipes, mas, et femina; 3 eorum, quae sunt proprie passiones, et praedicantur per modum 4i praedicabilis ut admirativum risibile, tale bonum, verum, et unum; 4 eorum quae pertinent ad 5 praedicabile, ut esse iustum, actu cognoscere, videre, dominus, caro, album, et id genus alia. 5 earum, quae spectant ad rationem per se standi ut subsistentia, personalitas, et esse suppositum ~~.

Nunc autem ad eum quasi modum, seclusis imperfectionibus generis, differentiae, accidentis etc., distinguamus in deo alia quinque praedicatorum genera. Est praedicatorum formalium essentialium, quae, si deus esset in praedicamento, convenirent illi per se in recta linea, ut esse subsistens a se, ipsum infinitum, ens importans ut plurimum negationem omnium causarum, quod sic solet explicari ens a se, per se, ex se, esse propter se: quae praedicata, et sicut in divina natura, sint omnino singularia, tamen considerantur, et se habent veluti communiora, quatenus ratione illorum convenit divina natura cum aliis praedicatis divinis, nimirum cum personalibus relationibus, immensitate, et aliis perfectionibus attributalibus, si quae hic ea, non solum ex ratione generalis transcendentiae, et inclusionis essentialis, sed ratione sui peculiaris constitutionis in propria linea, competit esse ens a se, subsistens, ipsum infinitum etc. Unde eiusmodi praedicata ut pote omnia, modo dicto, aliis perfectionibus divinis, non induunt, nec induere possunt rationem propriae quasi differentiae specificae; constituentis ultimo divinam naturam in suo esse praedicati specifico, cum sine, ut ipse, non sint ultima ratio praedicati constituens divinam naturam in suo esse praedicati divino proprio, per quod differt a quacumque alia perfectione essentiali divina, quae non est ipsa. In linea vero quasi laterali convenit naturae divinae illa perfectio praedicati, per quam constituitur ultimo in suo esse praedicati divino proprio, per quod differt a quacumque alia perfectione essentiali divina, quae non est ipsa. Quae autem sit eiusmodi perfectio, hic opus, hic labor, hic totius huius controversiae scopus.

2um est praedicatorum quasi materialium, et substantialiter sumptorum alia, ut esse intelligens personalitatum, et attributorum; quae substantialiter complent rationem intellectualis naturae, et subsistentiae in linea intelligendi; et esse amans formaliter et volitivum, quae illa substantialiter consumant in linea amandi. 3um continet praedicata per modum affectionum, seu proprietatum, instar quarti praedicabilis. Cuiusmodi sunt attributa omnia positiva, et negativa in intrinsecum, quod dicunt, ut esse iustum, bonum, verum, incorruptibile etc. 4um importat, quae, aut ratione termini, ut esse dominum, creatorem, et cetera; aut ratione connotati, quod in obliquo involvunt, intelligun-

tur

tur instar prãtoris actus quo probabilis potuisse adesse, vel abesse deo, absque eiusdem dei intra variatione: eiusmodi sunt actus liberi, vel liberi, sive ex vi nostra traditionis, esse actus provisoris, providentis, praedestinantis, et id genus aliis: quo includit praeterea continentia ad rationem formalem standi, ut formalitates, relationes, et subsistentias relativas, ac tandem esse Patris, Filii, et Spiritus Sancti. Haec autem omnia diligenter notanda pro faciliori expeditione, et sententiis, et aliarum difficultatum, quae non solum in Theologia, sed etiam in Philosophia occurrunt.

Notabile 27 sit, ut aliqua perfectio sit propria, et in rigore differentia specifica, seu quasi differentia specifica constituens formaliter essentiam, seu naturam aliquam in suo esse formali ultimo, et specifico, quo, ut omnino proprio, distinguatur à qualibet alia perfectione, quae non est ipsa, quamvis potissimum conditiones sibi praescribit. 1ª est, quod talis perfectio comparetur ad naturam, ut praedicatum primi generis, non ut unum, sed ut contrahens alia eiusdem generis communiora ad tale esse speciale formale, ut patet in ratione differentiae specificae propria hominis, quam in qualibet alia differentia specifica, constat ex illius definitione, quam cum communi sententia ex Aristotele dedimus lib. 2° logicae disp. 6. c. 1°. deinde 2ª est, quod comparetur ad naturam, ut praedicatum importans ex peculiari sua constitutione, et formali ratione, saltem explicita, maiorem perfectionem, quam alia praedicata communiora sui generis, quae contrahit, vel determinat ad tale esse speciei. Sic docuimus cum communi sententia eadem disp. c. 2° sect. 3°. ubi Doctor adeo certum existimat, ut oppositam sententiam, quam moderni quidam cum Doctore in logica q. 1ª art. 3° not. dicat singularem, nunquam in scholis auditam, principiis contrariam, doctrinae S. Thomae, et veritati plane adversantem. Item probatur tum ex dictis, cum S. Thomae verbis, quorum hic apparui gradibus rationem 1ª p. q. 50

a. 4. ad 1. 2. qm nos inibi expendimus, et novissime, id docet, ex pbus ea professis Cursus Complutensis [illegible]

[illegible] utrinque, seu ad specifica, qm [illegible] seu [illegible] ad fratis illarum in tali [illegible] specifice continens, v [illegible] [illegible] a qualibet alia [illegible] in ordine reali [illegible] [illegible] [illegible] ad fratis illarum [illegible] ad specifice, [illegible] a quavis alia [illegible] [illegible] [illegible] in tali [illegible] ex quolibet alio, nec in [illegible] [illegible] in [illegible] reali, [illegible] aut [illegible] in [illegible] tali [illegible]

[illegible] radix [illegible] affirm [illegible] alterius speci. [illegible] specifica [illegible] fratis [illegible] nimirum specifica [illegible] radices, ut in [illegible] vegetativo, [illegible] in reali: [illegible] [illegible] in reali, [illegible] radix [illegible] [illegible] in tali [illegible] specifica [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

fralem

per tamen oia° specifica univer salia, sed non inquantum generali
specifico, sicut est in quod ipsum formo generali, illas habet. sit oia, quasi oias
specifica, sed obscure continet ex analogia quae oias perf
bo in nobis quam uitium, ex Gras sub ratio in specifico ipsorum contra-
ie. n. Verò et ve her in universo ipsa spiritus, cui specifica
gradus naturali, se hoc in universo omni cuius nec specifica, etiam prae-
sica, ut fere sani vulgares mihi videntur, et omnibus loqui sunt
ipsa sub se oias sicut, ac sensu sub ratio ab illo, illa, quae
loquuntur, est ipsa oias specifica illius, ut et ipsi, et independens
in nobis, quod illa formo generali, quae in universo naturali ad modum
sit in illuerit, erit sias naturali, aut potius oias specifica talis rerum,
quod venerit. et 2 varia de sinia, et neque reserat.

exstant de eius. Pro dicere autem quod quanto difficilius ponentes varias
attributorum eius collectionem. sic in ipso quod Cassianus 2 et 20 2 lib
Eorum capitulo 4 sancti cum ex 4. a 3. et lib. 7 a 1 paragr. 4, et
Illorum et de Trinitate disp. 27 a. sexto, et Gabriel Conciolo 1 dist. 4 q. 3.
quod dicit attributa oia non differre ex natura rei ab essentia: sed in merito
eius simul mulier sic differant attributa, ut sic, et non ipsa ratio illos pure
imbibent de generali unitate rei; quorum in infra differentia docet rationi
oiamus essentia per solam intellectionem. Item
Lii, Pro infinitis, sic Argentinus in prologo et iis partibus ad illud,
qui videtur ancora solum 2 de 3 eo 2 sunt medium. et tamen oia quasi
specificam eius esse ad id, et est eo ad id, sive per essentiam, existens aio, et
actus oia partis. sic Albarez de auxiliis disp. 29 non, vanitatem per 20
2 variis

intellectus ... p ... io requi- ... sci ...

a 2, et videtur varius ... disp. ... a 3, et ... 4 a. ... et intelle-

... dis pars ... finis. ... 4a ... origine quasi specificam ... et

... radiale, n. verò ... volitivum radiale, nec aliquid aliud

divinam ... sic Albert. ... 2 ... theologicam ... expediamento

actum ... dubio 2 ... 2. cui acquiescunt inventory ... nullus

nisi origine ... intellectum radiale, ... docet ... quasi originem specificam

... tertium radialem ... seu ... sit intra radix intus, voluntaris,

et reliquorum attributorum. Sic Henricus in summa a. 33 ... 2

contra ... lib. 2, controversia 1a in 2 ... Petri

no 9, et dicit Hilarius lib. 2 ... 2 cap. 4, no 6 et 7, ... Arrubal

... disp. ... cap. 3, et disp. 49 cap. 1 ... 2, Granado ...

controversia 2 ... disp. 3 ... 4, ... Ianerus ibidem disp. 2 ... 2 dubio 3

et ... observari ... disp. ... 19 cap. 2. ... Vicanus ...

de attributis cap. 1 ... 2a, ... 5a, ... Turrianus ... de ...

vela ... et alteri ... indivisa disp. 3 dubio 4, et ...

et Alarcon tract. 5 de Trinitate, disp. 1, 2 cap. 1 no 7. Cui ... nullus

... subscribunt. Citant ... eadem ... sententiam ... Caietanus ... varius

Val ... et Sedesma: ... immerito, cum ... asserant ... ultimam

... statum, et quasi origine ... specificam ... disp., nec ... licuit

meminerit intellectui radicali, aut radicem ... reliquorum attributorum.

... et quasi originem specificam ... 6a intellectualis ... divini ultimam

... ultimam ... quodlibet ... indivisum ... Ita ... 1 ... 2 ...

Bonum agentes de imagine Dei ... 9 ... a 2. ... 6, ubi

... 7 ... lib. 4 in genesim disp. ...

... distinguens ... divinam a ... divina ...

ut ... , ... per se, ex se, ... a se, ...

esse ... (... lege ... explicando ...) ... fundamentum negans

... ; ... , et ... ultimam ...

...

ut natura est, attritus ultimo, et intellectionis ipsius intrinsece ens, omnis
diuinae, nec non et intellectionis attributum primario, ut creaturis.
Conciliari praedicti ... quorum ponitur utrinque inuenit ... et
... ex 14 ... ex 2 dubio 2.

Diuinae naturae ut natura est, ... nulla ... ratio interna ...
sed ... ultimo ... formali et solam intellectionem
ut ... est contrario ... diuinae ... intellectionem
... diuina perfectissima constituentem essentiam seu naturam diuinam
in suo ultimo ... formali ut perfectissimo ... 3 a 3
ad ... explicat, 2°, quod illa ... intelligere Dei est ... ad
identica ... nos, ... in se ... formaliter ... melius,
... ad ... subdit ... illa ... est formalis ...
subdit ... quod ... intelligere.
notar Ferrara ... genere cap. 50 ubi expendens illa verba ...
Deus est ... est verum et ... suum ... suum
intelligere ... agit ... est ...
... formali illa ... intelligere ...
sit ... intelligere ... formaliter ... et non ...
... intelligere Dei, quod est formalis, idem ...
... quod utrumque ultimam actualitatem dicat, ... Deus sit, et esse
subsistens immaterialiter, et intelligere subsistens: hoc autem ... quae
sunt ... ultimam actualitatem ... ipsa
subita sunt; unde ... idem formalis ... esse,
et intelligere: et ... hoc non oportet, si agit ... est actus, quod
agat ... est ... sentire videtur ... sacrarum ... 20
ex ... formaliter, ... diuinae ... essentiali constitui per intellectum,

q^d ne dicamus Patrum falsam ips traditione, asserendo q^d ipse aeri verissimamente illas Legit in fallibilis, aut potius deceret a divinam translat^o q^d fratrum, ..., intelligentiam, seu intellectionem suam totam, tota volitionis, aut alias divinam perfectione inferius est ad Zippercim decadebo cap. 7 sic loquitur. Deus enim tractans suam q^d unque est, inde subit cognitio est infallibilis, quae in mente, et sole et spiritu ... cap. 6, eius est sapientia est. Idolum Cirillus ierosolim. Keraderi 6. eodem fere loqui modo utens ibi Deus totus oculus, totus auditus, tota mens.

columna 22 Deinde Nitimus divina Moisis ... est lux et veritas, ... est verit ut igitur sancto definitio, firma ... intellectio, ubi Doctores infallibili, et evidentiorius ... colligo ... ex eo, q^d tradatur ex ... definitio ... ut nos intelligendo mi divina, ... intellectionis, ... quae ... si ... aliquis ... indiciorum Doctores, ex ... definitur ... ait a Rodulfo ... dicendus infallibilis definitiones, ... in oden ... ex ... definitiones exhibent: quae ut sitat, ... ex ... aliquis definiunt, infallibili legis ... est. Ebrardus ... Topicis ... accentibus n° 102 et ... ab ... n° 2, et Melchior ... n° 2 ... de voto, ... cap. 2 ...

... q^d asserit Patrum illam esse ... firmam veritatem ... seu nos ... definitiones i. ... nam, et ... definitiones, qualem ... in ... illam, quae ... unicum si ... in ... tradit.

3 q^d nil ... docuerit * ... definitionem si in

nō eo identicus est locutus, cum ubique inter divinam essentiam eandemque realiter cum sua intellectione, quoniam eo identico loquutus, quia asserere licet eo formam dei definitionem, Deus est Sapientia, Deus est potentia, Deus est immensitas, siquidem identice quae competunt eius potentiae non divus, ac intellectioni, ac nulla, .f. meruerit de Theologia benemeritus, neque nunc definitionem non Deus exhiberet, Deus ex propria divinam ipsam nam definire ostenderit, multo quam minus tamen Theologus magister Christianus. ~ ~

Haud dissimilem hanc definitionem Dei fuit meditatus Anselmus in proslogio c. 14 ibi, an invenisti anima mea, quod quaerebas. Quaerebas Deum, et invenisti illud esse quoddam summum quo nil melius cogitari potest, et hoc esse vitam ipsam lucem et sapientiam et aeternam beatitudinem. Si quo Anselmus propterquam meditabundus quaesivit, quod est Deus, seu saltem aliqua propria, et germana dei, seu nos Deum definitio explicavit propria exprimitque illius essentiam, invenit nam divinam sui vera definitio est quoddam summum quo nil melius cogitari potest, et hoc esse vitam ipsam lucem et sapientiam et aeternam beatitudinem .i. intellectionem suam quaeritam nos aliam divinae non propriam definitionem exaltari ingenio lo nostro speculantes investigabimus. Cum propterea dicemus quod illam egregie explicari ultimum est formali, et specificum divinae rei; Neque fas est dicere, Pater insuper eo identice loqui: neque ad id ingenium opus non erat, cum Deus sic, et ex se notum sit insuper identico Deum est suam vitam, et sapientiam, aeternitatem quam beatitudinem. ~ ~

Pro hoc etiam facit in vita Jacobus frater Domini apud Clemens Romanus lib 8 constitutionum cap 5 in Deum alloquens tu est cognitio sine principio, auditus aeternus, auditus non genitus et. Basil. lib 2 5 Genesis columna 13 ibi Deus est

qui est vel veritas vel vita. Cyril. lib. de adorat. pag. 161: esse dei lux, et vita, et vis, et incorruptio esse intelligit, et sic intelligit demonstrat in Patre Logon, ipsumque fratrem. Greg. lib. 10 moralium cap. 30 ait, lucem habet, quod lux tua ipsa est. non ergo in eo aliud est, aliud habere etc. At tandem Marius Victorinus lib. 3 adversus Arium ante medium inquit, non est aliud, inquit, vt, quod vivit, et aliud, quo vivit, quod vivit, et vivere, et intelligere idem omnino est. Quibus similia passim incurrunt apud Patres, quos brevitatis amore libenter sileo ...

Hec referre ea tantum, ut ergo oppositiones, in quibus divinum verbum dicitur Patris imago, et sermo rationalis sed potentiam nati, quae videtur inesse tali fratrissimi imperitat eamdem cum natura patris. Ad Heb. 1. qui cum sit splendor gloriae, et figura substantiae eius graece karakter, id est imago in ea, sen vera patris, ubi Basil. 2 contra Eunomium imago dicitur, qui habet in sigillo tota patris natura. et magis viverlib. 5 contra ... asserit imaginem genealogos, Deus in verbo, Logos in manifesto. Ergo secundum hos sanctos patres filius est vera et naturalis imago patris qui est sigillum, seu Logos, id est verbum est fratrissimi eiusdem cum patre, ergo cum illos natura divina fratrissimi ... per intellectionem quod cum quibus Logos seu verbum fratrissimi sed imperitat ... sapientia, seu intellectione genitam, atque adeo intellectionis essentiam, ut subsistentes tabuit ... inter ipsa ... Si verba fratrissimi verbum est imago patris, et ut fratrissimi imago nati illius imperitat essentiam, seu naturam divinam, eiusdem ut. Logos Nazian. orat. 4 de Theologia, imago dicitur, quod sit eiusdem essentiae. Deest ad ultimam naturam divinam intuitu fratrissimi, et intel ... etc.

respectu. eo ut filius, qui verbum, et eo verbum, qui filius et li verbum et filius ... indivisibilia denotat, ut dissimiliter definitionis.

n. alit ac cum Deo eo tum, quia ad rationem, et ea ad rationem, quo homini est naturalis pro est supra, et si vero definitio, quasi sit eo aug. unde concludit argente Gratia. ord 4 de Theologia verbis Ioannis loquitur dum, qui non scitur ad Patrem, neque definitio ad definiri, filius sin. est facilis, et Creari definitio non Patris ~

famabant antiquorum philosophorum sapientissimi, doctrinas veritatis, et scito doctrinis, dum solo nostro lumine eam, appositis satis, definiunt, in 2° Merc. Hermes, et apud eum Asclepius ad Ammonem Regem, hanc ex libro dei definitionem, indefatigabilis quod est Deus, semper, et eodem modo habens sua vita, perennitati felicitatis, et operationibus eiusdem veris ad omnia tempora. Ex sententia autem Platonis, et Plotini sic definitur, nam definit Psellus in libro de immortalitate animae cap. 8 pag. 29: Deus est efficacissima mentis origo, atque ut verbis Plotini loquar, Deus ipse intellectio est ex aliquo intus, neque in potentia, n. serit ingenua mobilis, sed in se ipsa, sui ipse ipsius existens; quemadmodum et visio, neque est in visu aliquo, neque luminis alicui visio est, sed in se ipsa manens, sui ipsius visio foret. ubi sermonem ad in sui fratri, ut ex exemplo, quod adducit. ~ ~

Philosophus definit Aristoteles 12 metaph. cap. 7 et 9, ut prius, sed ad morem dialectico appositius Deus, inquit, intellectio intellectionis intellectio, quod definitio Card. explicat, et ex hoc discernitur, imperfectas ibi alia habent, erfectas in Theol. Euclides apud Laertium, Euripides apud Clem. in Alex., Sybilla apud Theophilum lib 2 ad Autolycum. et alii philosophi apud Franciscum in analogia Microcosmi et dialogo pag. 67, quorum mentem expressit Cicero Tusculana 1ª sic Deus definitur; Deus ipse, qui intelligitur a nobis, alio modo intelligi non potest, nisi mens soluta quaedam ac libera, et segregata ab omni concretione mortali omnia sentiens etc.

Ex quibus sic hanc Graecorum doctrinam confirmam, et

se efficacem id verdē inde im .S. porius ostensionum, grave.
Veram ss PPᵉ, cum ex ijs antiquus sapientissimus depredendum
nam sue essam̄ Dei spirit exacte, o exp̄feri definire, nulla
alia stant definit, qm illa, in qua intellectui sui, seu actua-
li sita intellecta ab ei p̄ānt vt p̄rimimars, aut quasi orid
discriminare ipsam diving nam̄ a quacunq; alio ente, q̄ sing
manifestij est illos sentire intelligi eu p̄rimimg roi fuij
o quasi orig specificam scitiuum ding ar; neq; n. g sueant
sabias it menij veterii intendr, qn illorum aliqi + intel-
lectuam radicale volitivum a religarare attribuitur
radicem definire, dicere adiret hic, o n̄ intellection, quandij
i perfi vna divinam scitiuam. .1.º4 x d. cdix lauren. Ste

ac parong existere, i aso mq; Eiq. dq ac, ac sceniq veritani Doctores,
qi imdo al a 4 di 44 q. deq, vbi ex ps feo perit. v. sabit.,
seu esā Dei sit eiq intelligere, ver ex Aug ¬ cl. scinitū affirmatiui,
i, vt declarat so. q. sō. in sa. identito loqui subiectiq. o sii pt ex oibq
intelligibilius, eiq̄sum intelligere nuit oio vnq. o ids. vbi expris
leq; vnum o idem, qq. nij nanqmatur, cum eij ex p̄fequerit,
an velle Dei sit sabitā Dei, nulla alia efferrō dicitur vos,
nisi vt declaret, q d sic sit in su. identico velle Dei sabitā Dei, o ilis
immensitas sit eiq sabitā Dei, n̄m ns vnam, o id, cuj n̄ sint eae
fratt scinitiue illius. Sqm. oio, eij sit vti, oeq ariendi item
p̄ferre, omq ps mane identitani fe cōphendit, vt nos simus dicere,
p magis cophendar vnaq; qm aliud vt scitti expendimus dixi

... 2 p. par. idem. et si aliqs ex q(ue)stione p(er)eret an hinc sit
idem at reali, verit(ur) est o(mn)is unum, et id(em); nullas q(ue)stiones p(ro)ponit
e iudicaret, illam fuisse Scotum in sua identitate ~

docet namq(ue) divinam quasi speciem intelligibilem et id, q(uo)d intelligit ... eodem. art. eidq(ue) modo
ut obiectum u(ltim)um formali, ac est seipsum intelligere seu intellectio
... formalissime sit quasi species intelligibilis obiecti
formali, et ... aliqua formaliter addita ... formalissime
suum intelligere, seu intellectio sui, alio ... eodem modo esset suum
intelligere, et obiectum formale &c. verba sanctissimi Praeceptoris sunt haec
cum ipsa sua essentia sit eius species intelligibilis, ut dictum est, ex necessitate
sequitur, q(uo)d ipsum eius intellectus sit eius essentia, et eius esse
... intellectus ... a q(ue) intellectus Dei, et id, q(uo)d intelligit, ... idem
o(mn)ibus modis ~ ~

Adde q(uod) moderni ... magnum ... illas particulas o(mn)ibus
o(mn)ibus modis, et distribuere ... identitatem realis entis cum intellectu
divina, ... identitati ... inibi cum
dicit intelligens et essentia intellecta ... o(mn)ibus sunt idem, cum
in intelligens, q(uo)d est divinus suppositus, formaliter differat a divina
natura. ... idem, Doctor ... gentes cap. 73 ait voluntas Dei est
eius altera, q(uae) est sua essentia. Ubi ly non ... vim ... et denotat
voluntatem Dei nullo modo ... differre ab eius essentia; q(uo)d ut est, intellectus
... de reali. ... in eodem ... utique ...
alii ... in sua ... et refert cap. damnamus
de summa Trinitate, sic decernit, id, q(uo)d est pater est filius et spiritus
sanctus idem o(mn)ino, ... divinas personas ... realiter
a divina essentia. et ... in menologio cap. ... asserit, o(mn)ia attributa
o(mn)i modo esse idem cum essentia: cum m... negat attributa differre ... ab
essentia ~ ~

... in ... minime suadent particulas illas o(mn)ino, o(mn)ibus modis ...
distribuere ... identitatem ... cum intellectu divina, ...
...

identitatis s[ecundu]m r[ati]o[n]e[m]. Cum e[ni]m q[uan]do ibi ly intelligere importat
subiect[um] seu essentiam divinam signatam p[er] mod[um] huius vel alterius supp-
ositum, ut ex ipsa sic facile quivis agnoscet: intelligere autem
dicit cum s[ecundu]m ro[ne]m ab essentia divina q[uas]i eius attributum vel veluti essentiale.
Cum de nq in divinum velle dicitur mihi est idem cum divina essentia, att-
entamen s[ecundu]m rat[ionem] ut subiecti, p[er] modum formali; itaque vir magnus dicitur.
Sic itaque velle est veluti forma[lis] matrii divina est, eam intelligere esse ve-
luti subiecti, aut materi formali p[er]titur: Ly non quamvis
sit signum veri, veluti limitatur ex adiunctis ing[re]dientis terminorum, ut
so[lum] distribuatur d[eu]s realem; sic n[on] datur aliud absolute dicitur p[er] infra
d[eu]s realem veritate. Non ergo nq in illo Lateranensis citatis potius
inibi a nobi ait, q[uo]d damnatur error Joachimi Abbatis asserentis tres
divinas personas esse idem in natura, et essentia descendit, q[uo]d pater,
filius, et sp[iritu]s sanctus sunt idem o[mn]i[n]o in natura, seu essentia, sicut ex
... sunt, sunt eamdem o[mn]i[n]o essentiam, et naturam: ubi ly omnino non
so[lu]m distribuit mag[is] identitatis realis, sed etiam rationis, sicut pater, filius,
et sp[iritu]s sanctus in natura divina, nec realem, nec s[ecundu]m ro[ne]m d[eu]s aliquid
patiuntur, sed potius eamdem p[er]sonam s[ecundu]m rem, et s[ecundu]m ro[ne]m habent.
Unde ex p[ro]prio testimonio potius confirmari, q[uo]d infirmari, q[uo]d intendimus q[uam]vis parti-
cula omnino in illo testimonio s[ecundu]m ... allegato.

Tandem Anselmus in eo cap[itul]o, ut
facili q[ui]vis patet ex ... illius, sed agit de identitate essentiali, q[uo]d
divina attributa habent cum divina essentia, et
p[ro]bum cum autem ex dicendi ... sicut ... divina attributa sunt
de essentia essentiali divina essentia, et ea, verum ait s[anctus] Pater, q[uo]d divina omnia
omni modo, essentia nimirum, ut redigit d[ic]to cap[itul]o, ut ipsa divina
attributa, ni mavis asserere s[anctus] doctor in eo sui p[ro]posito, ut
crediderit divinam essentiam indigere cum s[ecundu]m ro[ne]m, a suis attributis,
q[uo]d omnino videtur ibi sub fine excludere omnem cum d[eu]s ro[ne]m inter divinam
essentiam et eius attributa. ~ ~

Atq[ue] q[uo]d ibi unde nq sequitur 3[°] a. 4ad 3[m] ... ipso legi ... definit
... intellectus divinus ... potius ...

perfectior pro aliud perfectione essentia(m) essend. Ubi respondetur potius, quod est particula correctiua quae sentiaque iungitur cum particula scilicet sanctus confirmat: de ratione identitatem formalem inter diuinum intellectum et esse diuinum, idem [illegible] vocat in persona cum scilicet potius, ac si diceret per misericordiam, aut latinius, melius dixerim; ac quando sanctus Thomas, ne videatur apponere identitatem formalem inter diuinum intelligere, et esse diuinum, quasi se corrigens addit scilicet potius id est per misericordiam seu melius dixerim, Deus ipse.

4° cap. 28. art. 8 agens 24 ait manifestum est autem, quod Deus per intellectum suum causat, cum suum esse sit suum intelligere. quo modo legitur unde in 1° 2ª generis cap. 50 [illegible] ibi, Deus intellectus per intentionem, et consequenter esse sit suum intelligere, & consequenter [illegible] agit in quantum est actu [illegible] ubi intelligi formaliter, non solum identice, aut [illegible] connexione loqui doctorum sanctorum [illegible] adversus Ferrariam ubi [illegible] identitatem, et propterea quod accipit, et quod est [illegible] cum [illegible] [illegible], quam [illegible] doctor, nulla est, [illegible] Deus agere per suam [illegible] [illegible] [illegible], quod agere per suum esse, et hoc est [illegible] [illegible]

Gentes 1.6 ac 1. [illegible], et ad 2.3 ex eo probatur essentiam Dei, eo [illegible] suam beatitudinem formalem, quod [illegible] est [illegible] [illegible], et non [illegible] beatitudo formalis. Ubi illum loqui [illegible] formali, non solum identice, aut [illegible] [illegible], [illegible] quod ad [illegible] negat volumus [illegible] beatitudinem, quam [illegible] [illegible] non solum identice, [illegible] cum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] dixit [illegible] beatitudinem. Neque obstat ibidem in corpore asserere, quod beatitudo sit intelligentia [illegible] [illegible] ab [illegible], et ad 23 quod si Deus sit beatus sua [illegible] essentia, [illegible] autem beatitudo et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] loquitur de [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible], et dicit [illegible] illa quasi [illegible] [illegible] se, [illegible], [illegible] infinitum [illegible] non [illegible] de [illegible] adequate [illegible], ut [illegible] includit [illegible]

quasi vim operativam, qua est sola intellectio sui. ~

b ex 27 a 2 corp.^us ut supra

dici verbi processio ad patrem, unio dei de creatura: intelligere dei a subiecto, seu essentia dei; id processio verbi, ut porro ad ... actu intellectu ..., concepti intelligere dei ipso verbo divino, quod concepit illi subiectum, seu essentia dei, ... ad id est in similitudine; ... omnis gratio viventium, qui, inquit, in deo idem intelligere, et esse, ut ... ostensum fuit, unde processio verbi in divinis ad patrem ... ubi ... , ... logici in suo fieri, ... sinistre ..., ... idem ... ... patris manentium, sex loco ostendit, quod a 4 ad 2 supponitur, ... intra, voluntas, ... reliqua attributa ... patris idem ... divinis verbi in patre, non vero ... tamen processio ... accipi ... divinis, ... processio ... est in divinis est unum cum divina natura, unde ... sex ... unitatem non potest accipi propria ... sui ... processionis. ... illius ...

... doctor in eo loco ad ostendendum processionem verbi ... generatio, recurrit ad ... indio idem est intelligere, ... seu esse, ... ex vi processionis ... ipso verbo intellectu, ... esse, ... genit ... idem ... et ... ostensum: ... in 2 loco doctor, ad id non ... attendendum idem ... patrem, ... eadem subiecto dei ... intel... voluntas ... reliquorum ... ... patris manentium, ... ubi ... ... in hoc ... loco, ut ... cogitare, ... est.

Resp. aliter ... ... intellectio est ... ; id intellectio est in ... natura, quia intellectio est ... in natura, ... identicus, ... patris manentium, ... facili explicit ... ... variat appellationem, ... in minoribus est in natura ... denotat identitatis ... ut ... ... in ... ... patris manentium, intra ... patris est intellectio: ... in ... ... unio

o similitudo in na, quae oritur, o resurgit, ex identitate potentiarum intimis ipsius animae sufficit, quod oid requiritur ad generationem viventis: quae similitudo non est posita in aliqua convenientia modi v. minoris . . . vivo habetur sic syllogismus amor est unio, o amor est in na ergo amor est unio in na. ~

Dices sub eadem forma unio vivens unio. Exce[illegible] Thomas, quod amor est similitudo in na, o comp[illegible] quod ipsi amori est in simili in na sic amor est intellectio intellectio est similitudo in na, ergo amor est similitudo in na, quia ille syllogismus . . . est intellectio. 2a similitudo sicut identitas intentionalis in na . . . identitas realis, o qualitas . . . identitas, . . . 4a . . . identitas, quae nimirum sufficit ad generationem vitalem, qualis est identitas formalis potentiarum [illegible].

At . . . [illegible] . . . ad . . . illos . . . ad . . . ex parte . . . nullo negocio in illum . . . Mitto alia . . . aliis locis, . . . in locis, . . . inveniatur . . . ex . . . Thoma . . . ut ostendi . . . in deo, nec . . . intelligentiam, nec intellectionem radicalem . . . requiri, . . . fundamenta . . . prima fundamenta iaciunt. . . . intellectuali

Dicendum est 2.º ratio specifici principii quatenus a virtute determinanda, independenter, per distinctam naturam, seu essentiam, sed ultimum suam constitutionem formalem, et specifica sit natura constituenda in genere, sive gradu viventis intellectualis, sicut etiam in majori invenit. Divina natura secundum suum esse formale ultimum quasi specificum est constitutiva in gradu intellectualis viventis, seu est formaliter vivens intellectuale, id est habet secundum suum ultimum esse formale quasi specificum, in gradu viventis intellectualis, nisi distinctum in tali esse specifico, et intellectivum sui quasi, et distinctio specifica aeque, et intellectivo tenetur quasi specificam distinctam in suo esse formali ultimo quasi specifico, ac proinde ipsa intellectum est quasi distincta specifica constituta in divinis. Si cuius legitima scilicet ~.

Minor probatur facili, quia secluso intellectu, et quocumque volitive, videtur in Deo, quod constituitur formaliter ultimum sui esse, sit formaliter in gradu viventis intellectualis, si Deus ut habetur operatur seu intelligit in ratione, quae dicit intelligentem actu, nec intellectivum radicale, ergo etiam etc. ni constituat naturam divinam in suo esse quasi specifico formaliter intellectualis, sui quasi, et distinctio specifica, et in genere viventis intellectualis, quare in Deo id sit, quod sit intellectio formalis, scilicet actualis intellectio. ~

Major tota probatur primo ex omnibus iis, quae 1.º probando attulimus. 2.º ex notissimo ipsius Dei essentia illius naturae quod Deum vocat Tetragrammaton, quia ut nomine significat eius verbi naturae... communiter, ut Hieronymus notavimus lib. 1. cap. 3 sec. 2.ª ~. 6 difficultas 3.ª ... nomine generat ...

mysterijs alia produximus sanctificatio. 3 ex ii PPbus quorum
Dionisius de divinis nob. capud Eusdem in pars. ... ...
... ait, ipsam divinam Essentiam induunt corpus quasi vita,
lux, deus, veritas. Basil. ... cunom. columna ... Evangel. infu-
sum pelagus in infinitam vitam ... deduci. Nisi divina
Mosis apud ... ibi. ... ... vera vita:
... in cantico cuius infinita sapientia ... cuius
... sap. ... ubi expendes ... ... addit ... ...
... ... idem ... sapientia.
Quibus locutionibus explanat ... ... imporetur ... qui est ... ...
divinam ... ... Thomas ...
... a 3, ... loci producendi. Item in ... verbi tradidit Ploti-
nus Platonicus ... lib. 3 cap. 9 ibi, ... necesse est ... alias
... ... ex se ipsa, ... paulo ... ...
... ... vita, alioqui in infinitum ... ... sed
... ... exhibere se vivere quoniam ... divina ... ...
... ex se ipso vivere, ... ubi expendes ...
quoniam ... ... ad divinam ... ~ ~
... ... quia ... ...
... ... Thomas referendi ... ...
... ... quasi ... ... in gratiae ... ...
... ... vivere ... ...
... ... intellectualis ... ad ... ... divina, ...
... ... quasi ... ... intellectualis; ...
... ...
... ... domina ... in ... suprema.
... lib. 3 ... cap. 2. bonus est deus ... boni ...
... ... in ... cap. 29 ... ...
... ... vivere ... ...
... ... in ... cap. 14 verbis illis ...

gignebas Deus, et inveniri illum ad quidam summum, quo nihil melius cogitari potest. sicut saepe fecerunt a suo principio sibi innumera, quae dixi, et hac partim vide apud Scotus, Rainaudus, et Hilarius, Augustinus, et nos inutili producimus, et iudicium nostrum alia in eisdem argumentis dixi 2 cap 2o 102 ~~~

Minor vero probatur 1o ex S. Thoma 1 parte q. 14 ibi esse sm Dionisius cap 5 de divinis nominibus nobilius est vivere aliis quae dicuntur esse, unde est simpliciter est nobilius, quod intelligere sit proprium intelligere intelligi sicut esse. Ac si diceret eius intelligere magis intelligi sicut est, cui radix nobilior perfectionis, quae est intellectum absolute loquendo perfectius est, quam esse. et 1. 9. q. 2a a. Deo manifestum est, quod ipsius facit perfectio radicalis est eminentius, cum de Divi. ibid dicit, quod viventia sunt meliora existentibus, et intelligentia viventibus 2a. et 1 a p. q. 14 a 4 in 1 arg. 3 affert et probat illud dictum etiam. lib de vera religione c. 2a substantia vivens melior est qualibet substantia non vivente, et cap 29 et 1 de Trinitate cap 16. Intelligentiam ponamus. et ex 93 a 2 corpore ubi habet. cumulant aliquando, et gradum, et maxima conveniens, in primo sunt. 2 vero in primo vivunt. 3o vero in quarto sapiunt. s. intelligunt, quae vero dicit in lib 83 quaestionum (q. 51) ita sunt Deo similia prima et in creaturis nihil sit propinquius. sibi eius dictum 2a 7 6 a 3a 2. sicut Scotus 1. id. etiam 2a de libero arbitrio cap 3 et de Trinitate cap 7 et 8, et lib 18 cap 8. exigens Plato innumerum ex Alberto de ... disputatio 4 cap 1 1o 1a ubi intelligens, ordo id expressio essendi.

Probatur eadem minor, quia et Scotus illius probat charge, 2 autem Deus cum 8 suo instituens ex divinis, quo Divinam, et etiam fortasse sui. intellectionem et vitam actualem. Diximus autem sic habet, Deus sic Divina non debet esse perfectissima, optima, et nobilissima eius substantia, id est sit tali ratio debet esse vivens intellectualis, cum posterius proxima intellectui operatio, sicut intellectio, et actualis intellectivus, quod ratio est vivens intellectualis, sicut ipsa actualiter operans uti, intellectus et intelligere sit intellectui, quod adeo sic ut ipse loqui intellectio intellectionis intellectio

q in vltra inde Deus nas vivat, qd sit perfectissima vita, subr. vivere
vero, q d sit viuens in actu, sed per ipsam actualem intellectionem sui.
Illius verba sunt ibi cum tx 52 sicut n. est intelligens. i. Deus. qd
10 sicut vt dormiens: sicut intelligat, cuius autem aliud est princip,
n° id qd est eius substantia intellectio erit, ideo qd; si fieri n° est, eius
substa. eius est ea, qd intelligit, ei honorabilitas inest, sed vt legit
s. Thomas textus. et qd intellectione n. honorabile ei inest, sicut vt
Auerroes, n° erit qr substantia nobilissima, qi nobilitas n° inest ei, nisi
qi intelligit, aut tandem vt Aphrodisius, qi intellectus n. est intellectu
honorabile. i. qi tantum meus et eius, atque inest.
Illud etiam separatur, qua cap.
7 ait qi ministrat, vita quemadmodum perfectio in Deo inexistens est, et qd sit eius
operatio vita est, illa vero actus, actus autem qd est illius vita
optima et perpetua est. Dicemus ita qd Deus sempiternus optimumque viuens
est, quae apprime explant, vt sequens quae ibi 7° substantia leue
8 ni. Deus actus est ipse actus, intelligere n. eius est ipsum intelligere, alio-
qui separaretur ad qd vt ipsa ad actum vt actus est actus in°, qd eius
substantia est actus, vnde actu intellectu, qd Dei ipsa Dei substantia sit
vita eius et sempiterna. in qd etiam sanctus Thomas legit grauius
in idem qd al viuit dominus ibi quae eius (Argebar de diuina) est idem
qd intellectiu diuinum, intellectio autem est suprema quae vita, et qi
intelligere diuinum est optimum, et idqd vnio actu intellectu perfecta eo
vita alia ideo dicit psalmista. Et merito qd Deus viuit vita nobilissima,
sempiterna et optima. qi Deus vbique deinde quia inest qi perfectionem
intellectus intuetur a eterna in eo praesentia substantia aliqui perfectissi-
ma qi nobilissima.

vel entitatis operationis, sed infra autem expendemus et etiam quod omnino
mundi. illa perfectio formalis est divina, sive quasi divina, perfectissima
sive certa, quae est de se praedicari seu perfectionibus talibus perfectionibus transcendentibus
perfectionem, id est intellectio divina, quae entis divini repraesentat, est omnibus aliis
praedicari, seu perfectionibus, aut etiam divinam perfectionem, vel perfectiori,
quae est quasi divina perfectissima, quae est perfectior eodem; nos etiam quod
ratio perfecti formalis, quae in nobis est divina, sive quasi divina perfectissima,
ut ex dictis patet supra in primo libro dictum, ut vero,
ut ibi diximus, in qualibet ipsius divina perfectissima est perfectior
perfectio simpliciter alteri praedicari, quae sunt quae, et vel causa; et in
qualibet ipsius divina alia praedicata formalia, quae continentur, sunt quae
sive quasi quae, et vel causa.

Minor autem patet, quia intellectio formalis est
ut dicitur ex libro virtutis nam, seu etiam divinitatis in eo optimum
nobilissimi, et nobilissimum obiectum habet, tamen perfectio formalis simpliciter
quae non intellectiva, ut intellectus divinus, perfectio formalis simpliciter
quae est divina, quae in nobis dicuntur repraesentari perfectissima sublimia,
perfectio formalis. eodem patet. Cum enim textu 1° ubi etiam quod
intellectio, quae est ipsa substantia divina, infert, ideo dicit, intellectio
optima substantia, quia inquit, ex eo quod intelligit, est venerabilitas
in eo est, id est perfectissima, et perfectio prima omnia. Sed ut clarius ex textu
[illegible] intelligere, nempe venerabile est in eo

Dices ibi sermonem esse de intellectu
radicali, quod quidem ens est volitionis, et aliorum attributorum radix, et non
facile dicitur, quia intellectum radicale non sequitur, quod intelligere et
sed intelligere id quod radicem intus, aut quod intellectus, quod clarius
fallitur, et videtur ex translatione Arabica ibi perfecte intellectus, ut quia
intellectus, venerabile, id est perfectissima, et essentia, quia id dicitur.
ratio enim, inquit, nihil intelligat, quod non sit sicut dormiens quod

q^d n^o excludit intellectum radicale, si n. nil intelligeret, q^m^o n^o est intellectus radicalis ex hinc et terminus.

ergo q^d Deus sit sapiens ex D. Thoma 5° Cont. g. ubi ex actus intelligendi infert vult verò intelligit, q^d ipsa de substantia sit vita eius optima, et simpliciter est; Et verba ut p^t ex discursu D^ri Angelici intelligi intelliguntur de intellectu radicali. Dicit de ultimo actu & c. Et D. Bo. dicit substantia intellectus sive cum q^d id ut sal ex aliis divinis attributis conveniens divinae in suo esse formali ultimo. Resistit tamen ex ipso D^re. ubi nullam mentionem facit aliarum perfectionum divinarum, id intellectioni, per quam nec est cum ipsa asserit: quod honorabilitas inest Deo n^o id q^d n^o nisi ratione illius inest sibi. Cong.^r x^a lectionem et Averrois. Oportet q^d substantia nobilissima, ex nobilitas n^o inest ei, nisi intelligit ~

3° p^r sed, qua ut semel in illo videtur D. Thomas varias sanctorum loci, in quo substantiam videntur spiritualis, intellectualis illa substantia est simplicior perfectior & pura ratione, quae magis abstrahit omnia a materia, et conditionibus materiae: sed divina intellectio in quo substantia videntur spiritualis, et intellectualis magis abstrahit omnia a materia, et conditionibus materiae quam qualibet alia Dei perfectio q^a est simplicior perfectior et purior, quam qualibet alia Dei perfectio. Maior ex mi ratio ~.

Minor vero p^r q^a intellectio divina ex sua perfectione formalissima, seu quidditativa intrinseca est ultima actualitas formalis substantialis perfectio, in quo substantia spiritualis intellectualis, si q^d est actus ipse substantialis ratione cuius intelligit esse in actu substantiali intellectuali substantiae intellectualis, ut in illo docet D. Thomas p.^e 1^a q. 3^a genus cap. 51 ratio 2. q^d ratio sua quidditativa intrinseca magis abstrahit omnia a materia, et conditionibus materialibus illius, q^a qualibet alias.

circa perfectio quae proprie sua quidditative innotescunt non est
ultima actualitas subsistentiae intellectualis importet actum
ipsi subsistentiae intellectuali

Confirmatur haec, quia quo aliquid est magis .l. ex
quia diuina intellectio, definitiuum, formaliter magis intrinsecum
se abstrahit a formalitate ... essentia, quae est formalitas, ut
non obstat quod ipse intellectus, quod ita sua essentia
sua quidditatiue innotescit est ultima actualitas, quia non
quod sit a formalitate ... non abstrahatur, non est ex sua
formalissima ratione actus ipse, ut ultima actualitas: sicut ut ex ...
innotescit id, quod ex sua formalissima ratione est tale, magis est tale,
quam id, quod non est tale ex sua ratione formalissima, cum id
aliquid est magis aliud, quo magis unitur cum illo; at ut
magis unitur cum esse tale id, quod ex ratione sua perfectionis
quidditatiue est ipsum tale, quam quod non est eo modo tale.
id in gradu subsistentiae ... intellectuali diuina intellectio
... innotescentiae specialis est ultima actualitas
subsistentiae intellectualis quae ... distinctionis magis
abstrahit omni formalitate, ut distinctionibus ... quocumque libet taliter
dicitur non perfectio simpliciter omnibus illis ... perfectior;
ut perfectior quod perfectio formalis quaestiones ... specifica ... non
... dicuntur sicut in illis verbis ... parte 2a
dicit n. nec intelligat ... in illis ... ibi ... Deus
quod Deus est ipse actus ...

Ad dices 1o sicut ... concludit ... facta,
quia diuina volitio est perfectior ... aliis ... perfectionibus diuinis,
non ut procedit in quaestionibus specificatiuis ... diuinae ...
... magis ..., ... ut dicemus, ... diuina volitio
... non ... ad subsistentiam,
sicut ... diuinae ..., ut ... quaestio
specifica ... , ... , cuius

illius ut perveniamus primo, 1.º in tertio dico.

Dices 2.º actus intuitionis creatae,
substantiae sed praecisae intuitionis praecisae perfectae sit ultima actualitas
in genere actionis intellectualis, non erit perfectior intuitio, a quo producitur, quia
et id ipsum habet immediate magis abstrahere a materia, conditionibus materiae, quam
ipse intellectus producens, quod illius sit divina intellectio infinita, ultima actualitas intellectualis in genere actionis intellectualis, actionis
intuitivae, non erit perfectior simpliciter quam divina perfectio, quae
est immediate radix sui intellectiva, actualitatem substantialem
illius quia ubi perfectio ultima actualitas sic habet immediate quod magis
abstrahere a materia, conditionibus materiae. Et quia divina perfectio
quae sit radix immediata divinae intellectionis et non sit perfectissima ultima
actualitas intellectualis perfectior non erit simpliciter illa, atque adeo
simpliciter magis abstrahatur a materia, conditionibus materiae. Ergo
ex ipso quod sit illius radix illam debet continere, et continet
illam perfectio. Ergo quia sit substantiae sit ultima actualitas substantialis in genere substantiae non erit simpliciter perfectior, quam substantia, cuius est ultima
actualitas.

Resp. ad utrumque nego consequentiam. Discrimen est aperte, quod
actus intuitionis infinitae inclinetur eo (ut dicimus) etiam inclinatione fundamentis
est in dicentia sint) secundum suam perfectissimam rationem a materia, conditionibus
materiae, singulem intellectam imperfectam, perfectiorem, per intuitionem, suae intuitioni cuius infinitae
rationi, qua producit, intellectionem determinatam, intentionem probabilem rationis, quae ubi est, et veritatem sed perfectior ad existendum et existens:
contra divinae intellectio secundum suam perfectissimam rationem procedit
intuitioni, etiam abstrahit a materia, talis, ut sit et sit ultima etiam
actualitas intellectualis, substantialis in genere substantiae intellectualis; atque
adeo simpliciter magis abstrahit a materia, conditionibus materiae, quam quodlibet divina
substantia, cum sint quamlibet rationem suam perfectam, et per contrarium intuitionis
sit ultima intellectualis actualitas substantiae, et continet magis a
conditionibus materiae.

Ad id ergo in contrario additur, et sic ad 2.º si contra dices, ...

nego suppositum, quod uti in Deo datur intellectus per modum potentiae, et intellectivum radicale, ita etiam voluntas, ut constat ex cap. 20 et 21 praecedentibus in Deo non inveniuntur nisi mere praecisiva. Resp. 2o utrumque sequi, et quod illa perfectio per modum radicis est simplicior perfectione, ac magis abstrahens a materialitate ob rationem ibi dictam: et quod simplicior minus a materia, et consequenter magis ab materialitate, ac proinde simplicior est minus perfecta, quam intellectiva ...

Ad 3 confirmationem nego consequentiam.

... est facilis, quod tota perfectio simplicium et abstractorum intellectuum ... in eo non est, quod abstrahat a materia, et consequenter magis ad perfectionem ... tota ratio, sed ... in eo, ... ad eo, quod subsistat ... et ultima actualitas in genere subsistentiae, est ad perfectionem, quam illa subsistentia, cuius est subsistentia ... bene in genere intellectuali ultima actualitas intellectualis est perfectior quam subsistentia, cuius est actualitas, quoniam magis abstrahit a materia, et consequenter magis, quam quaelibet alia perfectio eiusdem subiecti.

In creatis autem intellectus, abstrahit eo a materialitate, ... in quibus actio, quae ponit actualitatem intellectus, et illius actus ..., nullam aliam entitatem in eo requirit, nisi ex qualibet coalescit ... in genere intellectuali a est perfectior, quam ... Resp. ad autem illam ... quod nihil non est, quod sit ad abstrahere a materia, non ... perfectionem ... intelligens. Resp. 2 ... et in ... probabili ... Resp. ... per aliam actionem ..., quae ... probabili ... et non ... quod ... illa ... in eo ... ad ... eliminare in actu ... operationum.

Tertio probatur quia ratio in hunc modum formatur,
divina essentia est omnino illimitata in essendo, seu in operando manentia in illa;
adaequate non potest definiri ab aliquo principio, quo sit principium actionis, seu operationis, ejus
in quo est 2.° quod per se, et non ab alio actum, quod per suam naturam quasi
specificam est praedicamentum immanens, proximum, sine interventu alterius
potentiae, proinde censeatur veluti principium proximum, quoad intra producat. Utique
est terminus, cujus in quo cumque gradu principium praesens perfectionis essentia divina in suo
illimitata.

Confirmatur 2, in creatis ideo distinguitur substantia operativa a sua essentia,
potentia seu principium proximum operandi, quia ipsa operatio, quae ob suam limitationem
non est, non est per suam naturam essentia principium proximum, ideo indiget alio
principio proximo operandi: sed divina substantia est omnino illimitata in omnibus, et
quolibet alio genere, quae est per suam naturam essentia stabilissima seu per
suam quantitatem specificam principium proximum operandi ad intra non indiget
alio ex rectitudine, quasi principio proximo ad intra operetur. Aliter dicatur.
Ex confirmatione, quia non est, in sua essentia stabilissima, principium proximum
operandi ad intra, id indigeret aliquo non distincto, ut principio proximo, cum, tamen
omnino, sit illimitata in omnibus, et si substantia angeli, in possibili
creaturis, sicut hucusque inventa, non distinguitur ab essentia ipsius angeli, illimitata
omnino est, ipsa non stabilissima per suam naturam principium proximum operationis
intellectualis.

Ad hoc pro 3, non procedit in hoc distinguitur autem, quia
in illis ob eorum limitationem, distinguuntur essentia, potentia, et operatio, in Deo autem
ob suam illimitationem, sunt omnino idem. Ita Dionysius 2 de coelesti hierarchia
docet in creatis, et in singulis speciebus, triplicem distinctionem, esse, potentiam,
et operari: quo testimonio utitur D. Thomas 1 p. q. 54 a. 3 ad probandum potentiam
intellectivam Angeli non esse ejus essentiam, vide 7 q. a. 2 ut ostendat etiam potentiam
ab

illiq. [illegible] dicunt. Aug. 7 de Trinitate cap. 6, Anselm. de casu
Diaboli cap. 8, Leo Papa epist. 91 alias 93 ad Turibium cap. 5
sed Hilarius 25 [illegible] [illegible] Maximus centuria 3
apud [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] Marcellus [illegible] lib. 10 de [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Platonis, et Plotini Trismeg.
[illegible] illa [illegible], [illegible]
[illegible] est, [illegible] realissima, [illegible] [illegible] in
[illegible], [illegible] [illegible] involvit imperfectionem: [illegible]
[illegible] immaterialem [illegible] [illegible] realissimus [illegible] in
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
involvens imperfectionem [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]. Minor [illegible] in igne qui [illegible]
in [illegible], [illegible] per suam [illegible] subiectum, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] in se calorem; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] subiectum [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] transeuntis [illegible] definiat
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], in quo est, [illegible] immanentis, et
[illegible] se [illegible]; et nullus dicet [illegible] a vera [illegible] aberrare,
[illegible] illa [illegible] proxima [illegible] [illegible] [illegible] subiectum
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] realissimus [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] abiret in infinitum
[illegible] [illegible] in [illegible] illa [illegible] subiectum creata [illegible]
[illegible] immanentis, [illegible] [illegible] [illegible] realissima, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] immaterialis et [illegible] inadaequatus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est. [illegible]
realissimam [illegible] [illegible] immanentis, [illegible] [illegible], seu [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] subiectum creatum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] imperfecti, et limitati, ex qua [illegible] realissima
realis.

in gradu perfectionis seu vi potentiae exigit ad operandum, id quod non aliunde habet,
quod deest, participat aliunde. Sed haec pars alias perfectissime independens
substantia est valde illimitata, erit etiam suae formalitatis per modum prius
in marg. adiectum vide, et illi dicat operativa quod sit perfectio
essentiae in natura creata, de imperfectionibus. Cum videat operatione
Leo Papa de Leone citato propterea dixit in creanti nimirum est sua
sapientiam, subdit solus autem deus nullius participatione indiguit.
~~

Sicut fieri dicitur ut 18 ... illa ...
ut probet dici potentiam ad ipsam non essentiam, ex imperfectione substantiae creatae
provenit, quod illius potentia operativa non sit ipsa substantia et consequenter quod sit
illius essentia, et distinguatur ab illa. Cum vero in deo potentia operativa et illius
operatio adinvicem sit de se substantia, excludit unde dei potentia, quae est operativa
prius est ipsa dei essentia. Circa autem secundum suae probationis, quod substantia
creata operativa, certum videtur per se ipsam immediate, et proxime sit
in actu, id est actionum, seu operationis principium, late ostendit 2 ...
... cap. 9. ~~

Tandem ex dictis constat primo et demonstro, principium
proximum operationum, seu potentiam ad intra est divina intellectio, ipsa est de
constitutivo formali quiditativa dei, consequenter, ut natura est, neque distinguitur est divi-
na natura etiam suam rei formalissimam seu puram distinctio est principium adaequatum
internum, et proximum, si attendat essentiae, quod indolem principii operationis
intellectualis adintra, quod est quasi differentia specifica illius. Probatur secunda pars
et aliae ex primis innotescunt, quoniam illa perfectio, seu terminatur
neque ut sit illa ratio, seu ratio formalis essendi principium operandi,
est illius differentia specifica, ut videtur ex 10 ... in 9a ... : at intellectio
non distinguitur divinam naturam, quod, sicut volitio reperitur in eo principium operationis
ad intra, videtur ratio formalis essendi principium operativum ipsius divina
propria ratio, et quidditative subiecti intelligentis, illam quae supponit ut proximum
formalem principium intellectivo, ipsa vero est desubstantiali ...

v. pdicatis quo ut latius infra s. 6. concludemus divinum intellectum esse quasi divinam speciem divinae essentiae, seu nostrae divinae. Per 4. vero praecedenti pro. impugnatur ab adversariis communiter impugnatur.

Dices ex eo axiomate probo, desumpto ex Dion. 2 de caelesti hierarchia, in quo specierum varios distinguunt esse productivum, operativum, quod in Deo non cum distinguitur esse productivum et operativum, sed una divina essentia a qua Dei productiva et ad intra, quod intellectus in esse non est productivus proximus productionis ad intra quo modo intellectus quasi divinam speciem, nec ex fide refert illud axioma ex Dionysio, qui ille loquitur ipse de creatis intelligentiis, ut Angelis, ut erat apertum in ix. ut refert s. Tho. ... ex angelis primo autem s. Tho. extendunt ad reliquas substantias creatas operationem, quod s. ppp substantia, substantia creata, v. in creatis ... ut ait s. Tho. est sua nota productionis ad intra, ... specialissimi ut intellectum ... ultimo in ... productionis ad intra, ... specialissimi ut intellectum ... proximum ... ut specialissime quasi divina specifica ... infra ... ... est quasi specifico specialissimi ... ... intellectus ad intra, tale autem est ... verbi, ... intellectus ... personalitati patris, ... de Trinitate disp. cap. 3 s. 4 diximus, ... verbi in recto, ... intelligentiae ... .

adintra, 2ª ea, quæ infertur 2º quod divus intellectus est virtus productiva
productiva dictivus loco nunc citato. Rº sed totum, quod divina
productio, quæ involvit, concedo. Sed si verum sit, quod divina intelli-
gentia non sit abre, si simpliciter sumitur se virtus productiva adintra, est in
quantum sub eo patentia illam continet indistinctè, quod eo non habeat
alia divina productio abrā, verè dicitur, quod ros illius divinæ essentiæ
continet in ceteris.

inferes 3º quod divinæ ideæ non est attributum,
quia continet in actu intellectui divino est. Sed est ipsa quasi divinæ specificationis
omnis creaturæ. quod certè est contra 1. D. Tho. 1 p. q. 15 ar. 2 ubi enumerat ideas
inter dei attributa, et alibi q. 27 a. 5 ad 3 illam vocat attributum;
quoniam ss. PP. illam non essentiam, sed ut essentiam dicunt, quo loqui modo
contra ibi tamen ut essentiam bonitas, veritas, sapientia, virtus,
personas, et apertius Basil. lib. 2ª contra Eunomii columna 100 ibi quo
conquerit contra quod dividendus (s. Eunomius) si creandi virtutis
subita dixerit si providentiæ virtus subita ait dicat &c.
in actu divini intell. quod sane 1º verius est, neque quod non sit attributum.
sed suæ conceptus secundarius. Enim verò divinæ ideæ, ut continet in actu
intell. divini, habet per se et primario divinum verbum, et secundario creaturas:
unde suam statim quasi specificam habet in ordine ad verbum divinum
ex tensionis autem, seu quasi productionem extensivam, in ordine ad creaturas
quæ quasi productio extensiva, et ex sua ratione supponat productionem formalem
et virtuti, seu intellectioni divinæ, quæ cum istius conceptus secundarius
est quasi divinæ specifica ratio divinæ, est attributum absolutè divinum, ut
ut essentiam. Sed non est idea abre dictam cum conceptus solius
primarie, seu quasi extensiva productio virtuti divinæ productivæ, ex eo
et familiari modo loquendi ss. PP. qui propria abre illa vocant attributum

ut notat ex ipso

Arguebis imo, si Deo possibilitas, seu virtus Dei productiva
s'addit ultra relationem transeuntem potentiae, quae non est ipsa quasi tenus perfecta
eidem actui. non loquor de connotatis a te addit quae proprie non intelligit quasi
quidam sit additum creatum, id s'addit intrinsece relationem, relationi potentiae, ipso
vero entitas ex Deo, quod est potentia agendi, sicut ratio potentiae. Resp. ex
hoc argumento eligi non sunt distinctam, quoniam id dicitur potentia Dei
productiva sed distinguitur ab entitate, in quantum illi s'addit relationem relationi potentiae non
transeuntis, sed vero, ut explicite dictum ex responsione ad 2, ubi deinde
explicatur ad 4 m, deinde melius, quod in divinis est duplex relatio, una
realis et alia rationis tantum, quae requirat cum divinis, quod sit creatione divina
est ab entitate divina, sed quod Deus operatur per creaturam suam etc.
cum tribuit Deo operationem suae dictae, quae requirit aliquid praeviam, attribuit
cum relatione existentis a parte rei, unde ista relatio non est nisi rationis
tm.

Inferes 4 : quod similiter per eandem met rationem formaliter erit non divina
aeterna, immensa etc., et recte non distinguuntur in Deo aeternitas, immensitas, quod nullum aliud attribuitur, per rationem, quae duratio et ubi sunt distinguntur
in creatis ab entitate, quia haec est limitata, et finita, quae
divina non est limitata, per se ipsam formaliter erit immensa,
et si ex eo, quod in creatis entitas est limitata, distinguitur ab illa duratio,
seu potentia productiva, divina non sit limitata, est per se ipsam formaliter
potentia sui operativa productiva.

Resp. nego consequentiam ad probationem enim in creatis
ideo distinguitur ab entitate, in substantia duratio, ubi, et aliqua alia, quia illa est
limitata, et finitur ad limites ad se diversam et requirit coire cum illis
perfectionibus in unicam, et inde formaliter ... ... : unde cum
sic sit formalem ... ab immensitate, aeternitate aliis
... perfectionibus. ... distinguuntur ab entitate creata ...
limitationis ... limitatis potentiae, quae requirunt in uno cum
et instantium formalis ... coire. Sed ... in Deo ... distinguantur a natura
divina immensitas etc. ex 1° ergo, distinguuntur ex secundo; et si
volim

ouus ~ diguos à divina intell[ect]u ex 1° tt°, ut di[ctum] gerit in Angelo. S. Sed
m. digair ex 2 tt° nimirum ex opposito linearum ai quae pertinent ~

Itaque negat ultima vero, u assignat
discrimen, n. vero in creanti sub a[ctu] distinctio virtutis, seu proportione
ab essentia, seu subs[tanti]a ex 1° tt° ubi ob hoc, limitatio; n° vero ex 2 tt°,
s. opposito limitatum virtutis productiva, o subst., ut jdem ut patet, ~ a coiones,
overiores opiniones, quam late dedimus 2 p. disp. 10 q., subs[tanti]a creata
operativa f. 12 sit formaliter cum istius influxiva in esse. Sic sub inadequate,
atque adeo in illa coeunt in unicam formaliter oio indistinctam, quae ditatur conjunctioni tali subst. ingenio, linea subst., o linea virtutis, seu p. vi imra
productivi; quia vero n° dicat tali subst. vim producendi imra inde
pervenit, quod limitata esset, cum subs[tanti]a, sive essentia, in a. in, seu propri
sit oio illimitata, n° sit, quod obstet, co minus in illa coeant adaequate
in unicam formaliter oio indistinctam, quae dilatatur unitioni, linea subst.,
seu esse, o linea virtutis seu propri productiva intra ~.

Arguitur oio pro fibi dicit
lineam ubicandi q., et lineam esse inter se oio opponi, seu adeo longe
distare ut nequeant in unicam formaliter oio indistinctam unitioni productionis
coire; lineam vero esse, o lineam virtutis, seu propri productivi imarè
n° opponi inter se, nec adeo distare, ut n° possint simul se in unicam, o eamdem formaliter, oio indistinctam, productionis unitioni coire, quod solum ista
dicta nulla est. Resp. nego ant. fundamentum autem sani firmatur
ab inductione in substantiis creatis, in quibus, ut vidimus, linea esse, o
linea propri productivi coeunt in unicam formaliter, oio indistinctam, productionis
unitionis, sic inadequate ob tale esse limitatum: ceterum linea ubicandi vgl., o linea esse nullo modo neque inadequate, coeunt in unicam formaliter, oio indistinctam &c., cum nulla essentia sit, quae s. inadequate
sit simul se formaliter ubi, seu vis formalis ubicandi ~

Supponit optima pro futuro à priori,
desumpta ex illo prolixiori sani vulgari inter nos, est seu essentia imabilitat
ostis

[i.e. operativi] est Approximari. i. per se, seu per prius praedicamentum unita reddi
ad operandum, ut prius est illius, non solum naturam, sed etiam immateriali-
tatem loci supra citati ostendi: unde ipsum esse, seu etiam, seipsa immate-
est vi, semper prius productivum adaequatum, sive inadaequatum, ut patet limitatio
.s. illimitatio ipsius est, ut patet vi productiva immateriali non suppon-
it ex suo statu separatam, seu etiam, quae est ipsa ... operationis
etiam. Aeternum ubi ex suo peculiari separatum supponit, seu sine etiam,
ex ex illo ... statum distinguendi illam in loco immobiliter,
prius .n. supponit aliquod habere naturam, seu etiam integram, prius quam esse
in loco, ex eo, quod etiam abstrahat a loco: idque de veritate, ut dicitur
cognoscibilis, et de bonitate, ut dicitur amabilitatem, et appetibilis
etc., quae omnia ex suo peculiari separata supponunt etiam. Quare omnes
tales, in ... praedicamentis sunt praedicati quidditative, seu proprie attribu-
tales, et vocantur passionibus esse necessariae, sed ... etiam.

Accedit non ... statio, quod etiam
operativa, sed suam prius vi statum, et specificamentum nos, quod
prius in se operativam ... supponit, ... , saltem per
emanationem ut supra ostendebamus, quod est prius intra operativum et suppo-
ponit, nec supponit ... , id positiva est de illius statu ... praedica-
tiva; unde ut separat esse omni etiam ut vere nos specifica talis,
necessario debet supponi ut prius intra productivum, modo sit per emanationem
immediate ... ab emanare dicam: at ut separat ipsa intra etiam,
necessario debet supponi esse actualiter in loco, et commune ex ubi, et similiter
non debet necessario supponi esse cognoscibili, appetibili etc. Ex quo colligitur
quod ... supponunt per se quam separatam, et intellectum ...
ad illam, non vero sed prius productivi intra, ac proinde lineam
... et lineam ... opponimus. Bene in illorum lineas, et
... [illegible] ... ex diversis capitibus ...

essentia seu nostrae debet in statu [illegible] quae nostra inde dicitur, ydd illas felix, ergo beata, melior hoc felicitati, et beatitudini, qui sine implere cognitioni excogitari potest, sed melior nostra felicitati, et beatitudini est ei[us] sed beatitudinem et felicitatem obiectivam eius formalem, aeternam, quae consistit in suo [illegible] et perfectio, excellentiam, sua visione sua. Probatur ex eo sententia [illegible] Thomae [illegible] et Caiet. [illegible] salos, et [illegible] lusitanos, apud quos sunt patres, et fere omnes scholastici, docentes beatitudinem, esse felicitatem formalem [illegible] naturalem assistere finalissimi in solatione et aliis

Probatur [illegible] ex illo psalm. 4: Dominus magnus Dominus et mirabilis potentia, [illegible] magnificentia eius. [illegible] potentiam, et valebit ad [illegible], et admiratione omni, [illegible] mortem. [illegible] et laude. Cum nobis dei [illegible] sentire de domino in bonitate, i. existimare illi [illegible] effectum [illegible], quae excogitari excellentissimam [illegible] perfectio simplicitate cordis, quaerite illum ... cum sit illius essentia, et non perfectiones, attributa, speculum mirer. Probatur ex patribus, quorum [illegible] lib. [illegible] confessiones cap. 4 sit deus aliquid: nec potest cogitare aliquid, quod sit re melius, quam summum, et optimam bonum est. [illegible] lib. 1 de domina [illegible] cap. 7 sic [illegible] nos [illegible] ita cogitat ut aliquid, quo nihil melius sit atque excellentius, illa cogitatio conatur singere deum. sic habent Anselm. in monologio et cap. [illegible] usque ad 29, et aliis patres, quae [illegible] Plotinus et alii apud [illegible] et [illegible] multitudinem [illegible] 2 cap. [illegible]

Alter, cum a qua [illegible] verbi ducuntur [illegible]

in Proslogii c. 14: ibi an invenisti anima mea, quod quaerebas? 2

Quaerebas deum, et invenisti illum esse quiddam summum, quo nil melius cogitari potest, et hoc esse ipsam vitam, lucem et sapientiam et aeternam beatitudinem. Ubi S. Pater definire ~~videtur~~ divinum formali, quam experiemur, in patria Sanctorum.

Cui concinit S. Thomas 1a p. q. 26 a. 2 ibi Beatitudo, ut dixi, est, significat bonum perfectum intellectualis naturae; id autem quod est perfectissimum in qualibet intellectuali natura, est intellectualis operatio, secundum quam capit quodam modo omnia, unde cuiuslibet naturae creatae beatitudo consistit in intelligendo. Et concludit quod in Deo non sit aliud secundum rem intelligere, et Dei esse, ejus beatitudinis.

Quasi diceret uterque Pater, melius nihil esse naturae intellectualis natura beatam, et talis esse beatam ut sit quiddam summum, quo nil melius cogitari potest, (ait Anselmus) seu bonum perfectum intellectualis naturae (ait S. Thomas) est esse quiddam summum, quo nil melius cogitari potest, et bonum perfectissimum intellectualis naturae; est enim vitam ipsam, lucem, et sapientiam et aeternam beatitudinem, ut ait Anselmus, scilicet formalem, et est intelligere ipsum Dei, ut ait S. Thomas. Ergo melius nihil est in divinam intellectualem beatam esse, quam in se beatitudinem [illegible] obiectivam id est beatitudinem ipsam formalem.

Deinde rem egregie explicat Ambicus Suso in appendice quarta [illegible] sibi [illegible] Sancti Dei [illegible], cuius substantia vita [illegible], et operatio est, cuius vivacissima intelligentia in se ipsa, et per se ipsam lumina nocuit, cuius scientia in se ipsa abyssus est deliciarum, et gaudiorum sui ipsius et aliorum [illegible] ineffabilis, et jucundissima beatitudo [illegible] de hac formali beatitudine loqui satis apertum est.

et vivere modo beatam et felicem, [illegible] melius est nihil [illegible] formali [illegible] velut clangenti et [illegible]

ms irrtar lapidi, o rii inaiar; id ib obiecti nq oratur sileri clangusto mod o irrtar lapidi ed beatam, eius obiectiuiue in aiu inuis eqcui reperitur in lapide, ac in ná visuum, gmelius ut nq ei beatam ml. fralir, o obrui. sicut arguitur Aristoteles in ore catekeria ex volumine apud Suarium in philosopho 11º & paginas ut p[er] bis verbis Diuy vt mali sisticre in vita intellectiones aetualiter geniti: cum inquit, si ex iis efficit dici verbis simp. istare necesse est illud in vita sistere; neq. n. simitancy est ipsius lapidis istar in aiy arbitrari, vbi II pars logam in fralit sim. roy ly sistere, ely arbitrari persuadent.

Asi ex 1 Dioni cap 5 de diuinis noibus asserentis bonum est r3 o pri[n]cipi[ssi]mum nomen Dei, o anrig. ui eius ipso ed diuino .i. nobilius, o prius nro nos intellectui, prioris ubi perfectionis, o intentionis Diuy nq, p[er] ipsum ut est fralir intellectio sui ó beatitudo & etiam fralissimi. o coint summy bonum sui o aliorum. Quia vero sicut Dioni intelligit in ma fralir. i. intelli includere beatitudiy, tunc obiuiam, cy fralem, n[on] intelligerit in manifralir intentioiy, est summum bonum, 3ª Dionis. valior partes coir docentes essam diuam, sui suum eo priy, ut summy bonum, quia bonus dicit pfatum: uq beatitudo in definito traditu a Boetio o oily admissa, ut vltimus fini, o summy bonum oiuy bonory aggregat... pfatum ~

5ª ro. desumit ex eo, quo facillime constat, quo ns peruio verbi sit propriè gatio, n vero ipsi sanctificatio: n.q. illa cy sit itellectuali pducio... fralr sui coitare suo nd est obiu fralis reprationem, o coint intellectioy, 3ª fralis est ipsa specifica qua... Diuinis Diuy, secus uq fructio spiri sancti, q.i. cy sit volitiua actio, ex vi suafrali so habet coitare suo nd est amorem, n vero intellectionem, nec coitare nam, qcy p[er] intellecty vltimo ralissimi vriritur in suo cognati specifico.

b ut. id, quod ex vi formali generationis, quod
intrinsece communicatur genito, est divina essentia non ipsius generantis; id patet
in divinis ex vi formali generationis communicari intra verbo divus intellectus
formalis, quod deinde est quantitativa essentia non patris. Constat ex minori
ut certe ex divini ex proprio [illegible] de Trinitate disputatione 2 capite 2 et ex infra
sancti n. notabile, eiusque cognoscibile verbo. Ex vi formali generationis communicatur quod
deus, qui viventes ex natura sua formali principio generare sibi similem, concurrit per
se sibi vires naturalissimas communicando genito naturali principio vitali, per
quod in natura sui formalis intelligit, et distinguitur ab aliis speciebus, quo
genitus ipse similis evadat. Unde recte Aristoteles definivit genera-
tionem viventis ex alio viventis, tendentem ad communicandum intra genito
similitudinem naturae, id est eandem essentiam divinae generantis.

Ex quo tandem fit, quod sit iudicium
ita, id est essentia divina, sic non virtutibus; in ipso divini verbi
quod intrinsece communicatur ipsi verbo a Patre, est deitas, sicut quantitativa
essentia utriusque: declarare enim. Sic miraculis sanctis [illegible]
ex humana exemplo imperfectis ut declarat Florentinus in [illegible]
filio a [illegible] de definitionibus: quod id, quod intrinsece et formalissime communicatur a
Patre verbo ex vi formali generationis sit intellectio; sequitur deitas
formalissimi, seu quantitativa essentia divina non.

3 ad. divinas essentiam proprie Pater
est illa perfectio, cuius imago sit ad exprimendum illud, illud qui imitatur
id est in creatura, quia creatura imago Dei imitatur eius exemplar divinam
et ab illo habet exprimendum, sine quod intelligit actualiter, sicut in actu
alium intellectum; quod quantitativa essentia Dei est intellectio actualis.

quā pr, c Mol. pr. c. ex S. Bona. c. S. c. 33. a. 2. ibi auget eius ad vos imaginis, quod sit similitudinem spiri, unde dicit Hila. quod imago est ipsi indiscreta. Manifesta est autem quod similitudo ipsa attendit ex intelligentia orig.

Unde refert Basilius lib 2° contra Eunomium. Filius imago dicitur, quia sit in sigillo tota patris natura, seu ut loquitur Nacia. orat. 4 de theolog. imago dicitur, quod sit signatura eius, unde sit (i. filius) ab illo; Sic n. est nat. imagini derivari ab altero, quo Joseph est imago Jacob patris sui, quia ut ab illo exprimitur, seu procedit, formaliter sicut Sermonitem, sed dicitur significatum patris. ita imago genita &c.

Aliter quoque, ut inquit de imagine increata, quia est imago formalis patris (loquitur de nati) quatenus est verbum eiusdem patris, ut loquit Victorinus l. de Trinitate, quia logos, deus in occulto, logos in manifesto: id verbum ut verbum formaliter importat expli., ut formaliter corrépresentationem, sapientiam, imo bene intellectionem, quia verbum in tm est patris imago, illumque ingressum exemplar imitat, inquantum formaliter est actuali representatio, seu intellectio. Disputat mirifice S. Bona. 4 d. genera. cap. 12. ubi postquam monendi verbum ut verbum formaliter dicitur quod est similitudinem rei intellectae, quatenus ubi est illius representatio, seu intellectio, subdit, ut inquit ut autem quod verbum dei est imago dicuntur, quam ad ipsam dici existam, ut quod in eadem nat. cum dicuntur dicitur. aliquantum in absolutum earum explicavit cap. 12. docens verbum videri vocari ab Aprim splendorem patris, quod sit manifestatio. Quia nempe ubi sapientia, seu representationi intellectuali, ipsius essentiae patris, ut antea supposuerat, quia, inquit, dicitur sapientia lux dicit, quae in patre aeterna cognitionis existit, lucis autem manifestatio splendor ipsius est, ab eo procedens: dicimus, ut verbum dei sapientiae splendor lucis maior &c. id in sit filius, quia est dei verbum, quia sapientia deprecatur, non in sapientia altero dicitur procedens a patre et filio.

ex sapientia quae est verbum et splendor in patre ista ...
nisi quia secundum S. Tho. verbum et verbum, est splendor et manifestatio per
actualem intellectualis operationis et sic resplendere in illo sapientiam,
quae est patri essentialis, vere est imago ipsius patris, sed quia non formalissime
importat sapientiam, sicut ut sic importat essentiam, ut loquuntur Doctores,
procedit ab eodem patre.

Hinc spectat id sapientiae 7, ubi divinam
sapientiam genitam sic definit sapiens, candor est lucis aeternae, et speculum
sine macula dei maiestatis, et imago bonitatis illius. Ubi per eius candorem
seu splendorem et lucem, lucis aeternae ut narrat Aug. 4 de trinitate
20 intelligit verbum sapientiae patris et actualem operationem
vividam ipsius patris, et imaginem bonitatis illius. Si concludendum
divinum verbum esse imaginem ex natura, patris, in quantum formalissime
ut tale sit ex vi suae processionis, sapientiam, seu intellectionis
patris, quae ut aiebat S. Thomas est ipsius patri essentialis.

Videndum autem de imagine creata, primo
in Angelis et in hominibus, qui se dicunt imagines dei, quia ad eum, et vivere
... secundum rationem suae imaginis, in quantum formaliter intel-
ligunt, ut docet S. Thomas 1 p. q. 93 a. 2 ubi de intellectu
intellectualibus creaturis dicitur ex Aug. esse imagines Dei maxime quia
sapiunt et intelligunt. et a. 4 corp. eius homo sua intellectualitate
naturam ad imaginem dei accedat, unde sic est maxime ad imaginem
dei secundum quod intellectualis natura deus maxime imitari potest. Imitatur autem
intellectualis natura maxime deum quantum ad hoc quod deus seipsum intelligit.
et a. 6. quantum ad similitudinem divinae naturae pertinet, creatura rationalis videtur
quodammodo ad repraesentationem speciei pertingere, in quantum imitatur deum
non solum in hoc quod est, et vivit, sed in hoc quod intelligit, ut supra dictum
est.

Neque ... quod aliquis patrum id sensit. Et faciamus hominem
ad imaginem et similitudinem nostram intelligunt dicunt imaginem quo ad liberum
eius arbitrium

quorum l. n.º loquuntur in rigore de imagine l. si loquuntur in rigore id omne reddunt ipsam intellectionem Dei, nationem esse radicalis liberare, et comm[unite]r Doct. per intelligit imitari Deum quoad libertatem non [illegible] formalem, sed radicalem [illegible] p. 5 [illegible] ex eo quod Dei intelligit [illegible] quinque [illegible] requisitis ad rationem [illegible] operationis.

[illegible] quae [illegible] sit [illegible] ut [illegible] intellectioni eiusdem [illegible] operis propria [illegible], seu quasi [illegible], et illa sit etiam quasi [illegible] propria [illegible] Dei. [illegible] C[illegible] [illegible] illi se [illegible] illa quinque [illegible] requisitis ad veram [illegible] in [illegible] ut in [illegible] requisitis, [illegible] intellectio ea [illegible] ut [illegible] illius formalis [illegible] in sua formali [illegible] Sicut vi [illegible] intellectualis, [illegible] in [illegible] subiecti [illegible] summe felicem.

[illegible] formalis: quae via, ut ex [illegible] illi [illegible] intellectus seu formalis [illegible] ultimo [illegible] propriam [illegible] formalem [illegible] velut [illegible] infinitum [illegible] illam [illegible] intellectualis. Talis [illegible] a se [illegible] intellectio [illegible] nulla [illegible] in [illegible] quae sit formalis [illegible] intellectuali, [illegible] intellectus formalis [illegible] quasi [illegible]

[illegible]

fidelis intellectualis —

Deinde 2° contra illa sententia, est, quod potius ad nostri vel societatum importans ex facultate sua omnino, et non scientifica, videtur apta, modo efficacissimum, quod alia praedicata creata non possunt, quae, redeunt ... ad tali ex specifico; neque ut ostendo ex parte 2, id efficacissimi quod est divini intellectionis 3° item contra illa sententia, ... et in quo non specifica, quae omnino, sit ... tali ... fidelis illa ... in tali ex specifico, et ... potentiae ad quaelibet alia perfectio, quae ... neque vere praedicata illa quaedam ... naturalis ... in tali sui specifico est, ... ad quaelibet alia divina perfectio, ... potius ad illa omnia cum personalibus divinis ... attribuant, ... ex sua propria ... subito ... inspiratum &c. Nec ullum aliud praedicatum ... relinquitur ... quaedam ... intellectus, ... est 1°.

... neque vero est ... praedicata ... intellectiva quaedam ... sua ... radix ... affirmant naturali tali, ... divinis ... est radix tali ... veritatis ... bonitati ... immensitati ... intellectioni divinae ... fidelis ... divinae ... ad intra ... eadem veritas probatur ex impugnatione aliarum ... fundamenta ...

§ Sexta.

Eadem veritas probatur ex impugnatione aliarum sententiarum

Non. n. difficili ostendere inter Ægidii,
et Martini docentis diuersa etiam adaequate sumptorum nominum diuersi-
tatem distinctam veluti ex diuersis specificans. Nam in 1ª parte
excluduntur a toto velut diuersitate diuersa esse attributa: Nazianzenus
enim sic loquitur ortus Dei [illegible]; an verò immortalitas, innocentia
et immutabilitas essentia Dei est? At si ita est multae erunt Dei
essentiae, non vnam. An compositum ex his numen est etc. Damascenus
[illegible] Thesauri cap. vnico, n. n. exhibita Dei ingenitum, aut incor-
ruptibile, aut immortale, aut inspectabile, neque is vnumquodque horum
[illegible], ex iis subiectis compositus erit Deus, quot sunt ista, quae
compositum conuenire illi naturae. Item Damascenus apud [illegible]
eadem eo cap. 2 si quae ita dicamus esse sine principio, et immutabilem, et
immortalem, [illegible] et bonum, et potestatem creandi et alia huius
modi diuersa substantiae in Deo dicamus, quod ex illis constabit, non erit sim-
plex, sed compositus etc. Tandem S. Maximus apud Euthym. in panoplia
[illegible] in Deo, inquit, qui est et bonus, et Deus, et perfectus,
[illegible] creator, et infinitus, et immortalis, et quae his similia sunt,
ne dicimus esse diuersa etiam [illegible], ne ipsum ex his compositum
esse dicamus etc.

In eadem parte [illegible] ab ea attributa, docentis
[illegible] vsque ad [illegible] quorum Basilius et alii, ad rem
in loco lib. [illegible] columna [illegible], quinque [illegible] paruo [illegible]

(de economia) ut creandi virtutem soli patri, exercendi et providentiam vero soli filio, vivificandi spiritui sancto ascribat &c. si igitur hi partes excludunt a nostris originem terminis eisdem divinas attributa. quam vero iure, Egidius, o Montoyam illam divinam non nisi divinitatis constituere adstruunt. 2

Fratrissimi sapientes digentur nos ? rex vicit, ubi esse deum in suis constituunt divinam etiam fratrissimi in illo ... quarto ... adhuc ... apud ... relatis ... Socrates docentes divinam ... attributa ... ut quod adio ... omnium ...

Crisp ... Egidius, ... et verum de ... seu ... absoluta ... attributa ... excludunt ... absolute ... supponit, ne ex illis intelliguntur resultare ... ut ... ideo ... intelliguntur ... de ... quasi ... simplex, qualiter debet ... tria ... sunt ... in ... excludunt ... attributa ... lib 3 ... docet ... fratres, ... in alio, ...

... attributales, vere sunt attributa ... immensitas, bonitas, ... attributa ... ut ... per ... ligant, ... docet ... sententia ... Theologorum, ... constituunt ... id ... et ... constituere ... in ... idem ... notis suadet.

Ko Egidius immensitatem ... attributa ... attributa ... creaturis, ... vere intelligunt ... analogiam ... extra ... intelligentis ... supponit: 2 vero ... constituentia ... fratrissime divinum ...

quibus

perfectiones et attributa. Pro quo explanando distinguit in divinis duplex praedicatorum genus: quaedam quae ... aliorum eorum, quae ex suo genere sunt creabilia, et diminutiva essentiae, ut est substantia, species, etc., quae quamquam genere contineant [illegible], reperiuntur tamen in Deo, quatenus in creaturis ad diminutionem essentiae spectant. Aliorum vero, quae ex suo genere non sunt diminutiva essentiae, sed potius illi in suo esse perfectionem addunt, ut verbi gratia, sapientia etc., quae ut sic, in creaturis conveniunt essentiae ... divinae ... [illegible] arguit ... [illegible] nequaquam attribuere; at ... perfectionem [illegible] quam ... ponit, subdit divina attributa perfectionem addere ... quia atque Deo ... quod si vere dicimus essentiae attributa sint in creatura ... creabili eodem esse.

Cum concludit ... igitur ... patres ut supra vidimus, ... immensitatem, bonitatem et attributa ... ex ... habeantur, ... tamen ... quia sapientia convenit actualiter ... ratione ... nequaquam ... assertionis cognitionem ... quasi ... est fra... ... ex eo quod sapientia convenit Deo. S. Angelo actualiter debet dixisse in Deo ... affectionis, ... quia ... formalis ... non ut de formalissima ... essentiae ... quantitatem ... infinitam ... ut supra intelleximus.

... ex ... infinitum ... inaequaliter ... quantitatem ... radix ... affectionis ... convenientiae ... naturali ... Deo ... radix, ... attributa ... ex ... divina ... essentia ... affectio ... non attributa ... formalissime ... quantitas ... infinita ... Dei ... ergo ... sequitur non minus ... verbi, ... sanctis ... Sed ... ex ut formali ... ratione amor, ... Aegidius ... minus ... intellectuum ... verbi ... ex ... formali ...

sed omnes sic [illegible] [illegible] [illegible]

diuina attributa formaliter includuntur in essentia diuina [illegible] Si [illegible] illa formaliter continet, id est si contineant per modum [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] creaturarum, id est [illegible] Deus sit [illegible] [illegible] ultimum, [illegible] [illegible] ultimo [illegible] [illegible] diuinae et talem a creaturis. [illegible] [illegible] [illegible] impossibile est unum formaliter includi in alio, et non continere illud; [illegible] nil magis continet in suo esse, quam [illegible] [illegible] formaliter.

R. [illegible] [illegible] [illegible] Ad [illegible] dico quod impossibile est unum includi in alio simpliciter, et non continere [illegible] illud formaliter simpliciter [illegible] quod unum includat in alio simpliciter, sed continet illud formaliter in suo [illegible] formalissimo, et [illegible] [illegible] [illegible], ut includat formaliter et [illegible] in [illegible] [illegible] illius, [illegible] [illegible] [illegible], qua unum includit formaliter in alio illud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] includat [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] in [illegible] formaliter in [illegible] [illegible] illa, [illegible] in [illegible] formaliter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non includit formaliter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perueniat

[illegible] [illegible] cernit in [illegible] [illegible] bonitas, veritas, et [illegible] [illegible] cum ipsa [illegible], [illegible] formaliter [illegible], et [illegible] [illegible] formaliter [illegible]: [illegible] in [illegible] [illegible] attributis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] adinuicem formaliter includentes. Vnde [illegible] [illegible] attributa includant formaliter simpliciter, [illegible] non formaliter, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] formalitas, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non contineant formalissime [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] simplicem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Argumentum ut videtur [illegible] ostendit
infinitatem positivam esse, accepta non negativa, per negare [illegible]
finitudinem est quasi dicere [illegible] essentiae, in quo non determinatur
ut loquar de infinito positiva in ordine entis, quod dicitur de perfecti-
[illegible] [illegible] quod videtur [illegible] [illegible]
Ad 3. Hilarius lib 2 de trinitate cap [illegible] Aegidius lib 3 [illegible]
[illegible] Anselm lib 2 [illegible] [illegible] [illegible]
docentes [illegible] attributa, de quo non expresso in [illegible]
attributum in[illegible]. Enim vero dicitur intellectio et perfectissima
infinita in ordine entis [illegible] perfectissima [illegible], [illegible]
eminenter quod [illegible] est in rebus creatis quatenus est [illegible]
perfectiones quasi eminenter [illegible] alias [illegible] perfectas attribu-
tales et personales quae intellectus illarum quasi [illegible] radix, seu
a priori est autem infinitas in ordine entis, quod [illegible] eminenter
eminenter [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible].
Unde [illegible] [illegible], [illegible] intellectio explicat infinitatem
entis, nec infinitas in ordine entis explicat intellectionem [illegible],
bene [illegible] [illegible] perfectissimam [illegible] [illegible]
[illegible] perfectissimam [illegible] illas; [illegible] quacumque
infinitate loquar [illegible] [illegible] [illegible]
quo magis [illegible] [illegible]

ex eo ex n[on]? eo que eo, cio rgerit in nitur fralissimo dicit est fuit intellectus diuina qua est fralissimi ipsa diua intellectio, quidam tandem est quasi ro cui abstracta ab omni infinitate explicata, quae meir de fralissimo intrinsece dicit est, si esse cum infinitatibus aliis attributis o pinnalibus diuinis.

Hilius aut ex aliis ubi in dit quasi orig[inem] specificam dicit ex est ens a se, ens per essentiam actuum vid parum, a se exalis existens. Cui habent est frantiemus si loquar de eo a se esse ens per essentiam, ens eo nativis actum sic parum, a se exalis existens, quod i ma, seu pertalissimum o fralissimus sicut est ingens intellectualis per essentiam dicit exigi sicut habens per suis aut ?, sed actualis intellectionis i??, que ei nil aliud est fralissimi qui ipsa intima est intellectio diuina, quae si vite tenus id reigeli est. ben m ??? fralissimi sicut loqui deus a se, et ens per essentiam quae vim predicata fralica genus est, quasi certa, reinuindas eo est praeuius per idea ut ex suppositionibus viear, n[on] digerit quasi sp[eci]ei sola diuisio ad intelligend diuini effectibus, quae ut patet ut enit est a se, et ens per essentiam &c.

Dices ex ro nullius Neodiuini sed ... est dicere se, de eo ens per essentiam quod ex radicali sua negatur fralissimi ita est a se ut esset ab alio ... ens a prio producente, nec in que a radicem ro, seu ut a ro a principio per suam radicis; sic qui sit radix dicit quasi affirmatiu, ut aliter ut ... quae dicit ignorit ut tali. R[espondeo] eius in negatiua ... esse fralissimi diuina intellectus quae omni seu fralis inpeius fralissimus, sic est a se, ut ex ir ab

verum intellectio in quantum a priori procedit ducuntur nec in priori a radice emanant,
cum [illegible] ut dixi in deo intellectus, radicalis est omnium rerum,
quae ipsa est radix suorum attributorum, quae propria sunt dei in vitali.
Ergo etiam in corporibus dici non ingratum perfectissimo vitae, vitae
intellectuali, in quantum perfectionis, aut radicis omnium rerum, ut ex super-
ioribus etiam id quod perfectionis vitalis intellectionis, quam diximus
[illegible] gradum in [illegible] quasi [illegible] perfectissimi dei nostri.

Ut ubi perfectio Filio est a se sum-
pta, quod non tantum [illegible] ad attributum, declarat, ... esse
[illegible] perfectioni [illegible], [illegible] in [illegible], intellectu
est vero, quasi a priori, ex quadam [illegible] reliquarum
[illegible] illa est quasi radix aliorum attributorum et est quasi
[illegible] significationum nostri [illegible] ex [illegible], ... ad [illegible] spec-
tantem [illegible] ipso, quod sit a se
[illegible] in [illegible] a quo [illegible] intellectum
[illegible] solum [illegible] est videre, quod intellig-
[illegible] ut [illegible] nos [illegible] de anima, vero
immaterialitas est vero quasi a priori, ex qua [illegible] intellectualitas, atque
[illegible] illius [illegible] radicem [illegible] valet [illegible]
ut [illegible] immaterialitatis, quae intellectualitatis, quae autem intelligentiae, quae
[illegible] immaterialitati infinitae, [illegible] in deo [illegible] radix [illegible]
rerum intellectualitatem, [illegible] intellectionis, [illegible] essentia, quam [illegible]
[illegible] dicimus [illegible].

[illegible] ad [illegible] animae, [illegible]
[illegible] ex [illegible] [illegible] dicimus [illegible]
[illegible] a vita [illegible] intellectuali, [illegible] intellectu [illegible]
[illegible], ut [illegible] abstrahitur ab illa, vitae [illegible] intellectualitatis
[illegible], [illegible] [illegible] ad [illegible] quam
[illegible]

quo conuertibilis [illegible] definitionem, vel si ab illa [illegible]
homo [illegible] erat rationale, [illegible] indistinguibiliter [illegible]
qualitas [illegible] radicis [illegible]
[illegible] ex qua alterum per se [illegible] a priori
[illegible] radicis illius [illegible] illam, [illegible]
numeri.

Tertio alterum [illegible] a priori [illegible] in quadam
[illegible] est ex qua alterum [illegible] insensibiliter [illegible]
[illegible] comparatur ad alterum [illegible]
[illegible] alterius [illegible]
[illegible] est ex qua [illegible] radice, [illegible]
[illegible] in hoc [illegible] est [illegible] a priori [illegible] radicis [illegible]
[illegible] illud [illegible] propriam radicem, [illegible]
[illegible] aliqua [illegible] a priori [illegible] radicem [illegible] alterius
[illegible] est [illegible] alterum [illegible]
[illegible] illam, [illegible] ad illam, [illegible]
[illegible] valet [illegible] inducere [illegible]
[illegible] in [illegible]
a quo [illegible] valet [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] ex qua [illegible]
[illegible] in qualibet [illegible] ad quid [illegible]
in hoc [illegible] illius [illegible] rationalis, [illegible]
valet [illegible] rationale [illegible] valet
[illegible] rationale [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] a qua [illegible] illud [illegible]
[illegible]

[illegible] est [illegible] aliqualis [illegible]
[illegible] ad [illegible] alterum
[illegible] illius [illegible] ad illam [illegible]
[illegible] valet, [illegible]
[illegible] radicale, [illegible]

proprius appetitus corporei, qui in eius unione animae 2° vero, ad probandum
vi connexionis intrinsecae proprius appetitus corporei est, quod sit proprius cogno-
scitivus proprius; cum non dicat in animas corporeas ecqui esse proprius cognosciti-
vus ad radicem, cum sint recte, Sensus, quod est eo proprius appetitus
corporei, non distincta parte realiter est in eius unione anima proprius cogno-
scitivus ab illa, quae est proprius appetitus corporei, ut distincti ea vel
sint ad 2 de animas. qui enim est se connectunt ex natura rei ad interi-
tum ... ecqui, realiter vel naturaliter nequeunt una sine alia existere,
dicunt ... inter se connexionem intrinsecam, vi connexionis intrinsecae,
probari in eia equi proprius appetitus corporei ex proprio cognoscitivus
... mox 2a ... frater quos nunc ... a priori ... [illegible]
... ad ... a posteriori reducit.

Contra, quod si esse a se sumat ... Non autem ... ad ...
... ut ... explicatius ... a priori 1° vel 2 modo
... ad summum ... via ... connexionis intrinsecae, ... ex natura rei
... realiter ... ex suo proprio ... ut ... actualiter realiter,
... distincte ... intellectione, ut ... quasi ... speci-
ficativa ... divinam naturam, ... ut ...
... quasi ... specificam divinam ... a priori ...
radicatur, ... ut ... quasi ... ad alias ... divinas,
quae ... a se ... ex eo ... intrinsecam
... radix alterius ... nec ... a priori ... ut ...
... ad ... [illegible]

Ad ... immaterialis
... et divinus ... speculum, ... cum ...
... a priori ... intellectualibus ... intellectui
actuali, atque adeo esse ... intellectus ...
... divinitatis. ... in ...
... a priori
[illegible]

intellectualitas radicalis, quae est Michaelis est perfectissima
non tamen est ratio a priori per modum radicis aliis quae dicuntur omnes per-
fectio Michaelis ipsa vero intellectualitas radicalis differentia
perfectionis ab illo dimanans, quod iam dictum est, & ex his, apud
omnes abundat. sic etiam in nostro casu illa immaterialitas perfectio-
nis specifica divina non est ratio a priori per modum radicalis in-
tellectualitatis, seu intellectionis divinae. si vero immaterialitas
dicatur summa perfectio, quatenus divina dicitur, etiam non est ratio
a priori per viam inductionis utriusque intellectualitatis, seu intel-
lectionis, quae ut sic sunt extra formalissima ratio. Sed adverte,
quod singularis intellectualitas non intellectualis actualis est
conveniens in genere intellectuali perfectissimam propriae intelle-
ctualitatis, quae est perfectissima intellectionis sui, non tamen est ratio a pri-
ori per modum radicis; neque sic, quae habet divina immaterialitas
attributi divini. Sed itaque omnis immaterialitatem esse
non est ratio a priori per modum radicis ad probandum intellectualitatem
in creaturis et immaterialitatem, sed quod ut sic, non est ratio
a priori nec convertibilis nec per modum radicis intellectualitatis
fiunt ex prioribus... nec convertibilis nec per modum radicis
sunt intellectualitas ut patet in substantia Angeli in visione
... speciali in speciebus intelligibilibus inquantum
...tiati ... quae rerum immaterialium participant, ... non
... sed ... rerum ... convertibilis rerum a priori,
sine per modum radicis intellectualitatis. ... ...
... ad ... ...
... ...

Absolute, ut in superioribus vidimus,
cum non nulli moderni docent unaquaeque creatura [illegible] spiritui formalissimum
essentiali et intellectiuo radicali, ut veri spiritualium attributorum diuinorum radicem; atque de eius [illegible] quasi originem specificam formalis vitalem et intellectiuam [illegible] voluntati; [illegible] voluntati [illegible] dubitati
onem quam mali [illegible] in eodem [illegible] reciti [illegible]
eiusdem originis specificam dicit intellectiuam radicale, cum [illegible]
in deo, ut diximus capitulo [illegible]. Quod excludit ab eius
quam originis specificam [illegible] radicem [illegible] ut [illegible]
attributorum [illegible] specifica [illegible]
radix [illegible] affectionum [illegible] quae ut rati
[illegible] obiecti [illegible] formarum. ~ ~ ~
Magis autem [illegible] ut [illegible] adstruere [illegible] [illegible]
[illegible] formalissimi spiritui [illegible]
ante formali quasi specifico [illegible] originis quam specificam
intellectiuae radicali [illegible] volentis radicale; [illegible] radices diuinae
attributorum [illegible] formalitatum, quae [illegible] radicalia, [illegible] radices
[illegible] dicuntur velut [illegible] formales [illegible]
[illegible] specificae [illegible] unam quasi diuinam specificam
[illegible] omnes uniant in aliqua [illegible]
indiuisi. Restat [illegible] nostra [illegible].
2 [illegible] radices dicantur [illegible]
[illegible] intra Deo quasi [illegible]
[illegible]

[illegible] solum radicalia quasi specifica intellectus, et voluntatis per-
fectionis, quod dicatur. Verum in parte aeterno [illegible] generans, et spirans
quasi ipsa dicantur ex utroque, quatenus quasi specifica determinatio per-
fectionis, quae in radicibus eorum uniuntur in aliqua una ratione
communi per modum unius omnino simplicis, et indistincti quoad rationem formalem
[illegible] ratio formalis per modum radicis omnium dicimus attributorum, ut conve-
nit [illegible] ad perfectionem utriusque [illegible] specificae, quod omnino simplex, et indistinctum
quoad perfectionem quoad rationem formalem debere esse docuimus in lib. [illegible]
[illegible] cap. ex [illegible] et [illegible] cap. 22, et lib. 8 cap. 6
docentes [illegible] in [illegible] numeri [illegible] ut [illegible]
S. Thomas [illegible] a 8 ad 7 [illegible] unum [illegible]
ad multa, nisi [illegible] illa multa aliquo modo uniantur &c.
[illegible] quasi specifica [illegible] in aliquo [illegible]
ut [illegible] infiniti, intellectualitatem [illegible]
[illegible] radicum attributorum, et personalitatum, [illegible]
specificae, et [illegible] Patres [illegible]
[illegible] Damascenus apud [illegible] decade 20 cap. [illegible]
inquit: increatum, [illegible] et incorporeum, et immutabile, et
aeternum, et bonum, et [illegible] creatoris, et alia [illegible] subiecta
in Deo dicamus, quod ex illis [illegible] simplex [illegible]
&c. Augustinus [illegible] Maximus apud [illegible]
[illegible] ubi: in Deo qui est, et bonus, et Deus
et perfectus, et [illegible] et infinitus, et immortalis, [illegible]
[illegible] omnia [illegible]
[illegible] dicamus &c. [illegible] Pater [illegible] intellectum
[illegible] eminentem [illegible]

4

imaginem Dei [illegible] ac homo, et Angelus, [illegible]
[illegible] specificam [illegible] radicem [illegible]
[illegible] homo et Angelus [illegible] intellectualem [illegible]
[illegible] quasi specificam [illegible] intellectualem
intellectivum radicalem [illegible] radicem [illegible] immortalis [illegible]

expressio sunt et partibus attribuentibus ut quod speciale hoc, quod fuerit ad imaginem et similitudinem dei creatus homo s.n. unde et sic aliarum rerum creatarum vocantur solus homo specialiter dicitur factus ad imaginem dei quia ipse deus non voluisse indicat inter reliquas creaturas suam imaginem exprimere unde ad creandum hominem dixit faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram —

Hoc dicit quod vocatur spiritus non ex vi formalis processionis divinae eandem habeat seu importet ac vocatur verbo divino, ac proinde quod hoc habet id quod ... se abscondit. sequella patet quia spiritus sanctus ex vi formalis processionis non vocatur volitio actualis, sed in actu voluntatis exprimi, sicut ... processio ex vi formali sed est in sua linea volitionis processioni illuminans, et hinc est processionem potentiam ergo adeo sicut vocatur id quod per processionem formali est in linea volitionis: similiter verbo divino vocatur non intellectio sed in intellectivo, ex vi formalis processionis, sed quia est desinitur divinae ... in coadunationem iam ... intellectus et volitionis ... radix intellectionis, et volitionis [illegible] quia ex vi formali processionis dicitur spiritus sanctus ... sed ... procedit formale.

6 quia tamen sancti patres a processione divina ... definitiones ... meminere, quae nec ullus ex antiquioribus ... illas ad divina ... agnoscit. ... quia videntur recentiores ... ad processionem ... accurate ... salvare dicunt sicut omnes supponimus ... quam specificam ... debere ... processionem formalem ... intellectuali, sed ... a priori ... radicis seu potius radix ... attributorum, ut ... dicimus, quae ex processionibus divinis sit ... a priori, seu radix ... intellectus ... ex ... partium, an potius ... intellectuale sed intellectio. Recentiores ... quam speciem ... ingenitus ... quae est radix ... attributorum

quod est principii, quatenus non est intrinsecum illi, qui conceptum est Dei quasi specificam Dei essentiae debere ad [illegible] quod sit intelligere actuale. [illegible] non ex divinis perfectionibus sit quasi ultima specifica Dei essentiae, [illegible] [illegible] quod sit intelligere, seu intellectum actuale? [illegible] tandem quae inducuntur intellectus et volitionis radicalis in Deo nostro, quod [illegible] [illegible] exprimimus. ~~

Obiicitur 1.o nobis auctoritas istius [illegible] [illegible] S. Thomam, quia ille [illegible] de definitionibus divinis non definit [illegible] Deus [illegible] sine ea, et [illegible] [illegible] [illegible] ea. [illegible] est attributorum divinorum radix, sed [illegible] [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] aliorum divinorum, inter quae numerat intellectum et volitionem ipsius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radicale divini intellectionis, volitionis [illegible], et reliquorum attributorum. [illegible] [illegible] magis alienum a mente [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intelligat divina attributa, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in divinis [illegible] Arrianos. [illegible] [illegible] [illegible] definire Deum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliarum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Quare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] testimonium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Doctoris [illegible] [illegible] [illegible] ex loco. De [illegible] autem [illegible] [illegible] [illegible] cap. 3. [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intellectionis, et volitionis [illegible] [illegible] [illegible] quasi [illegible] [illegible] [illegible]. ~~

Obiicitur 2.o [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radix [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radices [illegible]

originis diversi non inadequati per ordinem fratrum ... , ut t. brevis

l. phy. disp. 3 cap. 3 docuimus; ideo non ordinem quasi specifica divina esse

sit radix plurium attributorum in illa originante s[ecundu]m expressum divinum

radius inadequatus per ordinem distincta attributa ... dicimus origo quasi

specificam divina esse adaequate sumptam s[ecundu]m expressum cum veluti ag-

gregatum plurium radiorum inadaequatorum s[ecundu]m expressum divinarum.

Ex quo tamen non sequitur illas multas radices constituere dis-

tinctas.

Respondi dicens potius non originis potius non inadequatas radi-

ces ... tenuissimas, ideo omnes veluti radicare in divina intellec-

ut sit separatio illarum non importat ... sub ... matem ... fratrum

specificam. Verum audiendi sunt; 2° si in istis inadaequatis radicibus

radicamus in divinas intellectiones, ideo ... sit veluti radix illarum;

quae in illa originabiles alii radius inadaequate illarum, ... inspiratur

eadem ... ad originandas ... illas. ... ipsa radicalis

quasi specifica divina ... veluti radix ... alterius, ... radius inadaequatus, ... ma-

teries ... ... quasi specificam

... ... non &c.

... ... dis-

... ... involuit plures radices ...

... ...

... ...

... ...

... radix plures ... ... quasi ... ...

... plures inadaequatis ... importantur ... ...

... ... plures ...

... quasi ... ...

... ...

... ...

...

Sed neque exemplum [illegible] probat quia dico aliquas [illegible]
requirere aliquid [illegible] per modum radicalitatis [illegible] per modum
[illegible] aut per modum terminationis, aut per modum [illegible]
[illegible] in respectu [illegible] indivisibili [illegible] quasi
[illegible] quasi [illegible] quasi [illegible] est [illegible]
[illegible] radice, [illegible] illius [illegible]
[illegible] quamlibet [illegible] intrans [illegible]
[illegible] subsistentia [illegible] alia sunt in quasi [illegible]
[illegible] ignis [illegible] nulla [illegible]
[illegible] est [illegible] per se [illegible]
[illegible] formaliter [illegible]
[illegible] formalissime [illegible]
[illegible] subsistentiae [illegible] sunt in quasi
[illegible] illius [illegible]
nulla est in illo [illegible] intrans [illegible]
[illegible] illam [illegible] per modum radicis [illegible] bonitas [illegible]
[illegible] bonitas [illegible] verum [illegible]. [illegible] autem quasi
[illegible] est [illegible] aliqua [illegible]
[illegible] per modum radicis [illegible] illius [illegible]
[illegible] intrans [illegible], in qua [illegible]
[illegible] intrans [illegible] per modum radicis [illegible]
illius [illegible] in [illegible] quo [illegible]
[illegible] divini Verbi [illegible] intrans [illegible]
[illegible] alterius
[illegible] in [illegible] divini [illegible] manifestum est, [illegible]
[illegible] quasi [illegible] aliquam
[illegible] intrans [illegible] quasi
[illegible] ab eadem [illegible] radicis [illegible]
[illegible] sunt, a qualibet [illegible]

v. cum in verbo in ad illos [illegible] ppont digit in rationali
[illegible] independenti [illegible] importantes [illegible] [illegible]
et ut ii distinguerint ita; debent [illegible] [illegible] [illegible]
ac alius ut in [illegible] manifestum est aliter [illegible] ad
[illegible] plures distinguerint [illegible], quo [illegible] ad mittit nemo
i[illegible] [illegible] [illegible] divini ~

in [illegible] [illegible] divinae intellectio
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divinae
[illegible], [illegible] a divinis attributis, quorum radix est, [illegible]
specificatur [illegible] cognitioni, [illegible] divina [illegible], quod videtur [illegible]
[illegible]. Rd. [illegible] [illegible] [illegible], quod divina cog-
nitio specificatur in a divina [illegible], quam a divinis attributis; aliter [illegible]
alii, [illegible] ab [illegible] ut ab obiecto formali [illegible], et ab attributis, [illegible]
[illegible] [illegible], et [illegible]; et [illegible] magis principaliter ab [illegible] obiecto
formali, quam ab attributis; [illegible] est in cognitione creata, [illegible], et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sui obiecti formalis, et [illegible] [illegible] ubi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], et magis principaliter specificatur a suo obiecto formali, quam
ab illis [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ~~

Rd. [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible]-
bamus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] ab [illegible]
[illegible] [illegible] specificam [illegible] intellectus divinam, et [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] attributorum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible],
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a nullo alio [illegible], nec ad aliud [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]-
[illegible]

p[er] naturalem intellectionem ut s[upr]a [illegible] operationis [illegible]
[illegible]. Addunt [illegible] [illegible] non [illegible] inadaequate. [illegible] aut adq[uate]
[illegible], ita ut intellectio p[er] q[uo]d [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quasi specifico, sit extra [illegible] [illegible] [illegible] operationis [illegible]
[illegible] semper, [illegible], [illegible] minus, [illegible] [illegible] extraordinarie
[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut unum
[illegible] [illegible] supponat, alterum [illegible] falsum dicit. [illegible] vero admittitur
[illegible] [illegible] et aliis [illegible], quos sicuti sumus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. [illegible]
[illegible] ut sumit ab [illegible] [illegible] [illegible] ipsa ut est [illegible]
ut [illegible], [illegible] [illegible] operationem, radix [illegible] assumens [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] probare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] maximam, ut [illegible] [illegible] [illegible] includuntur
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ex illo [illegible], [illegible]
inadaequato, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Arist. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] cap. [illegible] [illegible] 4.

[illegible] [illegible] ut bene docuit [illegible]
[illegible] [illegible] cap. 7, [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnes vulgares, [illegible]
est [illegible] operari, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ad operationem, [illegible] [illegible] ad operationem, [illegible] [illegible] ex [illegible]
[illegible] est [illegible], [illegible] operari [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
videre, ut [illegible] [illegible] Arist. 2 [illegible] cap. 4 [illegible] illo axiomate:
videre videntibus [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] operationis,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ordinem ad operationem, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] inadaequate [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ipsa
ut [illegible] operationem [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] semper, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ad operationem,
[illegible] illius [illegible] [illegible] ideo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

suppi [illegible] ...

[illegible], ... ut quia, ... qui [illegible] in actu [illegible] sed [illegible] ... mej [illegible] fratri [illegible]: [illegible]
[illegible] actu [illegible] [illegible] ... inadeq[uat]e ... [illegible] quieta-
[illegible] ... fratri [illegible], nec [illegible] ... in
[illegible] infrastruct[ura] [illegible] fieri [illegible] mi [illegible]: at l. [illegible]
[illegible] audit [illegible] ... inadequ[at]e [illegible]
[illegible] fratr[is] agendi, [illegible] ... unioni
[illegible] ex suo [illegible] fratri [illegible]
[illegible] audire adversarii, [illegible] inadequ[at]e sumpto, [illegible]
[illegible] amabili, una, o [illegible], [illegible],
[illegible] ex suo [illegible] radix cognoscibilitati,
o amabilitati, seu [illegible] .i. veritati o bonitati, [illegible]
unitati, o [illegible] ex tali [illegible] Dei [illegible]
seu dicere [illegible] ... seu [illegible] inseparabiles ab
illa. [illegible] inadequ[at]e sumpta [illegible]
[illegible] Dei est tali, [illegible] cognosci, o amari, [illegible]
ut sic, [illegible] obiectu cognitio, o amoris, [illegible] sua [illegible]
[illegible] Dei [illegible] cognosci, o amari: at nil aliud
est cognoscibilitas, o amabilitas, [illegible] ...

[illegible] ... ut [illegible],
[illegible] ut inadequ[at]e [illegible] ... Dei formalitat[is] [illegible]
id [[illegible] probabilis opinione] [illegible] ...
[illegible] .i. affectione, [illegible] illarum radix, [illegible] ad illas [illegible]
[illegible] affectiones. [illegible] ... inadequ[at]e ...
[illegible], ex suo [illegible] ...
[illegible] ... aliquibus [illegible], [illegible] ...

u radix attribuitur, o unus id origini a se ipso ut nat, et tamen
ima rem ratio primus explica, u impletur.

Ex Sacris autem et Patribus, et
Theologis et omnibus communi utuntur loquendi modo essentia et natura, et in
primis in Aug. tomo 1 de moribus Manichaeorum cap. 2. et 7 de
Trinitate cap. 6 ait apud antiquiores in frequenti in usu modo substantia
s. essentia, id nunc usurpare essentiam: ipsa in rebus, et cuius no
iam frequens vox, quam sermone ... antiquo dixit unam
essentiam, quo dicit substantiam s. essentiam. et prius Athan. ... de
definitionibus ait dici naturam essentiam, quia et fratres eius, quod
... mutuatus Damasc. lib. de ... cap.
2 et 6 ait essentiam, naturam, quia et fratres, ut SS. patribus placuit, et valde
consonant Anselm. in monologio cap. 4 Hilarius lib. ... in nomine filio 2 Aris
lib. de ... Trinitate cap. 22 ... in ... et ...
cap. 5 S. Thomas ... q. 3 a. 3 ... de ente et essentia cap. ...
alii quam plurimi. ... in ... ut ... illi ...
... ... dicunt, loquuntur de ...
... ut de ... speciatim ...
q. 39 a. 2 ad 3 et q. 42 a. 3, Capreolus 1 d. ... q. ... ad
a. 2, Aureolus a. 3, Bonav. ... q. 5 a. 2 q. ..., ...
et Cajetanus ... q. 2 a. 3. Fonseca 5 Metaph. cap. 4 q.
2 a. ... et Conimb. 2 Phys. cap. 1. q. 2 a. 2. ...
... simul ... usurpant ... ...
abstrahitur a ... operatione, et ab ... in ... relationis
... abstrahit ab intellectu ... ... se, ...
... ..., ... ingenue
fatemur, et docemus ... ...
... ... abstrahitur a ... operatione. ... ut ...

exprimere prius in mente, non quod aliquam implicantiam, sed ut ita
exprimendum importet resultare ex natura divina, quia prius est quam contra-
ria sit. Unde cum hanc [illegible], et negandam esse [illegible]
rationis, id est considerationis, ut formalis divini intellectus, quae hic ab illa
distinguitur. Haec obiectio quae [illegible] [illegible] intra se
per alios terminos, nullo modo divinae [illegible], [illegible] intellectus
intellectum [illegible] divinae quam specificam infra loco [illegible] nostri
[illegible] intra latitudinem, [illegible] [illegible] ponit, et evolvit. [illegible]
et obiiciunt adversarii, et [illegible]. [illegible] difficultatem insurgit
quod Patres [illegible] in Deo [illegible] attributis ab
essentia seu natura.

In hac difficultate obiicitur adversarius,
divinus intellectus, scientia, et sapientia distinguitur ex doctrina antiquorum
Patrum et attributis ab essentia, seu natura; quia hic sunt Patres [illegible]
[illegible] formaliter, quae intellectus [illegible] distinguit specificam; [illegible]
[illegible] examinem, quod Basil. lib. 2. contra [illegible]
Sed quia [illegible] (scilicet Eunomius) si [illegible]
subito [illegible], si [illegible] subito [illegible], [illegible]

v. dz istas speraz ... alteri ut patet. Bern. ...

Simb. li da na ibi; quoniam ... sapientia subita, ... subitae

sapientia. ... sapientia ipsa quam ...

... paulus ... Damasc. ... fides ... tibi ...

... alia dixit ...

Dei dei, ... ea, que ... .

Roma ... invi... dei ... Cr... ...

... luminat; Basil. ... Maximus ...

paraphra... 6 ... J 6, Bernardus 5 ... lumina...

5 o alii.

... obiecti satisfaciet, ... in divino

intellectu, ... rationem dixi ...

... obiectum, alterum ... alterum. ...

alter est formalis, ... ipsa intellectio divina, ...

... talis intellectionis; alter est ... materia

... ipsa divina intellectio ... formalitate

... seu abstracti, ... seu abstracti ...

materia abstracti. ... formalis ... ipsa intellectio ...

... formalis ... ; ... materiale, seu abstractum est ipsa

... divina attributa, ... formalitas

... alia obiecta, ... ut patet ...

...

Ex dictis ... formalis ... formalitate est

... intellectionis, ... ut ..., ... tantum ...

formalis

p̄lusq̄, vt ostendetur. Contrariæ vnō materiæ n̄ est formalitur quam dicunt specificatiuū, id est quasi materiæ, illius extrā, sine de materiæ, vel substratū consummatiuū illius: et n. est tantum p̄usq̄ obiectū formalis, vel damni per se superiorē, id est materiæ contrariæ qualia sunt ptr discendū est, quia alij dicunt per fures, tum abz, et vilariuq. Contrariū est ipsa rei intellectio, quia p̄usq̄ reperat ..., ut dixi, et non est formalis quasi obiecto specifica[illegible], sed quasi materiæ sin substratiuū, id est Sic vt assumitur proprietates, supponitur vt attribūt eius existendi, atque adeo ratione ipsius intellectionis, quæ requirit illas, vt est p̄ius in superatio [illegible] sui obiecti formalis, et si creatur id est [illegible] obiectum contrariū intellectionis, sed n̄ potest ab illis desumere suum esse materiale vel substratiuum [illegible] quasi [illegible], ac proinde id est vel assumptio proprietates et attributa ipsius intellectionis, quod requirit illas.

Rursus [illegible] intellectio sit suus superius [illegible] speciebus, Sed est [illegible] à priori, ex qua [illegible] sumptum variū materiæ, et contrariū, qui sit [illegible] quasi extensionis ad ipsa obiecta materia contraria, illæ verò vt à voce à priori contraria intuitionē materiæ, sin substratū, aut consummantur materiæ, vel substratū: et n. ipsa [illegible] est id ipsa [illegible] à priori [illegible] obiecti notitiæ [illegible], ex qua [illegible], quam [illegible] obiecta materia contraria, vel creatur obiecta materia contraria, sit [illegible] contrariū, sin formalitas intellectionis specifica est id est formalis à priori, vt sit [illegible] contrariū materiæ, sin formalitas intellectionis, quasi materiæ vel substantiali sin desumere quasi materiæ substratū formalis intellectionis [illegible], [illegible] est id est à priori, vt sit [illegible] contrariū, sin

specificam intellectionem perfectam, nec materiale specificativum, et attri-
butorum, ut in materia inter reperitur,

Illo posito, quod singulari Tri-
nitatem creaturarum Dei: in illa nostro intelligendi modo distinguuntur
primo expresse, et explicite nostra operationem specificantem, 2º operationem primi
divinam essentiam obiectum formale terminativum et specificantem, quae per se in intellectu divino
repertus formale ipsius visionis, sive formale quo, formaliter: 2º operationem
alias divinas perfectiones, res absolutas et relativas, obiectum materiale terminativum,
quae continentur in supremo 2º obiecto materiali ipsius visioni, sive vero quasi
materiali substrati, aplicata seu integrans et divinas materiales et formaliter
sive formaliter specificantem ipsum ut materiale, integrales et substrati visio-
nis Dei: 3º tandem expansas creaturas obiectum materiale 2º ... quae per se
est 2º ... supremo ipsius ipsius visionis, sive vero nostri intellectionis obiecti
affectio, et ... formalis specificante ... visionem. Ex his autem 2º,
formalitas distinguuntur creaturae, loquuntur, quae in illa ratione non
formali ... primi ... bonum ... proponit.

Hic primum ad obiectum nostrum, sancti
patres ... volunt ... in intellectu, sive sapientia divina attributum
divinum ..., ut ab ... illa distinguuntur, loquuntur de 2º supremo
... intellectionis, et sapientia, ut ... loquuntur ... aut
... loquuntur ... formali, sive formaliter specifica ... intel-
lectionis, et sapientia, ... illa ... terminativa ...
formale ..., sive quasi ... specifica ...: nec ...
2º ... veluti materiali, et substrati, ... veluti ... divinas
materiali substrati, et quasi integrantes ipsius divinum intellectum, ... per
... ipsius divinum ...

Sigillatim ad ... ... Basilius
... loquitur de 2º ... supremo intellectionis ... et ...

providentiae ... creanti verum, quae ut patet, ad creaturas [illegible]. Deinde
Christum. Bene asserit, quod [illegible] non [illegible], sed ex subiecto [illegible],
[illegible], neque [illegible] non [illegible] [illegible], providentia, quae [illegible]
ad creaturas [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ea quae in providentia [illegible]
[illegible], [illegible] angelus [illegible] [illegible] providet; [illegible]
providentiae [illegible] quae sibi [illegible] [illegible], [illegible], ac de [illegible] ipsius
[illegible], [illegible] in [illegible] eam [illegible] etc. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] providentiae [illegible], quae
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] etc. [illegible]
[illegible] voce magna exclamat: O altitudo divitiarum sapientiae etc.

Paulo [illegible] loquitur de [illegible] 2°
sapientiae, [illegible] loquitur de [illegible] bonitatis, quae attribuenda
est, neque [illegible] [illegible] lib. [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible],
ac lucem, intellectum, vitam ipsam etc. [illegible] [illegible] in [illegible] subiectis
in deo, [illegible] attributis, [illegible] ipsius [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
est bonum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] est
deus [illegible] [illegible] [illegible]. curare, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] providentia, quae [illegible] est subiectum,
seu non divinam, [illegible] [illegible], [illegible] quae [illegible] [illegible] [illegible]
divina, [illegible] quae est illam [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] aliorum patrum,
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ab [illegible], [illegible] [illegible] expono.
[illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible].

In hac assertione obiiciunt nobis adversarii
1575, primo, quia sancti patres dicunt, et quidem expresse, divinam
essentiam esse non distinctam ab intellectu, et praecipue Augustinus
15 de Trinitate cap. 24 ibi, postquam consideravit eorum, quae ad divinam
[illegible] pertinent, rursus consideravit ea, quae pertinent
ad operationes ipsius etc. et argumentum [illegible] [illegible] etc. [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicitur
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], operationes, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. Unde in aliis locis, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] cap. [illegible] [illegible] asserere divinam essentiam [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] intellectioni.

Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dividentur
[illegible], et attributorum, ac dividuntur [illegible], et intellectioni, [illegible]
ex eo dicit, [illegible], [illegible] [illegible] in suo [illegible] tractatu attributorum
[illegible] [illegible] [illegible] intellectum. Atque [illegible], [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] quae de aliis dicuntur [illegible], Deo conveniunt [illegible]
ut ad potentiam, sapientiam, et [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] bonum. [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] velle. [illegible] voluntas Dei [illegible] Dei. [illegible]
20 [illegible] amor [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Dei. [illegible] 54 a 2. unde [illegible] [illegible] divinum [illegible] intelligere
et suum velle. At tamen [illegible] cap 45 [illegible] [illegible]

q° intellect. dei est sua essa, sic ergo in ea vod, q d est
nd[illegible] est diua essa, intelligere q° dei est diua essentia. Ita quo-
cunq[ue] alia q° ponit, q° velle, et q[uo]dlibet aliud diuinum attributum est
una essa.

Rt ad obiq in 1ª ex S. Thoma ...
que ab intellectu, .l. logica de 2ª ... intellectus .l. de
rat. conuenientissima in Abs. cumque ... rat. qu-
alit. ... definitio, et definitur, aut ...
... definitur, .n. rat. ... de ... contrarij ...
... aut in p[er]sona ... intelligit .l.
... intellectionem .l. ... est ...
... diuinae ..., qua ad reliqua quae ... , ...
vero ... intellectus ... .l. ... intellectu
qui est operatio intelligendi, deinde ... in alijs locis vocari-
... operationum vt intellectionum .l. log. de 2ª ...
... intellectionis, .l. de ... logica, qui est ...
repugnantia, vt sit ipsa intellectio, ex quo ...
quo nos, vt clare exponimus in cap. ...

Ad ea autem, quae ... loco
obijciebantur, ... in alijs locis ... S. Thomam
de intellectu, ac de volunt., et reliquis attributis, ... so-
... ... idemptio, aut ... ...
in alijs, ... vult ... identitatem contrariam ...
intellectus ... diua ..., ... identitatem,
quae ... est ... identitatem voluntatis, et reliquorum
attributorum. 14
... ... intelligere dei, ...
... ex Aug. ... intelligens
... et id quod intelligit, ... intellectus ... ...

qq non vere q. velit assignari inter perfectiones [illegible] in valore
[illegible] ut ibi ostendimus. Dum dicas ad [illegible] sic ait [illegible]
de nō oportere, q̄d ipsum intelligere divinum, [illegible] perfectio [illegible]
[illegible] alium, [illegible] divinum. At nunc [illegible] q̄d
velle divinum [illegible] perfectio [illegible] divinum, [illegible] perfectio est [illegible]
[illegible] quantitatis, [illegible] ut ostendat nullam [illegible]
[illegible] [illegible] dari [illegible] intelligere, [illegible] divinum. [illegible]
[illegible] in alio [illegible] relatum
[illegible], ut latè [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], q̄d in Deo [illegible] [illegible] intelligere
[illegible] dubito in [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] velle, [illegible]?
Unde q̄ [illegible] asserit, q̄d in Deo [illegible] intelligere [illegible]
esse, [illegible] velle, [illegible] patet intelligere [illegible] velle quoad
identitatem realem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] quoad
identitatem formalem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ad [illegible] illius [illegible] [illegible] particulariter [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] aliqualem, ut [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] ego [illegible] vos, [illegible] illi [illegible] Christi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] patet [illegible] [illegible]
[illegible], ubi manifestum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] velle [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] intelligere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] divelle, [illegible] intelligere, [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] velle [illegible] [illegible].

distrahit in se Deo intelligere aeque
ad eo, sed ad essentiam, quod intelligere importat, et universaliter accipiendo
ad divinis, pro iam, quod ea illam sequitur, quod proprie omnis virtutem.
Ad 2um respondeo tunc verbum S. Thom. 1 p. q. 14 a. 4 corp. ~
Resp. ibi, ut notis nobis fatemur tibi, quod [illegible] ponuntur, quod sit
ex utilitate formaliter, sic intelligere sive species intelligibilis intervenit
vel sequitur, in Deo autem necessario, quod sit aliud [illegible] omnino
ipsa sua essentia sit ut species intelligibilis, ex necessitate sequitur
quod ipsum eius intelligere sit eius essentia et esse. Ubi male imponit
S. D. [illegible] quod in Deo intelligere non consequitur ad speciem intelligibilem
[illegible] ad essentiam, consequitur ipsum eius intelligere sit essentia, possibile
fuerit [illegible] formaliter sequitur alias sequentur intelligere ad speciem
intelligibilem seu [illegible] extra illam formaliter et consequenter
[illegible] omnia, ex quo [illegible] includit, quod intelligens, et ipsum intel-
ligere sunt omnia, unum et idem ut patet [illegible] quod dum intelligens, nul-
la multiplicitas ponitur in eius essentia. [illegible] autem multi-
plicitatem naturae, ut dicitur intelligens, [illegible] multi-
plici formaliter [illegible] ipsius [illegible] et [illegible] in [illegible]
na, sive intelligens, et intelligere sit [illegible], et idem [illegible] doctrina
[illegible] aliquo [illegible] natura, [illegible] enim [illegible]
n. [illegible] indefinite sequitur, et [illegible] ad omnes
[illegible] intelligere, et [illegible] divinis, [illegible]
[illegible] ex [illegible] quod divina [illegible] formaliter [illegible] intellectui.

Ex his resp. ad argumentum adversarii.

divinae unio est obiectum formale significativum cum sit intellectio mea, [illegible] non creata distinguitur ab illa, et ideo illam praesupponit aliunde determinatam. Ceterum ab aliis admittitur, ut expresse tradit S. Thoma q. 10 de ver. a. 4. a. 5. ad 3., et 1 contra gentes cap. 47. Communiter ex S. Iustino martyre [illegible] contra gentes [illegible] ibi [illegible] volentes, [illegible] volunt [illegible] volentem [illegible] aliud et aliud sit, [illegible] cadit. At [illegible] intellectio est, [illegible] ac de intellectu [illegible]. [illegible] ex S. Thoma 3 contra gentes cap. 28 ubi [illegible] ex [illegible] obiecta sui actibus [illegible] voluntatis [illegible] intellectus, [illegible] in suos actus [illegible] obiecti aliquid [illegible] intelligere se intelligere [illegible] intelligit [illegible] aliquem [illegible] intelligit se intelligere [illegible] intellectione [illegible] alium obiectum, [illegible] in infinitum [illegible] intelligere, [illegible] intelligi [illegible] intellectio [illegible] aliquod obiectum formale, [illegible] ab obiecto formali, [illegible] divina [illegible] ab [illegible] simplicissima [illegible], [illegible] intellectus [illegible] divinae, [illegible]. Ceterum [illegible] definitio obiecti [illegible] obiectum est, multum differt a definitione [illegible] obiectum est, [illegible] aliquid [illegible] obiecti, [illegible] distinguitur [illegible].

[illegible] ad [illegible] obiecti, [illegible] distinguitur ab illa. [illegible]

a suo m̃; qa autem qi cognitio virtualiter in ipso obi, qua ratione
[illegible] ad illud, eo similiter negatur eo intelligi, sed solum
formaliter [illegible] ut inquantum obiectivum a virtute cognitionis ut est
ab illo distincta ratione, quia [illegible] intellectum ab [illegible] —

Ad 2m. ad obiecta distincta [illegible]
quatenus cognitio distinguit [illegible] includunt ab [illegible]
suo obiecto formali specificativo, quod [illegible] connotare includuntur ab
incluso, id est formalitates in [illegible] inclusa; nego consequentiam.

[illegible] vero ut [illegible] sanctorum [illegible] [illegible]
[illegible] metaphysica [illegible] ex [illegible] formalibus quasi [illegible] ut
[illegible] a [illegible] ex [illegible] per [illegible] infinitus [illegible] ex
intellectu, tamen [illegible] formali ultima, seu quasi distincta specificativa ad eos
quasi [illegible] longe altiori, ac eminentiori modo, quo [illegible] specifica
[illegible] [illegible] formalibus, qualia sunt [illegible] [illegible]
[illegible] ex [illegible] ultimo [illegible] formali distincta specifica [illegible]
unde obiectum formale specificativum [illegible] includit, per [illegible]
[illegible] illa quasi [illegible] atque [illegible] distinguit ab ipsa [illegible] intellectum
[illegible] ut includens ab incluso, quod [illegible] sufficit ut [illegible] obiectum formale
specificativum [illegible] cognitionis illius. — —

Nego [illegible] est [illegible]
[illegible] formaliter intellectus [illegible] [illegible]
s. Thomas intelligere [illegible] intelligi [illegible] formali
[illegible] intelligibili [illegible] [illegible]
[illegible] intelligere [illegible] [illegible] aliud [illegible]
[illegible] innumera [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] specifica [illegible] [illegible]
[illegible] cognitio [illegible] [illegible]

per accidens a re ipsa specificatur. Deinde actus nec specificatur
ab obiecto formali [illegible] ut patet [illegible] a re ipsa, ut patet
quia re ipsa [illegible] cognoscitur obiectum formale [illegible], unde [illegible] obiectum
specificatur a primario obiecto, [illegible] simul sub [illegible]
[illegible] obiectivo a re ipsa specificabitur, [illegible]
[illegible] specificari [illegible] cognitionibus, [illegible] cognitio evidens
[illegible] cognitio significans; [illegible] cognitio [illegible]
[illegible], sed ut specificatur intellectus [illegible]
[illegible] specificatur per eam [illegible] formalia, ut [illegible]
[illegible] ipsius, [illegible] ponitur [illegible] formali.
Itaque actus, [illegible] quaerebat Michael, [illegible] specificatur ab obiecto [illegible]
ut [illegible] agente, [illegible] a re ipsa, [illegible] ipsius [illegible]
actus [illegible] specificatur, ergo a re ipsa.

Ad 2 [illegible] argumentum [illegible],
[illegible] ut obiectum adaequatum, [illegible] formalissime [illegible], [illegible]
[illegible] ut obiectum inadaequatum, nego antecedens. [illegible]
[illegible] ut obiectum adaequatum [illegible] intellectionis, [illegible] dicebamus
ab illa [illegible] ut includens ab incluso.

Ad quaestionem [illegible] dicendum [illegible],
[illegible], Longe [illegible] [illegible] cognitionis [illegible]
[illegible] formali, [illegible] Sive [illegible] cognitio directa et reflexa,
sive potius quasi reflexa; directa [illegible] directa [illegible]
[illegible] diximus, [illegible] intellectio [illegible]
[illegible]; quasi reflexa, [illegible] ipsius [illegible], [illegible]
[illegible] formalissime
[illegible] re ipsa: [illegible] obiectum adaequatum [illegible]
[illegible] cognitio directa, [illegible] ipsa [illegible] cognitio, ut [illegible] ipsius
obiectum [illegible] cognitionis.

Ad [illegible] vero directa cognitio [illegible] a re ipsa ut [illegible] obiectum
cognitionis [illegible] ad [illegible] formalis [illegible] ut formalissime

iis idem obiectum et cognitio sui quia ut est cognitio quasi cir-
cularis reflexionis quasi eius. Scotus in 1 d. 35 in fine dicit
d. 4 Tex. ubi dicitur ... divinum ab angelico ... ut
... alicui ... divinum ... se ipsum intelligere
sui ... quod intelligit ... intelligere quod intelligat
seipsum ... sua ... seipsum intelligere, ... ideo
... intelligit ... illius intellig. ... realis,
... specialissimi: ... aliquid
... Angelicum ... seipsum intelligere ... sua
... obiectum sui intellectus ... unde ...
aliud ... angelum ... quod intelligat se intelligere et quod
intelligat seipsum ... uno actu utrumque intelligit,
... angelus ... angelo ...
realis cognoscat seipsum ... cognoscens ... in
... specialissimis
alteriva ... cognitiva ... alteriusvel
... specialiter ... quasi ... cognoscit
se cognoscere ipse angelus; ... in deo ...
... realis ... in angelo actus quo seipsum cognoscit et quo cog-
noscit se cognoscere illum ... eadem ...
intellectus ... cognitionem ... cognitio ... eius
quasi illa ... cognitio sui et ... obiectum obiecti
cognitionis ... Basilius lib. 3 ... apud
... operatio
... intellectus ait, ... subiec
... energia. Clarius in lib. 2 ... verba
... subiecta, ... virtus, ... energia quod ... energiam
...

cognitionem [illegible] cum utrisque 4o. i. unusquisque noster unius omnis specialissimi
significatum, ob identitatem [illegible] [illegible] [illegible], quae tamen [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Theologorum apud [illegible] ibi [illegible] [illegible] explicat
[illegible] per intelligentiam [illegible] [illegible] seu operationem eius [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] per se energia ut indigeat [illegible] [illegible] id [illegible] [illegible]
[illegible] Sent. 4o.

Dices: cognitio creata [illegible] eandem omnis rei specialissimae cognoscit [illegible] [illegible] obiecti, [illegible] alterius cognitionis, quae cognoscit [illegible] cognitio [illegible] eandem omnis rei specialissimae [illegible] [illegible] [illegible], quoad [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] specialissimam cognitionem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] specialissimam cognitionem.

Negatur [illegible] specialissimum [illegible] cognitionis [illegible] cognoscendi seu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] cognitionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitionis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Angelus [illegible] cognoscit specialissimam [illegible] cognitionum, quae [illegible] [illegible] id specialissima [illegible] [illegible] [illegible] cognitionis est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] specialissima [illegible] [illegible] [illegible] cognitio [illegible] [illegible] obiectum cognitionis Angeli. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum [illegible] [illegible] [illegible] sub [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] obiectum [illegible] sub [illegible] [illegible] cognoscibilis [illegible] [illegible] [illegible] cognoscibilitas [illegible] [illegible], id [illegible] specialissimas cognitiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];

Infertur [illegible] cognitio [illegible] [illegible] specialissime cognoscit [illegible] [illegible] obiectum cognitum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] male audit, [illegible] [illegible] [illegible] i. [illegible] [illegible] sub [illegible] ut obiectum cognoscitur, cognoscit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sub [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognoscitur [illegible] [illegible] obiectum [illegible] [illegible] cognoscitur specialissime [illegible]

tum ut aliis rei quam repraesentat Angeli solet quae perfectissimè cognoscit
et ut obiectum in actu signato, cognoscit, id est quod perfectissime exprimit, sicut
significat ipsum exprimens compositum cognoscit, id est quod in actu exercito
representat. quoniam ut sic [illegible] representat [illegible] exercite, et [illegible] subtilis
ipsius cognitioni, [illegible] perfectissima [illegible] intel-
lectionis, id illius [illegible] ut [illegible] affirmo & [illegible] [illegible]

[illegible] quoniam si id assererem, dabitur [illegible]
[illegible] infinitas perfectiones cognoscendi, & plurimis [illegible] se [illegible]
cognoscere, quod ut [illegible] infinitas [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible] deducere [illegible] [illegible] infinitas [illegible]
cognitioni [illegible] & [illegible] intellectus divinum,
quod est [illegible] subsistens, est sui ipsius, & non alicuius alterius
[illegible] oportet ad procedere in infinitum: & [illegible] novum absurdum,
[illegible] infinita [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad cognoscendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et varia alia perfectiones [illegible] divinae, & ad [illegible] cognoscendum [illegible]
[illegible] varie alia perfectio cognoscenti [illegible] divina, & [illegible] aliae
in infinitum; neque [illegible] aliquas [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
recurrat ad [illegible] & [illegible], quod [illegible], [illegible] divina cognitio [illegible]
[illegible] perfectio cognoscendi, est [illegible] perfectissima [illegible], & [illegible] [illegible]
[illegible] perfecta, [illegible] infinita, & illimitata in [illegible] [illegible]
[illegible] in illo [illegible] [illegible] [illegible] perfectio cognoscendi [illegible]
[illegible] perfectissimae cognitionis sui, & omnium [illegible]. [illegible] [illegible] perfecti
[illegible], [illegible] perfectio se [illegible] perfectissima [illegible] [illegible] perfecta,
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] perfectio [illegible] [illegible], [illegible]
perfectissimae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
perfecti

afirma ... ... frahui nu. refert ad alg gelg silvi q z

ranez qi airio, qua pduce Sabiel ga cu cit frati pdueni

illg sa ya frahuimai ic pduic aliqd co, qd in ipsadigni

vel fralitas alrera airum, quasi dra, qua pduire frati

v alrera, quare sleri ic p g, iu illg i fralg dirag v far

rianr dei roabilit ... antes ... an v cit viniir, ng so frali

pducendi frahuisimi ... pducir, ... ig ... frali

pducir ... ipsg fralisime ... pducir ... alig 33, v ... q

illg v ... in infinitg ~~~

Necnoui ... g d ... i adeclig

pducunr, ng ... metuecalitas ... qui ... z ... i noui

... g ... libird frahi ... ad ... nallg alig ...

... cognoscas ... ... frati illuminata, ...

ig mi ... g d otr ui ... frali cognoscendi ... g

illg pducenr ... ... v... ya frahuisima sit cognoscir,

... ipsg cognoscar aliqd ... in illadigiar ona

fralitas cognosceni dicitur ... ad ... v alrera, qua ... ipsam

fralg ... cognoscui, ... vis ...

cognoscant ... v ... ipsg, ad ... v ... cognoscibg

... cogerabilg ... ad ... v ... exsauriat, ... Cong

... ... adeo ... pduire Rafael ... cit

do frati illg pducendi, ... vis ... fralig

frahuisima sit pducio ... sa ... pducar, ... ,

... pducibilg excogitabilg ... v exsauriat,

nis sic clare demonstrabimus infra. nam aenis sic se ipsa facit, ut
in dispar abstrahi per aliud fieri ex diversis eius conditionibus,
lis ut ei sit perfectam, quod est finalis, sibi ipsi fieri, dicas se in linea rei ... finalis immediat esse finis generaliter, ... , et in ... linea cognitionis, et ... cognitioni ... infinita in linea rei finalis cognoscendi, seu cognitionis, ut etiam ... prius cognitioni ... neque aliquo modo. Ergo ... in linea ... cognitionis, seu rei finalis cognoscendi perfectio ... , quod sibi ipsi fieri, seu se ipsa infinalissimo ... esse finis, ... obiecto, ... cognoscat ... se ipsa finalissimum sit cognitionis.

... supponi ... lineae rei finalis cognoscendi seu cognitionis, ut ... Ut ... aliud ... rei finalis ut sic ... inferius vel superius. ... lineam ... se ipsa, ... in aliqua ... inferiori. ... finalissimus ... rei finalis cognoscendi ... in linea rei finalis cognoscendi, ... in linea rei finalis ... voluntati ... volitio, ... in linea volitionis, ... in linea ... rei finalis cognoscendi, ... in linea rei finalis ... in linea superior ... lineae rei finalis cognoscendi ... finalissima ... linea ... lineae cognoscendi ... in linea rei finalis ... ipsa ... esse finis ...

e ut sit inseparabilis per sui limites cognoscentis. ideo cognoscens Satis [illegible] est potentiam separabilem utique per limites [illegible] specialissimi cognitionis alterius, vel sui ipsius. In cognitione autem [illegible] attingit id quod limitatum, res cuius est [illegible] eius quod cognoscibile est, [illegible] aliquid cognoscendi ab alio cognitum.

[illegible]

Cap. [illegible] cognitionis obiectum [illegible] sui, quo ad sui imaginem [illegible] cognitum [illegible] specialissimi cognitionis.

V [illegible] ad est [illegible] emolumentum [illegible] valde [illegible] ideo [illegible] cognitionis obiecti, [illegible] sui, per [illegible] realem, [illegible] a cognito, [illegible] importat [illegible] cognoscendi [illegible] quod cognoscit, [illegible] imago [illegible] per [illegible] importante realem [illegible] importante [illegible] cognoscendi, [illegible] specialissima [illegible] obiectum.

N. [illegible] imperio, [illegible] eiusdem [illegible] ut rationis specialissimi [illegible] per [illegible] realis [illegible] alterius [illegible] specialissimi [illegible] ut [illegible] specialis [illegible] ideo est specialissima [illegible] cognitionis [illegible] ob [illegible] eminentis [illegible] obiectum quod [illegible] intellectui [illegible] quasi [illegible] obiectum vero quo [illegible] specialissime [illegible] intellectio [illegible] intelligens, [illegible] intelligit, intelligibilis [illegible] idem.

adhuc [illegible] intellectualiter [illegible] sit obiectum formale, ad quod specificandum
[illegible] est in actu adaequato, [illegible]
[illegible] quam [illegible] cognitionem [illegible] adaequate
[illegible] aliter et [illegible] ab [illegible] quod [illegible]
intellectus quod sufficit [illegible] obiectum formale [illegible] adaequate
[illegible] formale [illegible]

[illegible] intellectum, [illegible]
[illegible] quae repraesentat [illegible] signum formale [illegible] obiectum
[illegible] ut docet S. Aug. de doctrina Christiana
cap. 1 et 2 et lib. [illegible] dialecticae cap. 5, signum dicitur res, [illegible]
[illegible] significat [illegible], signum quod et se ipsum sensui, et praeter
se aliquid animo ostendit. R(espondeo) ex S. Aug. lib. de magistro cap. 4 quod
signum dicitur [illegible] adaequate [illegible] ab
[illegible] adaequate [illegible]
[illegible] signum quod [illegible]
[illegible] ut [illegible] verum
[illegible] in signo formali intellectuali.

Ad 2 [illegible] formalis [illegible]
[illegible] virtualis, [illegible] adaequate
[illegible] ab illa [illegible]
ab intellectu [illegible]
[illegible]. [illegible] quod [illegible]
[illegible] ad obiectum [illegible] ad obiectum [illegible] ab illo
[illegible] vero ab [illegible]
[illegible] ab illo [illegible]
[illegible] illo.

Ad 3 [illegible] adaequate, [illegible] obiectum
formale [illegible] intellectui et voluntati [illegible] obiectum, [illegible]
obiectum formale quod [illegible] obiectum [illegible]
illud

vi. v. 3

it neq. p. ij quod in ipso efficitur unde
deguit realitatem ut, atque ij quo vlt actio, ut formalissime ij
cognoscatur quo ~

Dices cognitio divina est ut formalissime obiectum sui, ut ait p. virtuale
in actu 2. id ut ut formalissimo cognito, ut p. virtuale in actu
2, ut pr, ut ut obiectum dignitatis a se ipso, ut est cognitio, a p. pr.
Alter pr. pr. formalissime ut obiectum sub ratione formali cognoscibilitatis. id ergo
cognoscibilitas formalissime in est p. virtuale in actu 2 p. pr. R. negando
min. id neganda est [illegible] formalissime ut formalissime [illegible]
quo subit ut est [illegible]: n. vero obiectum quo cognitio sui est formalis-
simi p. a mur cognitio. Sed ad [illegible], ac nunquam quo [illegible] est formalissimi
p. ipsa [illegible].

Ad p. pr. R. aliud esse p. p. ut formalis sub qua est obiectum
sit cognoscibilitas, aliud vero p. p. id ipsa formalis obiecti p. p. ratio
sit cognoscibilitas, p. o [illegible] ut virtuali in actu 2: id omnino est, et [illegible]
ut [illegible] explicabamus. Una ratio formalis obiecti, que reperitur quasi in-
flexi a divina cognitione, ut formalissimi primum ut divina cognitionis,
ut [illegible] virtute in actu 2. Si explicari [illegible] dignitas ut formalissime obiectum
sub ratione cognoscibilitatis, quasi in actu signato, ergo [illegible]; si vero
in [illegible] obiecti [illegible], seu [illegible] cognoscibilitas, id ut primum
[illegible] cognitionis: in actu exercito, [illegible], [illegible] vero [illegible]
formalissima ut cognitioni est obiectum, neque exercet cognoscibilitas suam,
id ex [illegible], ut pr., nil [illegible] nos. ~

Dignitas [illegible] est cognoscibilitas obiecti, pro
[illegible] cognitio, [illegible] cognoscatur, [illegible] cognoscibile est, [illegible] est divina
[illegible] in se [illegible], [illegible] illius cognitio, [illegible] ut [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] cognoscibile, ut [illegible] illius voluntatis.
R. ad [illegible] [illegible], [illegible] ad [illegible], [illegible] in
actu dignitas formalissima [illegible] quo [illegible], vlt prius est cognoscibilitas

p^m illius potentiam, et ideo producat, q^i comparabile, quod posterius est actio, ut distincta ab eo in quo, quam illius potentia; nisi dicas comparativa est p^m comparabilitas ipsius in quo ut p^{te} illius radix, quod nullum videtur ad comparandum in quo rem rotatam distinguere a potentia, nec illud habetur p^a nos. ~ ~ —

R^o D. Scoti de divina, quod non cognoscibilis divinae cognitionis ut ipsius divinae cognitionis est prioritas a quo, seu natura exigentia; etiam in ut divina cognitio exigat cognoscibilitas seu comparationis, sed per ipsius subiectum, in q^m ad radicem; ipsa enim cognoscibilitas exigat cognitionem ut suam radicem, sed seq. a priori non p^{us} radicari, exigens ut p^t nihil includit p^a nos. R^o 3. ipsius argumentum ab adversariis distinguendum in intellectum radicale, quod est cognitio et cognoscibile a se. Nam prius est cognoscibile, quam cognitio; a fortiori est cognoscibilitas radicalis, quam ipsius intellectus radicalis. Cum nullus repugnant ipsi, quoniam sed prioritas a quo, seu natura exigentiae unius illorum.

Ad extremum adversarius solum sicut ponitur in illis. Non datur, ut aiunt, nec requiri in modo commixtione radicali, in ipsa divina intellectio, a qua p^r earum formalitatum infinitas, quod non tum infinitas, non possunt excludere nisi dominatae.

Tertius adduc volitio importat et volibile, ut nec visio et visibile, quod nec intellectio et intelligibile. A. S. Thomas 1. 2. q. 1. a. 2. R^o omittendo ad^m in creatis, etiam in visione corporali, de qua ib. loquitur S. Thomas, ut p^t in ipso sic; nego tamen in divinis, et in visione spirituali; distinctum est, quod volitio divina est q^a evidentius illa fructu sub eo biennio, ergo adeo supponit et volibile; utrumque intellectum et alterum quam non supponit

tiuz mand. [illegible] ~ tur. [illegible] ido minz ... [illegible]
[illegible] ut intelligibile ~

Ex his itaque dicis infero 2° contra
[illegible] ad R.R.ᵈᵘᵐ quendam, admittentes ob aliquos eorum rationes
[illegible] perfectum expressum, et impressum, nec dicunt cognitionem
reflexam, et directam, vel minus qui simul eundem
admitterent nec [illegible] vg.ª Medina [illegible] directam, et quasi
reflexam, [illegible] p.ª expectatum; quoniam ut [illegible]
esse [illegible] argumentis verbi roborant, et fulciunt, [illegible]
[illegible], et [illegible] capiat ut veritas animum expletur.
Nec minus falsus [illegible] expresse, quo volunt [illegible]
[illegible] spiritualitatis, scilicet [illegible], et reflexe dicitur cognitionis, [illegible]
[illegible] [illegible] in eadem [illegible] vg.ª [illegible], [illegible]
duplicem spiritualis animi, alteram [illegible] [illegible] calorem, alteram
[illegible]: [illegible] illam, [illegible]. [illegible] falsis
[illegible], [illegible] intelligeremus numquam [illegible]
omni [illegible] oportere [illegible] abhorret, [illegible] una anima
[illegible] fiat [illegible] aliquo [illegible], [illegible] fratrem agendi: [illegible]
[illegible] [illegible] spiritualitas animi, quae in [illegible] [illegible],
[illegible] dependentiam [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] spiritualitatis [illegible] [illegible] illa spiritualitas animi
[illegible] intellectus [illegible] et finitas, sufficit, quod [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad spiritualitatis [illegible] ~ ~

[illegible] ut directam, et [illegible] infero 2° [illegible] intellectus, [illegible]
[illegible] [illegible], ut [illegible] reflexam [illegible] spiritualitatis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] spiritualitatem

ex de eoi eoaez, magnis diceram eiz, o quasi reflexam sui

quinis et assarim demonstrauz ers, unica rd frali cognitioni infinitis

vid. moti eir frali sismaio cognitio eiz, e sui, eminentissima, o perfec-

tissimo mo oiz excogitabili. vnde ur, yd obri exalttatiam

infinitis so oiz creaz intelligentiz capz, o ob eoz inopiam

qn incapacitatem, ut proinde eiz mi pfctz eminentissimaz explere

nisi ♃ nod, qez etsi urd, o imperfectissimo md supplendi asimi-

larum, vid. heare pfectz aliquo mo res creatu diuinitas

imperare, uz moti proties diximus, unica eminentissima

pfectio frali cognitioni sit oio inditi, se expriuz diuinam

esse o sa pz.

Unde dimanaui illa egregie mei ap... pars,

oti deus nihil est ubique. Pri 1o ubiqs, deus nihil est cognitio, so

pro cognito xo: et sii diuerint in pos sine, impfecto + iuis

nuis no... diug naz explare, nisi ex mag... ... negunt

o et alia affirmet utribo; addere ingenuo est magis mentis

intellectus, o noiz in... , ut inquit viden expliciuiae ... pfus

12 met. cap 9 diug. sane intellectui eminentissimi pfctz,

oz ex illa cognitione sii seludio re ipsa go intelligit, si ar ... deum,

go infinitz est, o eir gtez intellectio intellectioni intellectio

appellatur in 1 dio. cap. 12 ad dir. ibi sua iura ... oiz suia ...

pfectz sempe se pse ipsa nimur, dicitur oti rul, vtque ... ref-

lexe, o pse ipsa in propriis frato. ... Exquo

doleant, yo erat prato propterea dicitur, a quasi reflexione ...

diuz et eir praliissime diz mo ... ... , ... mo dulendo,

o ingenuaz emitur adumbratez ♃.

Pri 2 aprobaz olitiz diuz

cognitz ... res ... a eiua ... magis melorg ab indu... ...

go suffar, go illz ... ... obez perlis ... , so

inde nimirum se infert yo diuina cognitio sit obez perlis ... ...

...

specificat aliq partialem, nisi ab obiecto formali partiali, quoniam obiectum formale adaequatum cognitionis specificat, non sunt [illegible] quasi cognitionem divini suppositi nec ipsa [illegible] intellectio divina adaequata, id utraque [illegible] sed, et indistincte [illegible] [illegible] varias, ad eas quasi [illegible], [illegible] divinae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partiali [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] divinae, nec intellectus divina, id utramque sed et indistincte [illegible] [illegible] talis, ut nec partialis sit, alia, et singularis [illegible], relationis [illegible] divina [illegible], nec intellectio divina [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] intellectualis, ut latius inibi exposuimus, et a calumniis vindicavimus.

Dices divina cognitio se ipsam comprehendit, [illegible] est [illegible] obiectum non male, ut [illegible], formale, et specificans. Contra quia divina intellectio, ut nos asserimus, virtualiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divinarum, [illegible] est obiectum formale specificans [illegible] nec [illegible] intellectus, [illegible] in [illegible] [illegible] cognitionis divinae, obiectum formale ipsius specificans, [illegible] est obiectum formale sui, et a se ipsa specificatur aliquo partialiter.

Et ad [illegible] divina cognitio [illegible] obiectum formale sui, quo et se sui specificare se ipsam, non [illegible] obiectum formale quod et [illegible] se ipsam specificare. Tamen divina intellectio [illegible] [illegible] sit [illegible] summa cognitio intuitiva cognoscit se ipsam ut quo, id est ut ratio formalis [illegible] summa cognoscendi, ac proinde est sui ipsius id obiectum [illegible] obiectum formale quo [illegible] est [illegible] summa ratio formalis cognoscendi divina [illegible] ut quod se ipsam specificans, quoniam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illius specificati, et formalis. ~

Duplex est, alterum [illegible] specificativum, [illegible] seu radicalis specificans, alterum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] specificans [illegible] [illegible] [illegible] aliud est, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] specificans radicaliter

compositiones sive specificationes formales vel materiales et propterea creatas,
et eo ipso inveniuntur formaliter vel materialiter in creatura ipsa.

Ad primum dicitur cum in omni animae actu directo
cognoscit quod cognoscens parti, quod rationem obiecti formale sui magis generis, i. determinatur
in specie generis obiecti formalis sui, quod non cognoscit, i. ipsi convenit ratio obiecti formalis,
quod magis generis est in ipsis specificationibus, nego consequentiam, quia cum actus importat
actus praesentes est, ut ipsius specificantis, radicaliter sunt ab specificatione
ac proinde non magis generis possunt convenire intellectui mediate actus in
ipsius, cum nec magis gerere a se ipsa dignetur. Ex quo patet ad alterum
obiectum. Sin vero dixerimus in ipsis locis creature [illegible] aliquam
sunt specificativa, quae sunt convenientia, non convenitur nisi magis
formalibus omnium, cum illud opponit, aut est ab [illegible], vel singula
[illegible] pauca et [illegible] ab priori inibi [illegible] et [illegible] determinat
quod cum convenientia est intentionis formale omnium [illegible] omnia generis quae
specialius.

Hinc videtur aduersarii argumentum in
nos deducere argumentum. Sunt in [illegible] vel [illegible] dum inuenitur omnis
creaturae generis omnia illius specifica quod, nec sunt intellectui [illegible]
vel [illegible] omnia, vel specialis specifica [illegible] ex omni formali [illegible] [illegible]
[illegible] ratione ipsius in [illegible] ipsius [illegible] ex omni formali [illegible]
[illegible], quod dicimus de omnia generis specifica omnia [illegible] ut [illegible]
[illegible] [illegible] ipsi [illegible] [illegible] ad intellectum [illegible] [illegible]
specificativa, [illegible], quod [illegible] [illegible] nulla; [illegible] [illegible]

qui volens deum effectum simpliciter simplex qualis effectivi divini intellectionis; et qui et deus se comprehensivi intellectu cognoscit sui comprehensivi amore se diligit. et deum intelligentem ut sui obiectum formali specificativo tum ad usque intellectionem, sic deum volentem sub ratione bonitatis. et quia volens procedit et terminat persona qualis in eo ergo effectum verbo divino intellectu procedit, et quia non minus abstrahit volitio divina a [illegible] ordinibus ad divina intellectio. 6 qui in minus [illegible] divinum, nisi [illegible] modis procedendi ad intra [illegible] ad extra volens; ergo intellectus, et qui deum volitio est effectum ultimo [illegible] terminans, et [illegible] rei virtus intellectualis, ~~[illegible]~~

Ratio a [illegible]

Discrimen [illegible] obscurum est qui divina volitio comparat ad deum ut actus [illegible] perfectissimus; atque adeo non quatenus specificativo illius; sed ad summum [illegible], quia [illegible] intellectio comparat ad [illegible] deus [illegible] intellectus actus [illegible] ad [illegible] alii ex suo [illegible] qui sequuntur; at [illegible] supponimus [illegible] [illegible] ipsius ut [illegible] specificativus exprimens [illegible] metaphysica specifica, ad quem reliqui [illegible] tali [illegible] ex suo [illegible] qui [illegible] adeo ut actus [illegible] supponunt usque in suo [illegible] [illegible] [illegible]. verò [illegible] intellectione [illegible] intellectio ex suo [illegible] actus adequatus, ad quem ex suo [illegible] volitio [illegible] intelligendi actus [illegible] volitio [illegible] ex [illegible] supponit in [illegible] actus intellectionem, [illegible] illa [illegible]. unde [illegible] sapientiae manavit vulgarem illud [illegible] volitum, quia [illegible] ut [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

intelligere qm̃ realiť velle. Cui accedit aliud ñ discrimen
inter discrimen sex ptionĩ a fine, qd diuia intellectio ppria
ad deũ nã ut pfectum formali eius pfectissima, ex qua volitio
a priori pt volitio ñ minus; bene n. valet a priori et
intellectione clara visio dei ergo ipse dē volitio eiusd. intest
in ipso; nisi sõ ã posteriori. Hinc vari pbantur
Th. cũ Thomis tr. eius formali ipsius beatitudinis forma-
lis et natis consistere sõ in visione diuina ... autẽ in actu
fruitionis, quo voluntas eadẽ diuina ... clara visio quasi
ipsissimũ fruit, quoniã visio ex suo genere, et speciali modo
tendendi, est intellectualis primo pfectissima diuinũ ...
sui, cuius actus positioni pfectissimus illius, a rerũ fru-
itio. Si ut clara pcipit, tum actus et rem pcipiendi
diuina ... ; atque adeo cum ex suo genere visiones rerũ
possessionem, atq. actus eius ipsius beatitudinis formalis ... natu
... in diuina ... intellectuali pfectissima corp.
et, quod sõ ... in visione diuina ... fruitio actus ... possessio
illius ... sõ sit ... quasi matt. ... beatitudinis formalis
beatitudinis formalis ut Santus dus tanto lo... ... contrarium ... rationabi-
lium. Ex quo tandem obtinet aliud discrimen ...
... quod diuina ad ... ... ipsius ... sit
summe felix; ò beata ... sõ beatitudine obiectiua, ... formali;
Sed autẽ ut ... diceramus formalitate sõ sistit in visione intel-
lectuali diuina, ... in fruitione, unde diuina ... sõ
sistet formalissimũ pro visione sua intellectione

officii nostri quod dicitur intelligere, atque sapere et eo [illegible]
[illegible] minimus [illegible] operacionum [illegible], et caput [illegible] nobis
gaudere illud dicitur optimus, et maxime ubi [illegible]
[illegible] et [illegible] maxime [illegible] et [illegible]
[illegible], ac tandem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] imperfectius [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ibi [illegible]
[illegible] et [illegible] ibi [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] nil [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] intellectuali [illegible]
[illegible] [illegible] reliqua [illegible]
[illegible] [illegible] in linea [illegible] nisi
[illegible] a malis [illegible] intellectio in
linea [illegible], [illegible] eleuat ad lineam [illegible]
[illegible] ad [illegible] in suo [illegible] finali, [illegible]
[illegible] in [illegible] in [illegible] linea [illegible]
atque [illegible] in [illegible] [illegible] subtrali, et [illegible] mali, ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

mate et subtrahi prius proximum et immediatum operationis adinvicem, et
adaequata non vero nostro in fratri, et specifico, neque non. sed
hoc id est iudicat. nostro prius operationis proximum ideo consequen-
tiae, quasi mate et subtrahi. Ad 3 iudicat volitio velini
de fratre, et de actu virtus intellectualis ad ea quasi
mate et subtrahi non ea adeo frati specifico, ea similiter
et velini de actu magnum actus evaluit 2 virtus in qua virtus intellectus
supponens ex illo dicta actus 1. ; adeo inde virtus specifi-
cam nostro ad frati ultimo [illegible], ut iam exponebamus.

Re 2 solvitur [illegible] per culli
[illegible] non [illegible] prius virtus intellectualis nostro
ad frati et velini specifico, id est nostro ea quasi mate
et subtrahi, sed [illegible] et [illegible] virtus
virtus intellectualis, adeo quasi [illegible], quo [illegible] [illegible]
[illegible] prius intellectualis non [illegible] illis in
suo [illegible] fratri specifico, et [illegible] quasi [illegible] subtrahi, sic
docet [illegible] multi in locis [illegible] [illegible] [illegible] 2 [illegible]
[illegible] cap. 3 ibi [illegible] vita [illegible] [illegible]
[illegible] aliud est [illegible], aliud [illegible]
intelligens [illegible] 2 [illegible] subditur [illegible] [illegible] volitio,
et [illegible] id frati [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], et lib. 6 cap. 1 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] 1. 3 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. 3 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] id [illegible] est [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]; aliud vero [illegible]

qd. i. [illegible] esse pro ratione, intelligere [illegible] et [illegible]
[illegible] realis relatio [illegible], qui [illegible] est [illegible]
[illegible] est [illegible] aliud [illegible] vel [illegible] [illegible] realiter est [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] participant [illegible] aliqualiter reale. [illegible]
[illegible] reale, [illegible] [illegible] realis, in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
est realis relatio; aliud autem, quod est [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] participant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pars est
[illegible] [illegible] irrationalis, participatione autem relati [illegible]
[illegible] ~ ~ ~

Ubi [illegible] loquitur de intellectu [illegible] [illegible] [illegible]
et voluntate [illegible] [illegible] autem [illegible] [illegible] de [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] voluntatem [illegible]
[illegible], [illegible] est cognoscens, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] genus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ex cognitione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
est [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] intellectivi [illegible] appellatur,
[illegible] ~ ~

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Thoma [illegible] nullo [illegible] fundamento [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] volentem)

spiritualitatem ut rationalitatis nostrae intellectionis quasi separa-
tam, sed quia ... [illegible] ... immaterialitatis dirigi-
tur ad intellectionem, quod vero intrinsecè spiritualitatem et ... nostrae
intellectionis, sicut enim intellectio ex eo provenit, quod ex immaterialitate
materiae dirigitur ad intellectionem, ita ponitur ex eo, quod ... supponit
spiritualitatem exigentem intellectualem, modo ... speciali, et imma-
teriali. Cum enim volumus spiritualitatem et rationalitatem radicalem prius ...
esse ... reddentem in obiecto, natura ponitur ex immaterialitate ...
supponere ... intellectionem ... prius illuminationis ... demon-
strationis ... , sicut ponitur dicatur ... analogia ad ma-
nuductionem illius ad obiectum ... intelligentiam rationis, et illumina-
tionem ... caliginem ... in loco determinato ... via, ... op-
portune ... , nisi sequatur materialis ... illuminans ... et
... in actu primo reddere ... via, et sine ullo ...
... in loco determinato, nisi in actu ... manuducente; sic
... analogia volumus ex ... proprio ... , ... prius ra-
dicalis ... , ... radicalis ... obiectum reddere, nisi radicalis
... illuminans intellectum, ... radicalis: ... spiritualitatem
... rationi ... dirigitur ad intellectionem ...
ad illuminationem intellectualem, atque adeo, ... intellectione
... intellectuali ... ac sola intellec-
tione actuali, seu illuminante, et ... immateriali; ... ratio-
nis ... intellectualis radicalis ut ... intellectio, seu illumina-
tionis ... immaterialis, seu immaterialis ...

unde videmus quod ad illud etiam specialissimum ... subsequitur, id est determinatio quasi materialis, o[mn]i substantiali ... gradus.

Quod sit, ... intellectus ... intellectualis, ut ad ... completa ... specialis quasi ... volitiva, vitam ... intrinsecum ... est ... videmus igitur ut determinatio quasi materialis, ... intellectivi ... quo ... completa ... specialis ... supponit ad illud ... specialis ... completa ... illud ... ad ... inter ... intellectus ... quasi materialis, quod nil intelligit ... materialis, substantialis; ... illud ... completa ... specialis ... illius, ut ... specialis ... substantialis ... illius, ... determinatio ...

... specialissima ... quasi ... intellectus quasi ... specialis ... quasi ... per ... et ... personalitas, ...

negatio quod omnis est, quod divinas intellectio, est quasi diva specifica
divis est, in quo adest divis esse attributum, personalitatum, o
creaturarum, negatio est, quod nullo modo est divis specifica-
tio divinitatis. quod divi neget quod sit res eius non quasi divis
impropriè est illius, est negatio, ut ex dictis in superioribus constat.

Dicitur tamen efficaciter intellectio
divis eius propriè, o intellectio attributorum, personalitatum, o
intellectum creaturarum, in divis quasi impropriè ... [illegible] habeant
ideo o [illegible] formalis specificativa s. divis eius, est in eius illius
[illegible], attributa, personalitatum o creaturarum ipsi non redig-
unt, cum prior intellectio sit essentia, nec [illegible] illius, dum
ea illa est, et creatur [illegible], negatio est attributorum personalitatum
o negatio creaturarum. ~ ~ ~

Ad obiectiones tamen citatas ex dictis
in superioribus dicimus, quod divinas intellectio, respectu
negationis divis eius, impropriè quasi divis specifica eius, divis eius est
vero ut negatio attributorum s. personalitatum s. creaturarum.

.n. Divinas intellectio in Deo est quasi divis specificatum
divis eius, in quo [illegible] Deo [illegible] quasi specifica intellectio,
quod in Deo, in quo negationes obiectivae specificantis,
quod [illegible] est divina essentia; in quo vero est negatio attributorum
o personalitatum, in Deo est quasi [illegible], o [illegible]
[illegible] obiectiva [illegible] solent in [illegible] defendere;
quod ut [illegible] longe abest a [illegible] divis specifica quod
[illegible] in Deo, nec essentia, [illegible] et [illegible]
o specifica ✱ ∞.

Ad 2um [illegible] quia [illegible] multa

[illegible] accurate [illegible] examine [illegible]

[illegible] facerit, [illegible] formalis [illegible] in [illegible]

[illegible] attributos, et formalis [illegible] personalitas [illegible]

eiusdem [illegible] formaliter eiusdem intellectionis [illegible]

[illegible] esse [illegible], et vtr[illegible], [illegible] [illegible] et [illegible]

eiusdem [illegible]. [illegible] specifica, [illegible], [illegible]. [illegible]

numerica [illegible] eiusdem [illegible]

[illegible], [illegible] vltimo ad [illegible] numerica [illegible]

[illegible]. Ex quo minime [illegible] [illegible]

materia [illegible] formali quam specifico [illegible] formalis [illegible]

[illegible] attributa, et personalitas, [illegible] formalis [illegible]

[illegible] [illegible] eiusdem [illegible],

[illegible] inaequalis [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] et [illegible] formalis, [illegible] specificas;

[illegible], ac [illegible] inde [illegible] [illegible] intrinsece [illegible]

[illegible] formalis [illegible] attributa, et personalitas;

[illegible] minime sequitur, [illegible] maiorem [illegible]

nam [illegible] in [illegible] formali, et specifica, [illegible]

eiusdem [illegible] specifica [illegible] dependentia

et aliis [illegible] numerici [illegible] eiusdem [illegible]

[illegible] illa velut [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible], ac [illegible] inde [illegible] formalis

et [illegible] specifica eiusdem [illegible].

Ad [illegible], [illegible] adoir [illegible]

[illegible] formalis habere [illegible] formalis, [illegible]

ac per de ei, ubi specialissimi repraesentantur dicitur, ens, ac tandem
quia illi in suo ubi specifico terminantur; ratio quod sic omnis
dicant: ideo obiectum formale specificans dicitur illud in omni illo
specialissimo in suo specialissimo ratio quod ordinatur distinctionis
repraesentat, quamvis non omnis illa ratio nullius sint
formale obiectum id aliud, vel aliud, vel in quo specialissima ut illius
repraesentatio specialissima. Sit ratio; aliquando [illegible] specie repraesentat alte-
ribus, repraesentabitur. Sit in velut [illegible] ratio. i. [illegible] specialissimi
[illegible] ipsa ut tali repraesentat ut specialissimi, ita ut sit ut specia-
lissima sit illius repraesentatio, id [illegible] formalis specialissimi,
genus. i. totum suum ad velut formale, vel habitualiter habet in
genere specialissimi esse ordinis quasi materiam, vel substratum, deinde ad
tale in quasi materia, vel substrata, et formalis dicitur specificans, ex
quo ita ut specialissima ratio quod ordinatur distinctionis repraesentantur dicitur ut ens
principium obiectum formale; aliud est quod eam eiusdem speciei eius ut specialissimi, [illegible]-
[illegible] quo quod in suo ratio specialissima quod ordinatur distinctionis repraesen-
tatur dicitur ens, quod specialissimum est. sic enim sit ut masculinum, et femininum,
dicitur materia hominis, sint eiusdem speciei et rationalis dicitur illius specifica, ut
ratio in se specialissima ratio quod specifico representatur, ac ipsum rationalis
ut patet, aliud in suos species specialissimas dicitur rationale, homo [illegible], quod
dicitur [illegible] [illegible] nemo.

Dicitur impositum est, quod cum [illegible] dicitur, quamvis
Christus dominus natus ex virgine, sit eiusdem speciei cum aliis actu, quamvis
[illegible] ac [illegible] vel, vel quod non sit in suo specialissimo ratio quod ordinatur distinctionis
repraesentat eiusdem obiectum formale, vel dicitur [illegible], cum alter in actu
est, in suo specialissimo ratio quod ordinatur distinctionis, repraesentat.

q impossibile sit, ut per formalitatem divini intellectus separatam attributa vel processiones [illegible] in eodem supposito cum altera formalitate eiusdem divini intellectus, separando formalissime divinum intellectum paternum a filiali, sed differt ab altero, sicut est mali, quod implicat, sic formalitates divini intellectus separatam attributa non differt ab altera illa formalitate, sicut est male, ut dicitur.

Haec intentio vertitur quod [illegible] negotio [illegible] examinabant de facto in eadem adiquas [illegible] divinum, eiusdem cum aliis attributis [illegible] divini filii, qui nullo modo formaliter in simplici cum separatis ab ipsis formalis vel [illegible] attributorum, verum in divinis [illegible] nunquam potest; quare sic [illegible], nego [illegible]. Ostenditur ut ex [illegible] manifestum, quod [illegible] ille filii est eiusdem [illegible] cum altero [illegible] [illegible] ut [illegible] participans formalissime [illegible] divini [illegible] separata ab ipsis formalis divinis attributis, et quia [illegible] est indivisum [illegible], [illegible] participat, sed in sua formalissima [illegible] [illegible] implicat [illegible], verum illa formalitas divini intellectus [illegible] sic est eiusdem [illegible] cum [illegible] formalitate eiusdem intellectus [illegible] divini mali illius, vel [illegible] participans formalissima [illegible] talis [illegible] formalitatem divini [illegible] divini intellectus, [illegible] separata [illegible] in [illegible] [illegible] sed in aliis [illegible] [illegible] illam formalitatem et formalissime separatam [illegible] formalis divini [illegible] [illegible] formalis divinis [illegible] ad [illegible] mali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Deveniendo autem ad aliam formalitatem intellectus divini separatam [illegible] de qua [illegible] [illegible] formalitate [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mali divini intellectus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] formalis [illegible]

p. ... falsi, et in sua ut quasi mali, e ... mocyus per
... quasi veluti malu. extrinsic intellectiui quod intellig. adu-
...e intellectui ut ... ... sicut ... ... ut quasi molinos
... ... f. ... ... et procurari, sic attribuitur illis
... vero intelligit vere esse in ... linea intellectus falsitas
... ... falsitas ... ... sicut ... loquor
... ... babili ... ... quod ... ...
... ... intellectus ... quasi mali extrinsece
... ... falsitas ... ... intellectuali ... ...
... quasi mali extrinsece: ergo adeo ... ...,
et in rigore attribuitur, id quasi attribuitur, attribuitur .n.
... et in rigore ... ... ad eamdem lineam ... ...
distinctioni ... ..., et ... ut quasi ... ab illa ...
... qua ... ... in falsitas extrinseca sit ...
... ... aliis ... et habeat ... ... falsitas ...
... ... seruata ... ... falsitas. ~~
obiicies ... si ... natu-
rales ... ... ut ... ... falsitas verbum
... dicere ... ... intellectus ... ... ; id
... esse falsum, ...
... ... passione ... ...
... ... religari ... condamnant; ... ...
Durando, ... intellectione ...
... ... verbum diuinum ... ...
... ... ab intellectu ...
... ... : ... ...

mag[is] n[on] ... semper quod [illegible] [illegible] nostra [illegible]

id ipsum subiect[um] infinit[um] [illegible]; atque adeo ut [illegible]

ab intellectu; neque vero [illegible] n[on] in [illegible]

[illegible] duran[t]. [illegible] [illegible] [illegible] ut ipse [illegible]

primum [illegible] illas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] voluntatis [illegible] [illegible] [illegible] generando verbi,

[illegible] [illegible] spiritus sancti [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] in quo [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] admittunt

[illegible] docent [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] voluntari, ut [illegible] [illegible]

S. Thomas, qui [illegible] [illegible] [illegible] docuit [illegible]

a. 3 ibi [illegible] [illegible] [illegible] verbi [illegible]

ad [illegible] [illegible] [illegible] pater [illegible] filium

[illegible] [illegible] [illegible] verbum [illegible] patris [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. 1° [illegible]

16 [illegible] [illegible] [illegible]

in intellectu [illegible] dicunt [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] dicunt [illegible] [illegible] dicant

de intellectu in quo [illegible] includit, [illegible]

[illegible] de intellectu, [illegible] amat, quod [illegible] de [illegible],

[illegible] quod sapientia seu intellectio [illegible] [illegible],

[illegible] [illegible] verbum [illegible] [illegible]. [illegible] intellectionis

[illegible] [illegible] [illegible] spiritus sancti [illegible] [illegible].

Ad obiectionem [illegible] [illegible] [illegible], nego [illegible].

[illegible] ad illius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicunt [illegible]

o impressiva in suo proximo fructuosissime supra & illius
à suo principio dicunt de ipso principio, nego ant:
n° impressiva in suo proximo supra & illius a suo
principio .i. huius ab ipso principio dato ant: neg id
in vtroque, vt inducere probat; n. vbi est omnis proprietas dici principio,
quod ē in ipso originatur, sic ne de illo dici con, quod
in suo fructuosissime supra impressiua & principiatis ab
ipso principio: vnde non dicuntur de principio inadaequate &c: quod
sit vlterius maxime sic supra principio principiari, si vnus modi
applicata, dici quod alius in suo proximo supra impressiua
fructuosissima & ipsius principii à suo principio.

impressiuali ergo vt aliud
singularis propter ad [illegible] dici alteri intelle-
ctio amor, qui vt illa impressiua autem, alteri probata
donari [illegible] vt intellectio vt generari [illegible] intel-
lectiua vt tali [illegible] vt separati [illegible], vt [illegible]
[illegible] [illegible] separati [illegible] falla vt alteri: [illegible]
[illegible] a dicere finali dici potest, quod vt dic., id [illegible]
[illegible] [illegible] intellectione [illegible], quod [illegible] ipsi amari
[illegible] vt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] .i. [illegible] [illegible]
vt [illegible] simplex amari amari, vt [illegible] Hurtado
[illegible] [illegible] 142 [illegible] alteri [illegible] intelli-
ctio amari qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
ad [illegible], negamus [illegible] intellectio [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] intellectio-
vt tali, [illegible] vt separati [illegible] [illegible] fructuosissima [illegible]
[illegible]

impedit ipsum sancti, quia in alio iam sit vera, et tu in-
tellectus est id fine seminis, quod in se fundat, de in-
alio linea, amore, quod ipsius immineat ipsum i-
gnis sit adeo fratrem, non si fratrem, imperat ipsi
hic modo dum una divina amat, quia in eo non usur-
dat leges dei, ut videtur fratrem, sunt satis et is fratrem
ubi non omnino ut fundamentum et se in se fundatur, de in
alio linea, amorem, a quo venit fratris amoris.

Ad secundum dicendum quod ubi
ad genitura lumen in sapientia, cum intellectum genitura quod
in eo, et usurpatio lege cum in eo per spiritum sanctum
nota a solet lumen naturale, sed de usualiter, ac et ad
sapientia et intellectum, naturaliter, et notionaliter
quoniam intellectus esse ut usurpari, unde in illa spiritus sapientia
genita est verbum imperat notionaliter, ut quod adeo verum
ma est spiritus, in illa non genita est verbum, quod
imperat per quem modo intellectum, et notionaliter.

Dicendum est fratrem non
vero aliquid in quo quasi omnis quod, ac intellectum,
et sapientia quod et dicitur sapientia genita, dicitur quod lumen
naturale genita. Sed nego quod dicitur est omnino
usurpatio quod ab eo, ad sapientiam et intellectum,
non, et sic fratrem sit ipsum divina intellectu
de dicit dictum iudicium mentis ipse materialis
in eius ipso dictum genitum, et mentis materialiter genitum
et ipse mentalem genita sibi quod bonum ut sit
fratris

dem gaudiis fruitur vo̅ et dicit gaudiis spiratis fruitio [illegible]
in Creatura [illegible] nulla alia [illegible] [illegible] [illegible] ex divinis
nos [illegible] vitas [illegible] notionalis [illegible] naturalis [illegible]
[illegible] sit [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sit, nam genita est verbi, [illegible] [illegible] [illegible] genita est
Verbi, [illegible] dici in [illegible] [illegible] [illegible], neque est [illegible] [illegible]
Tullius [illegible] mihi [illegible] [illegible] populo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] locutionis [illegible] [illegible] [illegible]
fundamento [illegible] ut illa [illegible] [illegible], [illegible]
diximus [illegible] ut [illegible] sumitur [illegible] ad [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et magis [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] eadem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
in [illegible] magis ac minus [illegible], [illegible] illa [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] minima, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], sic [illegible] [illegible], ut sumitur ad [illegible], [illegible] [illegible]
ipsis [illegible] [illegible] [illegible] minus [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible]
in re vera [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] illa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
ut [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad esse [illegible] [illegible] sit minus [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] vero ut [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sit minus [illegible] ut
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nil aliud [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
sit

minus esse ei [illegible] distantis v. e 3ª [illegible]

r. pravis distanti expositē Et minus separat [illegible]

[illegible] animi dicto, & [illegible] tenuissima illo

[illegible] magis, aut minus [illegible]

[illegible] intellectui de se ipso consideratae ut [illegible]

sui ut [illegible] qui veritas considerata ut

intellectui [illegible]: cum [illegible] tenuissimos [illegible]

sit ut diversa [illegible] intellectu sub

[illegible] eadem sub [illegible] intellecti:

sit eadem o° sufficit considerata s° [illegible] o [illegible]

ab aliis [illegible] contrarietas [illegible], [illegible]

.l. [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] intelligibilem [illegible] intellecti

Tandem obiiciunt ad [illegible], [illegible]

eius [illegible] intelligibili [illegible] intellectionis, [illegible]

[illegible] in suo [illegible] specifico [illegible] intellectus [illegible]

[illegible] specifica [illegible], [illegible] intelligibili [illegible] rationali

[illegible] incarnationem [illegible] [illegible], .l. quasi

[illegible] ad [illegible] ut de [illegible] [illegible]

[illegible] cap. [illegible] [illegible], ac [illegible] intelligibili

[illegible] 2 cap. [illegible] .l. quasi [illegible]

[illegible] ab [illegible] [illegible]

ut ipsi intelligibili ut dicitur intellectionis terminus ab illa adaequatè, et [illegible] aliis [illegible]. [illegible] S. Thomas [illegible] [illegible] ad [illegible] ibi ita ut [illegible] [illegible] ipsi intelligibili, [illegible] ipsi intelligibili sic aliud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipsa [illegible] ipsa [illegible] [illegible] 4 [illegible] [illegible] [illegible] sit [illegible] intelligibili, [illegible] [illegible] [illegible] cap 4 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] obiectivum ut [illegible] [illegible] [illegible] ipsi intelligibili ut dicitur intellectionis [illegible] [illegible] aliis dicendi [illegible], quas [illegible] examinare [illegible] [illegible], ad [illegible] 4 [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ipsi intelligibili, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicitur intellectio [illegible] [illegible] formali [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipsi. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illos [illegible], qui [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipsi intelligibilis quasi ipsi intelligibilis [illegible] intellectioni, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ipsi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et qui sentiunt in Deo dari [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] alias [illegible] quam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illi [illegible], qui [illegible] cap. 10 [illegible] in Deo [illegible] dari [illegible] intellectionis [illegible], [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] cap 3.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectivum [illegible] [illegible] [illegible] agimus, [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] intellectionalis [illegible] [illegible] vitalis, et in Deo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

n. dar spēs intellectua ... quia ... [illegible]
... in vid. agendi ... intelligibiles
... [illegible] ... ubi ... [illegible]
ubi ... agendi ... [illegible]
... [illegible] ... in ...
... intellectus ... [illegible]
... [illegible] ... sine illo ... [illegible]
... in Deo ... [illegible] ... dari ... intellig-
... intellectu ... [illegible] ... intellectionis
... dari ... sine illo. ... [illegible]
adhuc ... [illegible] ... [illegible]
... Deo ... intell. ... [illegible]
... [illegible] ... intelligibilia
... [illegible] ... unde
... [illegible] ... 14 ... [illegible] ... negar ... [illegible]
... intellectionis, ubi, ... in ipsis
intelligere ... [illegible]

... [illegible] ... intellectionalibus, ... [illegible]
... intellectiva ... [illegible]
... in Deo ... dar ... intellectus ... [illegible]
... intelligi ... [illegible]
... intelligibilibus ... [illegible]
... [illegible] ... intellectu
... [illegible] ... intelligibilia ... [illegible]
... [illegible] ... ubi ... [illegible]
... sine illa ... [illegible] ... intel-
ligibili ... [illegible].

[illegible] sit ad mobi sitans pro 3 [illegible] ipsi ex sua specia
sensibili non ex [illegible] id
sit se ete inparatum ad diriandas intentionaliter effec-
tum pro ad [illegible]. [illegible] in [illegible] in gregros utilis;
ad dua [illegible] est [illegible] e tum [illegible] [illegible] in [illegible]
abilis v intelligibilis, [illegible] dat [illegible] dio [illegible]
intelligibilis. [illegible] excogitabilis in dio effectus aliqua
[illegible] vt [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] illius [illegible]
dirat ad [illegible] obiectu [illegible] si dolat [illegible] [illegible]
[illegible] terrare [illegible] [illegible] [illegible] vicaria [illegible]
vir illius [illegible], [illegible] [illegible] intelligibiles, [illegible]
[illegible] est in [illegible], quod obiectu vicaria sit [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Angeli [illegible] [illegible] subiranni
[illegible] [illegible] intelligibiles, [illegible] [illegible] [illegible]
mira [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] cognitio [illegible]
aliquid ab illo [illegible].
[illegible] intelligibili [illegible] nullum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] sub aliqua [illegible] [illegible]
[illegible] intellectui [illegible] impolitur in dio [illegible] intellectus
[illegible] intelligibili [illegible], [illegible] impoli [illegible] est [illegible]
[illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] intelligibilis, [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] intellectus [illegible] intellectu [illegible]
[illegible] [illegible] v [illegible] obiectu. 2 [illegible] [illegible]
illius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad varia obiecta.
v 3o [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
est ipsa cognitio [illegible] nullus ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] non [illegible] in dio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Tertio nullus species nunquam quod intelligibilis per se ipsam ab
aliqua persona diuina in diuinis intellectionis. Cum dicitur
ymago et analogia [illegible] species intelligibilis ut diuinae
essentia ipsius intelligibilium, sicut quando [illegible] intelligibilis
ymur, ubi diuinae essentiae grandissimi [illegible] in diuina
intellectionis diuinae, id ipsa species intelligibilis [illegible]
per se non datur medio [illegible] rationem ubi [illegible]
naturalis effectiui [illegible] quod duas intellectiones, cum
alii [illegible] ornaret tali obiecto [illegible] dicitur, cum
quod [illegible] diuina in [illegible] cum suo obiecto
dicitur: [illegible] in diuinis ut in diuinis est per diuina
nunquam in illo [illegible] cum sua [illegible] in sua diuina
quam [illegible] quod obiectum [illegible] specificantis, intelligit
diuina intellectionis [illegible] id sit [illegible] et [illegible] actualis
separatio ornata tali obiecto [illegible] diuinam, ut [illegible]
[illegible] ipsius [illegible] diuini [illegible] eodem obiecto diuinam
[illegible] cum [illegible] in suo quam [illegible] specifica
ubi ipsa [illegible] intellectionis [illegible] ipsi [illegible] intellectus
[illegible] in [illegible] obiectum [illegible] quo specificantis ut [illegible]
ornata [illegible] ipsa et [illegible] actualis separatio
[illegible] intellectionis [illegible] ipsius esse datur ut [illegible]
intellectioni, ut [illegible] diuinis [illegible] diuinis
sine dubio [illegible] diuinae [illegible] quo [illegible]
[illegible] species intelligibilis, id, quod intelligit [illegible]
intelligere sunt [illegible] et [illegible] quod [illegible]
diuina essentia [illegible] ipsa intelligibilis, [illegible]
[illegible]

tiq intelligere sit eius actio, vel eius esse. ad 2um dicitur, quod
sicut habet per intentionem, quod vadit ad extra ex vi obiecti
in intellectu . . . ad ipsum obiectum impingentem
ad eo, quod omnia cum ipsi habent ut forma rei intelligibiles, atque
effective eius intellectionis.

sicut est obiectum formale dicens ut sic non facere gradus
ad illud quod intellectionem per modum
sic ergo, quod forma est ipsi intelligibilis
tribuitur ut ad formale ordinem, ad quem sit actualis
ideo cognitio . . . ut sunt actualis
actiue, extra ex quo intellectum ad ipsum intellectum,
neque ex ipso quomodo sint actualia intelligibilis n. ut
illum . . . ex . . .

. . . intelligibilis formalis significat
modum . . . intelligibili, quod . . .
. . . actiue, ad . . . obiectum formale
eius intellectionis . . . intelligibilis quasi
actiua ad ipsam intellectum . . .
. . . forma rei intelligibilis . . . impingentem.
Et id . . . dubio formali . . .
eius intellectus . . . ad varia obiecta in
intelligenda ut . . .
in dicto obiecto formali . . .
habet . . . actualis . . .
. . . intellectum . . .
. . .

. . .

cū patre eterno ut nostra fratilissime, et iam cognitio
supponeret in ipso patre. post intellectus ut divisi
formas virtutis o itale, ssi et ā duae utrū et propria per intelligibilia
superioria velari intellectionali omnino reps ira
patri ad eius mi procedit, ad eas quasi eius pure ipsi
intelligi. s. h. q. creatio formatum velari luminatum
rationali intus ad eius sua verbi mentali, et ideo
lumen et fuit eo illud eloquium ex Aug. tam in
ipso o ? vulgam, ex qua o obiecto inde a sit ipse
intellectionali, aut ipso ut ipsi intentionali terrina)
patris nostra.

Kt ad istis cogni autem imaginis
eius intellectus i. cogl sui procedens dimittere similis
creatuali intellectu. est, deus autem et proq. in
fratilissima generanti, simulationi actualissima intel
lectus ipso aut. Inde ergo cogitationis determinatio de
propria per intelligibilis, dic n. loq. parat ad autem intelli
genti, quod non est actuali intellectio determinata fratilissi
mi tali obiecto, s. tali obiecto, et actus se pro
pter libertatem, ille et ta procedendi. qua ad vos fratilioz
respectio s nostri, a in parat ad actualis intelli
fratilissime quoniam dic ni conitur proq. procedens q. no
nis ? ? sui verbo divini, ut n. in notitiam
ad illa in idi. autem tali obiecti. s. tali. separati, nati
vo et verbum procedens q. ut ad fratilissimo ratio per i

et mentis actuatio talis obiecti, id est finita et talis perfectionis
ut se ipsam illi unicando; et suo claritatis perfectionis decur-
rere [illegible] ut ipsa sit intelligibilis, ut ipsa
actus sui ut talis superius, sed sit ut mentem aequat
separatio, et notitiae talis obiecti possit, quam alterius;
cum in in nostro casu sit a nobis separatio, et notitiae
depponat in tali fragilissima [illegible] prio
pendere et ab ipso illa sui natura communicat nostro
intellectui [illegible] intelligibili actu; illustrando
aliquid ex obiecto, et quae parit notitiam in [illegible]
in creatis, [illegible] in Divinis [illegible]
[illegible] in tantum quod augeat extendatur ad notitiam [illegible]
[illegible] ex obiecto [illegible] parit, [illegible] producit
a suo [illegible] ut [illegible] separatio fragilissima

Sciat [illegible] adhibita
ut a suo obiecto fragili, modo quo
supra explicuimus
[illegible] intelligibilis;
[illegible]
[illegible] adire
ut in suo obiecto formali, in quo,
ut potest nullus
actus speciei
intelligibilis
admiscetur

[illegible]